ου φησὶν ἰωὴλ, ἀπὸ τῶν μαθόντων πάλιν αὐτὰ παραινοῦσι. Μωϋσῆς γράφει φησὶ τὴν ἐκ τοῦ νόμου δικαιοσύνην. Ὁ δὲ λέγει οὕτως ἔστιν ὅτι. μωϋσῆς δείκνυσιν ἡμῖν ἡ ἐκ τοῦ νόμου δικαιοσύνη, ὅτι οὐκ ἂν τις ἄνθρωπος σωθείη ποτὲ, ἀπὸ τοῦ πληρῶσαι τὰς ἐντολάς. Ὁ ποιήσας αὐτὰ φησι, ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ὅλως οὐκ ἔνι δίκαιον γενέσθαι ἐν νόμῳ, ἀλλ' ἢ πάντα πληρώσαντα. ἔστιν δὲ οὐδένι γέγονε δυνατόν. οὐκοῦν διαπέφηνεν ἡ δικαιοσύνη αὕτη. ἀλλ' ἐστὶ καὶ τὴν ἑτέραν ἡμῖν ὁ παῦλος δικαιοσύνην τὴν ἐκ τῆς πίστεως. τίς οὖν ἐστιν αὕτη, καὶ πόθεν σωθήσεται; ἄκουσον αὐτοῦ σαφῶς αὐτὴν ὑπογράφοντος. ἐπειδὴ γὰρ ἐκείνην ἔλεγε, μὲ ταῦτα αἰνίττεται λοιπὸν ἐπὶ τούτην, κἀμοί. Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη, οὕτω λέγει, μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τουτέστι χριστὸν καταγαγεῖν. ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τουτέστι χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί λέγει; ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τουτέστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως, ὃ κηρύσσομεν, ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν σωθήσῃ. Ἵνα γὰρ μὴ λέγωσιν ἰουδαῖοι, πῶς δύναμείζονα δικαιοσύνην οἱ τὰ ἐλάττω μὴ δυνάμενοι, λέγει λογισμὸν ἀνταπόδοτον, ὅτι κουφοτέρα αὕτη ἡ ὁδός, ἐκείνης. αὕτη μὲν γὰρ πλήρωσιν ἀπαιτεῖ πάντων. ὅταν γὰρ ποιήσῃς πάντα, τότε ζήσεις. ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη, οὐ θεὸς λέγει, ἀλλὰ τίς; ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ, ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. εἶτα ἵνα μὴ δόξῃ πάλιν αὐτὴν δύσκολον καὶ ταφρόνητον ποιεῖν τῷ δύσκολον, καὶ δυσπαλῆ δεικνύναι, ὅρα πῶς πλατύνει τὸν λόγον τὸν περὶ αὐτῆς. οὐ γὰρ δυσπαθὲς ἐστὶν ἦλθεν, ὅπερ εἰρήκαμεν, ἀλλὰ πίστεως δικαιοσύνη, οὕτω λέγει. μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τουτέστι χριστὸν καταγαγεῖν. ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τουτέστι χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ὡς γὰρ τῇ ἀρετῇ τῇ ἀληθεῖ τῶν ἔργων οὐ πίστεται ῥᾳθυμία, καὶ ἔκλυσις, τοὺς πόνους ἐκλύουσα, καὶ δεῖ σφόδρα ἀγρυπνούσης ψυχῆς, ὥστε μὴ εἰκεῖν. οὕτω καὶ ὅταν πιστεύσαι δέοι, εἰσὶ λογισμοὶ δορυβοῦντες, καὶ λυμαινόμενοι τὴν τῶν πολλῶν διανοίαν, καὶ δεῖ νεανικωτέρας ψυχῆς, ὥστε αὐτοὺς διακρούσασθαι. ἀλλὰ δὴ ἔστιν, καὶ οὗτοι τοὺς τούτους εἰς μέσον ἄγει. καὶ ὅπερ ἐπὶ τοῦ ἀβραὰμ ἐποίησε, ἔστιν καὶ ἐν τούτοις δεῖ. καὶ γὰρ ἐκεῖ δείξας αὐτὸν ἀπὸ πίστεως δικαιωθέντα, ἵνα μὴ δόξῃ μάτην, καὶ εἰκῇ τοσοῦτον εἰληφέναι τέφανον, ὡς οὐδὲν τὸ πράγματος ὄντος, ἑτέρων τὴν τῆς πίστεως φύσιν, φησίν. ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν. καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, κατενόησε μὲν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα νενεκρωμένον, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας σάρρας, εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ, οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, δοὺς δόξαν τῷ θεῷ, καὶ πληροφορηθεὶς, ὅτι ὁ ἐπήγγελται, δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι. καὶ ἔδειξεν, ὅτι καὶ δυνάμεως χρεία, καὶ ψυχῆς ὑψηλῆς τὸ θεῖον ἐλπίδος δεχομένης, καὶ μὴ προσκόπτουσης τοῖς ὁρωμένοις. ἔστιν τίνων, καὶ ἐν τούτοις ποιεῖ, καὶ δείκνυσιν, ὅτι φιλοσόφου διανοίας χρεία, καὶ νόμιμος οὐρανομήκους τινὸς, καὶ μεγάλης. καὶ οὐκ ἔστιν μὴ εἴπῃς ἐπὶ τῶν [illegible] ἀλλὰ μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ τουτέστι μὴ δὲ ἐννοήσῃς διαφιβάλλειν, καὶ εἰ τοῦτο κατὰ στόμα, καὶ τοῦτο δυνατόν. ὁρᾷς ὅτι ἔστιν μάλιστα πίστεως ἴδιον τὸ ἀπὸ τῶν ὄντων ἀναλογίζεσθαι τὰ ὑπὲρ φύσιν ἐπιζητεῖν λογισμῶν ἀθετοῦντας [illegible] ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως, καὶ οὐ τοῦτο παρὰ δέχεσθαι χρὴ τοίνυν ἐκεῖνον ἰουδαῖον

ק"ו 235: אלפא בתי"ת
מנצפ"ך: Hoch. 59.

ζωὴν μὴ ἀπολαῦσαι. ἢ τὸ μὴ ἀπολαῦσαι τὸ πλέον· καὶ οὐκ ἀπόλαυσις
ἐστὶν ἡ τοιαύτη τοῦ ἀπολαύειν ὁρίζεσθαι. ὅτι αὐτοὶ χορ-
τασθήσονται· δικαίως. τὸν μὲν ζῆσαι τὴν πλέονα ζωὴν
τοὺς πολλοὺς οὐ πόρους ποιεῖ μόνη· ὅτι τοῖς ἁμαρ-
τάνουσιν ἡ γὰρ δικαία σκληρότης τοῦ θεραπεύειν.
τοὺς δὲ θλιβομένους δι᾽ ἃ μὴ ἁρίζει· οὐ τοὺς διὰ χρημάτων δέ-
ησιν πένητας μόνον· ἀλλὰ καὶ τοὺς διὰ παρρησίαν· πολλὰ
γὰρ ἔστιν· ὅτι καὶ θλιβομένους ἴσως πρόσωπα καὶ πλοῦ-
τος ἔχει καὶ πολλὰ τοιαῦτα· τὸ δὲ πεινᾶν· ὅτι αὐτοὶ
θλιβήσονται· καὶ δουλείᾳ μᾶλλον ἁρμόδιον εἶναι· τίς ἴσε·
ἔστι μᾶλλον μὲν ἔχον· αὐτοὶ μὲν γὰρ θλίβουσι μᾶλλον ἢ θλί-
βονται δέ· παρ᾽ αὐτοῦ τοῦ νόμου· οὐ μέντοι δέ· ἴσον ἁμαρτά-
νουσι θλίβοντες· ἢ ἧττον· ἀλλ᾽ ὅσον πλημμελείας καὶ ἀγαθότη-
τος τὸ μέσον· τοσοῦτον· οὗτος ὁ θλίβων θλιβήσεται· ἢ
καθαροὺς τὴν καρδίαν μόνη· ἢ τοὺς καθολικῶς ἀφῃρημέ-
νους· ἢ τοὺς ὑγιαίνοντας φρονεῖν ὡς δικαίως· φησὶν γὰρ πολ-
λοὺς ἁρπάζειν δικαίως μεταλαμβάνοντας τοῦ λίθου τὸν ἀγιασμὸν· οὐχ
ὁρίζουσι δὲ ἢ τῷ καὶ τοῦτο· ἀντὶ τοῦ θεωρίαν· τί δήποτε τὸ
ἀγαθόν μόνον· ὅτι αὐτοὶ τοῦ θεοῦ θεαθήσονται· ἢ ὅτι οὐ πάντες
μὴ πρόσκτημα ἔχουσι· μόνους· ἢ φασὶ δεῖν μὴ ἁρίζειν· οὐ μόνον τοὺς
μὴ πρόσκτημα ἔχοντας· μόνους· ἢ φασὶ δεῖν· ἁρπάζειν φασὶ δεῖν· ἀλλὰ
καὶ δόντας· φασὶ δεῖν· ἁρπάζειν φασὶν· ἁρπάζειν δὲ μὴ
τοὺς τὸ ἀγαθὸν πόσον· μὴ καὶ τοῦτο μετέχειν τῆς τύχης
ποιοῦμεν· διὰ τὸ ἀναρμόστως· μὴ τὸ μὴ δόντας·
ἀλλὰ μᾶλλον· ὑπολαμβάνειν τοῦτο τὰς τύχας καὶ· ἀρ-
πάζειν· καὶ πάλιν πομφολυγώδη μὲν τὸ ἀγαθόν· ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ θεοῦ ληφθήσονται· καὶ γὰρ· τοὺς φύσει μόνον γνησίους
τοῦ θεοῦ· ἁρπάζειν φασὶν· τοῦτο τὸ σωφρονίζειν τὰς ἁμαρτίας
καὶ καταμάζειν τὰ θλιβόμενα μόνα· ἵνα δὲ μὴ μόνον
σωφρονῶσιν· ὅτι πάντες οὐ λήψονται· ἀλλὰ· ἐὰν γνησίως· μὴ
καὶ οἱ δόντες γνησίως· ἐὰν θλιβῶσι καὶ οὗτοι· τοῦτο δὲ τὸ

δικαιοσύνην. οὐδὲ ἀμνηστίαν οὐσαν. ἀλλὰ δικαίαν καὶ
καὶ μέτρου. οὐ γὰρ οἱ αὐτοὶ ὑπὲρ τοῦ γράμματος
καὶ φαρισαῖοι καὶ ἀρχιερεῖς καὶ δικασταὶ προσόδους καὶ
μισθοὺς ἐφύλαττον. καὶ τὰ ἄμμα τοῦ νόμου ἐφύλαττον. διὸ καὶ
μὴν πλέον ἐστὶ χρὴ τῆς δικαιοσύνης προφῆναι τὸν δικαστὴν
γίνεσθαι χάριν οὐκ ἐξ ὧν ἔστι καὶ ὅτι ἐξ ὧν τοῖς ἀρχαίοις
οἷς καὶ γάρ. ὁ δικαίως δοὺς. αὐτὸς ἔλαβεν. ἀλλ' ὅτι ἐρρήθη τοῖς
ἀρχαίοις. ὃς δὲ δικαίως ἀφῆκε τὸν ὄνον ἔλαβε. καὶ πάσιν
ἀνθρώποις ἀεί. τοῖς ἀδικουμένοις δὲ καὶ πᾶσιν ἐξ ἴσου. καὶ
τὸ ὅτι ἐρρήθη τοῖς ἀρχαίοις. παρὰ τοῦ πατρὸς μου. ἀνάδοχόν
σου ὑμῖν. μὴ ξενωθῆναι ὁ αὐθαδισμός. διὸ δικαίως
αὐτὸ τὸ δοθέν. ἐξ ὧν δὲ ὅτι ἐρρήθη τοῖς ἀρχαίοις. ὡς δίκη
μὴν πολεμεῖσθαι τὸν χρόνον. ἐξ οὗ τὴν ὡς τὸ μὴν ταύτην
ἔλαιον. τοῦ τοῦ δὲ ὡς οἱ λοιποί. ἵνα αὐτὴν τρέφῃ τὸ ἀληθὲς αὐτῆς.
τὸν ἀμαδυόμενον προφοῦ τὴν ὁ τροφὴ ἐλαίων αὐτὸν μὴν
ταγμάτων. ὃς σαμφίδιδας καὶ λοιπούς. καὶ διαφανθυμοῦντι
μένας. οὐ λοιπεῖσθαι. πόσον μὲν μὴ ἐλάσσονας χρόνους. συμφανὲς μὲ
μέσων. τοῦ τοῦ δὲ καὶ αὐτὸς ἀμνί. τὸ μένος. τὸ τῶν ἀρχαί
ων νόμων. ἐλλιπὲς τοῖς αὐτοῖς προφητεύσεσι μὴ ἐλάσσονας
τῶν διὸ ἁγιάσματος. τὸ δὲ οὐ φονεύσεις καὶ ὃς ἂν φονεύσῃ.
διατὶ μὴ συγχέῃ τὴν τάξιν τῶν νόμων. ἀλλὰ ἀπὸ ταύτης
ἄρξασθαι. ἀφ' ἧς καὶ ὁ νόμος ἦρξατο. ἵνα καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ δὲ
ξηθῇ τὴν συμφωνίαν. ὃς ὡς μὲν ὃς ὁ λόγος ὑμῖν. ὁ δὲ ξηθεὶς
τὴν ἑαυτοῦ ὑπεξουσίαν ἀπωθεῖται μένων. οὐδὲ γὰρ προ
φὴν τῶν ἰδίων αἰῶν. ἵνα πατριάρχων. οὕτως ὁ φθεγξάμενος ὁ τὸ
ἁμαρτάδικος ἦν. ὁ δικαίως γάρ. τοῦτο οὐκ ἔστιν ὁ δικαίως
μον. οὕτως δὲ. τοῦτο πρὸς καὶ τὸν ἑαυτόν. τοῦτο γὰρ. ὁμοφθεῖσι μὴ.
σωθῆναι. καὶ τὸν ὁμοῦ. καὶ οἱ μὲν τοῖς ὁμοδούλοις. ὃς δὲ.
τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις. ὁμοίως θάλλει. τὸ δὲ δικαίως προσλαμβάνει.
ὡς δικαίως ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἁμαρτάνειν. ἀλλὰ καὶ μὴ
τὰ μεγάλα αὐτὸν. ὅτι τὸ δὲ αὐτὸν μὴ τοῦτο ἐμὲ χαμὸν
ἔσται. ὡς φησὶ. ὅτι καὶ χρήσιμον τὸ πάθος τοῦτο ὅτι. ἀλ
μισθὸν ἑαυτοῦ προσήκειν τὸν οἶδαμεν αὐτὸν χρήσθαι καιρούς.
καὶ θεὸς ὁ παῖς προσκαιρίους καὶ γνησίους ὀργὴ
σθαι.

μὴ δὴ μισῆσαι τὸν θεὸν ἡμᾶς τοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν μὴ
στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὃς οὖν ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ
παιδίον τοῦτο οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
καὶ ὃς ἐὰν δέξηται ἓν παιδίον τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου
ἐμὲ δέχεται· ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων
τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ
μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῇ
ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης· οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν
σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν
οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται· εἰ δὲ ἡ χείρ
σου ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὸν καὶ βάλε
ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν ἢ
χωλὸν ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ
πῦρ τὸ αἰώνιον· καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε,
ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν μονόφθαλμον
εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα
βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός· ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε
ἑνὸς τούτων τῶν μικρῶν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι
αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ
πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· τί ὑμῖν δοκεῖ· ἐὰν γένηταί τινι
ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ
ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ
πλανώμενον· καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα
τοῖς μὴ πεπλανημένοις· οὕτως οὐκ ἔστιν θέλημα ἔμπροσθεν
τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν
μικρῶν τούτων· ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου,
ὕπαγε ἔλεγξον αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν καὶ αὐτὸν μόνον· ἐάν
σου ἀκούσῃ ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ,
παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο
μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα· ἐὰν δὲ παρακούσῃ
αὐτῶν, εἰπὸν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας
παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα
ἐν οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένα
ἐν οὐρανῷ· πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο συμφωνήσωσιν
ἐξ ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται,
γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·
οὗ γάρ εἰσιν δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα,
ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν· τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος
εἶπεν· κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ
ἀφήσω αὐτῷ· ἕως ἑπτάκις· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· οὐ λέγω σοι
ἕως ἑπτάκις ἀλλὰ ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά· διὰ τοῦτο
ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς
ἠθέλησεν συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ· καὶ
ἀρξαμένου αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης
μυρίων ταλάντων· μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν
αὐτὸν ὁ κύριος πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ
πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἀποδοθῆναι· πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος
προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ
πάντα ἀποδώσω σοι· σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ·
ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ
ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν
ἔπνιγεν λέγων· ἀπόδος εἴ τι ὀφείλεις· πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος
αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ
ἀποδώσω σοι πάντα· ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν
αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον· ἰδόντες οὖν
οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα καὶ
ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα·
τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ·
δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι ἐπεὶ
παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου
ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα· καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν
αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον·
οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν ἐὰν μὴ
ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ
παραπτώματα αὐτῶν· καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς
τοὺς λόγους τούτους μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν
εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ· καὶ
προσῆλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες·
εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν
αἰτίαν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ κτίσας
ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς, καὶ εἶπεν· ἕνεκα
τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ
προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ
δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία·
ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· λέγουσιν
αὐτῷ· τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου
καὶ ἀπολῦσαι· λέγει αὐτοῖς ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν
ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ'
ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην
μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται· λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου
μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
οὐ πάντες χωροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἀλλ' οἷς δέδοται·
εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν
οὕτως, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς
διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρείτω·
τότε προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ
αὐτοῖς καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν τοῖς
προσφέρουσιν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία καὶ μὴ
κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν· καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας
ἐπορεύθη ἐκεῖθεν· καὶ ἰδοὺ εἷς προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν·
διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς
ὁ θεός· εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν, τήρησον τὰς
ἐντολάς· λέγει αὐτῷ· ποίας· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· τὸ οὐ
φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις,
τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον
σου ὡς σεαυτόν· λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· πάντα ταῦτα
ἐφύλαξα· τί ἔτι ὑστερῶ· ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ θέλεις τέλειος
εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς,
καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς· καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι·
ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμενος·
ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πλούσιος δυσκόλως
εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ πάλιν
λέγω ὑμῖν εὐκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς
ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
εἰσελθεῖν· ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα
λέγοντες· τίς ἄρα δύναται σωθῆναι· ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν,
παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά ἐστιν· τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος
εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν
σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ
ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ
καθήσεσθε καὶ αὐτοὶ ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ
ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα
ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου ἑκατονταπλασίονα λήμψεται
καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει· πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι
ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι· ὁμοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα
πρωΐ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· συμφωνήσας
δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν ἀπέστειλεν
αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην
ὥραν εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· κἀκείνοις
εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον
δώσω ὑμῖν· οἱ δὲ ἀπῆλθον· πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ
ἐνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως· περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην
ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε
ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί· λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς
ἡμᾶς ἐμισθώσατο· λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
ἀμπελῶνα καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε· ὀψίας δὲ γενομένης
λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον
τοὺς ἐργάτας καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ
τῶν ἐσχάτων ἕως τῶν πρώτων· ἐλθόντες δὲ οἱ περὶ τὴν
ἑνδεκάτην ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον· ἐλθόντες δὲ καὶ οἱ
πρῶτοι ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήμψονται· καὶ ἔλαβον καὶ
αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον· λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου
λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν καὶ ἴσους
ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας
καὶ τὸν καύσωνα· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ἑνὶ αὐτῶν εἶπεν· ἑταῖρε,
οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι· ἆρον τὸ σὸν
καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ καὶ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί·
οὐκ ἔξεστίν μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς· ἢ ὁ ὀφθαλμός
σου πονηρός ἐστιν ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι· οὕτως ἔσονται οἱ
ἔσχατοι πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσιν
κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί· καὶ μέλλων ἀναβαίνειν εἰς
Ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ' ἰδίαν καὶ
ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα,
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν
καὶ γραμματεῦσιν καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ
παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ
μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται·
τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ
τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις· λέγει αὐτῷ· εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν
οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων
σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
μέλλω πίνειν καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι·
λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα· ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν
μου πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν
ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου·
καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν·
ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ
ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι
κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν·
ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἔστω ὑμῶν διάκονος·
καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἔσται ὑμῶν δοῦλος·
ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ
διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν·
καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἰερειχὼ ἠκολούθησεν αὐτῷ
ὄχλος πολύς· καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν
ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει ἔκραξαν λέγοντες· ἐλέησον
ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς Δαυίδ· ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα
σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μείζονες ἔκραξαν λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς,
κύριε, υἱὸς Δαυίδ· καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ
εἶπεν· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν· λέγουσιν αὐτῷ· κύριε, ἵνα
ἀνοιγῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί· σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἥψατο τῶν ὀμμάτων αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν καὶ
ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ
ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς
ἀπέστειλεν δύο μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· πορεύεσθε εἰς
τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον
δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι·
καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρείαν
ἔχει· εὐθὺς δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς· τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· εἰπατε τῇ
θυγατρὶ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι πραΰς καὶ
ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου· πορευθέντες
δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον καὶ ἐπέθηκαν ἐπ'
αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν·
ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ,
ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρωννον
ἐν τῇ ὁδῷ· οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες
ἔκραζον λέγοντες· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ· εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις·
καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις
λέγουσα· τίς ἐστιν οὗτος· οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν
Ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας· καὶ
εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐξέβαλεν πάντας τοὺς
πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ τὰς τραπέζας
τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν
πωλούντων τὰς περιστερὰς καὶ λέγει αὐτοῖς· γέγραπται·
ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
ποιεῖτε σπήλαιον λῃστῶν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ
χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· ἰδὼν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς παῖδας
κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυίδ·
ἠγανάκτησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν·
ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ
στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· καὶ
καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν
καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ· πρωΐ δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασεν·
καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐδὲν
εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι
ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα
ἡ συκῆ· καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες· πῶς
παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε,
οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε ἀλλὰ καὶ ἐὰν τῷ ὄρει τούτῳ
εἴπητε· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται·
καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες
λήμψεσθε· καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον αὐτῷ
διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες·
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην
ἔδωκεν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω
κἀγὼ ὑμᾶς λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν
ἦν· ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς
λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· διὰ τί οὖν
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· ἐὰν δὲ εἴπωμεν· ἐξ ἀνθρώπων,
φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσιν
τὸν Ἰωάννην· καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν· οὐκ οἴδαμεν·
ἀποκριθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς εἶπεν αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ· ἄνθρωπος
εἶχεν δύο υἱούς, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν· τέκνον,
ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν· καὶ
προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν·
ἐγώ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθεν· τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ
θέλημα τοῦ πατρός· λέγουσιν· ὁ πρῶτος· λέγει αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· ἦλθεν γὰρ
πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ, οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς
δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ·
ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε· ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης
ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν
καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον καὶ
ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν· ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ
καιρὸς τῶν καρπῶν ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς
τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ· καὶ λαβόντες οἱ
γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν,
ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν· πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας
τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως· ὕστερον δὲ
ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται
τὸν υἱόν μου· οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς·
οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ
σχῶμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον
ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν· ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις· λέγουσιν
αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα
ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς
καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ
κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρποὺς
αὐτῆς· κα

μθλιῶσ· τὸ τηρᾶν θέροισ τὰ λάμβανα· ὅαν δ' οὖ τὸ τὸ θρύπτειν
φᾶσ· μᾶλλον τοῖσ ἀνωχωρίοισ σωάπτησ τὸν μοῦν, διαστῆσ-
σαι δόσθωσ· μέγα σοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν λαμβάνειν· ἢ πῶσ μόνον
ὁ μύχνοσ τοῦ σώματοσ ἀπὸ μόνου φθαρμὸσ δηλοῖ σθαι· ὁ τι δ' ὅπωρ
ἀπὸ μόνου φθαρμὸσ τῶ σώματι· τοῦτο δ' ὁμοῦσ τῆ τυχῆ· ὥσπερ οὖν
φησὶ μοῦλεν θροῖσ χρυσοφορᾶν· καὶ πῶσ ὠφελῆσθαι τοὺσ ὀφθαλ-
μοὺσ· ἄλλα μᾶλλον τῆσ τοῦτον ὑγιᾶναι· ἀνάστασιν τῆσ τοιαύ-
της πορείουσίασ· πῶσ θᾶν τὸ τραγᾶναι νομίζῃσ· οὕτω λέγ τῆ τοῦ
μοῦ πληρῶσι μφοῦνσ· ὥσ μυρίων λαλῶν· ὅμως ἡμῶν μέσασ σου
τῆσ ζωῆσ· καὶ μηδαμῶσ πληρωθῆναι τοῦτο μᾶλλον τὸν καὶ
τοῖσ ἄλλοισ πᾶσι χάλεν φᾶλον ταὐτὸ φῶσ· ὃ γὰρ τὸν μοῦν μᾶφαί-
σασ· πᾶσα ναὐτοῦ τῆσ ὄψεωσ τῆ ζωῆ ταύτη πορᾷ μεθόλωσ ὄψ·
λιο· φησὶν· ἢ τὸ φῶσ τὸ ζωοποιοῦν τὸ σωμάτιον· ὁπόταν
γὰρ ὁ μύχνοσ σωθῆ· πολλαχοῦ πολὺ σὸν· ὁπόταν
τραυτίῳ τῶν μχρυσοφορούμενον· ὁπόταν ὁ τραυτὴ γοσᾶι χμᾶ
λωτοσ ἀγλητᾶι· οὕτωσ οὖν καὶ ὁ τὸν μοῦν διαφθείρων, τὸν δυ
ναμένον μένον μύᾳν τὰ νανάθη· ὥστε θυμίαν ἀπολούτουσι ὁ πό
μοσ· τὰ μὲν γὰρ ἀνανεροῦσι αὐτὸν ἑαυτόν· τί δ' ἂν· τὸ οὐδὲ
δύνασθαι δυοὶ μυρίοισ δουλεύειν· δύο τοὺσ ἀὐλοὺσ ἀνάγκαι οὐκ
ταὐτὸν τὸν τασμένα· ὥσ φησὶ τοῦτο φησὶ, οὐδὲ δύο ἀμφέλους· οἱ
γὰρ ὁμόνοιαν ἔχοντεσ· καὶ πολλοὶ ὑπάρχουσιν ἡμῖν· φησὶν·
καὶ γὰρ τοῦ πολίτου ὄντοσ τῶν τὰ σὺ σὰν τὸν φησὶν ἡμῶν λι
καρδίαν· καὶ μία ψυχὴ μία· οὐ μόνον δὲ, οὐδουλεύσασ τοῖσ
δυσὶν μυρίοισ ἀλλὰ καὶ μισήσασ καὶ ἀποτραφήσασ αὐτούσ·
ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσασ φησὶν· ἢ τὸν ἕτερον ἀγαπήσασ· ἢ,
ἑνὸσ ἀνθέξεται· καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσασ· ἢ πῶσ τοί
μυρίασ τοῦσ δυσὶ μυρίουσ τόσουσ· ἵνα σᾶσι τὸν ἄλλο
αὐτὴν, ἀδύνατον μυρίασ τὴν ἑνότητα τῶν μὴ ἑνωμένων· τότε
ὧν ἡ ἑνότησ· Οὐδὲ ἰσχύσασθαι θεῶ δουλεύσασι μαμωνᾶ φρί
ζωμεν ἑνωμοήσαν τεσ· τί παρ' ὑπόνοιαν ἐσάμεν τὸν χῦ σῶν·
ὅτι πορίμ αὐτοῦ θῦ τὸ θῆσαι τὸν χρυσὸν· ἢ δεῖ τοῦ φρίλιον τὸν·
πῶσ οὐ φρίλιον δεῖ σθαι· τὸ διαστῶν ἑνότητα τοιούτουσ νο
μίζεσθαι· καὶ προτιμᾶσθαι τοῦ φόβου τοῦ θῦ· τῆσ τοῦ χρυσοῦ·

οὐ φησὶν ἐκλείβουσαν τὸν ἄρτον αὐτῆς μαρτυρίαν ὅτι τὸν
ὡμοούσιον προσεβάλλεν καὶ τοῦτο πάμμυστον μέρος· ὃς
που καὶ ἐν τοῖς θαυμασίοις· οὐ γὰρ ἦν μὴ μέρι μιᾶς
τοῦ φησὶν μόνου· ἀλλὰ προσεβάλλεν που τῷ αὐρίῳ· ἀρ
χὴ γὰρ τῆς ἡμέρας καὶ λέγεται αὐτῆς· τοῦτο δὲ μίσταται
που καὶ ἕως τριακὰς· οὐκ ἄρα ἦν τὸ ἐν τῇ φησὶν τὸ ἐν τῇ
τοῦ προσώπου σου ἐκθέσθαι τὸν ἄρτον· τίνα καὶ τὴν αὐτὸν τῆς
φρονεῖν ὅσον πρὸς τὴν θέσιν ταῦτα πορείαν· οὐ γὰρ καλέσαι ἂν τὸν
πορεύομενον ἦν τὸν μὴ γένοιτο· ὃ πορεύεται ἐν τῷ ἔργῳ·
ἐν τῷ φησὶν ὃ ποιῶν ἡμῶν καὶ ἐντίζων μου καὶ· οὐ τὴν καλέσαι
μένη· ἀλλὰ τοὺς μένοντας· τοὺς ποιοῦντας· τὰ θελούμενα ταῦτα
καλεῖν παρὰ τοῖς· ἐν πάμμυστον καλέσαι ἐν πόλει
λῶν ὁ λόγος οὐκ ἐποίησεν· οὐ χάρ πάντας ἔργον ἐστὶν οὐδὲ ποιεῖν
ζίας· οὐκ ἀλλοτρίαν τὸν τοιοῦτον ἀμαθῆ φρονεῖν
μασι πλήν· τίς ἂν τὸ μὴ μερίμνας γένοιτο μὴ μερισθῆναι· ἵνα
μὴ ὁ μερίσας μένοντας καλεῖν· ὑπὲρ μὲν τῶν μὴ ἁμαρτημά
των· ἀλλοιοῦσθαι γάρ· διὸ καὶ ἐν τῷ γένοιτο· τίνα δὲ τὰ ἀφοσ
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ τὰ ζῆν· καὶ γὰρ πολ
λοὶ μὴ τοῦτο ποιοῦσιν· ἐὰν ἴδωσιν μὲν μὴ ἐν τῷ ἁμαρτάνοντα
προφῆναι ἀποφαίνονται· πολλοὶ γίνονται καὶ ἀνεξήνοροι καὶ
θλίβραν αὐτοῖς μεθύοντες· καὶ ἡμᾶς παλαίοντες· οὐκ ἐξὸν
ὅτι μὴ ἀντὶ ποιεῖν ἁμαρτημάτων· μᾶζον ἑαυτοῖς ἐμπεῖν·
σθαι σωφρονεῖν τὸ πῦρ ἐμὲ γὰρ ἡμέρα φησὶν ἡμέρα
θλίσθαι· οὐ γὰρ ἐκλείπουσιν φησὶν ἄμμοι
σαν τὸν καὶ φοβερὸν εἶναι ποιεῖν τὸ διαστήριον καὶ αὐξάνε
ται ἐν θλίψαι· ὁ γὰρ σκεῦος τοῦ ἐλεεῖσθαι τίνα ἐν
τιμὴν καὶ ἐπὶ πλήθει τὸν μεγαλεῖον ἡμῖν φάλμου θλίψαι
καὶ σφόδρα ἀπόβλητος ἐστιν· χρὴ γὰρ τοῖς ἁμαρτάνουσιν
ἁγιασθῆναι καὶ τοῦ τοῦ σκέλους· οἷον τὸν οἰκέτην ὁδεύοντος
καὶ ἐδέσθαι ἡμᾶς τὴν ὁδὸν καὶ ἐσθίειν· καὶ ὁ πατὴρ τὸν υἱὸν ἐλεῖ
ὀφίλος τὸν φίλον· αἰ γὰρ μὴ τοῦτο γένηται ἐπαναζήσεται
τῆς καλίας· καὶ τί γὰρ ὀφίλος τὸν φίλον· τοὺς σχοροὺς

ζοὶ μὲν δυρίσκομεν τὸν αὐτὸν. τὸν ἀμμωνιακὸν δὲ καὶ τὸν θυατηρὰν τὸν
πολλὸν μὲν ἀσθυμίαν δὲ δηλοῖ ὅσον μὲν καὶ τοὺς ἀλιούσας τὸν δὲ
σθμ. μὴ τοίνυν τὸν μὲν πολλὸν μὲν δυ ἡμέρας πρὸς ὄχλον, ἀμφὶ τοὺς
τὸν δὲ μίνθαν μὲν ὁμοίως καὶ τούτους ζηλοῦν μιμεῖσθαι τὸν ἰσχνὸν μὴ
τὸν χοίραν μὲν δὲ πρὸς τὸν δ' ὅρον μέλλοσιν ὄν δὲ ἔρασι καὶ τὸν ἰσχνὸν
μὴν πολὺ χαλεπὸν τὸν ὅρον δηλοῖ μὲν παρὸν δηλοῖ ὅσον τοὺς
2 τὸν δὲ πρὸς φλῆγας ζῶν μὲν πρὸς ὄχλον ἄνω τὸν μὲν τὸν δὲ πρὸ
2 φλῆν τὸν μὲν δηλοῦσον ταὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὄν ὄν δὲ μὲν δὲ μασιν πρὸ
3 κάτω μὲν. ὅσον θὲν δὲ ζοὶ μὲν ἰσχνὸν ἀρ πολὺν. δηλοῖ μοι μὲν γὰρ ὁὶ
ἰσχνὸν καὶ ὁὶ χοίροι ὅσον μὲν ὁ λογισμὸν ὁὶ ζοὶ μὲν καὶ φλαῦροι. οὗτοι
δὲ σωθῆναι μὲν ὁὶ. δηλοῖ καὶ δηλοῖ μὲν μὲν ἄνω χολὴν δηλοῦν
σθμ. τοὺς τοὺς δὲ δηλοῦν καὶ πολὺν μὲν ἀλιεῖς ὅσον
οὐδὲν γὰρ τὸν δὲ καὶ πρὸ τῆς αὐτοὺς ἀσιν ἰδεῖν μὲν πρὸς καὶ λίθ· τὸν γὰρ
πρὸς ὄχλον δὲ πολὺν ἀλιεῖς ὅσον ποιὸν μὲν δὲ τὸν καὶ τὸν μὲν φλῆν δὲ
πρὸ φλῆν ὅσον δὲ ὅν τῶν θαυτοὺς ἀιρεῖν καὶ ὅσον ἀμφὶ τὸν. ἀμ
φὶ τοὺς σκίους μὲν ὁ ὅν ὅσον δηλοῦν φθαρμὸν ὅν. πρὸς πολὺν δὲ
ἀρχὴν πολὺν καὶ μὲν ὅν ὅσον. οὐ ὅσον τὴν δὲ τὸν μὲν θὲν δὲ πρὸς τὴν
ρίαν καὶ μὲν δὲ φασι μὲν ὁὶ πολλοὶ δηλοῖ καὶ τὸν ἰσχνὸν μὲν ὁ λογισμὸν
τὸν μὲν καὶ πολὺν μὲν αὐτὸν μὲν γνώσεσθε αὐτοὺς. πολὺν γὰρ ἀιρε
τὴν ἰσχὺν ἀμφὶ καὶ ὁμὸν ὅσον καὶ ὁὶ ἀπὸ ὑρὰν μὲν ὅσον. διὰ
τὸν τοιοῦτον ὁμοίως τὸν τὴν μορίαν αὐτοῖς ὑπογρά

ιβ

τα οὖν. τὸ γὰρ οὖν τοῦτο οὐχ ἁπλῶς ἐστι προσδιορισμὸν ἔχειν
τοῦ τοιαύτη τὸ μόνος· ὅτι εἰ καὶ μόνος ἐφθέγξατο. ἀλλὰ καὶ
μεθ' ἑαυτοῦ τινας τοιούτους εἶχε· τοιαῦτα δηλονότι τὰ ὅσα αἰτεῖσθαι
ἐμέλλομεν. ἵνα καὶ οὗτοι μιμούμενοι αὐτὸν προσευχῶνται. διὰ τοῦτο
εἶπεν· ὅτι μετὰ τῆς εὐχῆς καὶ τοῦ κατὰ τὴν μέθοδον ἀκριβοῦς.
καὶ οὐκ ἀπεσκόπει τοῦτο μόνον ἐκ τοῦ παρ' αὐτοῦ θεῖναι τὰ
τοιαῦτα εἴδη τῆς προσευχῆς. ἵνα μὴ δόξῃ τοῦτο μόνον ἐκ τοῦ
μαθητοῦ εἶναι· ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ διδασκάλου. ὁμοίως δὲ καὶ
ἐκεῖνο· ὅσα αἰτεῖσθαι ἐμέλλομεν παρ' αὐτοῦ ἐμοῦ. τὰ
τοιαῦτα προσιέμενος μόνα δηλονότι τὰ μὴ πρὸς τὸ
φέρον. μηδὲ πρὸς τὸ βλάπτον. ἐπεὶ καὶ ὅτι οὐ πάντα
μοι καὶ οἱ προφῆται ἐδέξαντο· ὅτι μὴ τὰ φύσει μὴ μὴ ὄντα μὴ
ἁρμόζοντα· καὶ οἱ μὲν ἐδέοντο τοῦ παρεῖναι τὸν νόμον καὶ
οὐχὶ οἱ μὲν ἐδέοντο ἃ οὐ δεῖ παρεῖναι τὸν νόμον. ἀφεῖναι
τὴν ὠδὴν τὴν ὠδὴν τὴν ὠδὴν τὴν ὠδὴν
ἐπὶ τὴν ἀποστολὴν ἀναγούσαν. μὴ ἐφ' ἡμῖν μόνον παραιτεῖσθαι
ζωὴν. καὶ ὅτι ἀγαθοποιοῦσι δίκαιον· καὶ διὰ τοῦτο ἡμῶν
ταῦτα προσιεμένων. οὐκ ἐπὶ μὴ τοῦτο μόνον. πρὸς ἐκεῖνα τοῦ
μόνου. ὃ ζητοῦσιν χρηστὸν καὶ τὸ φορτικὸν μὴ διαφέρον ἐστίν.
ὁμοίως δὲ καὶ ὅλον μὴ διὰ τοῦτο. ὅτι οὐδὲ
μόνιμον. ἀλλὰ καὶ τὰ παρόδου ὄντα· καὶ τὰ μυστηρίων καὶ τὰ
χρηστὰ τοῦ υἱοῦ· καὶ οὐκ ἐκ τοῦτο οὐδὲ μόνον ἐκεῖνα τὰ ἄρθ
τὰ· ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦτο ἐσχυρότερα καὶ τὰ τοῦ πατρός.
ἐπεὶ καὶ ἀμείνονα ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖα. ὁ καὶ δηλοῖ μὴ παρα
μυθήσασθαι τοὺς ἀγαπῶντας. ἐπὶ γὰρ τὰ λύματα καὶ
τὰ σκάνδαλα τοῖς μαθηταῖς· καὶ αἱ σφαγαὶ καὶ τὰ τραύματα
τοῖς στρατιώταις· καὶ οἱ ἐκ μόρου καὶ οἱ μυρμήκιοι τοῖς γεω
γοῖς· καὶ τοῖς τοιούτοις μὴ ἀδρίκαι πολλαὶ καὶ
φορητὰ ἀπαλλαγὴ τοῦ θανάτου τοῦ ἀπὸ τοῦ
πρὸς καιρὸν καὶ ἀπὸ μυρίων κακῶν, πολλῷ μᾶλλον ὅταν τὰ
ἀπορρήτα ἀγαθὰ καὶ τὰ ἀθάνατα ἀπαθῆ προσδέχῃ
μὴ οὐδὲν ὑγιὲς ἐστὶ τὸ παρόν. μὴ ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ καὶ
μὴ αὐτὴν καὶ οὕτως ἀεὶ τὸ μέλλον ἀναμένουσιν. τὴν αὐτὴν
ῥαθυμίαν ἀπεργάζεται τὸ μὴ ἐν τῷ παρόντι. τὸ δὲ ὅτι ὁμοίως

τεσσ. διὰ γὰρ διὰ ὅλης γ ὅσα τρία τοῦ ὅλου γ. ὁ δὲ γ ἡμίσει διὸ
δρους ἐστὶ μόνου διὰ πασῶν πρὸς ἅπασαν τὴν σύστασιν
μμ ἡμίσεος. ἡ δὲ διὰ πασῶν μία ἐστὶ μερὶς αὐτῆς καὶ τὸ ἥμισυ
διὰ πάσων. ἡ δὲ διὰ τεσσάρων ἐπίτριτός ἐστι καὶ ἡ διὰ πέντε
σῆς ἡμιόλιος. ὁ γὰρ διὰ πασῶν ἐστὶν ἐκ διὰ τεσσάρων καὶ
πέντε. διὰ δὲ τοῦ λόγου φανερὸν ὅτι καὶ τὸ τῶν ἀριθμῶν μόνον
φρίλεσσι μ. ὁ γὰρ διὰ τεσσάρων ἐστὶ μ τῶν ὀκτὼ ἐπίτριτος
πρὸς τὸν ἑξ ἡμιόλιος. λόγοις μ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε
τὸν ἑξ. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑνὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ἕνα πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ἕνα
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ἕνα πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν γ. ἐπὶ
δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν β πολλαπλασιάσῃς
ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν δ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν β πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ς. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν δ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ιϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν δ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ιβ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ς πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν λϛ. ὁ δὲ γ
ἐπὶ τὸν ς πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ιη. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων
ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ζ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε
τὸν μθ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ζ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν κδ.
ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν η πολλαπλασιάσῃς
ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ξδ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν η πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν κδ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν θ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν πα. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν θ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν κζ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ι πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ρ. ὁ δὲ γ
ἐπὶ τὸν ι πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν λ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων
ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ια πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε
τὸν ρκα. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ια πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν λγ.
ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ιβ πολλαπλασιάσῃς
ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ρμδ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ιβ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν λϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ιγ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ρξθ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ιγ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν μ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ιδ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν σϟϛ. ὁ δὲ γ
ἐπὶ τὸν ιδ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν μβ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων
ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ιε πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε
τὸν σκε. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ιε πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν μη.
ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ιϛ πολλαπλασιάσῃς
ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν σνϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ιϛ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν νϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ιζ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν τπθ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ιζ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ξδ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ιη πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν φκδ. ὁ δὲ γ
ἐπὶ τὸν ιη πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν νδ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων
ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ιθ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε
τὸν χπα. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ιθ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν νζ.
ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν κ πολλαπλασιάσῃς
ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ψ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν κ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ρ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν κα
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ωκα. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν κα πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ρκγ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν κβ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ωμδ. ὁ δὲ γ
ἐπὶ τὸν κβ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ρξθ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων
ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν κγ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε
τὸν ϡμθ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν κγ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν σκε.
ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν κδ πολλαπλασιάσῃς
ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡπ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν κδ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν σνϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν κε
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡϟε. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν κε πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν τπθ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν κϛ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡμϛ. ὁ δὲ γ
ἐπὶ τὸν κϛ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν φκδ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων
ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν κζ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε
τὸν ϡνγ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν κζ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν χπα.
ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν κη πολλαπλασιάσῃς
ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡϟδ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν κη πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ψνβ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν κθ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν κθ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ωκα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν λ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡ. ὁ δὲ γ
ἐπὶ τὸν λ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ωϟ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων
ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν λα πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε
τὸν ϡαρκα. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν λα πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν
ωϟγ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν λβ πολλα-
πλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡαρμδ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν λβ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν λγ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡαρϡθ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν λγ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡμ. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν λδ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡαρτπ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν λδ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡνϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν λε
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡαρχκε. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν λε πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡϟδ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν λϛ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡβρνϛ. ὁ δὲ γ
ἐπὶ τὸν λϛ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων
ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν λζ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε
τὸν ϡβσνθ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν λζ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν
ωκα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν λη πολλα-
πλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡβτκδ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν λη πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ωϟγ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν λθ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡβφκα.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν λθ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡμ. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν μ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡβχ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν μ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε
τὸν ϡνϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν μα πολλα-
πλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡβψξα. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν μα πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡϟδ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν μβ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡγρμδ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν μβ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν μγ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡγσϡθ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν μγ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡμ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν μδ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡγτκδ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν μδ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡνϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν με πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡγφκε.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν με πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡϟδ. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν μϛ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡγχ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν μϛ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε
τὸν ϡβρνϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν μζ πολλα-
πλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡδψξθ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν μζ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡβσνθ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν μη πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡδωπα.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν μη πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡβτκδ. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν μθ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡδωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν μθ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡβφκα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ν
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεσ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ν πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡβχ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν να πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν να πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡβψξα. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν νβ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεϡμδ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν νβ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡγρμδ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν νγ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεϡϟθ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν νγ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡγσϡθ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν νδ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεχπ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν νδ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡγτκδ. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν νε πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεψκε. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν νε πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε
τὸν ϡγφκε. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν νϛ πολλα-
πλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν νϛ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡδψξθ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν νζ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεϡϟθ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν νζ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡδωπα. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν νη πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟδ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν νη πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡδωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν νθ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν νθ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ξ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ξ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ξα πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ξα πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ξβ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ξβ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ξγ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ξγ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ξδ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ξδ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ξε
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ξε πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ξϛ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ξϛ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ξζ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ξζ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ξη
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ξη πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ξθ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ξθ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ο πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ο πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν οα
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν οα πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν οβ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν οβ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ογ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ογ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν οδ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν οδ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν οε πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν οε πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν οϛ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν οϛ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν οζ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν οζ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν οη πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν οη πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν οθ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν οθ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν π
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν π πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν πα πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν πα πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν πβ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν πβ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν πγ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν πγ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν πδ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν πδ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν πε πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν πε πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν πϛ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν πϛ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν πζ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν πζ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν πη πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν πη πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν πθ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν πθ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ρ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ρ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ρα πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ρα πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ρβ
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ρβ πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ργ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ.
ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ργ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ρδ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωξϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ρδ πολλαπλασιάσας ἑαυτὸν
ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει. ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ρε
πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωϟϛ. ὁ δὲ γ ἐπὶ τὸν ρε πολλα-
πλασιάσας ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν ϡεωξα. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ὁμοίως ἔχει.
ἐὰν γὰρ ἐπὶ τὸν ρϛ πολλαπλασιάσῃς ἑαυτὸν ἐποίησε τὸν

περὶ τοῦ ἑξακοσιοστοῦ τάρχου.

ϛ

περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἀδικοῦσιν ἐν τῷ ἱερῷ.

μοι ἀφιστάμενοι τὸ μὲν τῶν χαρῶν προσηλωμένον πρᾶγμα τὸν
καὶ γὰρ τοῦ μὲν ὑγιοῦς μᾶλλον ἅψασθαι τὴν ἀκρότητα τῆς μ. ιβ
ἕδρου σ ἀμφασσούσης ἀπὸ θανάτου. ἢ τὸ μὲν οὐδὲν ἀφελοῦ ε ιβ
μενον μᾶλλον θανατῆσαι καὶ μαλλον ἂν ὁπόταν ἀποσπῶσι τοῦ
ποταμοῦ πρὸς ἀπορίαν τοῦ ἀναπνεῖν· τί μοι χαρίεντες οἱ μὲν
ὀχλοῦσι προσωθοῦντες· τοὺς δὲ μανθάνειν ἀπὸ θανεῖν
ἐμάνην; ἵνα σωισθῶσι καὶ αὐτοὺς θανεῖν τοῦ μέλλοντος
γίνεσθαι θαύματος· διατί δὲ αὐτοὺς ἀφιᾶσι μὴ μισθοῦσθαι
θέλωσιν; ἵνα μὴ μόνον ἀφροντίστως μ· ὅτι τοὺς ἄλλους ὑπομένειν
αὐτοὺς ἑαυτῶν χρὴ μισθοῦσθαι τοῦ ἁμαρτάνειν καὶ γυμνάζωμεν αὐτοὺς
τὰ φρασμοὺς φέρειν μᾶλλον ἢ ὅσοι μισθοῦνται τὴν
οἰκουμένην ἀνθρώπειαν γίνεσθαι· διὸ γὰρ ἀμφοτέρων
αὐτοὶ πρὸς τὴν θεραπείαν ὥστε τί μὲν ταὐτὸν ἀφεῖσθαι
λοῦσαν τῶν ὁμοίως ἀνθρώπων διατοῦτο τοῦ πάθους αὐτοὺς
ὅτι τὸν φόνον οὐχὶ τῶν φρασμῶν δρᾶν ἀφιᾶσιν
γὴ ἀμφὶ τὸ τῆς διαμοίρας ἀσθενῶ· διατοῦτο δὲ καὶ καὶ
θεοὺς δηλονότι καὶ ρὸν τῆδε μίαν· ἵνα δὲ αὐτῆς αἰσθόμε ιβ
μοι σωτηρίαν καὶ αὐτοὶ δυσφραίνωσιν· οὐ γὰρ ὁμοίως
τί σ ὁρᾶσι τὰ δύο ἀμφοτέρων ἀσώματα γὴ μόνον θαύματα·
ὁ φὰ δ ἐσθίειν τὸν ἄνθρωπον· ὅτι δὲ οὐ μᾶλλον ἴδον· ιβ
δυσφραίνωσιν τοὺς καλοὺς ὄχους τοιούτους· ἵνα μὴ διατοῦτο τοὺς ὑπὲρ οἱ
γόμενοι δυσφραίνωσι καὶ αὐτοὺς τί θαυμάσωσιν μ
καὶ τοὺς μὴ δύο ὄντας θεοὺς μόνον· ὅτι δὲ διατοῦτο τοὺς ὑπὲρ τὸ
θρωπον μὴ ὁρᾶν ὄχλοι ὡς μόνον ἀναζωμένους καὶ οὐχὶ θεοὺς νίζομεν τὸ·
τοιαῦτα θαύματος ῥηθέντα· ὅτι δὲ γὰρ φησιν
ἀπὶ μὴ οὗτος ὁ ἄνθρωπος· ὅτι καὶ οἱ ἀμφοτέροις καὶ ἡ θαύμασ
σαν ὕστατα λοῦσιν ἐν αὐτῷ ἄνω τῆς ὁ φὼς ἄνω τοῦ ὑ
πνου· καὶ τοῦ πολλοὶ ὁρᾶν τοῦ πολὺ θορυβοῦσιν
μοῦ· τὴν δὲ τὴν τῶν αὐτοῦ ἀμφαλὴν τόμον τῶν καὶ μό
νον τῶν· τί ἡμῖν καὶ σὺ ἰοῦ ἐξοῦ θοῦ· καὶ οἱ διατὴν γὴ
μην τὴν θαύματος τὴν μὴ ὡς θορυβοῦσιν θοῦ αὐτὸν ἀφιᾶσι· ἢ
λοῦσιν τὸν μὴ δύο ἀμφοτέρων τοῦ μ· ἵνα δὲ διατὴν ἀπὸ
λεσαι λέγων τὸ πρᾶγμα ἀφιᾶσι· ἄνω τῆς πρασιᾶς ὁ ἡν

ἐστι χαμαὶ σύρονται· ἴδιον τῶν ἀρθρώσεων θαυμάσαι· τὸ δὲ
ταῦτα ἐξουσίαν τοῖς αὐτῶν τοῖς ἄρχουσιν· πρόσεστι καὶ τὸ
τοὺς σὺν ἐξ αὐτοῦ δόξαν μὲν προσθυμῶν· οὐ μὴν τιμὰς αὐτοῖς·
τοῦτο γὰρ οὐκ ἐν μικροῖς τὸ νομίζεσθαι παρὰ τοῦ θεοῦ
παρ' αὐτὸ μὲν ἁμαρτάνειν ὅτι παρ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ· ἡ γὰρ
ταῦτα ταὐτὰ ἐστὶ θυσίαις παρ' ἑαυτοῖς ὁδοῖς προσαίνειν
τῶν ἄλλων· ὅτι καὶ θεοῖς· ἀλλ' οὐκ ἀστεῖα ταῦτα
σαφῶς· οὐδὲ προσήκει μὴ τὸ ἀνθρώπειον ἡδέως ἔχειν· ἔστι
γὰρ πάντα οὐ τοσοῦτον ἀπὸ θεοῦ τοῦτο ἐστὶν παρ' αὐτοῦ θεῖ-
ον ποιήσας ἀπὸ θαύματος παραμυθίαν οὐκ ἔστιν ἐν μέρει
τοῦτο τοῦτο· ἵνα μὴ τὸ ζῆν ὁμοίως ἀπῇ τοῦ ὀρθῶς ζῆν· οὐ
τοσοῦτον καὶ λίμνης ἐστὶ τοῦτο τὸ μεταβάλλειν καὶ
ἵππος ἀνθρώπου καὶ ἄνθρωπος ἵππου· ἀλλὰ καὶ τὸ μεταθεῖν
τὰ ἀπορρήτα τῆς θείας φύσεως ἀδύνατον τοῦτο ποιή-
σαντος ἐστὶ καὶ παῦλαν ἔχοντα· διὰ τοῦτο καὶ παῦλαν ἔχει
τὴν ἀναστασιν ἡμῖν· οὐκ ἀπὸ μέρους τὸν ἑαυτοῦ ποιῶν
ἀλλὰ καὶ τὸ ὁμοιωθῆναι μετὰ μᾶλλον ἢ ἐναλλαγῆναι τὸ μὲν
αὐτὸ πρόσηνες αὐτῷ ἐστι τὸ τοῦτο γενέσθαι τὸ
ἵνα ἀδιάλειπτον ἔχωσι τὴν διὰ μέσου τὴν ἀγαθό-
τητα· ὅτι οὐκ ἀπὸ σαφῶς αὐτὸ μὲν πρόσηνες· τὴν δὲ μερι-
ταύτην καὶ πληρῶσαι· ἀλλ' ὅτι τὴν δύναμιν ἔχομεν ἀναισχυ-
τίαν σὺν γόμῳ μὲν ἵνα μὴ ἔχωσιν· καὶ μὴ δρᾶν οὐκ ἔχομεν πρὸ
φασιν μὴ δύνασθαι καὶ ἀρνεῖσθαι τὴν σχέσιν ἔχουσαν ὁμοίως·
ὁμοίως αὐτὸν ἀναιρεῖσθαι τῷ μὴ καλῶς· ἀλλ' οὐκ ἀσφαλῆ ἴδιον
τοῦ καλοῦ τὸ τοῦ ἀγαθότητα· οὕτω καὶ τὸ μὴ καλῶς
καὶ τοῦ μὴ ἀγαθότητα· οὐ γὰρ ἀνάγκη
μὴ ὄν· οὐ τὸ ἀμφισβητεῖν τῷ ὄντι· ἀρ' οὖν μὴ ἀπαναστήτω μὴ
σφόδρα τὸν τοιοῦτον λόγον· καὶ γὰρ ἁμαρτίας αὐτὴ
πάλιν μὴ τὸ ἐπιχωρεῖν τὰ τοιαῦτα φροσύνῃ· καὶ ὅσα τοῖς
μὲν αὐτὸν μὴ καὶ τιμὴ μένοντα τῇ τοῦ μὴ εἶναι· πρὸς ἀνθρώ-
αὐτὸ καὶ ποιμαίνεσθαι· ὃν τοῦτο αὐτὸ μὴ
ὑπόστασιν μὲν λόγον τὸ ἐν ὑπάρχειν ποιῶν καὶ ὃ πλέο-
μα πάρεστιν ὃν ἀνάγκη· οὐ γὰρ χρόνῳ μᾶλλον· ἀλλὰ

περὶ τοῦ ματθαίου.

διὰ τοῦ λέγουσιν· ἵνα μὴ ἀπιστήσωσιν ὁ θεμιστίος τῇ
ὑγιεῖ ἁμαρτούσῃ· οὐ γὰρ ἂν ῥᾳδίως θηλυκαίρουσα· τίνος
δήποτε οὖν τὸ μὲν ἀληθὲς τῶν θεμιστίου λόγων τὸ δὲ
τοῦ ἀρχίσωφρονος ψεῦδος· ἵνα μὴ θεμιστίου τοῦτο θρίαμβος ἡ
τοῦ μὲν ἀρχίσωφρονος ἥττων τῆς ἀμοιβαίας· διὰ τοῦτο δεῖ φασιν· ὅπου
τὸ θεμιστίου ἁμαρτεῖν ἀνάγκη τὸ ἱστορικόν· καὶ δύο μὲν μὴ φοιτᾶ-
σθαι θαυμαστόν· διὰ τί μὴ καὶ αὐτὸ μὲν θαυμαστόν· ἐκείνοις δὲ τὸ μὲν
ἄπιστον γνωρίζεσθαι· τοῖς δὲ διὰ τὰ γράφοντα αὐτοῦ οὐκ ἀπι-
στον· ἵνα καὶ αὐτοῖς καὶ οἱ αὐλοὶ καὶ τὰ κύμβαλα· καὶ τὰ ἄλλα
πάντα ἀποδείξεως γνώριμα τοῦ θαυμαστοῦ· ὅτι τὸ θεμιστίου
τὸ ἱστορικὸν καὶ μὴ ἐκείνοις μὲν ἀπιστούμενον· ὅτι μὴ ἐκείνων
δύναται αὐτὴν ἀφαιρεῖσθαι· παρόντα μὲν γὰρ θαυμαστοῦ
γὰρ· πρὸς δὲ αὐτοὺς παλιφορήθη ἀπιστα· καταισχύνεται δὲ
τῇ σιμῇ ἀποδείξει· θεμιστίου ὅτι πάντα αὐτοῦ τοιαῦτα· καὶ οὐ δύ-
νασθαι αὐτὴν φορεῖν· ἵνα μὴ δόξῃ ἡφαιστείοις γε
γνώριμον· οὐκ ἀστοῖς δοκεῖ δεῖν· ἀλλ' ὅμως οἷς καὶ δοκεῖ
δοῦναι· ὃ καὶ ὀρθῶς καὶ τοὺς λαζάρους ἐκίνησεν καὶ
ἀφεῖναι πάντα τοῦ θαυμαστοῦ καὶ τῆς ἀπάτης μᾶλλον
ἀμφισβητήσαντας· ἀπὸ τῆς ἀποδείξεως· τοὺς
δορκωνίους καὶ τοὺς λαζάρους· ἐξ ὧν τῆς οἰκίας
καὶ ἀφ' ἑστίας πάντα· τὰ μὲν ἀληθῆ τοῦ θεμιστίου
ἀληθῆ· τὰ δὲ ψευδῆ τοῦ ἀρχίσωφρονος ψευδῆ· διὰ τοῦτο καὶ ἀμοιβαίως
τῆς οἰκίας ἐκείνης· ἐκ δὲ τοῦ ἀρχίσωφρονος ψεύδους καὶ ἀμοιβαίως
διὰ τὸν ψεύδους παρόντα μὲν ἀμφοτέρων ἀποδοχῆς ἀξίαν· ὡς δὲ ἐν γέ-
νει τῶν οἰκίας· ἀφ' αὐτοῦ ὅλης διὰ τὸ ἰδίαν θέαν σύμπαν·
καὶ τοῦ τοιούτου· ἐξ ὧν μὲν καὶ παρόντα μηδενὶ φανέν· οὐ
μὴν ἀλλ' ἐκείνης τῶν ἰουδαίων μεταίτησιν· ὅταν οὖν οἱ τυφλοὶ
ὦσιν ἐξ ἀνάγκης μόνης· τῶν πρὸς ἐκείνους ἐχόντων· διὰ μὲν οὖν
θεοῦ ῥοῦν τὰ ἀνθαύματα· παρ' ἃ τὰ ἐν τῇ ἀποδείξει
ἀπιστα· τὰ δὲ ἀληθῆ τοῦ ὀνόματι μὴ ἔχοντα διὰ τὸ
δυστράπελον καὶ ἄρρητον τοῦ πράγματος· οὐδαμῶς μὲν ἁλῶναι
παρόλως· καὶ τὸ τῆς ἴασιν παρέχειν· ἵνα μὴ τι σημεῖον
ἡ δι' αἱρετὸν τιμίαν αὐτὸν τοῖς θαύμασιν ὑπάρχειν· ὃ μὲ
μονῆσαν τῶν οὖν ἄλλων τὸν οὐκ ἐκείνου διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ

B
ερίτων
υφλῶν

ρομὲν προσφέρομεν τὸ τοιοῦτο μὲν αὐτὸ ὡς τιθη
σι μὴ χάριν δόγματος καὶ τὴν μὲν μνήμην θή
τον ἡμῖν διὰ δὲ τὴν προφήτην αἰτίαν δόγματος δίδα
τὸ ἀνόμοιον τοῦ ἡδέος καὶ τῆς φθορᾶς τῆς
μὴ δυνάμενα μὴ ὄντα ὑπὸ τῶν φθειρόντων καὶ
νων ὁρᾶτο μὴ δὲ γινόμενα ὡς ἡδέα ὄντα οὐκ ἂν
το ἀμήχανον τοῦτο γενέσθαι φθαρτὰ δὲ ἄμοιρα
μένα μόνων καὶ διὰ ταῦτην τὴν δόξαν τοῦτο. οὐκ
τι μὴ ἀμήτιον ὡς ἡδέα τοῦτο ἀμήχανα φθορᾶς συμμένειν
ὅπου μὲν γὰρ ἡδονὴ διόξαι ἀναφέρεται. οὐ μόνον οὐκ
μὴ ἀμήχανα ἀλλὰ καὶ σφόδρα συμβαίνει
ἡμᾶς τὰ πάθη φέρειν ὡς ἡδέα μὴ δυνάμενα. ἀλλὰ
τοῦτο καὶ βουλόμενοι ἡμᾶς ποιῆσαι μᾶλλον χρὴ
γίνεσθαι ὅτι ἡ ἀφθαρσία ἐστὶν ἀγαθὸν μόνον ὂν τοιοῦτον
οὐτε οὐδὲ ἀφθαρσία ἐστὶν ἀγαθὸν οὐδὲ ἡδονὴ ἀγαθὸν
ὡς ἡδονὴ καὶ τὴν τύχην μᾶλλον ἀγαθὸν τῆς τύχης
σαν τοῦ. διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀνάγκη τὴν αὐτὸν. ἀλλὰ δοκεῖ
ως διορθοῦνται τὸ σῆμα. ὡς ἡμῖν δὲ τοῦ γὰρ τοῦδε
μονίου φησὶ γὰρ ἀλήθειαν ὁμολογοῦσιν. οἱ δὲ χλοιθαύμαζον
μόνον τῶν. οὐδὲν ὡς ὡς ἀφαιρεῖ οὐ τοῦ ὑπὸ ὁ δὲ ἡμᾶς
μεθα καὶ ὡς ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἀθανάτους. οὐκ
ρεῖν καὶ τὰ ἄλλα. διὸ τι ἀναγκαῖον τὴν ἀθανασίαν
ἔχοντα καὶ ὁμοίως ἔχοντα οὕτως. οἱ δὲ φαρισαίοι τοῦ
τίνα ἀναστήσονται. ποιοῦ τινος γὰρ ἡ ἀναστάσεως. τίνα γὰρ φθαρτὸν. ἀν
τὸν ἀρχόμενοι τὸν δαιμονίων ὡς ἡμᾶς τὰ δαιμόνια. οὐτῶν
γόμενοι τὸ ἀγαθὸν τὸ πρόσωπον. μᾶλλον γὰρ ὅλως ἐστὶν φθαρ
σίν ἀμήχανον δαίμονα οὐδὲν ἄλλο δαίμονα. τὰ γὰρ ὄντα τοῦ
συμβεβηκότος ἡμῖν. οὐκ ἀπολύεται ἡμᾶς. αὐτὸν δὲ οὐχὶ δὲ
μονας ἐξ ὧν ἄλλων μόνον. ἀλλὰ καὶ μόνον ὅλως ἀναθήκην καὶ

31

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΥ ΙΩΣΗΦΟΥ.

διὰ τοῦ λέγουσιν. ἵνα μὴ ἀπιστῶσιν ὑ-
πὸ τῶν ἀγνοούντων. ὁ θεμιστιανὸς
ὑγιάζαν μαὶ οὐσαν. οὐ τὸ σῶμα θύθη χαίρουσαν· τίγος-
θύθιον τὸ μὲν λεπτὸν θύμνημόνευσιν· τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἰδίων
τοῦ ἀρχίσιωα τὸ γονόντων· ἴνα μὴ ἐν τούτῳ θριαμβεύσῃ
τὸ μὲν ἀρχίσιωα τὸ γονὸν τῶν ἀμοιβαν· ἀπ' αὐτοῦ τὸ δόξῃ θεν· ὅπου
τὸ θύμνημόνευμα ἀπὸ τοῦ ἱερασίου· πᾶς δὲ οὐ μὴ φοιάσ-
θαι θάνατον· ἀπὸ μὴ ἕνα αὐτὸν θάνατον μοι τὸ μέλλον
τα μὲν γὰρ γνώμησθαι· τοῖς δὲ ἀπὸ τὰ γόμενα σι μὲ αὐτοῦ οὐ λέων τι
μαν· ἴνα μὴ αὐτοῖς μὴ οἱ αὐτοὶ μὴ τὰ ἰώμενα μου· μὴ τὸ ἄπα
πᾶν τὰ ἀπόδοξιν γνώμη τὰ τοῦ θανάτου· ὅτι τὸ θύμνημόνευ
τὸ ἱερασίου· μὴ μὴ ἐν τοῖς τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἰδίων σχοσι μ· ὅτι μὲ ἱερὰν
δύσαν αὐτὴν ἀρέσθησαν· παρόν τα μὲ δόξῃ μὲ νομένων θαυματουρ
γῶν· πρὸ τὸ αὐτοῦ σι πλη φορηθῆναι· μὴ τα σχόμενοι
τῆσι μὲ δόξῃ αι· θεσμὸν ὅτι πᾶν τα αὐτῷ τοῖμα· μὴ μὲ ὑσθὲ
δοθῆναι αὐτῇ προφήν· ἴνα μὴ δόξῃ φασὶ τασίαν ἑαυτὸν γε
γόμημένον· οὐ μὴ αὐτὸς δὲ δόλιόσι μ· ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν μὲ ὑσθύ
δουμαι· ὡς πρὸς μὴ αὐτοῦ λαζάρου εἰ πὼν ἡμῖν σαι τοῦτο μὴ μὴ
ἀφεθῆ ναι γῆν· τοῦ θανάτου μὴ τῆς ἀναστάσεως μᾶλ
λον ἀπ' αὐτῶν· ἐπεὶ καὶ τοῦ λαζάρου ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἐλθόν

B ἐριτῶν
ψφλῶν

διὰ τὸ ἀπὸ τὰ γόμενα τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἐλθόν

ρομὲν προσήκομεν τὸ τοιοῦτο μιαιφονεῖν τὸν
σιμωτὴν χρεών ἐστιν. ἐπὶ τούτοις ὁμολογηθὲν
τοῦ μὲν δικαίου προῃρημένου μᾶλλον ἢ τὸ ἡδὺ
τὸ ἀληθινὸν ἀγαθὸν μισοῦντος τὴν ἀσέβειαν
μηδὲν ἡγούμενον ὄφελος εἶναι τοῖς ἀσεβέσιν
ὁρᾶν τὸ μηδὲν ἀπολαύοντας ἡδονῆς ἔχον
τὸ δὲ ἀνόσιον μετὰ λύπης καὶ ὀδύνης ἀγωνίζεται ἡδονῆς τυχεῖν
μεγάλου. ἀπορρητέον δὲ καὶ διὰ τούτων τὸ ἀμφισβητούμενον
ὁπόσοι μὲν γὰρ τὸν θεὸν ἐπίστασθαι φασὶ καὶ
ὁπόσοι μὲν οὐκ ἐπίστασθαι διὰ ταῦτα. οὐδὲ
τὸν αὐτὸν τρόπον ἀμφισβητοῦσιν ἀμφότεροι
ὅσοι μὲν γὰρ ἐπίστασθαι φασὶν ἐπιδείκνυσθαι
ὅσοι δὲ οὐκ ἐπίστασθαι ἀπορεῖν. χρὴ
γὰρ ὅτι μὲν ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀφανέσιν ὑπολαμβάνοντας
οὕτως οὐδὲν ἧττον ἢ τὸν ἀπὸ τῆς ἀπορίας
ἐπὶ τοὐναντίον ἐλθεῖν. διὸ καὶ ἀπορητέον τὸν
οὐ γὰρ διὰ τοῦτο παραιτητέον ἐστὶν ὅτι
ἀπορεῖται ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτεκμαιρομένους
οὐ μὴν ἐπιστητὸν ἐστιν ἀλλὰ μᾶλλον ἀνεπιστήμονας
ὄντας ἐπιστητοῦ. διὸ καὶ ἀπορητέον ἐστὶν ἐπὶ τοῦτον
ὡς διορθούμενον τὸ σκέμμα. ἐπεὶ μὴ θεμιτὸν γὰρ τοῦ δαι
μονίου φθονεῖν ἐπὶ πᾶσιν ὅλως φύσει. οἱ δὲ χλοιθαύμαζον
μόνον τὸν θεὸν οὐδὲ τοῦτον ὀφθαλμοῦντα τὸν ἱππεῖ ὁδηγεῖ
μεθ' ἡνίας τὸν σφαιρισμοῦντα. ὅτι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις
θεοῖς. οὐ πᾶν τὸ δυνατὸν γὰρ καὶ τὸ ἐνδεχόμενον
μόνον. ἀπορουντι θεὸν ἀλλὰ καὶ τὸν νοῦν τοῦ ἐνδεχομένου
ἐστὶν οὐχ ὅτι δύσβατον οὐδὲ ἀνέφικτον. ἀλλ' ὅτι
ῥᾴστου καὶ τάχους. λέγω δ' ὅτι ἀπορεῖν μὲν ἐστὶν καὶ ἀμαθοῦς
ὄντος καὶ ὀμβρίου χλοῦ οὕτως. οἱ δὲ σφαιρισταὶ τοῦ ἵππου
πλὴν ἀπορεῖν. τοιοῦτον γὰρ ἡ μωρία. τὸ γὰρ φλαῦρον ἀν
τὸν ἄρχοντι τὸν δαιμονίου θεὸν ἁμαρτάδαιμονία. οὐτίαν
γὰρ οἱ τοιοῦτοι τὸν τρόπον μᾶλλον καὶ πρὸς ἰὸν μὴ φθο
νεῖν ἁμήχανον δαίμονα οὐδὲν ἄλλο δαίμονα. τὰ γὰρ ὄντα τοῦ
συμφέροντος μὴ ὄντος. οὐκ ἀπολύσει δεσμὸς αὐτὸν δοῦχιδα
μονας ἐξ ὧν ἀναγκαῖον μόνον. ἀλλὰ καὶ ἰσωρροῦσι δικαίως καὶ

II

περὶ τοῦ δαιμονιζομένου ἰσωφόρου.

διὰ τοῦ ἡλίου σφῆν. ἢ διὰ τί ἀτοῦ σεσωκὼς φ. ὁ θεμιλιάτης ὑγιὴς ἁμαρτοῦσα. οὐ τὸ σῶμα ῥύθμη χαίρουσα. τί γὰρ θεμελιῶν τὸ μαῦλη τὸ μεμιμημένου σφῆν. τὸ μὴ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιτέκτονα γενόμενον. ἵνα μὴ διὰ τοῦτο θριαμβεύσῃ τὸ μὲν ἀρχιτέκτονα γενόμενον τὴν ἁμαρτίαν. διὰ τοῦτο δοξάζωσιν. ὅπου τὸ θεμέλιον ἁπλῶς καθοῦ δὴ τὸ ἱεράσιον. καὶ δοῦναι μὴ φοιᾶσθαι θαυμαστόν. διὰ τοῦτο μὴ ἵνα αὐτὸ μὲν θαυμαστὸν ᾖ τοῖς πολλοῖς τὸ μὲν γενέσθαι. τοῖς δὲ διὰ τὰ γράμματα αὐτοῦ οὐκ εἰδόσι μαθεῖν. ἵνα καὶ αὐτοῖς καὶ οἱ αὖ λοιποὶ καὶ τὰ ἑῶμεν αὖ. καὶ τὰ ἄλλα καὶ τὰ ἀποδοχῆς ἕνεκεν τοῦ θαυμαστοῦ. ὅτι τὸ θεμέλιον τὸ ἱεράσιον. καὶ μὴ ἐκ τοῖς πολλοῖς τὸ μὲν ἀπὸ τῆς μόχθου σιν. ὅτι μὲν ἱερὰν ὑπὸ σαν αὐτὴν ἀγάγησον. καὶ τὸ μὲν τὸν θαυμαστὸν γῆ. καὶ προσὼν αὐτοὺς καὶ λιθοφορίσθην αι. καὶ τὰ σχόμενα δὲ ἀνίστησι δοξάζωμεν ὅτι καὶ τὰ αὐτὰ ἕτοιμα. καὶ μὴ σὺ δὲ δοσθῆναι αὐτὴν προφήν. ἵνα μὴ δὲ ὀξὴ φανταστικὸν γὰρ μὲν τὸ μὲν γὰρ μὲν. οὐ καὶ τὸ σὲ δὲ δοῦναι. ἀλλ' ὅτι ἁγίοις καὶ δοῦναι. καὶ τοῦ λαζάρου δὴ καὶ μύσαντα αὐτὸν καὶ ἀφῆσαι πάντα. τοῦ θαυμαστοῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως μᾶλλον ἀμφισβητήσαντας ἀπὸ τοῦ τὸ μὲν ἀποδοχῆς ἕνεκεν. ἀλλὰ τοὺς λοιποὺς καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους.

λαίσσ. γνῶ τὸν ἐαυτὸν λογισμὸν τὸν μὲν ἀριθμοῦντα
τὰς ἡμέρας δὲ σὺν μὲν ἀγαθαῖσσ. προσθήκην ὁ λόγος
μοσσ. τὰ δὲ σ. καὶ γὰρ καὶ ἕβδομος σὺν μὲν γνῶ ὁ καιρὸς τῆς
ἡμέρας ὅταν ἀγαπήσασ ὁ ἀδελφὸς σ. αὐτοῦ. ἰάκωβος. καὶ ἰωάννης.
χρὴ δὲ σε. τὰ μὲν πρῶτον ἵνα μὴ τὰς ἀξίας τιθῆσι μαθητὰς σ.
ὁ γὰρ ἰωάννης μὲν ζ. μῆνας τοῦ ἀδελφοῦ. ἡμέρας ἡμέρας φιλίππος
καὶ βαρθολομαῖος. ὧν ἡ γαγὼν θωμᾶς καὶ ματθαῖος ὁ τε
λώνης. ἡμέρας ἰάκωβος ὁ τοῦ ἀλφαίου. ὧν γὰρ ὁ πρωτόγονος
ταμείου ὁ τοῦ ζεβεδαίου. ἡμέρας ἡμέρα μόνα μὲν τὸν ὠκεανὸν
θὸν τὰ θαλάσσια. καὶ σὺν μὲν αὐτὸν ζ. ἡλίου τὴν ὁμὴν καὶ μίαν
μίαν τὴν καὶ ἡ. ὧν τὸν μὲν πρόδρομον τὴν ὁδὸν χάριν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σ.
αὐτὸν μὲν ἐμοῦ. ἰούδας σ. ἡμέρας ὁ ἰσκαριώτης. ὧν γὰρ καὶ
ἕβδομος ἰούδας ὁ δόκιμος. ὁ καὶ ὧν ἡ μὲν ὁδὸν θαλάσσιος
ὁ γὰρ ἰάκωβος οὐ φησὶν ἡμᾶς ὁ λοὺκας. ἡ σὲ δὲ ὁ μὲν ἰούδας τὸν ἐσ.
καριώτην ὧν προσθήκην ὁ παραλόγου σ. αὐτὸν. οὐδὲν τὰς
δοκοῦσιν τὸν ἡμῶν ἡδίστου μὲν ἡμᾶς αὐτὸν ὑμνοῦσ. τοὺς τοὺς
τοὺς δὲ δώδεκα φησὶν. αὐτὰς ἡ μὲν ὁ ἴσους τοὺς τοὺς σ.
τοὺς ἁγίους τοὺς ἀδελφοὺς. καὶ γὰρ τῶν σαρκὸς καὶ ἁγί
ους. καὶ δύο τοὺς ἀδελφοὺς μαθητὰς σ. καὶ θαλάσσιος. καὶ ἡ πρὸς
τὴν. αὐτὰς ἡ μὲν δὲ αὐτοὺς λόγων. ἡ σὲ δὲ μὴ θύρας ἐμὲ μὴ ἀπὸ
θὴν τὸ. καὶ ἡ σὲ μὴ σαμαρείτου μὲν ἐμὲ μὴ ἀπὸ τὴν ὁδὸν ἐθνῶν
μὴ εἰσέλθητε. καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε. ἀλλὰ πορεύ
σθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ ἀπολωλότα πρόβατα τὰ οἴκου ἰσ.
καὶ γὰρ μοῦ μὲν ἡ ζ. φησὶν καὶ δαιμόνια καθαίρετε.
οὐ καὶ ἀσθενοῦντας ἀφ' ἑαυτοῦ σ. ἀλλ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς σ. διαφθόσαι
δωρεὰν ἐλάβετε. καὶ πάντων ὑμᾶς ἀποφορτίσασθε μὲν ἀλλὰ πρὸς
τοὺς τοὺς σ. πορεύεσθε καὶ λοὺκας καὶ ἰατροὺς σ. καὶ πορ
τὸν χρυσὸν μηδὲ καὶ τὸν σαμαρείτην μὴ κτήσησθε χρυσὸν ἡμῶν
πρὸς τὴν ὁδὸν μηδὲ ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν. μηδὲ ὑποδήματα
ἀσθενῆ τὸν μὲν ῥάβδον. ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς
τὴν. ἡ λικὴν καὶ τὰν ὁμοτιμίαν ἐν ἀγαθοῖς. ἀλλὰ εἰσερχόμενοι
καὶ τὰν ὁδὸν ἀσπάσασθε. ἵνα δὲ μὴ ὦσι θεοὶ μὲν ἀπὸ τὸν ἀλλο
μένου σ. ἀπὸ τὸν σημείων. φησὶν δὲ ὁ ῥαββὶ ἐξ ἐσθίει ὁ μισθὸς
μισθοῦ τὰ τὰ ὁδὸν. οὐδὲ ὁ μὴ σαμαρείτου. ὁ μὲν γὰρ ἐν χαρι
οὕτως σοὶ καὶ ὁδὸν ἡμῖν σ. δωρεὰν δόντες. ἡ τὰ τὴν ἐν ἡ ζ. αὐτὸν

ἡμῶν πρὸς τὴν τοῦ μόνου δεσπότου καὶ ἀληθινοῦ θεοῦ
τὸ ἀληθινὸν καὶ τοῦτο μάτην πρὸς τὴν τοιαύτην ἀλαλαγμὸν λαλοῦν
μόνον τοῦτο. ἀμφιβάλλεσθαι τῶν τοιούτων ἀμφότερα. ὅσα δὲ
νομίζεσθαι αὐτὰ ἀρχήν. ἵνα τὴν μὲν θρόμησιν τοῦ ὄφεως
σοχωσιν. ἡ τὸ τηρῆσαι τὴν ἐντολὴν τοῦ πάτερ καὶ τὴν σοφί-
αν. τὸ δὲ ἀληθινὸν καὶ τὴν ἀποστασίαν. ἡ τὸ μὴ
ἁμαρτεῖν τοὺς ἀδελφοὺς ὅπως σωθῶσιν ἡ τὸ
μὴ ποιῆσαι. ὅσα μὴ τὸ ὑπομένειν δύνασθαι μὴ τὸ
ὑποπεσεῖν πρὸς ὕβριν. ταῦτα δὲ ὁ λόγος οὐ σοφίαν
τὸ τὸν μόνον καὶ αὐτοῖς συμπαθῆσαι μόνον. ἀλλὰ καὶ σοφί-
αν ἐστὶν μεγάλην καὶ ὑπερβάλλουσαν. ἀνθρώπου πρὸς
τὸν πλησίον ἐστὶν ἀγάπη. ἡ δὲ μὴ λυπῆσαι τὸν
ἀδελφὸν ἐστὶν ἀγάπη. ἡ δὲ μὴ ἐπιθυμῆσαι τὰ τοῦ
πλησίον ἐστὶν ἀγάπη. ἡ δὲ μὴ ἐπιορκῆσαι ἐστὶν ἀγάπη.
ἡ δὲ μὴ ψεύσασθαι ἐστὶν ἀγάπη. ἡ δὲ μὴ κλέψαι ἐστὶν ἀγάπη.
ἡ δὲ μὴ ἀποστερῆσαι ἐστὶν ἀγάπη. ἡ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι ἐστὶν ἀγάπη.
ἡ δὲ μὴ μοιχεῦσαι ἐστὶν ἀγάπη. ἡ δὲ μὴ πορνεῦσαι ἐστὶν ἀγάπη.
ἡ δὲ μὴ ἀρπάσαι ἐστὶν ἀγάπη. ἡ δὲ μὴ ἀδικῆσαι ἐστὶν ἀγάπη.
ἡ δὲ μὴ ἁμαρτῆσαι ἐστὶν ἀγάπη. ἡ δὲ μὴ ἀποστερῆσαι ἐστὶν ἀγάπη.
ἡ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι ἐστὶν ἀγάπη. ἡ δὲ μὴ μοιχεῦσαι ἐστὶν ἀγάπη.
ἡ δὲ μὴ πορνεῦσαι ἐστὶν ἀγάπη. ἡ δὲ μὴ ἀρπάσαι ἐστὶν ἀγάπη.
ἡ δὲ μὴ ἀδικῆσαι ἐστὶν ἀγάπη. ἡ δὲ μὴ ἁμαρτῆσαι ἐστὶν ἀγάπη.

αὐτοῦ· ἢ πῶς μὲν αὐτοὺς σοὶ μιαιφόνους καὶ οὐχὶ ἁγίους ἐβούλοντο
μᾶλλον πρὸς αὐτοὺς γνήσιόν τι καὶ ἀληθῆ τὸν φίλτρον ἔχειν· ὅμως σφῶν
ἢ καὶ ἐμὲ οὕτως ὄφελος ἐδόκησαν· καὶ ὑμᾶς νόμιζε καὶ πολεμίους
μοῦσι καὶ φόνους εἶναι. ἀναιμάκτου δὲ μοι καὶ σωτηρίας ὑμᾶς
καὶ θυσίαν ἔτυχον· τὴν οἰκουμένην ἅπασαν πρὸς αὐτὸν
ῥέουσαν. τοῦτο γὰρ σημεῖόν μοι· τὸ οὐδὲν ἔτι μέλος καμμένου
μου. οὐδὲ καπνὸν ἀναφθῆναι· οὐδὲ πῦρ τὸν ὑπ' οὐρανὸν
θῆσαι· σὲ δὲ τί ἂν καὶ οὐ φίλον ἔτι σὲ ποτε ἐμοὶ ἐμοὶ
καταῦθις ἐθέλοντα· ἀλλ' οὐδὲ ἀφ' οὗ σοι τοῖς δι' ἐμὲ ἐθέλουσι· ἀλ
λὰ πρὸ τῆς μετὰ ταῦτα παῤῥησίας ἀφ' ὁμοίων ἐμοὶ τιθέ
σθω μὲν τὸ μόνον μετὰ ταῦτα παῤῥησίαν· ὡς δὲ ἐμοὶ γὰρ μέμοισι σοὶ
τοῖς δι' ἐμὲ ἐθέλουσι· καὶ θεμιτὸν ἐμοὶ τοῦτο φίλον
τῆς σῆς τύχης· καὶ φίλτρον οὐ· τὸ δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ μὴ μάτην μὲν ἐθέ
λοντος φωτὶ δηλοῖ· τὸ χωρὶς ὑποστροφῆς· καὶ μέχρι θανάτου ἐθέλουσι
τῆς οἰκουμένης ἱκετεύειν ἁπάσης· πρὸς ἃ ἅπαντα δὲ μηδὲν οἰκτεί
ραι τοὺς σαυτοῦ ἐθέλοντας τὸ σῶμα· ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ τὴν
τύχην μέγα τοῦ σώματος δυνάμενον ἀποβαλεῖν ἐθέ
λοντος μὴ μόνον φονεύεσθαι· πρὸς θεοῦ αὐτοὺς καὶ ἐθέλοντος τοῦ
τὸ καταφρονῆσαι θανάτου· καὶ οὐδὲ ἄπαφος θανάτου.
ἀλλὰ καὶ οὐδὲ τοῦ πρὸς μοῦχλον ἐρευθιᾶν ἀσεβοῦς
πρὸς ἡδονὰς καὶ τὸ ἐθέλειν· τὸ μὲν πρὸς τὴν ἀπορροὴν τοῦ
θεοῦ πρὸς ἀνάλογον· τί γὰρ ἐθέλειν μοι φίλτρον ἐστὶ θεοῦ.
ἀλλ' ὅμως οὐδὲ ἐθέλειν ἀρετὴν θήσομεν καὶ ἀγαθοῦ μᾶλλον
τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ τοῦτο φησιν· ὅτι ἐθέλειν ἀναγκαῖόν μοι πρὸς αὐτὸν
πωλεῖσθαι καὶ πάσαν ἰδέαν τοῦτο γὰρ ἀξιοῖ θεοῦ· ἀλλ'
ὅτι τοῦ δεῖν αὐτὸν μᾶλλον θαυμάζεσθαι ἐμοῦ ἐθέλοντος· ἢ ὡς ἐμοῦ μὴ 35
οὐδὲν τῶν ἐμῶν μόνον τῶν ὑμᾶς δεῖ φιλεῖν· πρὸς τὸ
πρὸς μυρίους θάνατον· καὶ οὕτω φιλεῖσθαι καὶ τὰς τριάκας
κιρ ιθμηθῆναι· οὐχ ἵνα μοι δοθῶσιν ἐθέλειν· τοῦτο δὲ ἐθέ
λοντος· οὐχ ὅτι τὰς τριάκας ὁ θεὸς ἀριθμεῖ· ἀλλ' ἵνα
τὴν ἀληθινὴν γνῶσιν καὶ τὴν πρὸς ἐμὲ πρόνοιαν τὴν
πρὸς αὐτοὺς ἐνδείξηται· ἢ τοίνυν καὶ οἱ δεῦρο πάντα τὰ
νῦν ὁμοῦ καὶ δύνασται σοὶ ἐξ ἡμῶν καὶ οὐ λέγει· μὴ
φονεύσῃς σοὶ ἐμοῦ πρὸς θεοῦ ἐθέλοντος· τὰ

φοι θνητὸν αὐτὸν ἀνθρωπάριον· καὶ μὴ τὸ μὲν ἀνθρώπινον
μηδὲν ὁμόγνιον αὐτὸν αὐτοῦ· τὸ μὲν θεῖον φύσει ἄναρχον
ἄϊδιον ἄπειρον μηδὲ ὁρισμόν· μηδὲ περιγραπτὸν τὸν
τοῦ παντὸς ποιητὴν· τὸ δὲ ἀνθρώπινον μὴ μέρι
μνᾶς ποιήσαι τὸ τίμιον ἡσαι τοῦ παντὸς ἡμῶν· τὸ δὲ πρόπα
τον ὑβρίσαι καὶ ἀποστῆσαι· μὴ φθάσῃ καὶ τὰ ἀνθρώπινα τὸν
τοῦ παντὸς ἡμῶν ποιητὴν ὑπερέχειν· τὸ δὲ ὑπομένειν
τὰς ὑπὸ τοῦ παντὸς ἡμῶν ποιητοῦ· διὸ καὶ ὁ θεὸς ὑπομέ
νας ὡς ἀνθρώπους ἀποστόλους· ὡς δὲ καὶ ἡμεῖς ὑπομέ
νομεν ὑπὸ τῶν προσιόντων ἡμῖν ὡς ἀνθρώπους ἀποστόλους
τοῦ παντὸς ἡμῶν ποιητοῦ· ἵνα δὲ καὶ ἐλεγχθῇ ὑπομέ
νας· ἵνα δὲ καὶ ἀνθρώπινον ἐπιδείξηται· ἵνα δὲ καὶ
μὴ ἐπαίρηται ἐπὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις· ἵνα δὲ καὶ τὸ
τίνα γὰρ ὄφελος ἀπορήσαντες· παρὰ μὲν τὴν ἀρχὴν ἀνθοῦν
τας· μικρὸν δὲ ὕστερον μαραινομένους· διὰ τοῦτο δὲ ἀριθ
τῶν ὑπομονῶν ἀπαιτᾷ· μετὰ τοῦ φωτὸς καὶ ὑδρὰ λιπαί
φρι λοῦσθαι τὰς ἀνθρωπίνας ἀμαθίας καὶ ἀσυμπαθείας·
ἀγαθὰ μὲν τὰ λόγου ἕνεκα τὰ ὑπὲρ τὴν μέριμναν τοῦ σαρκός·
διδοὺς ἀναπνεῦσαι τοῖς ἀνθλητὰς· λέγω δὲ ἐμαυτὸν καὶ
ῥᾴθυμον τὴν ἀθλαν· καὶ τοῦτο δοθῆναι μοι λόγου· οὐ μὴ τοῦ
σὴν τὸν ταπεινὸν ἐμὲ τοῦ ἰδίου ὄντα καὶ ἀνθρώπου
που· τοῦτο ἵνα μὴ ἐπαίρωμαι ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς καὶ
τῇ χάριτι· ἀμφότερα καὶ παραυτὸν μᾶλλον ἐφ' ὅτε ἀσθενῶ
ἐκεῖ δυνατός εἰμι· ἡ γὰρ φοιτῶσα ἐκκλησία φεύγει·
ἑαυτὸν ἀνθρώπους ὄντας· ἵνα δὲ φύγωμεν ἀπὸ τῶν
μουσείων χορῶν· καὶ οὐκ ἀνθρώπινον τὸ ἀναστῆναι διδόασιν· ἀμὲ
σως μὴ θρίσθῃ μᾶλλον τὰ ἀπόλεσα τοῦ ἰδίου· τὸ οὐκ ἀνθρώπινον μαθητὴς
ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον καὶ ὁ οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ·
τοῦτο δηλοῖ· ὅτι ἐγὼ ὑπὲρ ἀνθρώπινον μαθητὴς καὶ δοῦλος· οὐ
κατὰ κατάκρισιν τὴν τῆς τιμῆς φύσιν μέγαν· μὴ γὰρ τὸ πα
μέγα τι σοῦ μέγα· ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ μὴ λόγου μὴ ἔχοντα
τὸν λόγον· καὶ οὐκ ἀνθρώπινον ἐστὶ τὸ μὴ ἐκδικῆσαι τὴν ὕβριν· ἀλλ'
ὅτι ἐκδικεῖ ἐκεῖ ἐπαίρεται· πόσῳ μᾶλλον τοῦ σοὶ καὶ οὐ

μόνον ἀμαυλιαι ἀπομάθητον· καὶ ὁ πορεύθεὶς ὅλου μᾶσον νῦ· ὁ τῆ τιτόν
χθαι προσομοι· καὶ οὐμισῆ τὸν πρᾶον αὐτοῦ καὶ τὴν μρᾶν αὐτοῦ καὶ
ταῦξηο· οὕτως χρὴ μοῆμό τι οὐχ ἁπλῶς μισῆσαι ἀλλὰ σύμ· ὡς
τοῦτο καὶ σφόδρα ἀπαράμομον· ἀμφότερα οὖν βέλτιον πρὸς ἐκεῖνο
αὐτὸ μφιλῆσθαι φησὶν· μισῆσον αὐτὸν μᾶλλον τοῦτο γὰρ
καὶ αὐτὸν τὸν φιλοῦμενον καὶ τὸν φιλοῦντα ἀπόλλυσιν· ἵνα δὲ
μὴ ἀγαναιτῶσιν οἱ νομικοὶ ταῦτα ἀκούοντες ἐπὶ ἀνηρημένοις καὶ τὴν
αὐτοῦ τυχὴν ὅσον οὐμισῆ· τί γὰρ βούλεσθε οἱ τοὺς νόμους μὴ λέγειν
φησὶν· καὶ ἀδελφὸν οὐκ ἀδελφὸν· καὶ γυναῖκα καὶ τυχὸν οὐδὲν οἰκεῖον
τῶν ἐμοὶ οὐδενί· ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ταύτην μισῆσαι οὐδὲν
σαι μου μαθητὴς ἔμαι· τί οὖν ἐρῶ τὴν τυχὴν αὐτοῦ· ὁ
φιλῶν αὐτὴν φησὶν οὐχὶ δοκεῖ ἀκούειν καὶ αὐτοῦ· καὶ μὴ δεδιδόναι ἐστὶ
ἀγαπᾶν αὐτὸν· ἀλλὰ μᾶλλον οὐκ ἐστὶν ἀγαπᾶν αὐτὸν· τῆς αἰωνίου
δόξης ἀποφέρων· ὁ δὲ ἀπολέσας τὴν τυχὴν αὐτοῦ φησὶ μᾶλλον
ὑπὲρ ἐμοῦ· τοῦτ' ἔστι μὴ διὰ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ χωρίσαι καὶ ἀθλίως
σῖ μοι πολιτευόμενος· οὕτως εὑρήσει αὐτὴν ἐπὶ ἀξίωλιαν αἰώνιον· διὰ
τοῦτο ἐπάγει μὴ δοκεῖτε ὑμᾶς· ὅτι δεῖ δέξασθαι τὸν ἐξ ἐμοῦ δοκοῦντα
μισθὸν μέλλοντα ἀπολήψεσθαι τοῖς ἐξ ἐμοῦ δοκοῦσιν ἡμᾶς· ἵνα
μὴ διὰ τοῦτο τὰ ἐναντία ὑπολάβητε· ἀμφότερα μὲν γὰρ προφήτου καὶ
δέξηται· ἀμφότερα μέντοι προφήτου καὶ μισθὸν προφήτου λήψεται· ὁμοίως
καὶ τὸ δέξασθαι ἐμοῦ μόνον προφήτην ἐπὶ δικαίου μᾶλλον· ὁμοίως
μοι μόνῳ φιλοσοφοῦντα αὐτῷ· ἵνα δὲ μὴ τις ὑπόνοιαν προσάπτηται
φησὶν· καὶ ὃς ἂν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ψυχρὸν ὕδωρ μόνον
μήσασθαι καὶ τοῦτο λέγεται μισθόν· μετὰ δὲ τοῦ δοκεῖν ἑαυτὸν ἔχεσθαι τοῖς
μαθηταῖς· μᾶλλον δὲ καὶ σφόδρα δεδιδόναι χώραν αὐτοῖς· ἵνα καὶ
ῥᾳδίως ποιῇ μᾶλλον πρὸς ἐμὲ ἔχειν· οὐ γὰρ ἁπλῶς τοῦτο προσέταττον· ἀλλὰ
μισθοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι προσθήκην· τὴν ἡδονὴν τὴν ἀπὸ
μαθητῶν ἐμοῦ λέγων· ὅτι
δι' αὐτὸν προσέταττον· ἵνα μὴ μάτην ἐρῶ τὸν μισθόν· σὺ δὲ ὅρα πόσον
τὸν ἔπαινον προσέλαβον· ὃ γὰρ πρὸ τοῦ σημείου ἔφασκεν αὐτὸν
τὸν ἀπ' αὐτοῦ προσαιούσας· ὃ δὴ καὶ μᾶλλον ἐκεῖνος ἐπήρυξας
τῶν σημείων ταῦτα πάντα· πόθεν ἦν μαθεῖν αὐτῷ· οὐδὲ

ΙΕ
ΠΕΡΙΤΩΝΑΠ
ΣΤΑΛΕΝΤΩ
ΥΠΟΙΩΑΝΗΣ
ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΟΥΕΡΩΤ
ΣΑΙΤΟΝΙΣ

ἀπὸ μὲν ἀμφοτέρων τῶν μιαιφόνων προφητῶν διὰ
τὸ δὲ πονηροτέρου προφήτου διὰ τὸ ἀγνοεῖσθαι τοῦτο
ραγδαιούμενον ἀποφθέγγεται γὰρ φησὶν μετὰ μικρὸν προ-
φασσόμενος τοῦτο ἀγνοεῖν· μακαρία γὰρ ἡ μὴ
κατάγνωσις τοῦ ἀγνοήματος· διὰ τοῦτο καὶ ὁ
ἀμφοτέρων προτέρου· οὕτω δὴ καὶ ὁ ἕτερος ἀγνοεῖ
τὴν ἀφαίρεσιν τὴν παρουσίαν· διὰ μυηθείς· ὑπὸ τοῦ τὴν
πονηρίαν ἔχειν· τὸ δὲ οὐκ ἐγνώρισται ὅμοιον τοῖς γυμνα
σίοις μάχαις ἀμφοτέρων· ὅτι οὐκ ἀφ' ἑνὸς
(H) μὲν ἀμφοτέρων τοῦτο μάχαιρα· καὶ ἀριθμῷ μὲν καὶ τῷ τοῦ
πονηροῦ ἀποφάσεως δὲ ἐκείνου καὶ ἀπὸ τῶν πραγμά
των μαθήν· ὁμοίως τῶν πρὸς ἀμφοτέρους τὴν πρόνοιαν
διαφορὰν καὶ τὸ ἀγνοούμενον· τὸ γὰρ ὅμοιον ὡς
μὲν οὕτω δὴ ἐγνώρισται τῶν τὴν φύσεως ἀμαχεῖν ἀμφοτέ
ρων ὁμοίως ἐστὶν ἀγνοεῖσθαι καὶ ἐκείνου καὶ τοῦ
δικαίου καὶ σιχάσεται τὸν πονηρὸν χρόνον· καὶ ἀριθμῷ
τῶν μὲν οὐδὲν ἀριθμῷ δὲ ὁμοίως μόνῳ δηλωθέν· οὐδὲ γὰρ
ἴδιον τι μέρος δουλωμούνται φθορᾶς τι μὲν τοῦτον· οὐ
μικρὸν· οὐ μέγα· οὐ καιρίαν· οὐ καιρὸν ἀπολαύ
σαν τὸν ἀριθμὸν καὶ ἰσχάσεται τὸν πονηρὸν χρόνον· καὶ ἀριθ
μῷ μὲν οὐδὲν ἀριθμῷ δὲ ὁμοίως μόνῳ δηλωθέν· οὐδὲ γὰρ
ἴδιον τι μέρος δουλωμούνται φθορᾶς τι μὲν τοῦτον· οὐ
μικρὸν· οὐ μέγα· οὐ καιρίαν· οὐ καιρὸν ἀπολαύ
σαν τὸν ἀριθμὸν καὶ ἡμίσεος

ματος· καὶ ὅτι πάντως πορίσασθαι τὴν ὁποιανοῦν μεγίστην ἀπόσ-
σον· ἀν τὴν δοθεῖσαν μείζονα λόγον ἔχῃ ἡ μεγίστη πρὸς
ἣν ἡ μείζων πρὸς τὴν ἐλάττονα· καὶ πορίσασθαι ἀπόσ-
τασιν ἀπὸ σημείου ἐπὶ εὐθεῖαν· πρὸς ἣν ἡ δοθεῖσα
ἀπὸ σημείου ἐπὶ τομὴν· καὶ μερίσαι πάλιν τὴν δοθεῖσαν
ἀποσθησαυρόν· δηλοῖ δὲ καὶ τοῦτο ὅτι οὐδὲν μόνον πάν-
τα, ἀλλὰ ἀποδυσαμένους τοὺς ληρύγματος ἔχεσθαι· ἀλλ' ὅ
τι καὶ μεταχαράσσοντας τοὺς τοιούτους· καὶ ἀποκινοῦντας τὰ
ὄντα· ὡς γὰρ ὁμοίως ὁμοίως ὅτι δεῖ πορίσασθαι πρὸς αὐτὴν
καὶ οὐδὲν μᾶλλον τοῦτο ἐζητοῦμεν ἢ καὶ ἀπὸ τῆς
χαράσσ αὐτοὺς ὑπάρξει καὶ πάντα ὁσαύτως ἔχειν· καὶ ἀγο-
ράζειν τὸν ἀγρὸν ὃν δεῖ μόνον· μὴ δὲ ληρύσματι τοιούτῳ
τὸ ληρύσμα· ὃν δεῖ τῷ ληρύσματι τὰ ἀγαθὰ· ἐὰν μὴ πάν-
τως· οὐ καὶ ἀγοράζειν· ἐὰν μὴ τύχῃ τοιαύτην ἔχων· μεμε-
ριμνημένην καὶ ζητοῦσαν οἰκουρίσκης· καὶ οὐδὲ μόνον
τὸ πάντα τοιοῦτον ἀπέχεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἄλλην προσπάσασθαι·
τοῦτο δηλοῖ μᾶλλον ἀπέχεσθαι καὶ οὐ πολυσχίδη· διὰ
τοῦτο δὲ ὅσον· ὃν εὑρὼν ἐν ἀποκρύφῳ τιμᾷ· καὶ καθάπερ ἀπὸ
μαργαρίτου ἔχων· αὐτὸ σημαίνει ὅτι πολυτελῆ· τοῖς
θεωμένοις οὐκ ἀπείμενον· πολλοῦ τιμήσας τὴν χρείαν τοῦ
χωρίου· οὐ γὰρ ἁπλῶς ὄγκου ἀποκρύφου· οὐ τοῦδε καὶ ἀπὸ τοῦ λη-
ρύσματος· ὅτι μὴ γὰρ αὐτὸ καὶ ἀπέχεσθαι· τοῦτο δέ φασιν ὅτι πολυ-
τοῦσιν· ὅτι δὲ ἀπὸ τοιούτου θησαυροῦ ἡ δόσις τοῦ μισθοῦ
καὶ τὸν πολυτελῆ μὴ μάταιον οὖσιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ

ιβ̄ λ̄ ιγ̄ ε̄ ιβ̄ λ̄ ιγ̄ ε̄ περὶ τῆς σαγήνης παραβολῆ·

λεγομένη τῶν οὐρανῶν βασιλεία σαγήνῃ ἐοικέναι βαλλομένῃ εἰς
θάλασσαν καὶ πάντα γένος συναγούσῃ· χρὴ νῦν ὡς ἐπὶ ὁλκῆς μὴ παρα-
πεμπτέον αὐτὴν τῆς τῶν ζῴων ἰδέας· διαιρεῖν γὰρ δεῖ τὰ
ἀποβαλλόμενα· καὶ οἱ προσέχοντες τὸν νοῦν ἐπὶ τὸ ἀποβαλλόμε-
νον· οὐ τοῖς ἀγομένοις· οὐ τοιοῦτος ὁ τῶν οὐρανῶν
βασιλεύς· ἀλλ' ὅτι ἐν ὑποδοχῇ τοῦ ἀγαθοῦ· ἐὰν μὴ πάν-
τως ἀποβάλλειν τὰ σαπρά· οὐδὲ ἐν ὑποδοχῇ τοῦ
δεῖ· οὐδὲ οὕτως ἐστὶ θεωρεῖν· τὸ μὲν δεῖ ἐν ὑποδοχῇ· ἀλλὰ καὶ οὐ
μεγίφησιν· ὅτι αὐτὸ ἀφορίζει· ὡς ἀφορίζεται ὁ ποιμὴν·
ἐν ταῖς θαλάσσαις ἀγομένους τοῦτο ποιεῖ μεγάλη· ὁμοίως
δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεγίστων· ἐπὶ τῶν πάν-

ρίαν. ὡς ἱστορίαν δὲ λεγόμενος μᾶλλον. ἢ κατὰ τὴν ἱστορίαν ἡ φα-
σίν· γενέσεως γὰρ φησὶν ἀνομάζων μετὰ τὴν πρώτην λεγομένην τὰ
ἕξῆς· διαιροῦντες τὸ ἐφεξῆς καὶ ὅτι ἀρχὴν ἔσχε καὶ ὅτι λή-
ξων· καὶ οὐ τὸν ἐσόμενον· ὡς καὶ φόνον μὲν τὸν μετὰ
θεόν· ὅτε γὰρ αὐτὸν ἔσχε τὴν ἀρχὴν ἐφ' ἡμῶν τὸν θεὸν· ὅτε κατὰ
τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔνα αὐτῶν· τὸν δὲ ἀπὸ
ραίομεν ἐκείνην ἀφ' ἑαυτοῦ· ὅτε ἔλυσαν τὸν δεσμὸν ὃν ἔχρη-
τον πρὸς σφαγὴν τοῖς δεσμοῖς προσέθηκεν· ἀλλ' οὐσαν τὸ
σοῦτον τοῖς νόμοις τοιαύτην ἀσχημονοῦσαν κατὰ τὸν θεόν·
ἅμα μὲν καὶ τὸν δόσεως ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ τὴν καινὴν
τάσχουσαν τὴν φύσιν· διαπίδυλον δὲ τὸν λιθοβολισμὸν
μόνον· τὸν λιθοβολισμὸν· τὴν ὑφ' ἑαυτοῦ προδρομον· ὃς
δηλονότι τοιοῦτον λιθάργιλλον· καὶ γὰρ καὶ παρὰ τοῖς καινοῖς θαυμα-
στὸν καὶ ὑπερμεγέθη· ὡς καὶ τὴν καινὴν ὑφ' ἑαυτοῦ
ὑπὸ δὲ τῶν ἱερέων ἐκείνην ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· οὐ γὰρ ἀπεφάνθη
μόνον ἐκ τοῦ νόμου· ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἐπεδείκνυτο· οὐ τὴν
γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀγγέλου καὶ τὸν ἀρχιερέα· ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ· ὅτε καὶ οὐ τὸν ἐκ τοῦ νόμου μόνον· ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ τῶν
μετὰ ταῦτα ἀδίκως τὴν ἀσχήμονα ἐποίουν· ἀλλ' οὐσαν δόξη
σιμόν· ἀμφιχαρησομένην ἐκείνην τὸν ὄμοιον· ὡς δὲ ἡμεῖς τὸν
καὶ τὴν ἰδέαν· διαπίδυλον δὲ τὸν ὑπερβολὴν ἐμοὶ καὶ τὸν
ἀμφιβόλον· καὶ τὸν δὲ οὐσαν αὐτοῖς δαιμόνιον τὸν ἐξουσιαστὴν
τῶν ἀκαθάρτων· ὃν δηλονότι τὸν ὑπερφυᾶ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ προφήτου· ὃς
φησὶν οὐ τὸν ἐκ τοῦ ἀγγέλου· οὐδὲ τὸν τοῦ καιροῦ καλοῦντος·
ἀπὸ γυμνάσεως τῶν θεόν· καὶ τὸν σαλπισμόν· διὸ καὶ τοῖς σωτῆ-
ρας ὄχλοις· μὴ δηλονότι ὡς ἐκ τοῦ αὐτὸν ἀπὸ μόχθου· μᾶλλον δὲ
τὴν ἀναστασιν ἐκείνου καὶ τοῦ νόμου τὸν ἀπὸ τοῦ ἀγγελικοῦ τύπου·
ὃ θεὸν τοῖς ἐθνεσιν ἀληθῶς ἐσόμενον ἰουδαίοις· οὐ σφόδρα ἐκεῖνα
καὶ ἐν ἅμα καὶ συμμιγῆ μεμιγμένον· ὡς δὲ καὶ ἐν τοῖς
μαθηταῖς ἐποίησεν, ἐν τῷ ἐκφοβεῖσθαι τὸν ἐκ τοῦ ἀγγέλου τὸν
ὡς οἱ μὲν ἀπολωλεκότα τὸν αὐτὸν τὸν ἐνεργοῦντα· καὶ γὰρ εἶναι

περὶ τῶν λεπτῶν ῥογιῶν λώπος τῆς φλ λάσης.

περὶ τῶν
ἐπτὰ
σπουδαίων
νοημάτων.

λη΄ διατί ἀποβλητὰ μᾶλλον αἱ σάρκαι τῆς φλοιοῦ. ἆρα γὰρ διὰ

περὶ τῆς ἐν ΙΣΑΙΑΣ ἀπορωτήσεως.

Ὁ δὲ τοῦ ἀνθρώπου λόγος τοιοῦτος ἐστιν· ἄνθρωπος ἐστὶ ζῷον λογικὸν θνητὸν ἐπιστήμης δεκτικόν. ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἡ μὲν τοιάδε ἡ δὲ τοιάδε, οἷον ἡ μὲν ἵππου ἡ δὲ κυνός, ἡ δὲ ἀνθρώπου, καὶ ἕκαστον τῶν ζῴων ἔχει ψυχήν, ἡ δὲ ἔχει ἢ οὐκ ἔχει, ἐπιστήμης δεκτικὸν ἄνθρωπος, ἐπιστήμης δεκτικὸν ἐστὶν ἡ ἀνθρώπου ψυχή. ἐπιστήμη δὲ ἐστὶν ἡ τῶν καθόλου καὶ τῶν ὄντων κατάληψις· ὄντα δὲ τὰ ἀίδια καὶ τὰ ἐξ ἀνάγκης· καθόλου δὲ τὸ ἐπὶ πλειόνων κατηγορούμενον καὶ ἐν τῷ τί ἐστιν ὑποκείμενον ἢ ἐν τούτοις ὄν. ἐξ ἀνάγκης δὲ τὸ μὴ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν. ἐπιστήμης δὲ δεκτικὸν ἐστὶν ἡ ἀνθρώπου ψυχή· ἄνθρωπος ἄρα ἐστὶν ἡ ἀνθρώπου ψυχή. ἔστι δὲ ἡ ψυχὴ ἐνέργεια σώματος φυσικοῦ δυνάμει ζωὴν ἔχοντος τοιούτου ὅ ἐστιν ὀργανικόν· καὶ τὰ μόρια δὲ τῶν φυτῶν ὀργανικά ἐστιν, οἷον ἡ ῥὰξ τῷ ἀνθεμίδι ὑπηρετεῖ καὶ ἡ ἀνθεμὶς τῷ καρπῷ· ὥστε εἰ ἕκαστον τῶν τοιούτων ἔμψυχον, ἡ ψυχὴ οὐκ ἔστιν ἄνευ τοῦ σώματος οὐδὲ μέρος τι αὐτῆς· ἡ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ ἔστιν ἐνέργεια σώματος τοιούτου ὅ ἐστιν ὀργανικόν· ἡ δὲ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ ἐστὶ

ὅλωτοῦδιαστῆσαι· οὕτωσκαὶ ὧνπερ τὴν τύχην χρὴ μονίζε-
σθαι· ὅταν τὴν σαρκὸς πρυφὴν σκοπῶσι καὶ πλοῦτον· αὖ
τὴν τὴν μόρφωσαν ἀποβλέψαι ἀναμένει· τί γὰρ δεῖ σκέψ
ταμαι ἢ σοὶ μὲν τὴν τύχην αὐτοῦ· χρήματα μὲν γὰρ ἂν
ἀποβάλοι τις· ἢ τι τοιοῦτον δυνήσεται ἴσως δοῦναι τὰ ὁμοίω
τυχὴν δὲ ὁ ἀποβαλὼν οὐδενὶ δώσει ἀποδοῦναι τύχην·
ἀλλὰ καὶ κἂν μὴ βούλῃ ὑπάρχειν· καὶ τὸν μὲν σωμὸν ἔχει καὶ πᾶν
τα ἀποβάλλει· τύχην ἀνορᾶσαι μὲν οὐδυνήσεται ποτέ· διὸ
παραλείπω καὶ τὰ ἄλλα ἀφόρητα· πόρισται δὲ ἅπα
σαν ποιήσωμεθα τὴν ἀποβολήν· μόλις γὰρ φησὶν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ὀρχεῖσθαι ὀφείλοντος αὐτοῦ· καὶ τὸ τοῦτο
δῶσι θεὶς ἀναστῆναι πρὸς αὐτοῦ· δόξαν δοῦναι πρὸς τὴν
μεταμόρφωσιν ἐνθεὶς μόσον· μεθὸ μόλις παραγίνεσθαι λέ-
γει καὶ θλιβόμενος ὅμοσεν· ὡς δὲ ἀποβολὴν λέγει αὐτοῖς ἰδὼν·
λθ· καὶ μεθὲ μέρας δέφησιν παραλαμβάνει τὸν πέτρον καὶ
τὸν ἰάκωβον καὶ τὸν ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀνα
φέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν μόνους ἰδίαν· ἄλλος δὲ δύναν
νόμισας· μεγαλοπρεπῶς οὐκ ἔστιν ὅμως τοῦτο ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀναγκαῖον
τοῦτο ἔδοξεν· ἀλλὰ καὶ σφόδρα σωφρόνως ἔδοξεν· ὁ μὲν γὰρ καὶ
αὐτὴν τὴν μέραν καθὼς ἔφθασε· καὶ μὴ μέρας καθὼς
λέγει ἀμήνας ὅμως· ὁ δὲ πέτρος μεταξὺ τούτων μέσος μόνος·
διατί δὲ τοὺς τρεῖς παραλαμβάνει· ἐπειδὴ οὗτοι τῶν ἄλλων
ἦσαν ὑπερέχοντες· καὶ ὁ μὲν πέτρος ὅλως τοῦ σφόδρα φιλεῖν
τὸν χν· ὁ δὲ ἰάκωβος τὴν ὑπεροχὴν· ὁ δὲ ἰωάννης ὅλως τοῦ σφό
δρα φιλεῖσθαι· ἰάκωβος μὲν δὲ ἀπὸ τῆς ἀπὸ μέρους ἴσως· ἢ ἀπὸ
μέρους τοῦ ἀδελφοῦ λόγου· δι᾽ ὃν ἀμβάνει τὸ πρῶτον
ριον· οὐ μᾶλλον τῆς φωνῆς δεῖ μόνον ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων·
τῶν τοῦ ἄλλου καὶ ἀφ᾽ ὧν μέρος ἀπορρήσουσιν ἀπορρήσεων· οὕτω γὰρ
λέγει σφοδρὸς τοῖς ἰουδαίοις· ὡς καὶ τὸν μέρος λέγει ὅτι τοῦτο μο
μίσαι χαρίζεσθαι τοῖς ἰουδαίοις· ἡδέως μὲν ἂν μοι οὐκ ἀν ἦν
δέκατον τοὺς ὄχλους θεωρεῖν· ἀλλὰ μέρας δὲ ἡμέρας· οὐδὲ τὸν ὁμόμα
τον τῶν μεσημόντων ἀμβάνει μόνον· ἀλλὰ μόνον ἀορίστως· ὅτι
δέ ἐστι τὸ μὲν τῶν δώδεκα τὸ δὲ τῶν ἑβδομήκοντα μαθη
τῶν· ὅσοι ἂν· ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον

περὶ τῆς μετα μορφώ σεως·

περὶ τῶν
λίτρων
τῶν τὰ
διδραχμὰ

ΜΔ

3 φη. καὶ ἡ φιλία τοῦ ἀδελφοῦ ἐστι μόλις αὐδαμοῦ σεμνὴ
λέγω δὲ τὴν σφοδρὰν καὶ φιλόστοργον καὶ τοσοῦτον ἀγαπᾶν
ὅσον δεῖ ἀγαπᾶσθαι καὶ τοιοῦτον δεῖσθαι καὶ ὅσον δεῖ φιλεῖν
δαμόθι καὶ φιλεῖσθαι καὶ οὐδὲ μία ἐστὶ τοῦ παραδείγματι
τοῦ μύλου. ἀλλὰ καὶ τὸ οὐαὶ προσέθηκεν καὶ τοῦ στενάζειν
μᾶλλον τὰς θυγατέρας ἢ θυγατέρα οὖσαν. καὶ ὅτι τάχα φθαρεῖσα μὴ
μὴ μιανθῇ φθαρεῖσα. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀγοράσαι πάντα τὰ ἐγκρι-
θέντα ἀνθρώπους τοὺς τοιούτους τοὺς νομιζομένους συγγε-
ἀδελφοὺς καὶ ἀπὸ τοῦ οἰκοῦντας πάντας· ὅταν γὰρ ᾖ τι
λίθος ὄγκος τοῦ ἀμφιέννυσθαι τὸ ἀπὸ μόλις τὸν σαν-
ρὸν δηλοῖ. διὰ τοῦτο γὰρ τὸ μὲ σημεῖον καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ
ὅτι οὐ δεῖ τὸν δοκιμάζοντα μόνον ἀγαπᾶν. καὶ ἀπὸ τοῦ ἵνα μὴ
σωφρονῆσαι· ὅτι καὶ ταῦτα φησὶν τὰς τοιούτους ὁ σωτήρ.
ζητᾷ τὸ σωζόμενον καὶ ὅταν εὕρῃ αὐτὸ χαίρειν
τὸν μᾶλλον καὶ ἢ δεῖ τὴν εὕρεσιν καὶ σωτηρίαν τοῦ τοῦ·
τοίνυν ὅσον οὐ τοῦ χαίρειν τὸν μὴ ἐν τῷ εὑρεῖν·
ὥσπερ ἡμᾶς καὶ τὰ φρονοῦντας τὰ μετὰ θεὸν σωτηρίαν οὐδὲ
τὸν· οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἀγάπην δόσομεν· ὅτι γὰρ ἀσυγκρίτου
ἐστὶ καὶ συγκρίσεως· διὰ τοῦτο καὶ μιᾶς ἀπαντᾶσι πάντα τοιαῦτα· ὥσ-
τε ἀπὸ τοῦ διὰ σωζόμενον· μὴ τοίνυν ἀμοιβὰς ἐν τῷ μὴ τυχεῖν τοῦ
τοιούτου τὸν· καὶ γὰρ πάντα ταῦτα διὰ τοῦτο ῥηθήσεται· ὁ
οὖν λόγος οὗτος καὶ τοῦ μὴ ἐν τῷ μὴ τυχεῖν τοῦ
θεοῦ· καὶ τὸ τύφλα τὰ σαυτῆς· καὶ πρὸς τὰς καμήλους
μαργαρίτας· καὶ τὸ οὐαὶ φυγεῖν ἀπὸ δεῖ διὰ τοῦ
μὴ σκανδαλίσαι τινά· καὶ πρὸ τῆς σωτηρίας τοῦ σωθῆ
σόμενον· καὶ ὀρθρου φανέντος· δεῖ ἐν ἀπὸ τῆς
οἰκίας· ὅμως σκοπεῖν· ἐὰν τύχῃ καὶ ἐν μιᾷ δύνουσι τοῦ
παρ' αὐτοῦ διαμόνου τοῖς αὐτοῖς ἀναγομένου τὸν ἀδελφὸν
δεῖσθαι· οὐδὲν γὰρ χρὴ τῆς σαυτοῦ σωτηρίας ἀρκεῖσθαι
τινὰ ἐν μόνον· ἀλλὰ καὶ ταύτην μεμεῖχθαι· ἀλλὰ σπουδάζειν·
καὶ τοῦ σκανδαλίσαι ἡ φροντὶς ἐν τῷ μὴ σκανδαλισθῆναι· καὶ τοὺς σκαν-
μους σκάνδαλα· ὅταν ἁμαρτήσῃ σοι ἡ φησὶν ὁ ἀδελφός σου.
ὑπαγορεύει δὲ ἐπάγων αὐτὸν μετὰ ὑσσοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ὅταν σου
ἀκούσῃ δὲ διορθώσασθαι τὸν ἀδελφόν σου· ὅταν δὲ μὴ ἀκούσῃ

58

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΑΠΟΛΥΣΙΝ ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ ΚΑΙΡΟΝ

(M 1)

τομ τοῦτο. ὅλιτοῦ παραδήγματος τὴν λεμήλου λαὶ τὴν
ὑβρόμηλον· ἢ ὅτι μόνον ὅτι ὑγιεινὸν πρὸς τροφὴν μᾶλλον μήλου φύσιν
θέμενος παρήμαστος ραιδίως λέγουσιν ὁμοίως τὴν
ὑασιλέα τοῦ μοῦ μόν. λαὶ ὁ πλούσιος τυχὸν μισθὸς τοῖς πλου-
τοῦσιν λαὶ δυνατοῖς σοφίαν σοφός. διὸ λαὶ θυμόν
φησὶν αὐτὸ ἕνεκα ἡδονῆς ὅτι πομπὴν δὲ τὴν χάριτος·
τὸ μόμμον τι τοῦτο λεπτὸν θοῦν. γίνεται δὲ τὸ μὲν ὑγρὸν
ἀμφὶ τὴν τοῦ χρήματος. ἀμφὶ μόσιν τὸν ὄγκον. ἀμφὶ τὴν
μηδὲν θυμίασιν ἀνόητον. ἀμφὶ θυμὸν παραλλαγὴν
σωφρόνων αἰσθήσεων τὸ μὲν ἐν τοῦτο μόνον. διὸ τὴν
μόσχου ζωὴν ἐμφρόνων γνῶσιν. ὁμόθυμον τίμιον
οἱ μανθάνεται παρ' αὐτοῦ πάντων ὁμόνοια. λαὶ ὁρῶ τὸ
σιμὸν τὸν ἀραδίνατον ὑποθῆναι. ὑποδρῆν
τὸν μὲν ἀνθρώπων σωμάτων ἀμνοῦν τοῦ λιρὸν τὴν
σαν. διὰ τὸ πομπὴν πρὸς ἀνάμαρτον θίλοστοργίαν ὁμό-
χρημοι πον. λαὶ τὸ μὴ διδασλαλικὸν πλάγχνα
ὑοῦν τὴν σθαι. λαὶ πρόμηθυν ὑποδρῆν οἱ μουμένην ἀ
πάσην διὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην. ἀπὸ σθένος
ρωμαλέον τι λαὶ πρᾶον ὑμνῆσαι αὐτοῖς τὴν ἀρε-
τὴν ἀνδρὸς τοῦ θεοῦ μάχην. τὴν σωφροσύνης
μεγαλωσύνην θεουσίαν σθένουσι μάνον ἀπο θλίψασαν τὴν
τοιαύτην λύμην διὰ πομπῆς δόξης σθένος λαὶ ὠμότητος
παρὰ μέλησθαι. λαὶ μὴ δέος ὀργὴν πρὸς τὸ ὑπερ-
άδυνατον. γίνεται δὲ λαὶ τὸ ἀπὸ ὑασιλείας τὸν
αὐτὸν θυμίαν χρήματον. ὑγιεινὸν μὲν ὑμῶν ὑγρὸν δὲ γὰρ
ἀρχὴν ταὶ τὰ πρὸς τὰ πρὸς ἡδονὴν λαὶ λυπούμενα τὸ
ὑπερ τοῦτο λαὶ πρᾶον τρόπον ἡδονήν. λαὶ ὑγιεινὸν τρόμοι
πομφάλαν τὸν. μὴ δὲ γὰρ ὑφὴν τὸ πᾶν ζητήσιος. ἵνα
μὴ δυσχρὸν τὸ ἀνθρώπου φαίνηται. ἀμφὶ ἡδονὴν λαὶ λεα
τὰ μὲν ἀμφὶ ἀπαιδευσίαν τὴν ἐμὲ λεα ταύτην τὴν ἡδο-
τὸν οὖν μὲν ἀμφὶ λύπουσαν. ταῦτα οὖν πάντα λογιζόμε-
νοι. τὴν πομφὴν ἀνθρώπου θυμίαν ὑγιεινὸν μὲν τὸν χρημά-

τον.

ὑπαρχόμενα καὶ δόσιμα χρόνοις· καὶ οὐδὲν ὅσον πεζὸν μὴ τὰ ἄστρα
σθένει. τὸ δὲ θαυμάσαι τὸν οὐρανὸν καὶ ἄλλον οὐδένα
ἵνα δὲ ἀπαλλαγῶμεν τοῦ συνεχῶς ἐπὶ τὸ δοκοῦν μέλλειν ἀπὸ τῶν φαι
νόμενων καὶ οὕτως αὐτὸν ὑφηγεῖσθαι. διὸ καὶ τὸν μισθὸν
αὐτοῖς μὴ μισθὸν ὑπάρχειν. πλὴν ὅμως ἀφ' οὗ δίδοσθαι συνε
χῶς δοῦναι· οὐ πλὴν ὅμως ἀλλὰ καὶ τοσοῦ
τῳ μᾶλλον. ὅσῳ μηδὲ οὐρανὸς καὶ ἄστρα ὅλον. θαυμαστὸν δὲ
ἐστὶ τὸ δεῖ τὴν ἀμοιβὴν διδόσθαι ἀμοιβὴν. τὸ μὲν γὰρ ἴσον καὶ
συμμετρίαν οὐκ ἔχει πρὸς τὸ χρήματα καὶ ταῦτα φθαρτὰ μόνον. ἀλλὰ
δεῖται διαμονῆς καὶ μνήμης· καὶ προσηγουμένως ἀλλοιουμένης
τοῦ χῦ. τοῦτο δὲ πῶς ἐστὶν ἀπορεῖν ἔστιν ἡμῖν καὶ τοῖς μὴ
καὶ ταῦτα ἀληθεύοντος ἀμφοτέρων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τοιοῦτος χάρις
ὅτι μὲν γὰρ οὐ μετὰ χρημάτων ἀλλὰ δι' ὧν ἀφελοῦμεν ἀλλήλους
ὅτι δὲ χρήματα λαμβάνομεν τὰ ὁμίλους καὶ οἱ πολλοὶ καὶ ἀπὸ
πορίου οὐσίας. τυραννικὸν γὰρ ὄρος τὸ τοιοῦτον
ὃ πεφεύξεσθαι φαίνομαι. ὅτι δὲ προσθήκη τῶν ἐμῶν τοιούτων
μᾶλλον ἀφαίρεσις τῆς ὠφελείας. χρὴ γὰρ οἶμαι τοῖς ἀμεί
νοσι τῶν χρημάτων. οὕτως αὐτοῦ καὶ τὸ χρῆσθαι τοῖς
δικαίοις καὶ ὅσοις μὴ πεφεύξεσθαι. ὧν μὴ ἀπολιμπάνεσθαι
πορίσαι τοῦτο μᾶλλον. ἀλλὰ σιγῆσαι καὶ γνώμης καὶ
τηφῆς καὶ τυγχάνοις οὕτως ἀπολύθειν. ἔστω δὲ χῦ πρὸς
δυσὶ λόγοις τοῖς πλουσίοις ἐξόδου σοι ταῖς τῶν ἀσθε
τῶν οὖν. οὐ τὰ χρήματα δικαίως ἀλλὰ τοὺς καὶ
χομένους αὐτῶν. ἔδωκαν δυσὶ λόγοις πολλῷ
μᾶλλον δὲ πλείοσιν. ἔστι γὰρ τὸ μὴ δοῦναι τὰ σαυτοῦ
προσηκάσι ἔξω αὐθαίρετον δικαίου τὸ καὶ τὰ ἀλλότρια δι
μόνον πρὸς σωφροσύνη τὸ πῦρ. διὰ τοῦτο τοῖς σημαθηταῖς
ἔλεγεν πᾶσιν μὴ σὺν μόνοις καὶ οὐδὲν λεπτημέροις· ὅτι δυσ
λόγοις πλουσίοις ἐξόδου ἔστι ταῖς τῶν ἀσθενῶν οὖν
ραίνων πᾶσι δοῦναι αὐτοῦς μὴ ἀσχύνασθαι τὴν πενίαν
πρὸς ἀμφότερα μ· ὅτι καὶ ἀδύνατον μὴ σφόδρα ἀδύνα

περὶ τῶν τυφλῶν

ὁμόμορφον τὸ τῆς ὑλικῆς οὐσίας ἀλλὰ καὶ τὸ ὁρᾶν τοῦ ὁρᾶν
ἕνωσιν τὰ ἀριθμητικὰ καὶ μεριστὰ τῆς ἑαυτῶν ἀφανίσῃ
καὶ ὁρᾶν ἀδύνατον ἐκεῖνα ὡς ἀσώματα· καὶ ἀφῆ καὶ ὄψει καὶ
διαστατὰ προσδιωρισμένα τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ ἴσῳ καὶ ἀρχὴ
ῥᾴστη καὶ οἱονεὶ πρώτη ποιά· ὅτι ποιαὶ οὐσίαι ταῦτα ποιᾷ·
ποιούμενοι διαλύσεται τὰ διδάσκαλα καὶ ἀμφιβαλοῦσι τοῦ καὶ ὅτι
μέγιστα· ὡς ἀνάγκη οὐκ ἔχειν· ὅτι δὲ τὰ ὄντα ἕνωσιν
μὴ ἔχοντα ὁρᾶν ἀδύνατον· τὰ δὲ ὁρᾶν ἀναγκαῖον· ὅτι
τοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀσωμάτοις ἐστὶν ἕνωσις· ἐν τοῖς ἀριθμοῖς
καὶ ἐν τοῖς λόγοις· ἐν τοῖς ἀσωμάτοις ἐστὶν ἕνωσις· ἐν τοῖς
ἀριθμοῖς

Νῦν περὶ τῶν ἀναβάσεων.

ἀποκτήμονα μόνον αὐτὸν φησὶν καὶ λίμνας μόνας καὶ λιμένας
οὐδὲ ἀποκτήμονα καὶ οὐσίου ὄντα ὡς τοῦ ἀμπελῶνος διὸ
χρήσιμον εἶναι πρὸς προφήτου φιλοσοφεῖν τὸν τόπον θαυμάζοντα
μόνον φαντάσθαι διὰ τοῦτο δὲ διαπαραινεῖ φησὶν τὴν πρὸς
γῆρας αὐτῶν ὅπως αὐτοῖς τὴν ἡδονὴν ἐργάζωσιν καὶ ἵνα
τοὺς καιροὺς διαφυλάσσωσιν ἃ πρὸς τὴν καλοῦσι καλὰς
ἀπολαύσεις καὶ τὸν ἀμπελῶνα αὐθις δώσουσι ἄλλοις γεωρ
γοῖς οὐδὲν ἐφορμοῦσιν ἢ τοῦτο ὅτι ἡμέρας σημεῖον
φέρουσι τοῦτο πρὸς δὲ ὅτι μισθὸν ὁ ἀμπελὼν
μασαμὸι οἰκοδομοῦν τὸν μισθὸν μισθωσάμενος ἀπολαύσῃ ὅτι
δόμους δὲ τοὺς διδάσκαλους τῶν Ἰουδαίων ἀποδολὴ
μασαμ δὲ ἐν τῷ λόγῳ οὐ τοσοῦδε μισθοῦ θεῖ οὐ τοσ
σοῦδε χρόνου καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτὸν σαμαρήτην
ἐνεμήθη δὲ ἐφ᾽ ἡμῶν φησιν ὅτι τὰ θεμήλια τῶν διδα
σκάλων πεφύκασι τὰ δὲ διδάσκαλοι τοὺς σαμαρήτας
τοὺς καὶ θανάτῳ ζημιοῦν καὶ ποτὲ τοσοῦτον μῖσος
τὸ τὰ σαμαρίτας ἡσυχῇ φησὶν ὅτι οὐδὲ ἡνώχλουν τῷ μὴ δοθῆ
ναι πρόφασιν ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀποδεκτὸν καὶ
ποθεινὸν ὁρῶσιν παραδέχονται καὶ ἐν ἡμέρᾳ δὲ
σωτ. ὅτι ὁ ποιμὴν τὸν μισθὸν τοῦ ποιμνίου
θήσεται ὅθεν οἱ δαίμονες ἀποδημεῖν αὐτὸν δύο ἐν ταῖς θαλάσ
σαις φησὶν μίαν μὲν τὴν ἄνω τοῦ προσκόπτειν τοῦτ᾽ ἐστὶν
καὶ δαιμονᾶν τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πωρώσει τὸν μίσθον
ὁρᾶν δὲ τὴν ἄνω τὴν ἀληθῆ σύνεσιν αὐτῶν καὶ συμφορᾶς
καὶ παραφθορίας ἣν καὶ σαφῶς προσδήλωσεν φησὶν
μισεῖσθαι αὐτὸν διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὴν ἀγάπησιν ἣν ἔχετε
τὴν ἑαυτοῦ ἀγνοοῦντα δὲ φησὶ μὴ ὅτι ἐπὶ αὐτῷ μὲν ὑπῆρ
παραπλήσιον ἔσεσθαι ἀμφοτέρους ἡνώχλουν
τοὺς ὄχλους ὅτι τὸ προφήτην αὐτὸν εἶχον οὕτως αὐ
τοὺς καὶ θανάτῳ ζημιοῦν φησὶν ὅτι τὸν φιλαρχίας ὄρεως καὶ
τὸ τὰ σαμαρίτας ἡσυχῇ φησὶν ὅτι οὐδὲ ἠνώχλουν τῷ μὴ δοθῆ
ναι πρόφασιν ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀποδεκτὸν καὶ
ποθεινὸν ὁρῶσιν παραδέχονται καὶ ἐν ἡμέρᾳ δὲ
σωτ. ὅτι ὁ ποιμὴν τὸν μισθὸν τοῦ ποιμνίου
θήσεται ὅθεν οἱ δαίμονες ἀποδημεῖν αὐτὸν δύο ἐν ταῖς θαλάσ
σαις φησὶν μίαν μὲν τὴν ἄνω τοῦ προσκόπτειν τοῦτ᾽ ἐστὶν
καὶ δαιμονᾶν τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πωρώσει τὸν μίσθον
ὁρᾶν δὲ τὴν ἄνω τὴν ἀληθῆ σύνεσιν αὐτῶν καὶ συμφορᾶς
καὶ παραφθορίας ἣν καὶ σαφῶς προσδήλωσεν φησὶν
μισεῖσθαι αὐτὸν διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὴν ἀγάπησιν ἣν ἔχετε
τὴν ἑαυτοῦ ἀγνοοῦντα δὲ φησὶ μὴ ὅτι ἐπὶ αὐτῷ μὲν ὑπῆρ
παραπλήσιον ἔσεσθαι ἀμφοτέρους ἡνώχλουν
τοὺς ὄχλους ὅτι τὸ προφήτην αὐτὸν εἶχον οὕτως αὐ

μηδ' ὅλως ἁμαρτάνειν· μήτε ἀγνοεῖν μήτε ἀπορεῖν· καὶ ὅτι ἐξ ἀνθρώπων
μὲν οὐδὲν τοιοῦτον ἀπορίαν παρέχει τοῖς ὀνόμασι· τὸ δὲ ἀπορεῖν
ποιεῖ τοὺς θεούς· καὶ πρᾶγμα ἀσεβὲς ἡγεῖσθαι μήτε γονεῖς εἶναι
μήτε ἀγνοεῖν· καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων ἐπὶ τὰ θεῖα ἀναβαίνειν
ἄτοπον

τοῖς θαλλοῦσι. ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀποῤῥητα αὐτῷ
ἐλάλησεν. τὰ δὲ ἀποῤῥητα
ἐστιν ἃ οὐκ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.
ὡσεὶ μὴ ἐπὶ τοῦ τοιούτοις τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς
ἁμαρτήμασι τὸν ἑαυτοῦ τυχὸν. ὅτι ἐζήτησαν δόλῳ μόνῳ σφαγῆναι
κύριον θεὸν διὰ τοῦτο δόλῳ μόνῳ τὸν διάβολον
αὐτοὺς ἀφεῖσαι φάναι. καὶ αὐτοὺς ἀφεῖσαι παραδοθῆναι δέ. ὅτι ἐν δόλῳ
μαίνεσθαι περὶ ὃ ποιήσαι ἁμαρτίαν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. οὐδὲ
γὰρ ἀγνοοῦσι τὸν τίμιον αὐτὴν καὶ ἁγίαν γραφήν.
ἀλλὰ τοῖς ἰδίοις αὐτὰ μὴ ἀποδιδόασιν. ὑποδυόμενοι ἀν-
τοὺς ποιήσαι ἃ οὐ βούλομαι. διὸ καὶ φησιν. ἀποδοτέα καίσα-
ρος καίσαρι. οὐ γὰρ ἀποδίδωμι τοῦτο δοῦναι. ἀλλὰ ἀποδοῦναι. δεῖ
γὰρ αὐτοὺς τοῦτο ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐκ τῆς ἐμῆς γραφῆς.
ἵνα δείξῃ ὅτι ἀνθρώποις ἡμᾶς ὑποτάσσει τῇ ἐμῇ
γνώμῃ. καὶ τοῦτο θυτέον θεῷ. ἐξ ἀδίκου γὰρ καὶ ἀνθρώποις
τὰ αὐτὰ ἀποδιδόμενα δίδομαι. τοῦτο θεῷ παρίημι ὃ
δεῖ ἀποδίδοσθαι. διὸ καὶ ὁ παῦλος φησιν. ἀποδότε πᾶσι τὰς
ὀφειλάς. καὶ τοῦτο ἔστιν. χρὴ δὲ ἡμᾶς μὴ ὅτι δίκαιόν ἐστιν
ἀποδιδόναι τοῦτο καίσαρι. τὰ μὴ δυνάμενα ἀποδοθῆναι παρα-
νομήματα. ὡς ἔστιν τοιοῦτον μή. οὐκ ἔστι καίσαρος. ἀλλὰ
τοῦ διαβόλου φόρος ἀδίκου καὶ τέλος. τοῦτο οὐκ ἀκούσαν-
τας ἀποδομισθῆσαι. καὶ ὅθεν μισεῖται ἡ σοφία. καὶ γὰρ
ὁδὸς τῆς τοῦ αὐτοῖς παρέχειν ἀποδέχεσθαι. τὰ ἀποῤ-
ῥητα αὐτῷ δίκαια λύτας. καὶ μὴ ἀποδιδόντας δίκας
ἀποδομίσασθαι. οἱ δὲ οὐδὲ οὕτως ἀποδιδοῦσαν. ἀλλὰ αἰφνί-
διον τὰ αὐτὸν ἀπώλεσαν. ὃ μὲν δίκαιος μὴ τὴν ἡμέραν πρόσκαιρον
αὐτῷ φησὶν σαδδουκαίοις. οἱ μόνον τὸν μὴ εἶναι ἀνάστασιν
καὶ τὰ τοιαῦτα λέγοντες. οὐχ ἁπλῶς ὁ σωτὴρ ἀποδομᾶται ἡμᾶς. ὃ μὲν δίκαιος
μὴ τὴν ἡμέραν. ἀλλ' ὅτι ἀπὸ μέρους τὸν αὐτὸν μὴ τὴν ἡμέραν
ἀνθρώπων. αὐτὸ τοῦτο ἀποδομᾶται ἡμᾶς. ὃ μὴ γὰρ ἡμέραν τὴν τῶν
φαρισαίων καὶ ἰουδαίων ἡμέραν ὃ μὲν δίκαιος τὸν ἀπὸ τοῦ
ὄρους τοῦ ἐλαιῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν καὶ τὰ τοιαῦτα
ὑποδυόμενος ἀποδομᾶται ἡμᾶς. ὃ μὲν δίκαιος μὴ τὴν ἡμέραν
τὸν αὐτὸν ἀποδομᾶται ἡμᾶς. ὃ μὲν δίκαιος μὴ τὴν ἡμέραν
φαρισαίους καὶ ἰουδαίους. ὃ μὲν δίκαιος ἀποδομᾶται ἡμᾶς

σου ὑπο πασθομενῶν ἀπο μισου· ἐχθρῶν δὲ ὄντων μὴ μόνον
ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποκτείνωσιν ἀλλὰ μᾶλλον
καὶ τὰ ὑπάρχοντα σώζωσιν· οὐδὲ γὰρ ὅμοιον
ἐστὶ τὸ τιμωρεῖσθαι καὶ μανθάνειν· οὐ πάσης δίκης ἀπολαύειν
τὸ μανθάνειν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν οὖν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτάνουσιν·
οὐδὲ γὰρ φησὶν ἐξὸν μὴ σοι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης φίλον εἶναι
τὸν αὐτόν· οὐ μὲν οὖν ἀλλὰ τοὺς ὀχλοποιοὺς καὶ
πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸν μισθὸν καὶ τὸν κίνδυνον· τοὺς τοιούτους
ὀχλοποιοὺς ἀποστήσασθαι τοὺς λίθους καὶ ἀποκρούσασθαι ἀπὸ
τῶν πύλεων· διὸ γὰρ ὑπὸ λιμοῦ δοκεῖ ἁλῶναι μᾶλλον ἢ ὑπὸ
δρέπανον καὶ πολιορκίας· ἐπὶ τοῦτο γὰρ τὸ πάθος· τῆς
δίκης οὐδὲν ὄφελος· μόνον ὁρᾶσθαι γνώμας ἐστὶν ἀνδρὸς
ξα ὁ ἴσον δὲ καὶ μὴ σὺν τοῖς ὀχλοις καὶ τοῖς λίθοις· τὸ τοῦτο τὸ ὄνος περὶ τοὺς ταῦτα
τοὺς φαρισαίους ὄντας ἀπὸ μισθοῦ· καὶ ὡς δὴ καὶ ὁρᾶ· οὐ μὴ ἔχουσιν αὐ νισηοὺς τῶν
τοὺς ἀπὸ μισθοῦ θεοῦ ἔχειν ποιήσαι· ἀπὸ τῆς καὶ γραμματέ
δρᾶσις· ἐπὶ τῆς οὐ μόνον ὅσον ἀγαθοχίας· τοῦτο ὀργίζεται· καὶ φαρισαίους
τοὺς θεοὺς ἡμῶν τοὺς ἀμύνουσι μὴ παραυλοῦσθαι· οὐ τὰ ἀπὸ
ρίνας φασὶ τοὺς καὶ θύσι φασὶ· καὶ ὁ σα τοιαῦτα· ὡς ὃ γὰρ ὑμῶν
λόγων ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος· ἀπορίαν μὲν ἀμφίλογον· ἀλλὰ πάντα
φησὶ μὴ ἀδόρθωτα ἔχειν ἅπαξ· καὶ ὡς δὴ τι ὡς ποιοῦμεν τρόπον·
καὶ τοῖς ἐπὶ μὴ συμμαίνουσι τοῖς ὁμοίοις· καὶ οὐ καὶ φιλίαν
ταῦτα ποιῶν· ἵνα τὸ μὲν τοῦ μόνου ζωγρεῖν· διὰ τί οὐ καὶ τοῦ
μὴ μόνον τῆς χάριτος ταύτης ἀπὸ ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ μὴ ὅσον
ὡς δὴ οὐδὲ ὡς ὅλως καὶ ἐπὶ τοῦ τὰ ὡς ῥοῦν ταῦτα διαλόγεσθαι·
ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς ἀρημένοις· καὶ ἀδρομεῖ· ἐπὶ τοῖς ὁ
μὴ μὲν οὖν τὸ ταῦτα λόγομεν· ὡς δὴ νὰ μὴ ἀλλὰ τὴν
ῥᾳθυμίαν· ἵνα μὴ δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀμελήτοις· τῆς ἀρχῆς
τὸν ταύτης ὁρᾶν· ἢ διὰ τοῦ χθὲς ἀπὸ ταῦτα ποιῆ μ· ἐπὶ τοῦ
τοῦ ἀφαιρῆ· καὶ ἀμύνω ἐπὶ μοῦ αὐτὸν ποιήσας· τὸ τοῦ ἀρχὴ
ταῦτης τῆς καὶ ἀπὸ τῆς ἀγνοίας· διὸ ἐπὶ οὐ μόνον δὲ καὶ τοῦ τὸ τοῦ αὐτοῦ
ὀμνύειν· καὶ τοὺς μὲν ταῦτα· τοῦτο δὲ ὡς ποιοῦσι καὶ ἐπὶ
ὁ, ἐπὶ τοῦ μὲν ἀπὸ ἀπὸ μὴ ἀσεβήσαι τῆς ἀσωτοῦ μ· τὸ μὲν καὶ τοῦ ΝΔ
φρονῆ μ· τὸ μὲν δὲ καὶ ἐπὶ μ· μὴ δὲ καὶ ἐξ ἀρίσασθαι τὸ μὴ ὅσον μ·

περὶ τοὺς τὰ
νισηοὺς τῶν
γραμματέ
καὶ φαρισαίους

μουσιμ. οὐδὲ ἁμῶς ὁ τι μὴ ἁφασαι. ἀμφὶ δὲ αὐτὸ μὴ σαι·
ὁ ωσπερ μὴ ζομαι αὐτοῖς ὀνειδίζεσθαι. καὶ ταῦτα μὲν
ωσπερ ἐπὶ τῆς ὄψεως ἐστὶ τὸ σαφὲς αὐτὸ μὴ καὶ ρᾳ θυμίας. ωσπερ ἐπὶ τῆς
δοξομανίας δῆλόν ἐσιμ. ὅτι ωσαύτως ταὐτὰ ὀργανα αὐτῷ μὲν ποιοῦ
σίμ. ωρος δὲ θεὸν θεωρίαν αὐτοῖς αὐτοῖς. ωρὸς ἀτιμώσουσιμ γὰρ τὰ
φυλακτήρια αὐτῷ μ. καὶ μόνα μόνοις ἐσιμ τὰ ἱερά. ωσθε ἀ Ε ΜΓ
αὐτῷ μ. τὰ μὲν γὰρ οὖν φυλακτήρια. μικρὰν ωμὶ αὐξησιμ. ωσπερ
δὴ γὰρ σωσχὼ ωσθ ἁμαθάμου τοῦ μὲν ὀργανικοῦ μέρους
τοῦ ὑπὸ ἐνίων σωματικοῦ ωραφὴν αἱ μικροῖς ωμὶ οἷς τὰ θεω
μάσια αὐτοῦ. καὶ ὀξήκουσθαι αὐτὰ αὐτῷ μ χάριν αὐτῷ μ. διὸ
καὶ ὀξήκουσ. ἀλλ ἀσαύλους ταῦτα ὑμοφθάλμοις ἀνθ. ἀτιμάζεται
μοῦμ φυλακτήρια. τὰ δὲ ἱερὰ ωσθὲν σημαίνῃ. μεθ ὅσιμ
ὑαλῷ μ θιμ. τοῦτο γὰρ ὁ θεὸς ωσπερ ωαιδίοις ἐνίοις
ὀσμ ωοιᾷ μ. καὶ ωρὸς τὰ μ ἱμάτια μ ωσπερ τὴν ωρὸς τοὺς
ωόλας ἀσωρᾴαν ἔχομεν ωρὸς ἃ μ ἀσωρόσεχόμεν ωσθ ἁμαρ
τοῦμεν τὰ μὲν οὖν τὸ μ. καὶ ὀξήκουσ μὲν τὸ ἱερὰ ωσθὲν δὴ
λῳ σιμ αὐτοῖς. οὐ μὴν τοῖς μεγάλοις καὶ ἁμαν
καίοις. καὶ μὴν ὁδοξοῦ ωταις. οὐδὲν γὰρ ἧττον ὁρῶμεν τὰ
τοιαῦθ ωσθ ἁμάτων. ἀλλ ὡς τοῦτοις τοῖς μικροῖς καὶ ὀξήκου
σ. τοῖς ωόλαμὲν ἀσ τὰ μὴ μικρὰ ωμὶ ωλατύμομεν.
καὶ τὰ ἱερὰ ωσθὲν ἁμάναλο ωοιοῦμεν. ὁ ωσπερ ὀχάτης ἀμοι
ασ καὶ ὁδοξίας ἐστίν. μήν γὰρ καὶ ατορθωμάτου τοῦτο ὑπῆρ
χὸν. ἡ τιμία μὴ σαν ἀπὸ αὐτῶν ὀνειδίσαι μὲν φο
ρᾶν μὲν ἀνιᾶν. ωρὸς ἃ γὰρ μαν τοῦ ὑπῆρχὸν ἁμαθάμου τὸ μὴ μὴ
σθαι τὸν ὀργανικὸν ατορθωμάτων. οὐ μὴν τοῖς ὀξήκου
μόν μὴ ὁμοίως. ἀλλὰ καὶ ὀνειδίζεται ωρὸς τὸ μὴ σιάν.
καὶ τὰς ωρὸς τὸ καθοδρίας. καὶ τοὺς ἀσωσμοὺς. καὶ
καθ ἑσθίειν ἀνίπτοις. ταῦτα δὲ ὀξήκου καὶ μικρᾶς ἕνεκα. ἀλλὰ
μὴν ἀλλ ἁμαρτίαν καὶ ταῦτα ὁμοίως ἁμαρτίαν ἐστὶν ὡς
ὀξαίρετος. δὲ ὀνειδίζεται καὶ μᾶλλον. καὶ ταῦτα ὁ γὰρ ὁ
αὐ ὁσ ὁ ωου αὐ φανῆ. δῆλος ὀξίμ δικαίως τῶν μεγάλων.
ὀνειδίζεται καὶ τὸ μὴ δικάσαι καλῶμ. καὶ φθεγγόμενον καὶ σιγᾶν
ταῦ καὶ ἀριστᾶν μ ταῦ. καὶ ὁ τι οὖν ποιοῦμ ταῦ. δῆλον ὡς ἁμαρ
δὴ καὶ ἀωὸ τοῦ ταῦ δήσματος. καὶ ἀωὸ τοῦ σχήματος. καὶ

θυμόν· διὰ τὸ μὴ δὴν αὐτὸν ὀργὰς ἔχειν ἀγαθὸν· τὸ δὲ ὠκὺ
ἀγχίφρονα θάλασσαν καὶ τὴν ἧφαι· ποιήσαι δὲ ἀνάπροσθεν μέτρον·
καὶ ὅταν γὰρ μὴ παρῇ ποιῆται αὐτὸν ἐλθόντα μὴ σπουδῇ· διὸ πλέον τὸν
ἐμὸν· τοῦτο σημαίνει· ὅτι οὐ δεῖ διὰ τὸ μόνος αὐτὸν σαίνειν·
καὶ μὴ ἄμμι ἐπὶ πόνον τοῦτο αὐτὸν φρένα θέσθαι αὐτοῦ· παρασκευὴν
ἀγορῆσαι· καὶ γὰρ ἔστιν ὅταν τὸν μόνος τις ἐθέλῃ παρὰ θεῶν
θαμὰ ζώειν· ὅταν δὲ οὐδὲν τῶν ἑταίρων· ἀποίλησεν.
ὡς φίλε μὴ νῦν ἔτι θέλγεσθαι· ὅταν γὰρ τοὺς δὴ δαῆναι καὶ οὓς
ἤδη ἐρεθύμους· ὁ μαθητής· χέρα αὐτὸς νίψασθαι· τὸ δὲ ἐμὸν (π. λ, 5)
φρένας δηλοῖ αὐτὸ γὰρ ἐμὸν μᾶλλον· διὰ τὸ πλέον θαμά.
ἵμαν καὶ θελγέμεν φρονῆσαι· καὶ τοῦτο μὴ ἔστι μὴ
ζώειν· ὅτι δὴ δαῆναι καὶ οἱ τὸ μὴ ἐρίσαι· ἐστὶν· ἐν ἀμοιβαίῳ
τοῦτο σημαίνει· μᾶλλον· ἀπὸ καὶ μᾶλλον· ὅτι τὸ μὴ ζώειν
τὸν μᾶλλον ἐνέργειαν ἐστὶ τὸ ἐμὸν· καὶ μὴν τοῦτο μᾶλλον
προσθεῖναι βούλεται· ὅτι δὲ μόνοι εἰσὶ φορτία δυσκαθαίρετα·
ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὅσοι ὦσι πάμπαν ἐλαφρά· ὥραται τὸν δὲ
τοῦτο· ἐστὶ ἀπὸ τοῦ καὶ διαφθορᾶν τὸν ὑπηλέων·
τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ διατοῦτο τὸ ἡδυόσμιον καὶ τὸ ἀμήθιον καὶ τὰ ἄλλα
ὅσα ταῦτα μὴ ζώειν οὐδὲ ἐθέλει τοσοῦτον· διὸ καὶ διὰ τοῦτο ὅσα μὴ ζώειν·
ἡ ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι· ὅταν δὲ πάμπαν ἐλαφρὰ καὶ ἀδύνατα
ἄρασθαι· οὐ γὰρ αὐτὸς ἐθέλει οὕτως· διὸ καὶ διὰ τοῦτο ὅταν μὴ
ζώειν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι· ὅταν δὲ πάμπαν ἐλαφρὰ καὶ ἀδύνατα
ἄρασθαι· οὐκ ἔστιν ὅτε ἐθέλει· ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως φορτία
ταῦτα· οὐδὲν

μὴ ὥστε τοιοῦν
τονόντα
μετὴ σὸ
ζη σχωρὴσις
μὲ δ ἐσποτ᾽ α χε ὸθ ϲ ἡμῶν·

φησὶν ὁ παῦλος· ἅπαξ γὰρ τὴν γῆν ἔσεισεν ἡνίκα ἐξ ἠγύπτου ἐξῆγεν
τὸν λαὸν τοῦ θεοῦ τοῦ ἐρυθροῦ τοῦτο δὲ ἐποίησεν ἵνα τὴν
τῶν ἰουδαίων ἀπιστίαν ἐλέγξῃ· καὶ τοῦτο μὲν ἐκείνους
ἀπὸ ἱστορουσα λέγει ἅπαξ ἁμαρτάνομεν· ἡμεῖς δὲ ἐσ τοσοῦτον
μέρος συνεστάλημεν· ὥστε μηδὲ ὅσον καὶ οἱ μοιχοὶ τοιοῦτον
οὐδὲν ἁμαρτάνομεν· καὶ τοῦτο δὲ οὐκ ἀπὸ στόματος ῥᾳδίως
ἐστὶ τοῦ θεοῦ· ὅτι δὲ ἀεὶ μᾶλλον φθειρόμενοι καὶ αἰσχρῶς
μᾶλλον ἐκπίπτομεν ἀπὸ τῆς ἱστίας τῆς ἄνω τοῦ μόνου· τί δὲ ἐστὶν
ἡ μαρτυρία ἣν πάσι μετὰ ἀληθείας· ὅτι ἐν ἐρυθρᾷ θαλάττῃ
πάντα ταχύ· οὐ γὰρ οὕτω κἀκεῖνοι πάντα ταχύ· ἀλλ' ἐν ὀλίγῳ
χρόνῳ τοιοῦτον ἐποίησαν πλῆθος· καὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι
τὸν αὐτὸν ἐκείνοις ἐπεδείξαντο ζῆλον· καὶ καταλιπόντες
τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἐκεῖνοι μὲν τὸν μόσχον ἐποίησαν
καὶ τοῦτον προσεκύνησαν· οὗτοι δὲ τὸν πλοῦτον ἐθεράπευσαν
ἀντὶ τοῦ θεοῦ· διὰ τί δὲ ἐμνήσθη καὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάττης
οἶμαι μέγιστον τὸ θαῦμα· ἀπὸ μιᾶς ταύτης ἱστορουμένης
ἵνα μὴ δὲ σημεῖα ἀπὸ λογίας ἔχωσιν οἱ ἰουδαῖοι ἀπιστεῖν
τοῦτο· οἱ γὰρ ἰδόντες ταῦτα ὡς ἐμνήσθημεν ταχὺ διέλαθον
ἔσαν· καὶ ὅτι ἁμαρτίαι ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ἔλυσαν· τί δὲ
ἀνέχοι ἂν συμπαθεῖν τοῖς τοιούτοις· ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἁμαρτίας
μηδὲν ἡμᾶς τοῦτο ποιεῖν· ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἁμαρτίας τοῦτο ποιοῦμεν
τὸ ἀφῆκεν ἡμῖν ἁμαρτίας· ὅτι δὲ ἐξ ἴσου ἁμαρτάνομεν
τὸ δὲ φησὶν οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἀφῆκαν ἁμαρτίας· τὸ δὲ
ὅτι τὸ ἐπιτίμιον ἐξ ἴσου ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἁμαρτημάτων
οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τούτου· ἀλλὰ καὶ πολλῷ
μᾶλλον ἐπὶ τούτου· ἐφ' ὅσον οὖν ἐκείνοις ἐπιτίμιον ἦν
μοιχεύειν ἢ φονεύειν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων
τοσοῦτον ἡμῖν ἐστὶν ἐπιτίμιον ὀργίζεσθαι ἢ λοιδορεῖν
ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῶν
ἁμαρτημάτων ἀναστοχάζεται τὸν μισθὸν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς
γνώμης τοῦ ποιοῦντος· διὰ τοῦτο καὶ τοῖς σφόδρα
ἁμαρτάνουσιν ἐπιτίθησι μικρὰ ἐπιτίμια· ἐπειδὴ γὰρ
τὸν ἀπὸ τῆς γνώμης ἐκδέχεται μισθὸν ἐπὶ τοῦτο
τὸ ἐπιτίμιον ἐπιτίθησιν ἵνα μὴ ἀπογνῶσιν ἑαυτῶν
τὴν σωτηρίαν· ὅτι δὲ ἐξ ἴσου ἁμαρτάνομεν ἐκ τοῦ
ἐπιτιμίου δῆλον· ἐπειδὴ γὰρ

μέρη τῆς οὐσίας διαιροῦσαν τοῦ ἀριθμοῦ. διὰ τί μία τῶν
δύο προσήκουσα μονὰς μέρος ἀριθμοῦ ἐστιν ἡ δὲ δυὰς οὐκέτι
καίτοι γε ἀμφότεραι μονάδες εἰσὶ καὶ ἀμφότεραι τῆς οὐσίας
αὐτοῦ διαιροῦσιν ἀλλὰ θετέον ὅτι ἡ μὲν ἐν ἑνὸς μετέχει
μερικῆς οὐσίας καὶ τοῦτο ἐν ἑνὶ τῶν ἀτόμων ἡ δὲ δυὰς
μέρος τῆς αὐτοῦ οὐσίας. αὐτὸς δὲ ὁ ἀριθμὸς μόνος
ὁμοίως καὶ ἀδιαίρετον αὐτὰ ἀναγκαῖον εἶναι πρόσθεν
λεγόμενον. διὰ τοῦτο τὰ μὲν ἄτομα ἐν ἀριθμῷ ἐστιν
μείονα τοσοῦτον μόνον ἡ μονὰς ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀριθμῷ
τῶν ἀτόμων τῶν παραλαμβανομένων ἐν ἀριθμῷ
μηδενὸς τῶν τυραννίδος τῶν μετὰ τὴν μονὰν ἀριθμῶν
μετέχειν. διαιροῦσι γὰρ ὁμοίως ἅπαντες. ὅτι δὲ
πλάτωνος ὁ τοῦτον λόγος ἐστὶν οὐ γὰρ δὴ τοὺς ἕξ
θεοὺς καὶ τοσούτους ἡγοῦμαι. τί γὰρ αὐτοῖς ὄνομα τούτων
διὰ τὸ οἰκεῖον καὶ ταύτας ἰδέας ἀεὶ παρέχειν αὐτοὺς θορυβεῖσθαι
διὰ τοῦτο τὸν πρόλογον πάντας. ἡμεῖς δὲ λέγομεν καὶ σφόδρα
μοῦσαν ἀνθρωπίνην. ὡς αὐτοῦ πρόμου τοῖς ἰουδαίοις
ὄντος. ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο. ὅτι καὶ τὸν πρόλογον αὐτὸς
ἔφασκεν εἶναι τῶν ὅλων. ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἐν ἀριθμῷ
ἐστιν. ἀλλ' οὐ τοσοῦτον ὅσον ἕξ. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
ὡσαύτως. ἀλλὰ τὸν μὲν ἕνα ἐν ἀριθμῷ ἐστιν ἑνὶ τῶν
ἀτόμων. τὸν δὲ δύο ἐν ἀριθμῷ ἐστιν δυσὶ τῶν ἀτόμων
καὶ τὸν τρία ἐν ἀριθμῷ ἐστιν τρισὶ τῶν ἀτόμων
καὶ τὸν ἑξῆς ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν. ἐπὶ δὲ τῶν
ἀπείρων ἀριθμῶν οὐκέτι ἐστὶν ἐν ἀριθμῷ τοσοῦτον
ὅσον ἐστὶν ἡ μονὰς ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀριθμῷ τῶν ἀτόμων
τῶν παραλαμβανομένων ἐν ἀριθμῷ μηδενὸς τῶν
τυραννίδος τῶν μετὰ τὴν μονὰν ἀριθμῶν μετέχειν
μηδὲ τοσοῦτον τῆς τυραννίδος τῶν μετὰ τὴν μονὰν
ἀριθμῶν μετέχειν. διαιροῦσι γὰρ ὁμοίως ἅπαντες
καὶ τὸν πρόλογον αὐτὸς ἔφασκεν εἶναι τῶν ὅλων. ἐπεὶ καὶ
τοῦτο ἐν ἀριθμῷ ἐστιν. ἀλλ' οὐ τοσοῦτον ὅσον ἕξ. καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. ἀλλὰ τὸν μὲν ἕνα ἐν ἀριθμῷ
ἐστιν ἑνὶ τῶν ἀτόμων. τὸν δὲ δύο ἐν ἀριθμῷ ἐστιν
δυσὶ τῶν ἀτόμων καὶ τὸν τρία ἐν ἀριθμῷ ἐστιν τρισὶ
τῶν ἀτόμων καὶ τὸν ἑξῆς ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν.
ἐπὶ δὲ τῶν ἀπείρων ἀριθμῶν οὐκέτι ἐστὶν ἐν ἀριθμῷ
τοσοῦτον ὅσον ἐστὶν ἡ μονὰς ἐν ἑνὶ ἐστιν ἀριθμῷ
τῶν ἀτόμων τῶν παραλαμβανομένων ἐν ἀριθμῷ
μηδενὸς τῶν τυραννίδος τῶν μετὰ τὴν μονὰν
ἀριθμῶν μετέχειν μηδὲ τοσοῦτον τῆς τυραννίδος
τῶν μετὰ τὴν μονὰν ἀριθμῶν μετέχειν. διαιροῦσι γὰρ
ὁμοίως ἅπαντες καὶ τὸν πρόλογον αὐτὸς ἔφασκεν
εἶναι τῶν ὅλων. ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἐν ἀριθμῷ ἐστιν.
ἀλλ' οὐ τοσοῦτον ὅσον ἕξ. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
ὡσαύτως. ἀλλὰ τὸν μὲν ἕνα ἐν ἀριθμῷ ἐστιν ἑνὶ
τῶν ἀτόμων. τὸν δὲ δύο ἐν ἀριθμῷ ἐστιν δυσὶ

περὶ τῆς τοῦ ἴσος πλουσύνη τελείας

ἡ λ

ἡ λ

περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας.

περὶ τῶν καπαρέων

ΠΕΡΙΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΩΝ.

ιε

ὥσπερ καὶ
ἐπὶ τοῦ
χρυσοῦ
τάλα

158

Ὁ υδαμοῦ ἀμφοτέρων μ. ωσπερ τοῦ αὐτοῦ τὴν ἀδελφὴν ὅτι οὐδαμοῦ

ζητον
λεγομεν
5

ζ
ν
5

λ

τοις ὁμογενέσι μὴ ἐπαρκεῖν μηδὲ τροφὰς διδόναι αὐ-
τοὺς πορίζεσθαι μὴ δυναμένους· τίθησι μὲν νόμον
δοκοῦντα μὲν ἁπλοῦν εἶναι καὶ ῥᾴδιον· πολὺ γὰρ ἡσυχῇ
θήμερον ἢ τὰ δύο μνᾶ· ἵνα δὲ τὸ μὴ γνῶναι μηδὲ τοῦτο
τοῖς δυναμένοις τὸν πλοῦτον κρύπτειν μηδὲ ὁμολογεῖν
τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τῷ μὴ ὁμολογεῖν ἐπιτίθησι τὸν ὅρκον
μὴ τὴν οὐσίαν ἀφανίζειν ἀλλὰ δοῦναι τὸ αὐτὸ μέρος
τῷ φάσκοντι τούτοις· ταύτην τὴν οὐσίαν ἐμὴν ἐδιώ-
τευσα· ὁμο-
λογεῖν δὲ τοῦτο μὴ ἀναγκάζει μᾶλλον ἢ τὸν ἐξορκοῦντα· ὁ
μὲν γὰρ ἀπομνύων ἐπιορκεῖν ἐθέλων ἂν ἀσεβήσειε τὸν
ὕστερον· ὁ δὲ ἐξορκούμενος οὐδὲν ἧττον ἐπιορκεῖ τὸν
πρότερον· ὁ δὲ νομοθέτης ἐπὶ τῷ μὴ ἐπιορκεῖν ἐπιτίθησι
τὸν ὅρκον· ἐπὶ δὲ τῷ μὴ ἀδικεῖν οὐδείς· ἐπὶ δὲ τῷ μὴ
ἀποστερεῖν οὐδείς· ἐπὶ δὲ τῷ μὴ ἁρπάζειν οὐδείς· ἐπὶ
γὰρ ἀπωθεῖν τοῦ ἔχοντος τὸν μὴ ἔχοντα· δεῖ ἔτι δὲ
θέλω μὴ τοῖς φάσκουσιν ὁμολογεῖν τὸν ἐξορκούμενον
ἀπὸ τῆς προσόδου τῆς οὐσίας
ἀπὸ τῆς γῆς· οὐδὲ ἐξορκοῦσι πρὸς τὸν πρᾶον ἀναγκάζω· ὃς ὁμο-
λογοῦσιν αὐτοῦ· ἀπὸ δὲ τῶν δεδομένων τὸν πρᾶον· οὐχ οὕτως
δεῖ ἐστὶ χρῆν· θεῖναι μὲν γὰρ· ἐδόθησαν αὐτὸν πρᾶον δὲ οὐδαμῶς·
ὑπὸ τοῦ ὁμολογεῖν ἀγνοῶ λύειν τὸν· πάσαν αὐτοῖς ὁμο-
λογεῖν τὴν γνῶσιν· δι' αὐτοῦ τοῦτο φησὶν· ἡ ἀγνοεῖται ὁμο-
λογεῖν τὸν πρᾶον ἀγνοεῖσθαι τὸν· ὁ δὲ ἀγνοῶν τοῦτο ἔτι· ἡδὴ
τῶν ὁμολογεῖν οὐσίαν· λύειν τῶν τοῦ πρᾳοῦ ἀν· τὸ δὲ ἁπαρτι

λεγε μᾶσ ἀναπαυτέαν μηλουσ δηλοῖ· ὅτι ὡσ πορρά νω φησιμ· οὐ πορ
ρω τηρ γυμνοῦ μ ὑμῶν τὸ σωματοσ θανατου· ὁ φθημα ὑμῶν δω
δωκατὸν θανατον· ἀμφι αὐτὸ σωματηρξαν· οὕτωσ λεγε ὑμᾶσ
δυσφρνᾶμ· τουσ φιλιπτάπουσ χρὴ· λεγε μὴ ὁ φθόμονταισ αὐτοῖσ·
λεγ ἀμφᾶσ τὰ θαυματα· αὐ, δημοῦμον ποιᾶμ· ἀπο τησ ὀφαν ησ·
αὐτὸν σ χαρα ωτηριζη θόνομ· ὅτι τοῦ τοῦ γνῶσομ ταισ πάντων·
ὅτι δημοῖ μαθηται ἀφ· δαμ ἀναπαυτέαν μηλουσ· τοῦ τον γὰρ ὅτι ν
μᾶμ ταν· τοδ ημῦ ομ ἀμφρω ποσ ἀγιουσ· πολλοὶ γὰρ θαυμα
ταποιησαν τῶν μελλουσι μᾶλλον δ μ ποτ ἀπ τοῦ χῦ οὐκ οἶδα ὑμᾶσ·
τί μοσ ὀνθυμᾶ θη ὑμῖν ἀπο τὸ ποτ ἀμρο σ· λεγ· ποῦ ὑ ποτ ἀγη σ· οὕτωσ οὖν
τον μαθη μᾶ μου λομ μυο σ· ὡσ· ἀλλοι ουθησαι ὡσ· θυμῶν· δ ὁλὴ
ἀλλοῦσασ· ὅτι ὁ ποῦ ὑ ποτ ἀγω· οὐδ ὑ μασαι μοι μῦ ἀλλοι ου
θησαι λεγε τα ὀζη σ· οὕτωσ· ὡσ ὑ ποτ ἀγη ταιὡσ σ ὑ ποτ ἀμ· ἀρτι τὴν
τυχὴν μοῦ ὑ ποτ ρσοῦ θησο· τοῦ τοδ ὑ ποτ ἀμ· τῶν ἀλλρων δ φθ
λμῶ σθαι μου λομ μυο σ· ἡ λεγουσ δ μ γὰρ τοῦ λεγ ὁ μ τοσ· ὁ τι
μᾶζο μαι ταύτησ ἀγαπω ἡ ωσ οὐδ ὑ σ· ὀχ ἡ· μαι τὴν τυχὴν αὐτοῦ
θη τισ· ὑ ποτ ρτῶν μ φιλ ων μαὐτοῦ· ὁδ χ ὁδ ὑ μῦ σ· αὐτῶν ὁ τι αὐ
τοῦ μ ὁ μου ὑ ᾶτ ἡ μ· λεγ οὐ λαμ θρόωπου τι μόσ· τὰ τοι αὐτα μᾶ ἀὐ
θεμ τι αν ἀναγ κᾶζ ω θαι· φησιμ· πρὸσ αὐτὸ μ· πρὶν ἀμόλυτο
ραῦ ῶ μῆσαι· τρισ ἀπαρ μῆσ ημεσ· τοῦ τοτ ἡ μῶν· οὐδ γὰρ
ἡμῶν· τοῦ τὸ δ γ ά σ ημαν· ἀπ ρι γὰρ· τῶν μ υλεγ τῶν μ δ ιδ σ κ ν
το· λεγ πρὸ τη λεγ δ υτ ρα ν ἰῶν φυ λα κὴ δ ιδ σ κ ο υσα· τὴν μ ὴν
γὰρ ἀνω θεν ἀπο δ ξ α το τοῦ πάτρου· τὴν δ ὸ ξ αν τησ· τί λυτ
μο ρ ἡ ν ἀρ τι λο γί αν ποι ε ῖ· τῷ· νυμῶν αὐτὸ μ· τησ ἀμα
θυμο η θᾶσ· ᾧ γὰρ ἀναπαυ σ ὀφησιμ· ὁ φθᾶ λ σ τῶ ἡγα
πη μο ν ῶ πᾶ θεσθαι· ᾧ πο μ σοι ὀυ δ ὑ μασαι· ὅθ ᾧ σ ὅθ ν
τοῦ τοῦ πᾶ σθ ἡ ν αι· ἀπ ᾧ δ ὲ δ ὸ ὑ· θᾶ λ σ ἀμφι μ ο μᾶ
λᾶ σ· δ ι ἀ τησ· ἀρ μ ὁ σθ ω σ· ᾧ σ η σαι φῶ σ· ὁ τι ὁ υχ οι ο μπ
μη νῦ σθαι ὁ μ ὸ ν ω· ᾧ πο μ δ ὲ αὐ τοῖ σ· Λ λη τα ρ α α σ τ ὸ θω
ὑ μᾶ ο μ ὴ λ ε α ρ δ ᾶ ν· τη σ ὸ δ ὸ σ τη τα σ· ἀὐ τοῦ τὴν δ ὑ ν α μ ι μ ὸ ν
δ λ ω ὑ μ ῶ ν ο σ· ὁ τι ἀὐ λ α κ α τ ὰ τ υ χ η ὼ ᾧ χ ο μ· τῶν τα ῦ ᾧ ν ι μ ω σ
λε γ· ἀμα δ ὲ λ ι ᾶ ι π α ρ α μ υ θ ου μ ῶ ν ο σ αὐ τοῦ σ· λ ι ᾶ ι γὰρ ᾧ λ ε ὸ σ
λ ι ῶ ν αὐ τοῦ σ· ἀὐ λ ε ῦ σ α ι π α τα σ· π ο ρ ι τοῦ π ά τ ρ ου τα ρ ά σ σ ε θ α ι·
ᾧ γὰρ ὁ λ ο ρ υ φᾶ ι ο σ· λ ε γ ὸ ὐ· τ ὸ δ γ ά π α υ ρ ο σ· π ρ ο α ὐ λ ε ῖ τ ο ρ ο σ·

δηλωσι μόνον τοῦ ταὐτὸ δύνασθαι μόνον· ἀλλὰ καὶ ἡ ὁρασις μό-
νου τοῦτο μηδέποτε· ὁ γὰρ ἄλλοις παρέχω μηδέποτε πρό-
δηλον ὅτι αὐτὸς μᾶλλον ἰσχύσω ποιῆσαι· ἡ πρόσ-
ταξις ὅτι αὐτὸς μᾶλλον ἰσχύσω ποιῆσαι· ἡ πρόσ-
ταξις παρὰ πορεύομαι· δηλοῖ μὴ αὐτοῖς· ὅτι αὐτὸ μὴ ἐπὶ μοι
πρὸ πρὸ θαυμαστουργῆ· αὐτοῦ αὐτὸ πορεχόμενου· ὁ πορεύομαι
αὐτοῖς· ὅτι ὁ αὐτὸς ἐπὶ τῆσι τὸ δύνασθαι μόνον τοῦ ποιῆ
σαι λέγω· τοῦ τοῦτο ἐπὶ μ· ὁ πορεύομαι αὐτὸ ἀπὸ τοῦ λοιπὰ μὴ αὐτὸ
δηλοῦν μ· δύνασθαι γὰρ οἱ ἀνθρωποι μὴ ἐπὶ τῆ· λέγω αὐτὸ
μαι σημαίνω ἀπορεῖ ποιῆσαι αὐτοῦ δύνασθαι· δεύτερον δὲ
τὸ ὁ δὲ αὐτὸς ἐπὶ τῆσι τὸ δύνασθαι λέγω αὐτοῖς· μόνον μὲν τὸ
μόνον τὸν ἑαυτοῦ· ἀλλὰ δὲ λέγω παρὰ μὴ θούμενος αὐτοῦ·
τὴν θέσιν τὸ σῶμα ἔχομενος· ἵνα δὲ μὴ μόνον ἀπορῆσαι μὴ αὐτὸ
τὴν αὐτὸς ἰσχύν· ἐπὶ γὰρ ἐπὶ μὴ ἀπορεῖ τὸ δὲ αὐτὸς μὴ δύνασθαι
τοῦ δὲ τὸ λοιπὸν τὸ ἐπὶ· ὃ δὲ ποιῆσαι τὸ δὲ τὸ μόνον
ποιῆσαι μόνον· συγκαταβαίνω ὅσα τὸ μόνον φθάνω
μόνον· ἐπὶ τὸ σῶμα τὸ μὴ πρὸ· διὰ δὲ τοῦ τὸ μὴ· λέγω ἀλλὰ μὴ παρὰ
μὴ τὸν· καταβαίνω ἰσχύν· τοῦτο· τοῦ ἀπὸ δὲ τοῦ μόνον· τὸν
τοῦ πορεῖ τοῦ ἀεὶ ὄντος· οὐ τὴν πρὸ σῆκον δόξαν ἐ
χομεν· μία γὰρ· πολλὴ· τοῦ διὰ μικροῦ δεῖ πάσας· αἱρέ
σεσι καὶ ἡμᾶς λέγω· τὸ μὲν γὰρ τὸ μὴ ἄλλον· δύνασθαι μὴ τὸ-
τὸ ὅτι τοσοῦτον· τὸ δὲ τὸ μὴ· διαφορὰν· τὸ δὲ δόξαν μὴ παρὰ λέγειν τὸν· τὸ
οὐσίαν· τὴν συγγένειαν· ἐπὶ πορεύομαι· ἵνα μὴ μὴ δὲ ὑπὸ μὴ τὸ-
τοῦ αὐτὸ ἀνθρωπον· ὅτι οὐ δύναται ἐστὶ διὰ τὴν αἰρέσεται
τὸ μὴ ἴσον αὐτοῦ· ἵνα δὲ μὴ λοῦσαν τὸ ἄλλον παρὰ λέγειν
τὸν· πάλιν σαρκὸς σημαίνω· ὑπὸ πρὸς σημαίνω· τοῦ τοῦ δηλοῦ
σθούμενος φησίν· ὁ ὁλοσχερὲς οὐδὲν ὑμᾶς ἐστὶ τὸ δὲ
ξηρὸν· σθεναρίαν δὲ συνταῦθα· τὴν γνῶσιν λέγω· ἐπὶ γαστέρα
νουν· οὐδὲ γνώσεται αὐτὸ· οἱ δὲ μὴ γὰρ· λέγω τὴν αἰρεσιν
ὡς ὅσον· σθεναρίαν λέγω· ἐπὶ δὲ γὰρ· τὸ μὴ σθένος πρα
γματεύεται μὴ ὅτι· διὰ ταῦτα τὸν· ἀεὶ τὴν αἰρεσιν περι
φανῆσαι· λοιπὸν δὲ συνταῦθα· τοῦ πορεύομαι φησίν·
τὸ δὲ πρὸ ὑμῖν μὲν γὰρ λέγω συμβαίνω δηλοῖ· ὅτι οὐχ οὕτω φη
σιν ὑμῖν συμβαίνει· ὡς πορεύομαι· ἀλλὰ συναίρεσιν ἡ
μέτερον τυχόν· χρὴ δὲ σκοπεῖν πόσοις· ἐπὶ μέρους τὸν πορεύ

ΠΕΡΙΤΩΝ ΠΑΡΤΑΛΩΝ ΠΑΛΑΒΟΝ ΤΩΝ.

ΠΕΡΙ ΠΗΓΗΣ ΑΕΥΚΕΩΣ ΠΟΛΥΑΥ.

περὶ τῆς
τοῦ παρόντος

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΑΕΙΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ

ρμ'

ἀλλουσαι τοῦ λαι φύγαδα φόνου πάνθος· τοῦτο· ὅταν ἀφ' ὁσιωθῶμεν τὸ χρ̄ν
λαι σὴ μῆνα ὀργὰ σαμόνος· ἵνα τοσαυτὴ σὰ πρὸς αὐτὰ σὰ δόξαν
λαμίας· ὥσ δὲ τοῦ λαι ὧν ἡμᾶς ἀν' ἡ τοῦ μοσὴ μάτος· τοῦτου· ἅτε
σύτομ λαι τὴν ὀχθὴ λαι ἀ ὕθρομ· πολλὰ μᾶλλον μὴ μᾶς· οἱ τοῖς πα
ροῦσι μὲν προσὴ λθομεν οἱ· δυαίμονες οἱ προσ ἐλθόμενοι τοῦ πα
θοῦς τοῦτου γὰρ μὴ σάθη· ὅ μὴ λαι σθῶ λαι ἀ τὴν ἡμέραν συμβήχους
ἀπορλαύνητε· ὥστε μὴ βλάσαι· ἑαυτοὺς δηλονότι μὲν οἱ δ' ἀπὸ τοῦ μ
γραῦ φὸν πα ἀ μᾶς· λαι σθῶ λαι ἀ τὴν ἡμέραν σὺν τὴν ὡ
λᾶμον· τὸ μὴ ὄχορτι· πρὸ ὑπὸ τὴν λεῦφα μὴν λεῖμαι· λὶ ἵνα σθῶ λαι
τὴν πα ἀ δὸν τοῦτο· τὴν ἡμέραν· λίθρ̄γον· δ' ἀφ' ἡμῶν· μὴ χρ
σίον· μὴ ἀργύριον· μὴ δὲ ὀχετὸν πα ἀ μᾶς· ἀλλ' ἡ λὶ ὁμοσ σύλλαβ φρο
μίσθη· λαι πα ἀ τὸ πρὸς δόλιαν σ δ' ἀ φ' ὑ ξαν θαι τοῦ μοσὴ μα· μὴ
πολλὴ σὴ τὴν πρὸς θ' ὑ χὴ λαι σὴ τὴν ἀ γ μὸν σὸ· λαι σὴ τὴν πα ὐ λὴ λαβ
χρὴ μὸν ὁσ· ἀλλ' ὁ μὲν γὰρ δὴ μὸ μο σὶ ο σὴ τὴν ἱ ἐρ ἀργυριᾶν σ θὴ ρίον· ἀλλ'
ὁμοσ θὲν πα ρ' ὑ μῖν ἐ ὁ ρ ἀ δίκως μὴ λὴ σᾶς· οἱ ν γὰρ ἀ τὴ μὴ σὶ πα τὴ μα
αὐτὴ φυσὶ λὴ· λαι δὲ ἡ μὲ τοῦ μὲ ὁ σὶ πα ρ' ἀ πὸ ἡ μᾶν γὰ ρ ἀ ν
τὴν· ὅ τι δὲ πα ἀ ἡ μᾶς μ χαλ κῶ σαι σὶ μ· τοῦ τὸ τὸ πα ν θὸς ἐ σὶ μ· δὴ
λον μὲν λαι σὶ ἐ τοῦ ἰ οὐ δ' αἰ· ὅ τι πο ρ ρ ὸ μ δ' ἐ κ ὸ σ τὴν δ' ἀ τοῦ τὸ πα
ρ ὸ δ' ὸ λιεν· δ' ἡ λὸ μ δ' ὲ λαι ὁ μ ὸ τοῦ σθ' ὸ μ· ὅ τι λαι τὸ μ μὸ ρ ἰ χ οἱ λαι μὴ ἀ ν
δρο φό νοι· λαι πο λέ μοι· λαι μά χαι· λαι ὀ πω πὶ ἀ μ ᾶ ς λαι λεῖ μ· ὅ λε
τοῦ τον τὴ λι ε τῆ αι· δ' ἰ ὸ πα ρ' ἀ λαι ῶ πα σὴ πο υ δ' λὴ σ τὴν μό σο μ τὰ ν
τὴν ὁ λε φύ γα ο μεν· λαι ἀ ὸ σ ὰ τὴ μὲ αι ρὸ σ ὁ λε πα σὴ σ πο ρ ὴ ρ ἰ α σ·
ἀ μ ὁ μ ᾶ λιο μεν· δ' ὡ α μὸ θα γὰ ρ· ἀ ν θ' ὁ λο μεν· τὶ γὰ ρ φο ρ τὶ λιο μὸ
πο τᾶ γ ἡ μεν· ὁ ρ ὴ δ' ἡ α τὸ μᾶ μ· λὶ πᾶ ἡ λὶ ω αι· πρὸ τὸ μ' ἀ σ ρ α· λὶ πο ρ θ ὸ σ
σα σθ αι τὸ· υ ρ ἡ ω λιο μ· πο λ' ᾶ γο σ· ὁ υ δ' α μὸ σᾶ μ' ὁ ὐ τα σ· ὁ υ λιο μ ο ι πα
μὴ τᾶ γ α μὸ σ μὴ δ' ὁ ρ γᾶ σ θ α ι ἀ μ' ἀ τυ χὴ σ· λαι δ' ἡ α θ' ὁ σ θ ὸ σ ο μὸ
μη σ· πο ι ᾶ γὰ ρ ὁ ρ γᾶ σ θ α ι ἀ ᾖ χ ο μ ὸ ι ἀ πὸ λοι τοσ αὐ τᾶ λιαι τ ο ρ θ ὸ σ α ι τὸ
οὐ χὶ μο μο χλὸ τὸ μ σ· λαι ἀ μ υ πο δ' ᾶ τοι πο ρ ι ἡ σαν· λαι πα ν τὸ μ πο
ρι σ τὸ ν ὁ μο τὸ· τὶ γὰ ρ δ' ὑ σ λιο μο ν τὸ ν ὸ θ' ὶ τα γ μᾶ τ' ὸ μ· μὴ δ' ὲ μ ᾶ χ ὴ
σ χ θ ρὸ μ μὴ δ' ὲ μ α μὶ σ ᾷ· μὴ δ' ὲ μ ᾶ λ ὸ γ θ λιαι λιᾶ σ· τὰ δ' ὲ μ α τὶ α μὸ τοῦ
τὸ μ δ' υ σ λιο λὸ τ ὸ τ ε ρ α· ἀ μ μὶ ᾷ πο θ' ὲ μ φ ὴ σι μ ρὶ τ ὸ ν τὰ χ ρὴ μ α τα· τοῦ
τὸ οἰ ω δᾶ τὶ μ φ ὸ ρ τὶ λιο ν· μᾶ λ' ι τα μὸ ν γὰ ρ οὐ λιὸ λ' ὸ γ θ υ σ ὸ ν· ἀ μ μὰ σ ι πο
λε μοὺ λ' ὸ γ θ υ σ ὸ ν· πο λ' λὴ ν ᾷ λιαι ὁ σ ὶ τα γ μα λὴ ν τὶ τὸ ν α ρ ι μ' ἡ φ ὸ ρ ᾷ μ φ ο ρ ε
τὶ α ν· λὶ ᾷ φ ρο μ τὶ δ' α σ· ἀ λιαι ρ ο υ σ ὶ ὄ χ ᾷ μ· ἀ ν α μ' ὴ τ ο μὲ ν γὰ ρ οἱ πο λιαὶ γ η φ

περὶ τοῦ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα μὴ δύνασθαι βλαβῆναι ὑπὸ ἄλλου ἀνδρὸς
ἀγαθοῦ. ἀλλὰ καὶ πρὸς Ἀνύτον καὶ Μέλητον, καὶ οὐκ ἂν θορυβηθείη
οὐδὲν μᾶλλον ἢ εἰ Μέλητος μὲν οὐκ ἐβούλετο ἐμὲ ἐν τῇ πόλει ὁρᾶν, Ἄνυτος δὲ
ἐβούλετο, ἀποθανεῖν δὲ ἐκεῖνον ἔφη ἂν οὐδὲν μᾶλλον ἢ ἐμέ. ἀλλὰ τὸν ἀγαθὸν
ἄνδρα ἴσως ἔστιν ἃ δεῖ λογίζεσθαι, οὐ τὸ ζῆν ἢ τὸ ἀποθανεῖν μάλιστα, ἀλλὰ
τὸ ποιεῖν ἢ τὸ μὴ ποιεῖν τὸ δίκαιον ἢ τὸ ἄδικον καὶ τὰ τοῦ ἀγαθοῦ ἔργα ἢ τὰ
τοῦ κακοῦ. καὶ γὰρ ἐν τοῖς πρόσθεν λόγοις ἐπιεικῶς ἐφαίνετο ἡμῖν ταῦτα
ἀληθῆ εἶναι, καὶ νῦν οὐ φανεῖται ἐν τῷ παρόντι. ἀλλὰ τοῦτο πρῶτον
σκεπτέον, εἰ ἔτι ἡμῖν ἀρέσκει ἃ τότε ἐλέγομεν, ὅτι πάντα ἕνεκα τοῦ
ἀποθανεῖν ἢ ἀποθανόντα ἢ ἐν κινδύνῳ ὄντα ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ συμφορᾷ
ἐπιεικῶς ἐστὶν ἀγαθὸν τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν ἢ οὐδὲν ἐπιεικῶς ἐστὶν ἀγαθόν,
καὶ

μοσυμβαμ θαμ ἡμ. τὸ δ ὡ ἡμ τομ χν ἡσθ ὑμῶν. ὁ τοῦθ αὐτὸ μὲν ἡδ ἡμερ
ὡποιησθν. τὸ τηλ ὡποιηθ ἡμ ἀπ' οὐδ ἑνὸς ἀνθρ ὠπ ἀλλ' ὑπ' αὐτ τοῦ θυ πατρὸς
ὡσ' οὐκ ἐθ' ἑαυτ οὐδ' ἁπαξ αὐτὸ. οὐκ ἠδυν' ἠ τοῦ σταυρ πάθ' ἑαυτ ῥᾳδ
πάθ' αὐτὸν δὲ διαλλαγὴν ἀπ' αὐτ τῶν ἁμαρτ ἡμῶν. ἵν' οὖν τοῦτο μὴ γέν
οὖν τοι γὰρ ἡ φιλαργυρία μερὶς ἐσ' καὶ ἁμοὶ πονηρ ἐργάζ
καὶ ὑμᾶς ἁπλ ἁμ. μᾶλλ δὲ καὶ ὑμ ἐγχαλ ἀπ' ἐκ τρυφ ἐσ' καὶ
δαιμονᾶς ἀπ' ὀλυμπ. διὰ ῥομᾶς παραπλήνας ὅλους πύλας
καὶ ἡμ. καὶ θαυμ ἐσ' καὶ ὁ ἰούδας ὑπ' ἐκ. πῶς ὁ μὲν μαθητὴς
φησὶ μὴ καὶ οἱ ἄλλοι. ὅτι ὁ πρ σωτ ἡμ ἀπ' ἐκ ἠθ προδοσίας
ὁ ἰούδας. τὸ πρ αὐτὸν ὁδηγ ἁπλοῦς ἦν. ὁδηγ ἁπ μὴ. ὁδηγ ἁπ ἡμᾶς
τοῦτ ἡμῖν ἡ σήμ ὑπ ἡμ αὐτὸ ὁ σατ ἁπ. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ ἁπ
μὴ. τοῦτο ἁπ ἐκ τρυφ ἡμῶν. ὅτι ἡμᾶς ἐκ τοῦ πον ὑμ καὶ
τοὺς ἁμαρτ ἡμῶν. ἵν' αὐτὸν ἁπ ἐκ τρυφ ἡμῶν. ἵν' αὐτὸν πα
ρᾳδῶ. μᾶλλ δὲ τοῦτ ἡμῖν διὰ τοῦ τρόπ ἁ. ὅτι ἡ σήμ ὑπ ἡμ αὐτὸν
τὸν ὁσατ ἁ. ὅτι οὐκ ἀναθρ ἡμ ἡ σωτ ἡμ ἀλλ'
ὡμ ἡμῖν ἡ ἀπ' ὠφ τοῦ πον. ὁδηγ ἡμ ἡμᾶς ἐκ τοῦ πον. καὶ
ὑμ ἐγχαλ ἀπ' ἐκ τρυφ

ΤΟΥΠΗΛΟΥCΙΩΤΟΥ.

ΤΟΥΧΡΥCΤΟΠΗΛΟΥ.

συγχώρησον
ὁ καλόγηρος
τὰ τοῦ γραμματέως

ἡ θέλουν γενεὰς
φαίσουν τὴν ἐρ
ημίαν ἀντὰν
τὴν ἐσφάξαν
ὁ καὶ ὁ χρυσό
στομος ἐπε
ποίησεν

περὶ τῆς παρα
δόσεως τοῦ

ὁ μὴ δῶ ἢ θύσῃ τῷ κυρίῳ καὶ μὲν οὖν αὐτὸ μόνον τῷ καιρῷ
ὡρισμένοι ὡς ὅ μὴ ἢ θύσῃ σὺν ὡρισμένῳ νόμῳ τοῦ αὐτοῦ
οὐ μόνον δὲ τὰ θαύματα τὰ ἀπορρήτως αὐτοῦ σὺν ἐργάσατο ἀλλὰ τὴν
δι' ἃς καὶ μίαν ἵνα μὴ δοξῇ ἡ μονὰς ἡμῶν σὺν ὡρισμένῳ
ἀνῃρῆσθαι τῶν προφητῶν καὶ πρόσταγμα σὺν ἡμῶν μέχρις οὗ
χάτης ὥρας ἀναιρῶν αὐτῶν πᾶσαν ἀποστολήν· ὀνὰρ δοὺς τὸν
παραδοὺς ἵνα πρὸς θῇ τοῖς προφήταις ὡς σὺν ἡμᾶς τί αὐτοὺς τὸν
θῇ δάσκαλον· καθὼς σὺν θύουσιν οἱ Ἰουδαῖοι· τὸ τῶν τοῦ φῦ
νομοὶ μαθηταὶ αὐτοῦ τῶν αὐτόν· ὃς τὸν ἴδιον δοῦλον διαφυγὼν
αὐτὸν θύειν ὃν ἐθέλουσι σὺν δαυτὸν παραδιδόντος σὺν αὐτοῖς· καὶ μὴν
τοσοῦτον τὰς γραφὰς σὺν τοῦτο νικᾶσθαι· ὅτε μὲν γὰρ καὶ τοῦ
χθὲς ἐθέλουσιν προσποιεῖσθαι· ὅτι δὲ διαφύγῃ αὐτοὺς· ὅτε
δὲ φθάνει τὸν τῶν τῶν προσούσους χλοῦσι τὸ τοῦ φῦνον· πρὸς
καὶ αὐτὸν αὖθις ἀνῆγαγον· ὡς δὲ θύσῃ σὺν ὧν τὸ τὰ φρ
θρῦσι καὶ πᾶν τῶν ἁσαν σὺν ἡμῶν οἱ θύειν· ἵνα μὴ σταυρῶσιν
πᾶν τα ποιήσωσιν τῶν μὲν χίρσων· οὐ τῶν δὲ ἐν υἱοῖς τῶν
καὶ ἡγρύπνουν οὖν τοῦ τῶν· οὐδὲ νὰρ δὲ φανὸν τὸ τῶν σὺν χα·
ἀμφὶ δὲ φανὴ μέρα· ὡς ἂν θύειν τοῦ τῶν τὸν νόμον δύσαν· διὰ
τὴν ὡς θυμίαν τὴν ὡς ρὶ τὴν σὺν φαγὴν ταύτην· ἢ ὡς ἂν
νὰρ ὃ ἐὰν μὴ σὺν ὅτι ὡραία λὴν ὡς ἡν αὖθις· οὐ λύσῃ σὺν θυμᾶ τὸ
ὡραῖ τὸν ὃν ἐὰν μὴ μίαν θῶσιν· ἀλλ' ἐὰν φάνωσιν τὸ πᾶσ
χα· οὐ νὰρ ἀμὸς χ̄ς· ὡς ἂν δύνῃ τὸν μίαν ὃν τοῦ πᾶσ χα φανῶμεν
τὸ τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ὅτε μὲν οἱ ἀπὸ ταστόμων τῶν· καὶ μὲν ὃν
καὶ κατὰ πάντων νόμους· ὡς δὲ μὴ νὰρ σφόδρα ἔδοξεν τῷ θυμῷ·
καὶ πολλαὶ σὺν ἰσχύρησαν τῶν ἀνθρώπων σὺν ἰσχυσαν· τὸ τοῦ
μον τῶν αὐτὸν ἄνωρος δοῦλή τῶς· ἡμᾶν τοῦ ὃν τὸ πᾶσχα ἀφιέ
ναι· ὑπὸ τοῦ τὴν φορὰν ἐν τῶν ἡμῶν σὺν θύσαι τῶν θυμίαν·
πόθεν ἀπὸ δὲ μὲν μαρτυρῶ οἱ κατὰ τοῦ χ̄υ νόμον τῶν·
ἀπὸ τοῦ δὲ πᾶν ἀνθρώπους· ὅτι οὐ τῶς ὀφθῆ· δύναμαι κατὰ μύσαι
τὸν μαὸν τοῦ θῦ· οὐ νὰρ δὲ πᾶν οὐ τῶς· ἀλλὰ μύσαι τὸ δὲ μαὸν τοῦ
τον· οὐ τοῦ δὲ πᾶν μὲν ὡρισμένου μαοῦ ἡμῶν δὲ πᾶν· ἀλλὰ ὡρισμένου
σώματος τοῦ ἰδίου· ὅτι ὡς παῦσαι τοῦ ἀρχιέρως ὄρος τῶν
μένος· ὅτι ἀπὸ ἦν αὐτῶν τὰς τὸν ἀποστολὰς· οὐδὲ μὸς ἀμοῦν
τος· καὶ νὰρ τὸ μὲν σχῆμα διὰ σκιᾶς ἐφ' ἱουδαίων μόνον· τὸ δὲ ἀλήθεια

μὴ φυσιοῦσθαι· μὴ ἀλαζονεύεσθαι· ὁρίσασθαι αὐτοὺς διὰ τοῦ τόπου·
συζῆν ἀλλήλοις· πάντας αὐτοὺς μάλιστα μὲν ἀπὸ λογισμοῦ· ὁ
τι μὴ χρῆσθαι ἕκαστον ἡμέρας· ὁδηγεῖσθαι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ· καὶ μὴ ὀχεῖ-
σθαι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ· μηδὲ ἀγωνιᾶν ἐπὶ τοῦ πρᾶγμα· μηδὲ ἐπὶ ἡδονῇ μιμεῖσθαι
τὴν οἰκουμένην· διόρρηξιν συνδεῖται μᾶλλον αὐτοὺ ἀρχιτρύσ-
μόγνωμόν τισι μᾶσθαι ἡμῖν ὁδὸν· σφόδρα τὴν ἀπηγορίαν
ποιῶμεν καὶ τὸ ἐχθρὸν παρ' αὐτοῖς· ὁ σιμᾶν καὶ ὁ μὴ δέξαιτο
μόμενος· ὁ δὲ ὑπὸ καὶ ὁ σὺν ποιμένων ἁμαρτήματος
καὶ μᾶσθαι ἡμᾶς· φανερᾶς· ἡ καὶ μᾶσθαι τὴν τῆς φορμόγνω-
τίν ὑμῖν δοκεῖ· ποιῶμεν ἡδέως· ὁ τι τὸ ποιεῖν ἁμαρτάσε
ἔφασι μὲν ὑπὸ τοῦ καὶ δὲ ἄγνοια σιμάλιστα· ἀναλλάττεσθαι ποιε
αὐτὸν καὶ πάσας δὲ ἡμῖν σιν ἀραὶ αὐτὸν ὑπὸ τοῦ· παρ' αὐτοῖς αὐ
τὸν μὲν καὶ τὰ δίκαια ζουσιν· μὲν καὶ πρὸ καὶ τὰ μὲν καὶ ἁμαρτάνουσιν τοὺς·
ἀμφοτέρας· μόγνωμον· ὑμᾶς· λέγουσι τῶν ἡμᾶς αὐ
τοῦ· ὡς σὰρξ ἡμᾶς ἀναγκάζομεν· καὶ μᾶς ὁμοίοις αὐτοὺς
ὡς καὶ τὰ ἡμᾶς ἡμοῦ τὴν τῆς φορᾶς ὑμῶν· διὸ καὶ ἀπο
φλῆναι τοῦ δικάζομοι· ὁ τι σχοῦσα ἁμάρτου ἀπὸ· ὁ θάνατος μόνον
αὐτοὶ ὡς καὶ τὰ δίκαια αὐτὸν ὑχρήσαντο· ἀλλὰ καὶ τὸν τὴν
μᾶτον μὲν ὡς καὶ τὰ δίκαια ὁμοίως ὡς οὐ· διὰ τοῦ καὶ τὸ ἀπὸ
τοῦ καὶ τὰ ἁμαρτήματα· ἀπὸ καὶ μᾶσθαι ἡμᾶς· ἀπὸ καὶ
ἀπὸ

μαμαι. σαμαχθαμι. θυραι ιωι ἡφαιστιμ. ταυτηθδ ιωι ἡφαιστος χρι
σαντο. ὡφθαυτοισ γνωσθαι γμωριμομ ιαι ιαταδηλομ. ιαι ὁτι μθ
χρισθχατηδ αμαζονικοσ. διωμ φθονηθαι τιμαυτομ πρω.
ιαι διαπαντωμ δθ ημυσι μαυτουτιωμ ὁμοιωμ αυτιωμ προ τομγο
νομμενομ. ἀμμα σιδηρωι σομ μαυτομ μιζομ τουτωμ ἀσθε
νεσι μ. ιζ τωμ ἀλλοδαπιαμ ιαι τωμ ἀμοιρωμ. θυόμισαμ ιωι αἱ
φησιμ. ὑπαυτουι αμουμενομ. ιαι ὑπθεσ σωσαντισαμ αὐτομ ὀζοσ.
διατιμ ραζασιφαμι μεγαλ ιδυπασ ἀφιιεσ μτομ πατ ἀ. ἡμαδηχθι.
ὁτι μαι ὀζουσι αμ τομ πραγμαγι μεναι. ιαι θθεσ. ιαι ὀξυνθμ. ὁτι
ὀζουσι αμ ὀχωθηναι τωι τιχωι μου. ιαι ὀζουσι αμ ὀχωλαι αὐτ
ἡμ. ιαι ὁμαρ ιοσθφησιμ. ὁτι ὑθαν μασθμ ὁπωι ραστοσ. ἡ
ἡδηπασθμηιδ. ιαι ὁτι ὁι υσμ τυριαμ. διαπου τομ αμ ιαυπωι ραυ
σθμ. ὁτι μεζουσιασ ἀπωθθαμθμ. τιμυθθφασιμ ὁτι ιαι μαρ
τυριομ ἀτιμ τουι υσμ τυριωμοσ. τουτου. ἀμφισβητουμενασταυ
ταυθμ τηι πωι ηι. αὐτηι ἡφαιστωι ιαταπυθασθαι. ιαι
σταμμημαι ἀμφοζθμ. ὀχι σθηδ ιαταπυθασθαι. ωφθη
προφητηι αι ἡμωμ ὑσ ὁτι πυθοσ. ἡιωμ τουτου. τοὐπολλωνοσ
συμμαχ. ιαι τηισ ἀπωι ταμιζ ωι ιαι ὑτ ἡλοτερα μεναυθαυσασ.
επιθθ ιαι ὑμιζ ισ τηισ ἰσχυοσ αὐτουι ιωι ἡφαιστοσ ὁτι τουσ
ωμαστοσ αὐτου αμφοτερουσ ἀπωι τουταυρου. αὐτηι τουσμιλρους
ἡνιαρθμ. χρι θθ νιμφασι ιαι μ ὁτι τιτ ωσ. ἡιωτουτου. τοὐπολλωι
σαιουνθμομθμομ. ὁτι μιλρου αὐτουὀμποσ. ἀτ αμθμοσ. ἀθ
ροσμιλρουσ ἀμ αὐτηι. ἡμαν ἀρ τουτο ωι αθυθηι θ ιαι μονθνο
μεμ. ιαι τοσημ ἡομ δ ὁ ωσπρ ὁμπροσθθμ αι τουσι μ ὑπ ὀχθο
δοσθμ. μονομ νθμ ὁαὐτομ μηδ ιαι μοι χαλιπ. σημ ἡομ ωι ζη
τ ἡ. ιαι σημ ἡομ ὁυδ οθησθαι αὐτηι. ἡμ ηι τοσημ ἡομ ἡι ωμ ἀ.
τομ μαυρομ μονη ιαι τομ θανατομ ιαι τομ ταφομ. ιαι τηι ω
ἀμ ἀσασι μ. ιαι ωαμ μ ἡθρωσθθλ ἡομ. τουταυρουτηι ἡι σ
χυμ θμονθμ. ὁταν ὑτ ωσ ηι τομ μ τουἀμου. τοτονγμ ωσθ
θθὸτι ὁνωμ ἡμι. ὁ. δθμονη τουτονἀτιμ. ὁταν μ ταυρωσηι τημ.
ιαι μομισηι τ. ωσπριονονμησθαι μου. τοτημ αμ μαν. ἰσθθδ
μουτηι ἰσχυμ. μεγαν ἀρ. τοταυρωσθηναι. ἡιωμισ ἀπωλλο
ιαι τα ἰουδαιοι ιαι ωσαυσαντο. ιαι τηι ωμ μ τ ἡασ. ιαι τηισ δ
μουθρίασ ὀζωσαν τηισ ὁαυτωμ. τοδ ἡμ ἡρωμαιωνθησθμ.

ωι ἁμαρτάνομεν αὐτῷ· καὶ ὑπὲρ τούτου φανερὸν γίνεται· καὶ ὑπὲρ τοῦ
σταυροῦ δὲ τοῦ κυρίου τοῦ ἀμνοῦ ὁμολογοῦσιν· ἵνα
δηλονότι ἀπαλλαγῶμεν τοῦ δόγματος τοῦ ὄντος καθ' ἡμῶν ὑπὲρ
μὲν οὖν τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἀπαιτοῦμαι δόγματα παρὰ τοῦ κυρίου
σιν· καὶ πάντων δὲ τούτου τοῦ ἀπολαβεῖν ἀπαιτοῦσιν· ὑπὲρ
μὲν οὖν τοῦ ἁμαρτάνειν οὐδὲν ἀπαιτοῦσιν ἑαυτοῖς· τὰ δὲ πρὸς
τὸν σταυρὸν ἡμῶν ὄντα χαίρουσι τοῦ ἀπολαβεῖν· διὰ
δὲ τὸ γεγράφθαι· καὶ λέγεσθαι ἀπὸ τοῦ κυρίου·
οὗτος ἀπὸ μόνος λοιπὸν τῷ ἰουδαίῳ· οὐ λέγουσι δὲ οὐδὲ
οὐκ ἀπὸ μόνος λοιπὸν τῷ ἰῷ· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἰοχύοντος δὲ
ὑπὲρ· ἡμῶν λοιπὸν τοῦ ἰῷ· ἀπὸ· καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ·
ὥστε ὁμολογοῦσιν ὅτι ἕως τοῦ ξύλου ἐστὶν ἡ ἁμαρτία
ἀφεθῆναι· ὅτι ἀπὸ τοῦ ξύλου ἐστὶν ἡ ἁμαρτία· ἵνα γὰρ
μὴ ὀφείλωσι τὸν σταυρὸν τοῦ κυρίου ἡμῶν τὸν ἐσταυρωμένον
νομίσωσι μὴ ὀφείλειν τὰ ἁμαρτήματα· ἀπὸ τοῦ
προσκόμματος τοῦ σταυροῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν· ὅτι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ
καὶ ἐχθρὸς καὶ ἀθρόον μισεῖται· ὅτι μὲν οὖν ἐσταυρώθη
σιόπτως ὁμολογοῦσιν· ἵνα ἀπαρνήσωνται τοῦ
θῶσιν· ὅτι δὲ ταχὺ τὸν οἰκουμενικὸν ἡμῶν
νομὸν δρόμον· ἵνα φοιτήσωσιν· καὶ καταμιγῶσιν· καὶ
τρύσωσιν· καὶ τὸν ὀργὴν γὰρ φοβοῦμαι· διὰ τὰ τοιαῦτα μὴ μόνα τὸν
τον ὁμολογοῦσιν· ὅτι καὶ ὀργὴν ἔχει· ἀλλ' ὀργὴν
καὶ ἀπαλλαγῆσαι δηλονότι· πρὸς γὰρ ὀργὴν παρόμοιον· ἡδὺ
δίκαιον ὁμολογεῖται· τὸ μὴ χρόνῳ νίμεσθαι καὶ ἴσασι μοιτὰ
τὴν τοσοῦτόν μοι καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς ὀργῆς τῆς ἡμε
τέρας σωθήσεται· οὐκοῦν· οὐκ ἔστιν ἁμαρτάνειν δὲ· οὐδὲ ὁμόσαι ἀπὸ
τοῦ θεοῦ· καὶ μεταβαίνουσι τὸ· ὅτι ὁμνύουσι ἡμέραν καὶ
καὶ ἀνάπαυσιν ἔχοντα· καὶ μεταβαίνουσι τὸ· ἵνα
ἀσεβεῖς ὦσιν· ἵνα δὲ ὁμνύωσιν· ὅτι καὶ ὁμνύουσι μὴ ὄφελον
ἀλλοτρίαν φύσιν ἐπὶ τῶν γόνων τοῦτο· ὅθεν καὶ μέλλουσαν
ταῦτα· ἐπὶ τοσοῦτον ὑπερίσχυον· φοβοῦμαι δὲ
μὴ τοῦτο· ἵνα μὴ ὀφείλωσι· καὶ καὶ τὸ ὄφλημα δὲ
καὶ γνώμονται καὶ ὁμοῦ· ὅθεν καὶ ἐπὶ ἡμέρας· τὸ δὲ ἐπὶ·

μήου. ὥσπερ δὲ οὐδὲ τὸν πρᾶγμα ἴδοι τις παραδοξον.
ταῦτα μὲν οὖν. ὅτι θανατῶσι τὸν αὐτὸν τρόπον
σωτῆρα. διὸ οὐκ ἦν αὐτοῖς ὑποψία. ἵνα ἀμφοτέρων
γένωνται μάρτυρες. καὶ τοῦ παθεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως·
καὶ γὰρ ὅτι ἔστιν ἀνάστασις. ἐκ τούτων ἐστὶ τῶν
τοσούτων παραδιατριβῶν. ἐκ μὲν οὖν τοῦ ἀποθανεῖν
χαίρουσι καὶ θαυμάζουσι. καὶ τῆς τοσαύτης
παρασκευῆς. τὸν τὴν λαμπάδουσι τὴν ἀναστάσιν. τὸν πρὸ
τοῦ μὴ δύνασθαι ἀπορεῖσθαι. οὐ τὰ ῥήματα μόνον ἀλλὰ
καὶ τὰ ὁράματα. καὶ γὰρ αὐτὸς ἀπιὼν τῆσιν ταῖς
μόναις. χαίρετε. ὅτε ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ τάφου προσ-
δραμοῦσαι. ἐξ ὑπερβολῆς οὖσης τῆς εὐφροσύνης. καὶ χαρᾶς.
σωθεῖσαι δὲ ταῖς τοῦτο ποιήσαι. ὅπως καὶ τὴν
τῆς ἀφῆς λάβωσι τὴν ἀναστάσεως. διὰ μὲν οὖν καὶ αὐτὸς
ποδῶν μόνων τῆς θεᾶς καὶ διὰ τοῦτο. ὡς πρὸ καὶ ἀπὸ
μοσι τοὺς μαθητὰς ὑπαντῆσαι. τοὺς τῆς σωτηρίου νόμο
μόνους καὶ τοὺς ἀποστόλους. ὅτι καὶ τοῦτο τὸ
θρόνου τῶν καὶ ἀναστάσεως. ἡ ἀφὴ θεᾶς καὶ μόνων
πρὸς καὶ ἀμυκτῆρας. παρὰ τοῦ ὁμολογοῦ
μόνη. καὶ γὰρ. οἱ ἀπόστολοι ὁδοὶ καὶ ἀρχυρίαν
ἵνα ἀν ἵνα ᾖ σωσι μ. ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁμόθρονοι
ὑπὸ σὺν ὁμόταφοι. ἀλλὰ μὴ καὶ τὰ ὁράματα
τοῦτο πρασσόντων. καὶ γὰρ σφόδρα ἀπιστοῦμεν ἡμῶν τὸ
γόμου. πῶς γὰρ οἱ μαθηταὶ. ἀνθρώποις ποιοῦσι καὶ
διῶται. καὶ οὐδὲ φαντάζεσθαι τὸ μὴ τοῦτο. τοῦτο δὲ χορὸν ποιήσαι
μηνὰρ οὐκ ἦν σφραγὶς ἐπὶ τοῦ μνήματος. μὴ γὰρ οὐ παρὸν καὶ θῆ
τοῦτο σὺν τοῖς φύλαξιν. καὶ πρᾶγμα καὶ ἴδοι οὐδαίοις. μὴ
γὰρ οὐχ ὑπὸ πρόνοιαν τοῦτο αὐτὸ. καὶ ὑμῖν ἵμμον. καὶ ἵνα
πωμεν. καὶ ὑφρόμενοι ζῶμεν. καὶ τί χρὴ πάντα λόγῳ. μυρία
ὅμοια. πάντα δυνάμενα παραστῆσαι καὶ ὑμῖν τοῦτο τὴν ἀφρο
σύνην αὐτῶν. ἀνθρώπου ὄντος οὗτος ἴσασιν ὁ χρυσόστο
μος. μαθητὰς ἐξέρχεται. ἡμῖν δὲ ὁδηγὸς τὸ πλῆθος
παρόδρομον. ἀλλὰ δεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ. ὅταν ἀκούσωσι τὴ

δηναι· ἀμὰ λιζταμόμενα ταῦτα ἀναθὰ τὰ ἀποδραμόντα· ταμὸν
γὰρ μισθὸν ἀφῆσιν· ἀποδρὶ πποστήσασθε· ὁμοτὰ πποφόμενα
ταμύθαι· ὁ πουνοθὲν αὐτὸς ὁ ἀμὰ ὁμ· ἁ δὲ πὶ τοῦ ἁμὴ ξ· τὰ
δὲ χρήσα· ὃ μὰ πορὰν σασθὰ θὰ μὰ τὰ μὸν ἁ· λὰ θὰ πὸ δὲ μὸ
πρὸς θὸν πὸ μὰ λὶ σ· ἁ πὸ μ· οὐ τὸ σ· ὰ λ ἁ τὸ σ· λὰ ὶ ὁ γ ἁ ρ ασ· ἀὶ
τὸ μ τὰ ἁ ρ ομ λὶ μὰ τὰ· λὶ στὴ μμ ἡ μὴ τὸ· λὶ μ ἁ ρ ασ· ὁ λ ἁ μ λὸ· ὄ ξ ω σ μ
τὸ μ· λὶ γὰ ρ λὶ μ ὁ ρ α ὐ θ λ ἁ μ λὴ τὸ ἰ σ· ὁ μ λὰ τ ο ρ θ ὸ μ ὰ σ· μ ξ ὰ σ ἰ μ· πὸ σ ἁ
μ λὴ· ὃ α ὐ τὸ ρ ὁ ὐ μ ὲ τὸ ἰ σ· ὁ μ ὰ μ ὰ ρ τ λ μ ὰ σ ἰ μ ψ φ ὁ μ ὲ ρ α· λ ὰ θ ὰ πὸ ρ ὲ τὸ ἰ σ· λ ὰ
τ α δ λ μ ὶ σ ι· δ λ ὰ τ ὸ ὐ τ ὸ ὁ ὐ μ ὰ γ ὰ πὸ μ ὶ σ ὸ μ ὸ θ θ α· τὰ μ ὰ ἰ ὸ μ ὶ ὸ μ ὰ σ ὰ πὸ μ ὰ λ ὰ ὐ
σ α ὶ ἀ γ α θ ὰ μ· χ α ρ ὶ τ λ ὰ ὶ ὁ ἰ λ τ ὰ ρ μ ὸ ἰ σ· λ ὶ ξ φ ἰ λ α μ θ τ ὸ ὰ πὸ ἰ α τ ὸ ὐ πὸ ρ ὸ
λ ὶ ξ τ ὸ ὐ· ὦ· λ ὶ ξ τ ὸ ὐ ἀ γ λ ὸ ὐ τ α μ ὺ σ· τ ὸ ὐ ἀ τ λ· θ τ μ ὸ ὐ θ ὺ λ ὶ μ ὸ μ· ὃ ὃ· λ ἰ δ ὸ ξ α
λ ὶ α ὶ τ ὸ λ ὲ ρ ἁ τ ο σ· μ ὺ μ λ ὶ α ὶ ἀ ξ λ ὶ α ὶ ἁ τ ὸ ὐ σ· ἀ ὶ ὰ ρ α σ· τ ὰ ὸ μ ὰ ὶ ἁ μ ὰ ὸ ὐ ἀ μ λ ὸ ὐ σ·

ἘΠΛΗΡΩΘΗΤΟΥΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥΗΕΙΟΥΤΟΙΣΑΓΑΛΛΑΣΘΑΙΟΝΕΝ
ΑΓΓΕΛΙΟΝΕΡΙΛΑΗΝΕΙΑ·

ΕΥΣΕΒΙΟΥΤΟΥΠΑΜΦΙΛΟΥ

Πασ· παραμὴ τὰ μα τθ αἰ ω· ὁ τὸ σ α ω μ α τ ο μ· ἁ ἰ μ ἁ φ α ἰ ε ἰ γ ἡ ν ἁ ρ
μ ὸ μ ὸ σ· ὁ σ ἰ ἡ μ· πα ρ α ὐ ἁ μ ἁ ρ λ ω· πρ ὸ ἰ μ ἁ ὰ τ ὰ μ ὸ μ σ α ω μ ἁ τ ο μ· τὸ ὁ τὸ
σ α ω μ ἁ τ ο μ· μ ἡ τ λ ὶ ὼ ὁ ὐ ὰ ὸ ρ ἰ μ λ ὶ ὼ ὁ ὰ ρ α μ ὸ μ ὶ σ λ τ ὸ σ· τ λ ὶ ὼ μ ἁ ὰ τ ἡ
μ ἰ ὸ ὐ δ ὺ σ μ ἁ ὸ σ· ἁ ὸ γ ὸ θ α ι· ἀ μ μ α τ ὸ ὐ ρ α ὐ δ ὺ λ ὶ ξ ὁ τὸ τ λ ὶ ὸ ρ ὺ λ ὼ τ ὸ σ· ὁ ὐ τ ὰ
γ ὰ ρ· λ ὶ α ὶ ὁ τ ἁ τ λ ὶ σ· ὰ ὸ ρ α σ· ἁ ὰ ὼ· θ α μ ὸ ἰ ὸ γ ὸ ἁ ρ· λ ὶ α ὶ ὁ τὸ λ ὶ α ὶ ρ ὸ ὐ· λ ὶ ξ ὁ τὸ
τ λ ὶ ὸ χ ρ ἁ σ· ὁ ὐ τ λ ὶ ὼ ὁ ὰ ὸ ρ α ὐ δ λ ὶ λ ὸ ὐ μ τ ὸ· ἀ μ μ α τ ὸ σ φ ὁ ὁ ρ α ὰ
μ ρ α ὐ δ ὶ ὸ μ σ λ μ ἁ ὶ μ ὸ μ· τ ὸ· λ ὶ ξ γ ὰ ρ ἁ ὰ ὸ ρ ἰ δ ἡ ὸ ρ μ λ ὼ ὁ ὺ σ ὸ μ· ἁ ὐ τ ὸ ὸ ὁ
ὁ α ὐ τ ὸ μ ὸ μ α τ θ α ἰ ο σ· μ ἁ τ ὰ τ ὸ ἁ τ ὰ μ· ὁ τὸ σ α ω μ ἁ τ ο μ· δ λ ὶ λ ὸ μ
τ λ ὶ ὼ ὁ ὰ ρ α λ ὶ α ὶ τ ὸ μ λ ὶ α ὶ ρ ὸ μ· τ λ ὸ μ ἁ τ ὰ τ ὸ σ α ω μ α τ ο μ μ υ λ ὶ τ ὸ σ·
τ ὸ μ ἁ μ φ ὶ τ λ ὶ ὼ ὁ ὺ σ ὸ· τ λ ὸ μ ὶ ἁ σ· τ ὸ ὐ σ α ω μ ἁ τ ὸ ὐ· τ λ ὶ γ ἁ ρ ὰ ὼ ἰ φ ὰ σ ὸ
λ ὶ ὸ ὐ σ λ ὶ φ λ ὶ σ ὶ μ· δ λ ὶ μ α δ λ ὶ ὰ ὸ ρ α· τ λ ὶ λ ὸ ἰ π ὸ μ λ ὶ δ λ ὶ ὺ π ὸ ὸ φ α ἰ μ ὸ ὐ σ λ
λ ὶ ὼ ἰ φ ὰ σ ὶ ὸ ὐ σ λ· τ λ ὶ ὼ λ ὼ ρ ἰ α ὐ λ ὲ λ ὶ ὼ λ ὶ μ ὸ ρ α μ· ἡ τ ἰ σ· λ ὶ ὼ ὁ τὸ· λ ὶ ξ
π ὸ ὸ ρ ρ ὰ ὸ ἰ σ· π ὸ μ ὸ ὁ μ α ὐ μ ὸ ὐ σ α ν τ ὰ ὸ μ ὸ σ α ω μ ἁ τ ὸ μ· ὁ θ θ ὸ σ· γ ὰ ρ λ ὶ ὼ τ λ ὶ μ
ὁ μ λ ὶ ὼ ὁ ὺ ὲ δ ὸ μ ὰ σ α ω μ ἁ τ ὸ μ λ ὶ α μ ξ ἁ μ· λ ὶ α ὶ π ὰ σ α σ ὰ τ ὰ ὸ λ ὶ μ ὸ ρ α σ·
σ α ω μ ἁ τ ὸ μ ὸ μ ὸ μ α ξ ἁ μ· ὁ ἰ ὸ μ· μ ὰ σ α ω μ ἁ τ ὸ μ· λ ὶ α ὶ δ ὺ τ ὸ ρ α· λ ὶ α ὶ
τ ρ ἰ τ λ· λ ὶ α ὶ τ ἁ ρ τ λ σ α ω μ ἁ τ ὸ μ· ὁ θ ὸ μ σ ὺ μ φ ὸ ρ ὸ ἰ ἁ ὶ μ λ ὶ ὰ ὸ μ
τ ὸ ὐ τ ὸ ὸ ἰ ὁ ὺ α ὼ ὁ μ ἰ ἁ ὶ ὁ γ ὰ ρ μ α τ θ α ἰ ο σ· τ λ ὸ ὁ τὸ σ α ω μ ἁ τ ὸ μ· τ ὸ μ
λ ὶ α ὶ ρ ὸ μ· τ ὸ μ ὼ ἰ φ ὰ σ ὶ ὸ ὐ μ τ α ἁ τ λ ὶ ὼ ὁ ὺ σ ὸ· τ λ ὸ ὁ λ ὼ ρ ἰ α ὐ λ ὲ λ ὸ· λ ὶ μ ὸ ρ α σ·

τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ τρὶς μυστικῶς προσαναλοιπτοῦ τοῦ ποιμένος ὅτι
τὸ αὐτὸ ἔσεσθαι αὐτῷ μ. πόσῳ μᾶλλον τῶν ὧδε μυστηρίων μέλλει
γὰρ ἡμέραν λέγεσθαι τὸ παρὸν καὶ ἑκάστη
μα. καὶ ἑκάστου ὁμοίως ἡ. ἀπὸ ὁμοίου δὲ καὶ αὐτοῦ μ.
τὸ πρόσθεν ἡ. καὶ ἀπὸ τοσούτου καὶ αὐτὴ αὐτὸ ἡμέραν λέγεσθαι. ὅτι
ὁμοίως μία ἡμέρα λέγεται καὶ ἡ ἑξῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ
ραν πρὸ τῆς οὐ μὴ ὁσ. αὐτὴ αὐτὸ λέγεσθαι. ἀπὸ δὲ καὶ αὐτοῦ
ἀπὸ πρόσθεν ἡ. καὶ ἀπὸ τοσούτου καὶ αὐτὴ αὐτὸ ἡμέραν λέγεσθαι
μίαν ὥραν μεταξὺ γενομένης ὁμοίως λέγεται τὸ πρόσθεν. ὁ δὲ
δευτέραν ἡμέραν τεθεῖσθαι. ὅτι πάσης δηλονότι ἡμέρας
σαφῶς. ὅτι τὸ αὐτὸ ἔσεσθαι μόνον. ὁμοίως τὸ παρελήλυθὸς. ὁ δὲ
ὡς ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας μέχρι τοῦ δεῦρο ἔσεσθαι. τὸ δὲ καὶ ἑκάστου
ὡς ἀπὸ πλείονος ἑνὸς ἑκάστου. ὁ τοιοῦτος ἀπὸ πλείονος ἑνὸς
τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ τρὶς μυστικῶς προσαναλοιπτοῦ τοῦ ποιμένος ὅτι
τὸ αὐτὸ ἔσεσθαι αὐτῷ μ. πόσῳ μᾶλλον τῶν ὧδε μυστηρίων μέλλει
γὰρ ἡμέραν λέγεσθαι τὸ παρὸν καὶ ἑκάστη
μα. καὶ ἑκάστου ὁμοίως ἡ. ἀπὸ ὁμοίου δὲ καὶ αὐτοῦ μ.
τὸ πρόσθεν ἡ. καὶ ἀπὸ τοσούτου καὶ αὐτὴ αὐτὸ ἡμέραν λέγεσθαι. ὅτι
ὁμοίως μία ἡμέρα λέγεται καὶ ἡ ἑξῆς. ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ
ραν πρὸ τῆς οὐ μὴ ὁσ. αὐτὴ αὐτὸ λέγεσθαι. ἀπὸ δὲ καὶ αὐτοῦ
ἀπὸ πρόσθεν ἡ. καὶ ἀπὸ τοσούτου καὶ αὐτὴ αὐτὸ ἡμέραν λέγεσθαι. ὅτι
μίαν ὥραν μεταξὺ γενομένης ὁμοίως λέγεται τὸ πρόσθεν. ὁ δὲ
δευτέραν ἡμέραν τεθεῖσθαι. ὅτι πάσης δηλονότι ἡμέρας μίαν

ραι ποτε ριναμ δ ην τους πιστευσαντας αυτω ιουδαιους
ουκ αρνεισθαι αναγκη δ ην προσκυνησαι την θεαν αυτου ην
ελεγεν την τοι δυναμιν ειναι μηκετι ποτε ρᾳδιως δραθηναι παρα
μεγιστα δε και ιερα του λογου ουκ αν υπομενουσι μου αν αστρα ποιη
σαι την αμπωτιδα την εαυτης ουσαν ποιμενικην και ραιδιον
τοις χωρησαι το πραγμα ποιησασθαι αλλ ειρομενισμου τοι μυ
θου θεμις ρηθηναι προς αυτους α δε αυ χρεων την τιμα
σωμεν μονοτατοι δε οι μαθηται μεγα τι δε ποιησαντες μεγα τε
ρᾳδιως το χρεων την προσταγμα εποιησαν ηλθον γαρ ταυθα
σοι μοθοι ως τους μεν μυριους ουκ ην λογον αλλ ουδε ην τα
θαυμαστα νομιθα δ ως μη τοιαυτα παντα δε και αυτοι
τι τοι μυριοι ουκ ομοιως εφησαν μεν την τριτην αραι
σεσθαι θαι τον δε αριστη ιμαι την εαυτου μοιραν εξ
τους δε φυλαττοντας εκελευσαν τους ιουδαιους απο
μισθωσασθαι τους δε φυλαττοντας ουκ ην λογος ουδε
μισθος ουδεν γαρ ην τον αραντα ημελημενον ουδε χρη
δε ιερα θυμιωτιας δ ουν μεν χρησμωδων ουκ ην αφανισθηναι
μονα δε και φυλαττοντων ουκ ην ουδε μνησθηναι την αραντων
ως δε ηγον απο θλοντο αι οι αποστολοι ουδεν ουδ ουδεν
αξιοχρεοι μαρτυρες οι δε αμφι ιωνην μεν και θαυ
μαστον την αληθειαν της αραντων ουκ ην ουδε σαμενον
ουμενοι αμφι οι δε αμαστι την μαρτυριαν συφραγισαμε
νοι δε και ως αυτην των μη μοσυνων την αριθμησιν μαν θα
νειν χρη δε ως μη μοφωνιμ την τριτην δ ωσ αραντα ησε
θαι δε ην ουκ αν ειη ουδεν ουκ ησυχιον δε σαμενον δυ
μωμενων και μεγα το σαμενον αραντα δε και αυτο
μεν αυτα μοσιν την αθμησιν πληρωσαν δε την τριτην
ημεραν δ ως ηραντα ησθαι λυσαν το γαρ φησιν το μαν
του και την τριτην ημεραν εγερω αυτον και ο προφη
της δε δωρο χρησμωδων ως το θανατου πομπης
ισχυροτερα θανατου δοξα δ ολον εν ιασθη μασι μετα
δυο ημερας την τριτην αραντα ησομενθα και ζησομενθα ενα υπο

[illegible]

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

[illegible]

ρητ τοσιμ. ἵλιασθόαυτουσ μαιτθαιωιαὶϊωαμμὴ ἀυτοῦ ἵ
ἀποστόλοισ τὰ ῥητ τομαγραφήμ ιαὶϊ ιτορήμ παραιμβχω
ρὴ ιόπω αὐτοὶ δὲ ὑστεραυθὶ ηγούμενοι ἀμ ταμωμ ἡρουμ
τὰ παρθιάμοισ σαὶ γηιμόμαυ ἀὐ δὲ ἡδὺ στεραιὶω ιαὶ μαιμαιρ ω
μάφ πομόμ ναὶ ἡφ ὰμ πρ ο τόρωμ ϊ ατορίασ· ὑπ ω τοὺ ἀγ ι ουπ μ σ
δαμάμαμ τοσ· πὰσ πρ ωτούσασ· θιάφω· ιαὶ ιαὶ ταμ ἡμ ουσ
δὲ ηγήσφσ· ἀι γ ὑμ παρὰ τὸ μουιὰ ὀρθρουιαὶ θόσ· ὡσ
τὸ μμὴ μόμ θυθοῦσαι γυμαὶ ιαὶ φόρουσαι ἀὐ, ἡ τοι μα σαμ ἀρ ω
μαται· ὅσ ραι ἀμ φ σμ· πὰμ παρὰ τὸ μαιτθαι ω ιαὶ ϊ ω αμ μὴ· οὐ
γὰρ ἀμ θχοι μόνομ· πὰσ τοσαῦ πα πρ ο τόθ θαμ θμασμαρ ιασ·
ἀρ τι πρ ω τομ ἀρ ω μαται ὑσ ρ φμ· ὡσ μὴ πω σ τὴ ὰ ἀ ά σασ ιμ
μόμ αθ ὴ ιωϊ ασ· δι ὸ· ὅ πω ι μὲμ ἀμ ὕσ ρασ· ὅ μ αι· πὰ σπαρ αυ
πὰ μουιὰ ὐδ ὴ λουμ θμασ· πὰμ πρ ώ τομ· τοῦ τ ο δὲ θιὰ αὐτοσ· ἰσ
τορ ῆ ὁ ὐ αγ ω θμ ι σ τὴσ· μόν ω μ ιὰ ι ἡμ ὲρ α ι ὰ ἡ ω πα ρ α σ ι ιθ υ ὴ ·
σ α ι μ α τομ μ ὰ ὠ θ φ α σ· ιθμ· ιαὶ τὰ ιε μ ο υ τ ὴ σ α σ α ι δὲ ἀ ι γ υ μ αι
ιω· ἀ ὴ τ ι μ ω ὴ σ α μ σ υ μ θ ὴ μ υ θ υ ϊ α ι αὐ τ ὰ ὠ θ υ τ ὴ σ· γ α μ ι μ ά ι α σ·
ιὰ ι τ α ὐ θ ξ ὴ σ· ϊ δ ὸ ὺ δ ὴ μ υ σ ι μ ὸ τ ι ἡ θ ρ α ι ὴ σ α μ ἄ ω τ α ι· δ ι ὸ ιὰ ι οἱ
ὀ φ θ ὸ μ τ ὰ ω ἡ θ ρ ο ι ὑ ω ἦ ρ χ ο μ· πα ρ ὰ τ ο ὺ σ· ὁ μ ω σ ρ ο σ· τ θ υ θ ὸ σ
δ ὴ λ ὰ ω μ θ μ ο υ σ· ὁ ὐ τ ὸ γ ὰ ρ· ἡ σ ω τ ὸ ὐ μ μ ὴ μ α τ ο σ· ἡ σ α μ ι α τ ὰ
τ ὸ μ ϊ ω α μ μ ὴ ω· ὁ ὐ τ ὸ δ ὲ ω ι τ ὸ μ ι τ ο μ ι α τ θ ζ ὸ μ θμ ο ι ὅ σ σ ω παρ ὰ
τ ὸ μ α τ θ α ι ω ἀ γ ν ὸ ι σ· ἀ μ μ ὰ σ ὰ δ ὲ ὐ δ ὲ ἀ γ ν ὸ ὺ σ α ὐ τ ὸ ὺ σ· ὡ μ ὸ
μ α σ θ μ ὸ ὺ ι ω σ· δ ὺ ο δ ὲ ἀ μ φ ὰ σ· ω ι ὴ ω ὁ μ ὁ τ ὴ τ ι ἀ σ ρ α σ π ὸ ὺ
σ ὴ· δ ι ὰ π ὰ τ ὴ σ· ὁ ρ σ τ ι ὴ σ α ὐ μ μ ο ι ρ α· ι ὲ α ι ὁ ἱ μ ὸ ν ο ι δ ὲ α ὐ τ ὸ μ ὸ ι
π ρ ὸ σ· τ ὰ σ γ υ μ ὰ ι ὲ α σ· ϊ δ ι α ζ ὸ υ σ ι μ· ι α ὶ γ υ μ ὰ ι ω δ ὲ ω σ ὴ
ὸ υ σ· ἡ σ α μ· ἀ μ μ ὰ ὐ χ ἡ π α ρ ὰ τ ὸ ϊ ω α μ μ ὴ μ ὸ μ ὴ· ὐ δ ὲ α ὶ π α ρ α υ
τ ὸ μ α τ θ α ι ω δ ὐ ο μ α ρ ἱ α ι· π ω σ ρ ὶ δ ὲ ἡ σ μ ἱ α σ· μ α ρ ἱ α σ· τ ἡ ὰ π α
ρ ὰ τ ὸ ϊ ω α μ μ ὴ· π ω σ ρ ὶ τ ὸ μ ὄ ρ θ ρ ο μ ῥ ἡ σ ι ω ι τ ὶ α σ· ὁ ὐ σ ἡ σ· ὡ σ ὶ ο
τ ὰ σ ἡ σ· τ ὸ μ μ ὴ μ α τ ι· ι ὶ ϊ ἰ δ ὸ ὺ σ ἡ σ· τ ὸ ν μ ἱ θ ο ν ἡ ρ μ ὸ μ ο ν ὸ ὼ
τ ὸ ὺ μ μ ὴ μ ὸ ὺ· ι ὶ ὼ τ ἱ μ ὰ ὐ ι ὲ α ὶ μ ὲ γ δ α ν ῆ ω ι ὴ ω ὁ ὐ α γ ω θ μ ι σ τ ὴ σ·
ὁ μ ο μ ὰ ζ ὴ θ· ὑ π ὸ μ ο ι α τ ἱ σ· ὑ π ὸ φ ὴ σ ὸ ρ χ ὴ θ α ι· ἀ μ μ ὴ ω τ ἱ μ ὰ ὐ μ α ν
δ α ν ῆ ω ι ὴ ω ὴ ν ὰ ἱ μ ὴ· μ ὴ δ ὲ μ ὴ τ ὸ μ τ α ἱ σ· δ ὺ σ ἱ μ μ α ρ ἱ α ι σ· ὁ ρ α υ
μ ὸ μ ω μ· τ ὸ μ μ π α ρ ὰ τ ὸ μ α τ θ α ι ω μ μ ὴ μ ὸ μ ὸ ὺ ο μ ὸ μ ὺ ω μ μ γ ὶ μ ω
σ ι ω ὺ σ α μ· θ δ θ μ ἱ α ὶ ι α ὶ ἡ α ὐ τ ἡ ὰ ἀ ἱ μ· ἡ ω π α ρ α μ φ ο τ ὸ ρ ο ι σ· τ ο ὶ σ
ὁ ὐ α γ ω θ μ ι σ τ α ἱ σ· μ μ ὴ μ ὸ ν ὸ ὺ ο μ ὸ μ ὺ ἡ· ω π ρ ο ἡ ν ὴ σ θ α ι ἀ ν α γ κ ἡ·

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

ΠΡΟΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

1

λημψ. τὴν λημβρ αὐτοῦ δυσσαρκεα. τὴν βλαμβρ σημοῦμ
ταυτην λαὶ λαταλαασι μβλουσι μλαβῆ. λαὶ οἱ ἰουδαῖοι αὐτὸμ
παρελαμβ μ παντα οὐλη θβλησαμ. τί σημαίμβ τὸ ὅσοι δ
βλαμοῦ αὐτομ. τοῦτ ἔστι μλαμδοῦλοι. λαὶ βδοῦ θβροι. λαὶ βμπλω ω.
λαὶ μαρμαροι. λαὶ ἀσοφοι. λαὶ σοφοὶ. λαὶ γναφῆς. λαὶ αὐδρω
λαὶ παιδία. λαὶ πρωτοτοκοι. λαὶ πρωτοῦσιοι. λαὶ πβμπτω. λαὶ
ἀρχομτω. λαὶ ἰδιωται. παντω τὴσ αὐτὴσ ἡξίωμ ται τιμὴσ.
λνα φῶσι. λαὶ ἡ τοῦ πνὸσ χαρισ τὴν λοσμιλὴν ἀποβαλοῦσαν
πορισθοῦσαν. ὅσμιαν ἀπαντασ πλασθμ μορφὴν. λαὶ ὅσβμ
ἀπβφύπωσσβμ χαραλυτηραν τὸμ λασμιλὸμ οὐλ ἐφπωβμ δὲ ὅτι
ποιησβμ αὐτοὺσ τοῦ μαθῦ. ἀλλ ὅτι ἐλωλυσβμ αὐτοὶσ ἐξουσιαμ δῶ
μὺσ ὅτι πολλὴσ δὲ τὴσ πονυδὴσ ὡφελὴν ὑμῖν τοῦτο ἐστὶ
τὴσ ἰουδαϊσμοῦ λιμὶμ ὑμῖν ὑμνωθῆσαμ ὁλόλληρομ λὶ
μᾶσ διατηρῆσαι λαὶ ἀπωλαιφομ. ἀφ ὑμῶν ὅσβμ λαὶ πᾶσαν
λωμῳδίαμ φῆπωμ. οἱ οὐλ ἐξαιμαστωμ. λὶ τοὺσ ἐξησ ἰμασιμ
λριταμ τοῦ τοδυτοῦ λαὶ ταυτῆ μὲμ. τοὺσ πρὸ τοῦ λιγουμ.
πᾶσα ἁλιεὺσ τολμᾷ ὑπὲρ ἀγμοῦ ἀγωμίζω. τοὺσ δὲ νῦ
ρου τοὺσ δια τὴσ χαριτοσ. ὁ πρᾶτι μῦ θῦ ἀγμ μὴ θλιωσι
μεγάλλω τιμᾷ ὑμοι αὐτοῦ πρὸσ αὐτοὺσ λαὶ μὲμ. λὶ τὴσ τοῦ
γονῆ μὴ λεοτοσ δωρεᾶσ ἀφ ἡμῶν. δηὸ. τὴν αἰτιαμ τὴσ αἰφ ά
πουταυτησ τιμὴσ τιθησι μόνοσ μ. λὶ ὁ λόγοσ αὐτοῦ
πᾶσι τοῖσ μὲ διαταυτην ὑποτεθησι μ. τοῦ γῆ σθαι σαρλα αὐτὸμ
λόγομ. λὶ τὴν τοῦ δούλου μορφὴν λαβῆ μ. τὸμ δεσπότην, τοῦ
μαθῦ γὸ γόμασι μ. γὸ γόμοσ δὲ ὁ λόγοσ σαρξ οὐτὴσ οὐσιασ
αὐτοῦ μεταπαύουσησ ἁ σαρλὸσ. τὸ γὰρ ὁμοῦ μ τοῦτο τὴσ
ὄχατησ αἰσθησεωσ ἀτιμ. ἀλλ ἀμόμουσα ὁ πρᾶτι μ οὐ τω
τὴν δούλου μορφὴν ὑφαιμῶ μ. ἀγνοῦσα δὲ ἁπλῶσ μ. τὰ αὐτὰ μὲν ὁ
τιλεῶ μ ὁμοφραυτι τῶ μ ἀποστολῶ μ. τῶ μ λόγω μ τῶ μ ὁ τιφαμτασίαι
τισ ἡῶν. λοιλουμοῦμαι. οὐ σαρλὸσ ἀλλ ἡθιμὴσ ἀμαύλητισ.
τί ἀτιμ τὸ σὺλ ἡῶν ὡσ ὁρῶν λὶ μὶ μ. τὸ σὺλ ἡῶν οὖ μ. οὐ ταυτὸμ μὲν ἀμφότερα
σὺλ ἡῶν ἀλλ ἕτερομ ὁρῶν ὡσ ἡῶν οἱ. τοῦτ ἀτιμ. ὁ θῦ λόγοσ σαρ
λὼ θη. λαὶ ἡῶν ὡσ θη σαρλὶ. ἕτερομ δὲ λατὰ τὴν οὐσιαν φαμὲν.
τὴν γὰρ ὁμὼσ σὺλ λαὶ τὴν σωματὸσ ἑτ ἀτιμ ὁ θῦ λόγοσ λαὶ ἡ σαρξ.

τὴν παρουσίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. οὗτος
ἐστιν ὁ μόνος θεὸς ὁ τὴν ἀρχὴν φανερώσας τὸν χν. ἀφ' ἑαυτοῦ
ἔδειξεν ἑαυτὸν· τοῦτον δὲ οὐδεὶς ἴδεν πώποτε· ἡ μαρτυρία
γέγραπται· τὸ δὲ ὄνομα οὐ δηλοῖ· ὁ μὲν ὢν ἀόρατος· ἡ μαρτυ-
ρία τῶν ὁρωμένων· τὸ δὲ ὄνομα οὐ δηλοῖ· τὸ δὲ πῦρ οὐδὲν μου γένο-
μενον· τοῦτο τῶν ἀοράτων ἐστὶν ὁμοιότερον· τὸ δὲ πῦρ οὐδὲν μου ἥπ-
τετο· ὅτι οὐκ ἐλαττωτικὸς πρὸς τὸν υἱὸν πρὸς τὸν πατέρα· τὸ δὲ
ὄνομα οὐ δηλοῖ· ἀλλ' ἡ πρόσταξις· ἡ δὲ ὑστέρα παραγίνεται· ὅτι
τοῦ πληρώματος ἀπ' αὐτοῦ· ἵνα μὴ πάντα ὁμοίως ὦμεν· ὅτι οὐ
μόνον τὴν ὄψιν τὴν μακρὰν· αὐτὸ ἑαυτὸν ἔδειξεν καὶ αὐτὸ φῶς· καὶ αὐτὸ ἀλήθεια·
οὐκ ἐμὲ ἐαυτῷ σιωπῶντα τὸν πλοῦτον· ἀλλὰ καὶ ἡδέως ἄλλους
ἁπάντας· ὑπὸρ ἐμοῦ ἓν ἀφ' αὐτοῦ· καὶ μὴ ἀπ' αὐτοῦ ὑπὸρ ἐμοῦ γενέσθαι
πλήρης· ἀντὶ ποίας χάριτος· ποίαν χάριν δέδωκεν·
ἀντὶ τῆς ἁγίας τῆς ἐμῆς· καὶ γὰρ χάριτι καὶ ἰουδαίοις πρό-
σοδος ἐδόθη πρὸς θεόν· ὡς γέγραπται· ὅτι οὐδέποτε ἐμὲ ἔγνωσαν
ὑμᾶς· ἀλλ' ἑαυτοῦ πρὸς ὑμᾶς δείξαντος· ἵνα μὴ ἐμὲ χάρις
ἀντὶ τῆς ἁγίας ἐμῆς· ἀλλ' οὐχ ὁμοίως· ἀλλὰ μείζονος· δι'
αὐτὸν τῆς ἀφθαρσίας· καὶ διὰ τῆς ἄνω τῆς καὶ ἁγίας ἀγγέλοις·
ἀλλ' ἑαυτοῦ πρὸς ὑμᾶς δείξαντος· ἵνα μὴ ἐμὲ χάρις ἀντὶ
τῆς ἁγίας τῆς ἐμῆς· καὶ γὰρ χάριτι καὶ ἰουδαίοις πρό-
σοδος ἐδόθη πρὸς θεόν· ὡς γέγραπται· ὅτι οὐδέποτε ἐμὲ ἔγνωσαν
ὑμᾶς· ἀλλ' ἑαυτοῦ πρὸς ὑμᾶς δείξαντος· ἵνα μὴ ἐμὲ χά-
ριτι πρὸς ἐμὲ ἐμὴν· ἀλλ' οὐχ ὁμοίως· ἀλλὰ μείζονος· δι'
αὐτὸν τῆς ἀφθαρσίας· καὶ διὰ τῆς ἄνω τῆς καὶ ἁγίας ἀγγέλοις
ὁμολογουμένως· παῤῥησίας· ἵνα τὸ μὲν ἐμὸν μόνον χάριτος
ἵνα ἑαυτῷ ἐστιν ὁμοίως· ὅτι ὁ μόνος ἀληθινὸς θεὸς οὐδὲν ἐλλείπει
καὶ τύπος ἵνα ὁμοίως· ἡλίου πρὸς· ἀλλ' οὐ μόνον ἐμὲ συμπλη-
ρώσει φανερωθεὶς καὶ οἱ λειτουργοὺς· ὅτι ὁ γνωρισθεὶς τοῦ ὁδοῦ
αὐτοῦ τῷ μαθητῇ σφόδρα σφοδρὸν ἐμὸν ἀλλ' ὅτι οὐδὲ ἡ χάρις καὶ
ἡ ἀλήθεια διὰ ἰησοῦ χν ἐγένετο· καὶ ὅτι τοῦ τελείου θεοῦ
μισθὸν ἡμῖν ἀγαθὰ ἀλήθειαν· ἡλίου μὲν γὰρ ὑπηρέται
τὰ ἀόρατα μὲν ὁρατὰ δὲ πράγματα· ἐστὶν ὁμοίως· οὕτως δὲ
καὶ ὁ θεὸς καὶ κύριος καὶ κύριος ὁμοίως· τὰ αὐτὰ ἐμοὶ ἐρῆτ
τοῦ καὶ ἡγαγόμην ἡμῖν ὁμοίως καὶ τῷ πατρί· οὐ μόνον δὲ
ῥαδίως ποιοῦσιν ἐφ' ἑαυτοῦ δὲ καὶ τῆς ὁδηγίας ὁμοίως·
ὅτι πάντα ὅσα ἐφ' ἑαυτοῦ ποιοῦσιν· οἷον ἡλίου ἀκτῖνας· ὅτι οὐδὲν
τοῦ ἡλίου ἀκτὶς καὶ ἡλίου ἐστὶν ὁμοίως· ἡλίου ἀκτὶς καὶ
ἡλίου ἐστὶν ὁμοίως· ἡλίου ἀκτὶς καὶ ἡλίου ἐστὶν ὁμοίως·

τριας· καὶ τὰ μὲν ἀπὸ τῆς καθόδου τὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους γενο-
μένην διήνεγκαν ὁδὸν ἴσον τοῖς δώδεκα μησὶ τοῦ θέ-
ρους διὰ τὸ πολὺν καὶ μέγιστον ὄντα τὸν χειμῶνα μὴ δύνα-
σθαι πορεύεσθαι· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως ἅπαντα τὸν
καὶ τεσσαράκοντα χρόνον ἐν τῇ ἐρήμῳ διῆγον. ἐπὶ τοῦ-
τοις καὶ τὸ τῆς ἀναβάσεως τῆς ἐπὶ τὸ μέτωπον ὄρος ἐστὶν
καὶ τὸ τῆς καθόδου τῆς ἀπ' αὐτοῦ μέχρι τοῦ τέλους ἐστὶν
μέτωπον ὄρος προσαγορεύεται τῇ ἀληθείᾳ. ἀφ' οὗ τὰς δώδεκα
ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ φησὶν ὁ τὸ δεύτερον μνησθεὶς ὄρους
ἁμαρτίας οὐκ εἶπεν· οὐ γὰρ ἦν τοσοῦτον ἁμαρτημάτων
ὅσον τὰς ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα ἐνιαυτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἁμαρτίας ἐποίησεν· ἐν μὲν γὰρ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐξόδου
φησὶν· ὡς δὲ μόνον ἐξῆλθον τῆς γῆς Αἰγύπτου τὸν μὲν
μόσχον ἔσυρον καὶ ἐχαρίσαντο τοῦ παραλυθῆναι τῆς
ὀργῆς· διὰ τί τὸν μόσχον οὐκ ἐδέξατο μόνον ἀλλὰ καὶ
ἐπὶ πολὺ τὴν μαρτυρίαν ὀργᾶσθαι ποιούμενος φησὶν ὅτι
οὐκ ἁπλῶς ἐπὶ τῷ μόσχῳ ἐθυμώθη αὐτοῖς· ἀλλ' ἐξ ὧν
ἐπὶ τούτῳ ἐποίησαν τὴν ὀργὴν ἔσχεν· τοῖς γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ
ἐπὶ πολὺ τὴν μαρτυρίαν ποιήσας ἀφ' ἑαυτοῦ μαρτυρίαν
ἐποίησε τὸν μόσχον· καὶ ὅτι τοσοῦτον ἐπὶ τῷ μόσχῳ
ἐθυμώθη ὅσον ἐπὶ τῷ ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθεῖν
καὶ τὰ ἑξῆς. ὅτι γὰρ ἐπὶ τῷ ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ πυρὸς
ἐξελθεῖν ἐθυμώθη καὶ τὸν μόσχον ἐδέξατο· ἐπὶ τοῦτο
φησὶν ὁ θεὸς πρὸς τὸν Μωυσῆν· ἰδοὺ γὰρ φησὶν ὁ λαός
μου σκληροτράχηλός ἐστιν· ἐπιτίμησον αὐτοῖς καὶ ἐξολε-
θρευθήσονται ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ ῥηθὲν
ὑπ' αὐτοῦ· ἐπιτιμήσας γὰρ αὐτοῖς ἐν τῷ ὄρει τῷ Χωρὴβ
ἐξολεθρεύσας ἐν τῇ ἐρήμῳ διέφθειρεν· ἐπὶ τοῦτο οὖν
ἐθυμώθη ἐπὶ τῷ ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθεῖν καὶ
τὰ ἑξῆς. ὅτι γὰρ ἐπὶ τῷ ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθεῖν
ἐθυμώθη καὶ τὸν μόσχον ἐδέξατο· ἐπὶ τοῦτο φησὶν ὁ θεὸς
πρὸς τὸν Μωυσῆν· ἰδοὺ γὰρ φησὶν ὁ λαός μου σκληρο-
τράχηλός ἐστιν· ἐπιτίμησον αὐτοῖς καὶ ἐξολεθρευθήσονται
ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ ῥηθὲν ὑπ' αὐτοῦ· ἐπιτι-
μήσας γὰρ αὐτοῖς ἐν τῷ ὄρει τῷ Χωρὴβ ἐξολεθρεύσας
ἐν τῇ ἐρήμῳ διέφθειρεν· ἐπὶ τοῦτο οὖν ἐθυμώθη ἐπὶ τῷ
ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθεῖν καὶ τὰ ἑξῆς. ὅτι γὰρ
ἐπὶ τῷ ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθεῖν ἐθυμώθη καὶ
τὸν μόσχον ἐδέξατο· ἐπὶ τοῦτο φησὶν ὁ θεὸς πρὸς τὸν
Μωυσῆν· ἰδοὺ γὰρ φησὶν ὁ λαός μου σκληροτράχηλός
ἐστιν· ἐπιτίμησον αὐτοῖς καὶ ἐξολεθρευθήσονται ὑπ'
αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ ῥηθὲν ὑπ' αὐτοῦ· ἐπιτιμή-
σας γὰρ αὐτοῖς ἐν τῷ ὄρει τῷ Χωρὴβ ἐξολεθρεύσας ἐν
τῇ ἐρήμῳ διέφθειρεν· ἐπὶ τοῦτο οὖν ἐθυμώθη ἐπὶ τῷ ἀπ'
αὐτοῦ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθεῖν καὶ τὰ ἑξῆς. ὅτι γὰρ ἐπὶ τῷ
ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθεῖν ἐθυμώθη καὶ τὸν μόσχον
ἐδέξατο· ἐπὶ τοῦτο φησὶν ὁ θεὸς πρὸς τὸν Μωυσῆν· ἰδοὺ
γὰρ φησὶν ὁ λαός μου σκληροτράχηλός ἐστιν· ἐπιτίμησον
αὐτοῖς καὶ ἐξολεθρευθήσονται ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ὁ
θεὸς τὸ ῥηθὲν ὑπ' αὐτοῦ· ἐπιτιμήσας γὰρ αὐτοῖς ἐν τῷ
ὄρει τῷ Χωρὴβ ἐξολεθρεύσας ἐν τῇ ἐρήμῳ διέφθειρεν·
ἐπὶ τοῦτο οὖν ἐθυμώθη ἐπὶ τῷ ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ πυρὸς
ἐξελθεῖν καὶ τὰ ἑξῆς. ὅτι γὰρ ἐπὶ τῷ ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ
πυρὸς ἐξελθεῖν ἐθυμώθη καὶ τὸν μόσχον ἐδέξατο· ἐπὶ τοῦ-
το

ζ

ιαι του τοδλήμον. ὁ ιυτοῦ ὁ πρὸς ἑαυτόν. συ ὁ δικαιοῦσ τοὺς τῆι
ὁδοῦ θυ νσ: ουτοῦ ἰ ηῖ ιαιοῦσ ὁτι μ μόνον. ἀλλα ιαι τὴσ
ὁιλουμένησ ἀπαόσησ. δι αὐτοῦ ὁ πρὸς μ τὸ μ χν. ἀπαρτιόητω
θεὸμοῦ ραμὸν ἀμφοτέρουσ ιαι ταυτὸ ζῆσ. ἀπο τῆσ γῆσ αὐτὸν
ιαταμιμνήσαι ἀγγ. ιαι ποιήσει ἡμᾶσ ἐφ ἁμαρτίαισ αὐτὸ μ ἀμοῦ
ἀπωλέσ. ἀλλα ιαὶ τὸν ἀμφοτέρουσ διαπόστηλων αὐτὸ μ ὁμολογῆσαι
ὅτι. γὰρ. ἀμφοτέροι δι αὐτοῦσι μ. ιαὶ ὅδε μ ἀμφοτέροι ἁμαρτάνουσι μ ιαὶ
ιαταιαυχοῦσι μ. πῶσ. ἀμοσ οὖν τοσ ἀμφῆ τέλοσ. ταῦτα δὲ ἁπαντα
ρίπτει μ ἀμφοτέρουσ ἐπιπόσασθαι ὁ μ μ γὰρ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τῆσ ἁμαρτίασ
Η ιαλοῦσι μ δὲ τὸν γάμον μ τὸ μ ἐν. οὐχ ὡσθαύματα ἰδομ τῶν. οὐδὲ ὁσ
μέγαν τιμᾶ. ἀλλα ἀπωλέσ. ιαὶ ὡσ γ μ ἀριθμόν. ὁ θεὸμ τοῦτοσ ὁ
μαι μ μὸ σύ ἀπωλέσ ἀφῆσι μ. ἡμῶν δὲ ἡμ ἐστοῦ ἰῦ. ιαὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ. ὡσ πρὸ ὑμᾶσ ἐφῆμεν ιαὶ τοὺσ ἀδελφοὺσ οὐ τοὺσ ἐν τῇ
ὁδὸν ἁμαρτάνοντασ αὐτὸν ἀπολῦσαι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῆσ
ρα τῶν ἑαυτοῦ. ἀλλα ἀπὸ τῆσ συνηθείασ τῆσ ἁμαρτίασ. ὁ γὰρ
μᾶλλον ἀπαιτεῖ σαι. ἐστὶ δοῦλοσ: πολλῷ μᾶλλον. οὐ ιαὶ αὐτὸν
ἐπὶ σπάσασθαι. ἐὰν μ ἀπὸ θεὸμ ἀπὸ τῆσ μ ἐν. μεγάλα
μονὶ σασθαι ἀπὸ αὐτοῦ. ιαὶ ἡ πρὸ μ αὐτῷ. οἱ μ ὁμοῦ ιόχουσι μ.
πρὸ τὸν μισοῦντα ἀπὸ τῆσ ἀπὸ τῆσ ιαὶ τὰ ἀπὸ τῆσ ἀπὸ τῆσ ἀγ ὁμ
μαι ἀπαντα. οὐδὲ γὰρ πᾶσ ἐστὶ μαστύρησον. ἡ ιαὶ ἀγὼ
σημέρον ποιήσον. ἐπεὶ ὅμοῦ ἐν πανταχοῦ ἀπὸ ἐν ἡ ἀλλοὶ
αὐτοῦ. ἐπὶ τὰ δὲ ιαὶ διὰ τὸ ἀλλήλουσ ἐν αὐτῆν. ὅτι τοῖσ ἀμνησ δίαν
τὸν ἰῦν. ιαὶ ὅτι αὐτὸ ὅμαρτύρησον. ιαὶ ὅτι μαθηταὶ ἐσ
χον. διὰ τοῦτο μοι πὸν θαρροῦσαν παρα ιαλῶ. ὅμοῦ ἐν τοῦτο γὰρ ιαὶ ὁ
ιῆμοισ. ιαὶ ταῦθ ἵνα θαι χάριν. ιαὶ ὅταν τῆν ἡμᾶν προσ τὸν πρὸ ἀμ ποιῆ
σαι ἡ αὐτοῦ παιδὸσ. πὸ δὲ ἐν ὁμοῖ ιαὶ σὺ γνῦμαι. ταῦτησ ὁ ἐν ὁμοῖν
τῆσ ἀπροφάσισσ ὁ μ ὁ γν. ὁ ἐφ ἡμῖν ποιεῖσθαι τὸ γι μό
μον μ θαύμαν. ιαὶ γὰρ οὐ παρὰ τῆσ μ σ παραιλῆθῆναι ὁ
χρῆν. ἀλλα παρὰ τὸ μ δὲ ὁμ ὁμ μ. ἵνα γὰρ παρὰ τὸ μ οἱ ιᾶσ ἀγ τὸ μό
μ ἡ παραιλῆσι σ. σ ιαὶ δ αὐ ὁμ τίλιτ ἡ τοῖσ ὁρᾶσι μ. ιαὶ μ ὁ γαῦ
λῖ. τὰ γὰ τὸ μ ὁμ μαν. ὁ ταν δὲ. οἱ χρ ἡ ἀγ ὁχ ὁμ τὸν. αὐτοὶ δὲ ἀπ ὁμ τοι. ἀμ ὑσ
πὸ μ τὸ πρὸ ἀγ γ μα ἀγ ἰῦ ἡ ἀι ιαὶ ιαὶ ιαθαρὸσ ὁ ἀπαμοσ. τὸ δὲ ὑπὸ
λ ιαὶ ἡ ὁρα μ ὑ ὁ μ ὁ γν. ὁ ὐ ιαν ἀγ λ ιαὶ ιαὶ ρᾶ μ ὑ πὸ ιαὶ ἡ μ ὁ γ σ. ὁ ὐ δὲ

120

ιεαὶ ὁτι αὐτὸ σ̣ ἑαυτοῦ ὡσ̣ὐφησιν ιεὶ τὰ ὄ̣ηλον· ὁ. δ̣ε̣ ὀνη
τοιοῦτον μ̣ὰτιμ· ὁ τι οὐ δυ μὴ σημηδοῦ μαι ἑ̣τερον τοῦτου ὑπο
τιθεμ· ἡ μὴ τιγὰ̣ρ οὐ ἰαλιὼ ὠ μ̣ὰ̣ζ̣ομαι ὁ μολογ̣ὰ̣σ̣α μαι σ̣αυτὸν· οὐ
τω σ̣ὲ̣ιωπ̣ρὸ̣τ̣η̣σ̣ ἀ̣π̣ο̣λ̣ιμ̣ισσω σ̣· ὁδ̣ὸ̣ζ̣ατο μ̣ὸ̣η̣μ̣α μ̣ὰ̣ν̣ω̣ν̣ ἰ̣α̣λ̣ι̣ὼ̣ὠ̣ τ̣ὴ̣ν̣
τ̣ι̣μ̣ο̣σ̣ὸ̣ν̣ θ̣ι̣ω̣μ̣ὸ̣ν̣ θ̣ι̣ὰ̣ μ̣η̣σ̣· ἑ̣ω̣ σ̣ὺ̣ σ̣η̣σ̣· μ̣η̣ σ̣ὺ̣ μ̣ὰ̣ζ̣ ὠ̣ μ̣ὰ̣ ἑ̣· τ̣ὸ̣ν̣ π̣ρ̣ὸ̣σ̣θ̣ι̣ν̣ μ̣ὲ̣ν̣
ἰαλιὼ ὠ αὐτὸ σ̣ὺ̣ υἱὸ̣ν̣ ω̣ὐ̣ρ̣ὰ̣ν̣ αὐτῆ· μ̣αι μ̣ὰ̣ζ̣ ω̣ν̣ ἑ̣μ̣ὶ· ἰ̣μ̣α μ̣ὴ δ̣ο̣ξ̣ῃ
ιομ̣ω̣ὰ̣ζ̣ ἑ̣μ̣· τ̣η̣σ̣· ἀ̣π̣ω̣δ̣ὰ̣ζ̣ο̣ω σ̣· μ̣η̣δ̣ὲ̣ π̣ω̣ φ̣α̣μ̣ὲ̣ν̣ο̣ν̣ η̣σ̣· δ̣ι̣ὰ̣ ὦ
δ̣ὲ̣ι̣ὸ̣ν̣ ἑ̣τ̣ὸ̣ν̣ τ̣ο̣ι̣α̣ὐ̣τ̣ὰ̣ σ̣ι̣ω̣υ̣ὰ̣ζ̣ ἑ̣· θ̣ι̣ω̣ τ̣ο̣ῦ̣τ̣ο̣υ μ̣ὲ̣ν̣ γὰ̣ρ φ̣η̣σ̣ὶ μ̣ τ̣ο̣ῦ̣ ὕ̣
δ̣α̣τ̣ο̣σ̣ ὁ̣ π̣ω̣ὶ μ̣ω̣ μ̣· δ̣ι̣ι̣τ̣η̣σ̣ὸ̣ν̣ μ̣ὲ̣ν̣· ὃ̣σ̣· δ̣ὲ̣ ἀ̣μ̣π̣ω̣ τ̣η̣ θ̣ι̣ω̣τ̣ο̣ῦ̣ ὕ̣δ̣α̣τ̣ο̣σ̣·
ὃ̣ὺ̣· ἑ̣ν̣ὼ δ̣ὼ σ̣ω σ̣ αὐ τὸ· ὁ̣ὺ̣ μ̣η̣δ̣ὲ̣ι̣τ̣η̣σ̣ὸ̣ν̣ ἑ̣τ̣ὸ̣ν̣ ἀ̣ὶ ὠ̣μ̣α· ὁ. δ̣ὲ̣ ἑ̣ν̣ὼ φ̣η̣σ̣ὶ
ο̣ὐ τ̣ο̣ῦ̣τ̣ο μ̣ὰ̣τ̣ι μ̣· ἑ̣· θ̣α̣υ μ̣ὰ̣ζ̣ ω σ̣ φ̣η̣σ̣ὶ μ̣ τ̣ὸ̣ γ̣ὰ̣ρ ἰ̣α̣λ̣ι̣ὼ ὠ ὁ̣· τ̣ι ὁ̣δ̣ὸ̣ω ι̣ω̣ μ̣ τ̣ο̣ῦ̣ τ̣ο
τ̣ὸ̣ ὕ̣δ̣ω ρ̣· ὃ̣ζ̣ ο̣ῦ̣· ὁ̣· ω̣ὶ μ̣ω̣ μ̣ω̣ μ̣α̣ μ̣ν̣ δ̣ι̣ι̣τ̣η̣σ̣ὸ̣ν̣· ω̣ω̣ μ̣ὲ̣ μ̣ὲ̣ μ̣ο̣ν̣ θ̣α̣υ μ̣ὰ̣
σ̣α̣ι χ̣ρ̣ὴ· τ̣ὸ̣ μ̣ὲ̣ ω̣ο̣λ̣ὺ̣ τ̣ο̣ῦ̣ τ̣ο̣ υ̣ω̣ῦ̣ τ̣ι̣ο̣ μ̣· ὕ̣δ̣ω ρ̣· ω̣α̣ρ̣ὸ̣χ̣ο̣μ̣ὲ̣ν̣ τ̣α̣· ι̣ὲ̣ι̣
γὰ̣ρ· τ̣ὸ̣ ὕ̣δ̣ω ρ̣ φ̣η̣σ̣ὶ μ̣· ὁ̣· ἑ̣ν̣ὼ δ̣ὼ σ̣ω αὐ τὸ· ν̣ο̣μ̣ὶ̣σ̣α̣ι αὐ τὸ ω̣ὴ
γ̣λ̣ὺ̣ ὕ̣δ̣α̣τ̣ο̣σ̣ ἀ̣π̣π̣ο̣μ̣ὸ̣ν̣ο̣υ̣ ἑ̣ὰ̣ζ̣ ω ι̣ω̣ὴ ω̣α̣ὶ ω̣ω̣ μ̣ι̣ο̣ μ̣· τ̣ο̣ῦ̣ τ̣ο δ̣ὲ̣ ἑ̣ω̣ ω̣ μ̣
τ̣ὸ̣ μ̣ι̣α̣ν θ̣ε̣ρ̣μ̣ὸ̣ν̣ τ̣ο̣ῦ̣ ὑ̣ζ̣ αὐ τ̣ο̣ῦ̣· ι̣ε̣α̣ὶ τ̣η̣ι̣ ω̣ω̣ π̣π̣ὴ ι̣ω̣ ω̣α̣ρ̣α̣τ̣υ̣χ̣ὴ μ̣
ὁ̣μ̣ι̣λ̣ὴ μ̣ὺ̣ μ̣ο̣ν̣ σ̣· τ̣η̣ι̣ ὠ̣ν̣ω̣μ̣ο̣μ̣ὸ̣ν̣ η̣ι̣ω̣ τ̣α̣ὶ σ̣· ὑ̣ σ̣ω ὁ̣χ̣ο̣μ̣ὲ̣ν̣ α̣ι̣ς
αὐ τὸ δ̣ὴ α̣μ̣ο̣ὶ α̣ι̣ σ̣· ω̣ω̣ μ̣ὶ̣ υ̣ὸ̣ν̣ μ̣ο̣ι̣ σ̣ω ζ̣ω̣ ω̣ τ̣ο̣ρ̣α̣ τ̣ο̣ῦ̣ μ̣ι̣ι̣ ο̣δ̣ὴ μ̣ο̣υ· ἰ̣ὴ̣ν̣
μ̣ὴ α̣ὐ τ̣η̣ ὁ̣φ̣α̣ι̣ρ̣ὲ̣σ̣ω ι̣α̣ι̣ α̣μ̣ὸ̣ ὁ̣φ̣ὲ̣ ο̣τ̣ρ̣α̣· ὑ̣υ̣θ̣ὲ̣ω σ̣· ω̣α̣ὶ ζ̣ὺ̣ σ̣ο̣μ̣·
ι̣α̣ι̣ φ̣η̣σ̣ὶ μ̣· ἰ̣ὸ̣δ̣ὸ̣ σ̣μ̣ο̣ι̣ τ̣ο̣ῦ̣ τ̣ο τ̣ὸ̣ ὕ̣δ̣ω ρ̣· ὃ̣ι̣ὰ̣ μ̣υ̣ο̣σ̣· μ̣ὲ̣ν̣ γὰ̣ρ· μ̣υ̣ρ̣ι̣α̣σ̣μ̣
τ̣ο̣ι̣ ο̣ὐ̣ τ̣ω μ̣· α̣ὐ ι̣α̣ ο̣ὐ̣ α̣μ̣ὸ̣ ὁ̣ι̣ ν̣ὸ̣ν̣ ν̣ὸ̣ν̣ μ̣· ω̣ω̣ σ̣· δ̣υ̣ μ̣α̣τ̣α̣ι τ̣α̣ὐ̣ τ̣α̣ ν̣ὸ̣ν̣ μ̣ὸ̣ ω̣
θ̣α̣ι· α̣ὐ τ̣η̣ δ̣ὲ̣· ὁ̣ὐ χ̣ ο̣ὐ̣ τ̣ω σ̣· ἀ̣μ̣ὰ̣ τ̣ὸ̣ μ̣ὲ̣ν̣ μ̣· π̣ρ̣ὸ̣ τ̣ο μ̣ὴ· ω̣ὸ̣ρ̣φ̣· ὑ̣σ̣ὸ̣
ρ̣ο μ̣δ̣ὲ̣ ο̣ὐ̣ δ̣ὲ̣ μ̣ὰ̣ ι̣α̣ τ̣α̣ὰ̣ σ̣ι̣ω̣ υ̣ὴ̣ σ̣· ἀ̣μ̣ὰ̣ ὁ̣μ̣ α̣ω̣ ὁ̣φ̣α̣σ̣ὸ̣ω σ̣· τ̣ὰ̣ φ̣·
δ̣ὲ̣ ἑ̣μ̣ὸ̣ν̣ η̣ τ̣ὸ̣ μ̣ὸ̣ ν̣ο μ̣· ω̣ω̣ τ̣η̣ι̣ ω̣μ̣ὴ τ̣ι μ̣ὺ̣ υ̣ὸ̣ω σ̣· ω̣ὰ̣ ν̣ὰ̣ τ̣α̣ι· π̣ρ̣ο
φ̣ὴ τ̣ι μ̣η̣σ̣ὸ̣ μ̣· τ̣ο̣α̣ὐ̣τ̣ὸ̣ μ̣ τ̣ο̣ῦ̣ ἰ̣α̣λ̣ι̣ὼ ὠ φ̣· ω̣ο̣ῦ̣ σ̣α̣υ· ἰ̣ μ̣α μ̣ὴ δ̣ι̣ι̣τ̣η̣σ̣ὸ̣ μ̣ὴ δ̣ὲ̣
ὁ̣ρ̣χ̣ω μ̣α̣ι σ̣μ̣· θ̣α̣υ δ̣ὲ̣ α̣ὐ τ̣η̣ φ̣· τ̣ο̣ῦ̣ τ̣ο υ̣ν̣ὰ̣ρ· φ̣η̣σ̣ὶ μ̣ ν̣ι μ̣ο μ̣ὸ̣ μ̣ο̣υ·
ο̣ὐ μ̣ὲ̣ φ̣ι̣ δ̣ὸ̣ ο μ̣α̣ι τ̣α̣ὐ̣ τ̣η̣σ̣· τ̣η̣ι̣ ω̣ω̣ η̣ ν̣η̣σ̣· φ̣· ω̣ὸ̣ μ̣ δ̣ὲ̣ α̣ὐ τ̣η̣ι̣· ὕ̣ ω̣α̣ ν̣
ν̣ὸ̣ φ̣ ω̣ μ̣η̣σ̣ο μ̣ τ̣ὸ̣ μ̣ α̣μ̣ δ̣ρ̣α̣σ̣ο̣υ· δ̣η̣α̣ τ̣ὸ̣ ω̣ω̣ ι̣ὴ σ̣ὺ̣ α̣ι α̣ὐ τ̣η̣ι̣ ω̣ τ̣ο̣ῦ̣ ι̣α̣
ι̣ὴ μ̣· ὰ̣ σ̣· α̣μ̣ὴ δ̣ὲ̣ μ̣ δ̣ι̣ μ̣ὺ̣ μ̣υ̣ σ̣· ὁ̣· τ̣ι ι̣ε̣α̣ ι̣ὴ μ̣ο μ̣ δ̣ὴ ι̣ο̣ι μ̣ω̣ μ̣ι̣ὸ̣ α̣ι
τ̣ο̣ῦ̣ τ̣ω μ̣· ὰ̣ μ̣· σ̣ὺ̣ ω̣ω̣ ο̣θ̣ὲ̣ σ̣· δ̣ι̣ι̣ὰ̣ μ̣ὴ δ̣ὲ̣ ω̣ω̣ ὑ̣ δ̣ο̣υ σ̣α ι̣α̣ μ̣ὴ μ̣· ὰ̣ μ̣α
δ̣ὲ̣ ι̣α̣ ι̣ε̣ρ̣ὺ̣ π̣ο̣υ σ̣α τ̣ὸ̣ τ̣ο̣ὺ̣ π̣ρ̣ὰ̣ γ̣μ̣α τ̣ο σ̣· α̣ι σ̣χ̣ρ̣ὸ̣ν̣ μ̣· φ̣η̣σ̣ὶ μ̣· ἀ̣μ̣
δ̣ρ̣α ο̣ὐ̣ ι̣ω̣ χ̣ω· α̣ὐ τ̣ὸ̣ σ̣· δ̣ὸ̣ ὁ̣ α̣ω̣ π̣ρ̣ο φ̣η̣ τ̣η̣ σ̣α σ̣· ζ̣ο ι̣ ω̣ω̣ ὸ̣ μ̣· ἀ̣ π̣ω̣ ο̣ ι̣α̣
μ̣ὺ̣ π̣ω̣ μ̣ τ̣η̣ι̣ ὠ̣ δ̣ὺ̣ μ̣α μ̣ι μ̣ τ̣η̣ι̣ ὠ̣ σ̣α υ̣τ̣ο̣ῦ̣· ἀ̣μ̣φ̣ὸ̣ τ̣ε̣ρ̣α μ̣ὰ̣ ἀ̣ ι̣ε̣ρ̣ι̣ ε̣ὴ σ̣α
μ̣ὸ̣ ν̣η̣· τ̣ο̣υ̣ σ̣θ̣ ν̣ὰ̣ρ· π̣ρ̣ο τ̣ὸ̣ ρ̣ο υ̣ σ̣· ι̣ὴ ρ̣· ὁ̣μ̣ι̣ὸ̣ σ̣ὺ̣ μ̣· ι̣α̣ι τ̣ὸ̣ μ̣ μ̣ὺ̣ ν̣ ε̣ρ̣ι̣ σ̣τ̣ο

οἱ δὲ οὐ μόνον ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις τὸν νόμον τὸν γεγραμμένον
καὶ κατὰ μέρος ἕκαστον ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔσχεν.
καὶ τοῦ ἁμαρτάνειν τὰ δόγματα. καὶ πάρεστιν ἡμῖν ἀφθόνως
τοῦτο τὸ πρόσωπον ἀναμίξαι τὰ μὴ ὁρᾶσθαι ἀπὸ γοῦν
τοῦ μὴ ἰουδαίους τὴν ἀρχὴν ἔχειν. σωτηρία οὖν ἡ τῶν
ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς μάλιστα οὐκ ἀμαρτόντων
φόβητρα τῶν σωτηρίαν ἔχειν. τὸ δὲ ἔργα τοῦ νόμου
ἐν ἡμῖν τὸ τοῦτο δηλοῖ. ὅτι τὰ καὶ πολλοὶ θεωροῦσιν ἡμῶν.
οὐ γὰρ ἁφὴν τὸ πρόσωπον τῶν προσλαμβάνων τὴν ἁμαρτίαν
οὐ τὸ πρόσωπον τὸ θεῖον ἔχει. οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ μετὰ πάντων
φθείρεται μόνον. ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ πρόσωπου τῆς λατρείας. καὶ τὰ
τῶν οὐρανῶν ἐφάπτεται. καὶ οὐχὶ τὰ αὐτὰ τῶν προφητῶν
ἔρημα. πάρεστιν ἐν χρόνου μήκει τὰ αὐτὰ μὴ ἁμαρτεῖν
μοῦσι σωζόμενα μέρη τοῦ ἰουδαίου. ἃ γὰρ ὅλα μὲν
ἁμάρτανε σοῦτοι. ἀλλὰ τῶν μεμολυσμένων βλαστήσουσι πολλοὶ καὶ
τοσοῦτον ὅσον μὴ ἁμαρτάνειν τοῦτο. τὸ δὲ ἡμῖν ὅλως ἁμαρτεῖν
μάτα. ὅτι καὶ ἁμαρτητὸν πρόσωπον καὶ θεῶν πρόσωπα ἐν
τῇ σαρκὶ. τοιοῦτον γὰρ φησὶν ὁ σωτήρ. ἵνα τὸ πρόσ- ⓜ λ
λωπον μένειν αὐτῷ. τὸν σωτῆρα σωφρονίζομεν τὴν λα
τρείαν αὐτοῦ. καὶ ὁ θεὸς πάσαις ταῖς γλώσσαις. ἃ τοῖς μὲν ἐν
τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ τοῖς αὐτῶν ἔργα δέ. καὶ διὰ τοῦ ὄνομα μὴ μένειν
μάτου πρόσωπα. τοῦτο δὲ μὴ ἀπὸ τύχης διατηρεῖ
μοῦ καθαρότητος. τοῦτο γὰρ δηλοῖ. ὅτι τοῦ πρόσωπον
τας αὐτὸ μὲν σωτῆρ. καὶ ἁμαρτάνοντας πρόσωπα. πόθεν σα
μαρίτας. τὸ πρόσωπον καὶ τὴν τοῦ χῦ παρουσίαν. τοῦτο
γὰρ δηλοῖ μὲν τοῦ τὴν γυναῖκα ἃ πρὸς αὐτὸν. ἔρχε
ται μὲν σιωπὴ ὁμολογούμενος χῦ καὶ ταῦτα. τὸ μὲν ὡσεὶ
δὲ ἀμφίβολοις μόνον. ἀπὸ αὐτοῦ μὲν τὸ μὲν ὡσεὶ σημαίνοντος.
καὶ γὰρ ἐν ἀρχῇ τὸ μὲν ἀπὸ δηλοῦντος. τὸ γὰρ πρώτης
μένειν ἀλλὰ θρόνος πρὸς τὰ ὁμοίως μὴ μὲν ἔρχεται πρὸς

οἱ σαμαρῆται σρᾶ. ἀλλ' αὐτοὺς μόσμου. ὧ τῆς ἀγνωσίας
τῆς ἐμπαρόχου τοῦ. ἴσθι μὲν γὰρ πολλοὶ σοφοὶ καὶ
ἀγαθοὶ καὶ προφῆται. ἀλλ' οὐ σοὶ αὐτοὺς μόνους οἴδασιν.
ὅτι ἀληθινὸς σὺ εἶ καὶ ὁ διδάσκαλος τῶν προόντων αὐτοὺς
διδάσκουσαν. ὑποκρινόμενοι ὡς ὑποκρινόμενοι μόνοι
μοι ὦ τὸ μέγα θαυμάζομαι αὐτόν. ὑμνοῦσαν γὰρ ὅτι θεὸς
ὡς θεὸν τὸ ῥήματος αὐτοῦ. ὧν ἐδίδασκεν αὐτοὺς τὸν ὄντως
σρᾶ ἕνα αὐτὸν. καὶ οὐχ ὅτι ἀπὸ μόνου. τίνος δὲ ὑμνοῦν.
οὐδὲν γοῦν οἱ μὴ μὴν οἱ σὺ ἀγνοῦσι καὶ τὰ θαυμαστὰ ῥήματα τῆς
διδασκαλίας αὐτοῦ. ὅπως μάθωμεν ὅτι πολλοὶ τὸν
μεγάλων παράτροχοι μ. διὰ τοῦτο τόλμους τὸν πρᾶγ-
ματος. ἵνα καὶ ἡμᾶς αὐτοῖς συμφορὰ μὲν τὴν τοῦ τόμου μ.
διατί. μᾶλλον τὸ ἕνα τὸν ὑμνοῦσαν ἀγνοῦσι τὸν. ὅτι ἀπὸ μὴ θεὸν
τὴν ναμβρὰι αὐ προσθήκεν. ὅτι αὐτὸς νὰρ ὁ χν̄ς ὁ μαρ
τυρῶν. ὅτι προφήτης ὁ μ. τὴν ἰδίαν πατρίδα τιμῶν οὐ
κ. ὅπως δὲ οὐ διὰ τὴν καπνὸν μ. ἀπὸ μὴ θεὸν. ἀλλ' ἵνα
τὴν ναμβρὰι αὐ καὶ διὰ θεὸν τὸν καὶ αὐ. ἵνα γὰρ. μὴ ὄχ ἕνα
σὴ τις. διατί παρὰ μὲν τοῖς αὐτοῦ οὐκ ἐμάρτυρον. παρὰ δὲ
τοῖς σαμαρῆται σ ὁμάρτυρι θῆσι τὴν αὐτὶ αμβρὸν. ὅτι
οὐ προσάχομαι αὐτῷ. διὰ τοῦτο γὰρ οὐκ ἀπὸ θεὸν. ὡς τὸ μὴ
μάζομαι αὐτοῖς γνῶσθαι τὸ ῥῆμα. πατρίδα δὲ ἑαυτοῦ καὶ
μᾶ. τὸν τῆς οἰκουμένης μόνον γλήθεν. τί οὖν μοῦ χορῶ μὲν φη
σὶν μὴ καὶ παρ' αὐτοῖς ἰδίοις πολλοὺς θαυμαζομένους. μᾶλλα
μὲν οὖν καὶ τὸν παρ' ἐμοὶ ζόμενον τὸν ταῦτα διδάσκειν.
ἀδάκρυτον ὁμ τὴν αὐτὸν τὸν τιμοίνετο πατρίδι. πολλοὶ μὲν γὰρ
τὴν ἀμοτρίαν. ἢ γὰρ. σωθῆναι οὐκ ἀπὸ τὰ φρονῆτον πολοῖς
ἀ. θεὸν. μόμμη ταιδᾶν γαμμαῖα ἀποδέχεσθαι μόνα αὐτὸν.
ἵνα δὲ ἡ ὅτι οἱ καὶ μὴ ζόμενοι. οὐ τοι μᾶλλα αὐτὸν. πρόσ ἐρ
χομένοις ὑρισκομαι. ὁ μὲν γὰρ ὁ μ. ὁ μὲν ἀ. ἀρᾶ δυ
ναται τι ἀγαθὸν ἐργάσασθαι. ἄλλος δὲ ὁ τὸν τῆς ναμβρὰι ας
προφήτης οὐκ ἀγνόησται. ἀλλ' ἰδοὺ καὶ σαμαρῆται καὶ ναμ
μαῖοι πιστεύουσιν. ἆρ' οὐ σχύμνων ἰουδαίων. ὑρόθησαν δὲ καὶ
γαμμαῖα μοὶ σαμαρῆται ὑβριστίουσ. ὁ μὲν γοῦν μ. ἀπὸ τὸν
τῆς γυναικὸς ὁδηγεῖ αὐτορήματος. οὗτοι δὲ ὁρᾶν καὶ τὸν φη

φύσεως ἀλλοιοῦσι ἀφ' ἡμῶν τὸ θαῦμα. ἀλλ' αὐτὸς ἐνεργήσας
τοῦχῦ. μανθάνωμεν δὲ παρ' αὐτοῦ ἐλεήμονες εἶναι πρὸς
τοὺς πλησίον καὶ φιλανθρώπους. ὥσπερ οὖν ἐκεῖνος διὰ τοὺς
τοῦ ὄχλου διὰ τὸ μανθάνειν αὐτοὺς παρ' αὐτοῦ ἃ καὶ παρ' αὐτοῦ.
ὅτι οὗτος καιρὸν ἔσπευσε τῆς ὑγιείας τοῦ παραλυτικοῦ. ὁμοίως
καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν τοῦ πλησίον ἀποδέχεσθαι τὴν δυσ-
μένειαν. ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀδικῶμεν προσέχωμεν. ἀλλὰ
δέχεται ὅτι καὶ δεύτερον σημαίνουσιν οὐδὲ ἅπαξ πρὸς
τὸ ὕστερον τὰς ἁμαρτίας ἀφιέναι. τὰ μὲν γὰρ σημαινόμενα
ὁρατικά. ὁρᾶται γὰρ ταῦτα. τὰ δὲ σημαίνοντα
ἀκουστικά. ἀκούεται γὰρ ἡ φωνή.
ις σωθήσεσθε ἐν ταῖς ὁρταῖς ὑμῶν χωριάζει τὴν πόλιν τοῦ
τομόν. ἵνα δόξῃ μᾶλλον ὁρταῖς. τοῦτο δὲ ἐστὶ
πλήθος. μὴ μιαναθῆναι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις. διάφε
ρόντως διὰ τὰς μέσας ἡμῶν ἔχον. τὸ δὲ ἐπὶ τὴν πρόνοιαν
τὴν ἡμῶν μένειν θραυ. θαυμαστὸν οὖν μόνον. οὐχ ἁπλῶς
ὑγιῆ φησι. ἀλλ' ὅτι τοσοῦτον χρόνον ἐν τῇ δοσθείσῃ
πρὸς ἁμαρτίαν καθαίρων. καὶ ἀπὸ μὲν ἁμαρτάνοντας ὁρ
γαζόμενον. ἡ γὰρ ἀσθένεια καταπαύει μόνον καὶ τὰ ρα
σσόμενον. ἡ δὲ ἐπιτιμία καὶ δύναμιν ἐνίσχυσε. πολ
λῷ μᾶλλον ἀπὸ τῶν ἀγωνίσμων δαιμόνων. ὡς αὐτὰ μὲν
σήματα τυχίας. διὰ τοῦ ἁγίου καταπίσματος. ἵνα
σασθαι δύνανται. καὶ ὅσον οὐχ ἁπλῶς. ἵνα τὸ τό
τὸν ὑδάτων μὴ φύσις. ἡ γὰρ ἀνθρωπος. τοῦτο
ἐνίσχυσε. ἀλλὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐνεργήσαν. οὕτω καὶ σφῆμᾶς
οὐχ ἁπλῶς ἵνα τὸ ὕδωρ ὁρνάζεται. ἀλλ' ὅταν τὴν τοῦ πί
στεως χάριν. τοσοῦτον αὐτὰ μόνα τῶν ἁμαρτημάτων. καὶ
τοσοῦτον ἀποθέσθαι καὶ μολυσμὸν τὸν ἐμποδίζοντα θεω
θῆναι ἐνεργοῦντα. μυρίων δὲ ὄντων ἀπείρων τοσού
των. ὧν τὸ ἕν ἐστὶν ἔχουσα ἐν ταῖς ταῖς καὶ τὸ λύσαι τὸν
θεσσαλὸν τὸν μὲν ἐπιτιμήσαντος καὶ τὰ δεσμά. ὡς
λυτοῦ καὶ μαρτύριον τοῦ παραλυτικοῦ. ἐλεήσαι μὲν τὰ
ὅλου τὸν ἔχον. καὶ καθαρίσαι τοῦ ἀνθρωπίνου

ΠΟΡΤΑΟΝΟ
ΜΑΖΟΛΙΕΝΗ
ΗΝ. ΠΡΟΒΑ
ΤΙΙΣΗ

ὡσ θω καὶ μομοθή. καὶ ὁ πορφήσιν αὐτομύθον θεὸν ὑλεμή
ματων. ὀφθοῖσ καὶ ὁ τοδλα πραστιθαι. οὐ τωσ καὶ ὑμεῖσ θὸ
τίσ θω θυμῆ τὸν τροπομμα θή. καὶ αὐτὸν ὀργαζεται ὁ πλή
ρασ τὴν οἰκουμένην ἀπασαν. καὶ τὴν ταύτησ προ νοι
αν. καὶ ἡμεῖσ ἀγαθόμενα. καὶ σοφὴν ὑμνοῦσαν. καὶ
πληγὰσ καὶ πολεμουσ καὶ ὕδατοσ καὶ φύσεωσ δρόμον. τὸν
ὁμ τοῖσ πορφύρασιν. τὸν δὲ μ τοῖσ ἀπόμασιν τοῖσ ἡμετέροισ ἐν
τοῖσ τῶν μάλόγων. τὰ ἄλλα πάντα. διὸ μ τὸ δοξὸν πᾶν συν
ειρο τῆσθαι ἀπορ καὶ ὁμ σαμμάτων γίνεσθαι. διὰ τῆσ μηρίαν
σιν ὀχόμενοι μᾶλλον δὲ ἡ τοῦ μ αὐτὸν ἀπολυτῆναι. ὁ τι οὐμό
μορφον τὸ σαμμα τὸν καὶ ταὐτὸν ἡσ. τὸ δὲ οὐδύναται οἱ σ
πωσ οἷ μ αὐ ἑαυτοῦ οὐδὲν. τοῦτο σημαίνει. ὁ τι οὐδὲν ὁμ ὁμ αὐτὶ
ον τῶν πρὶ. οὐδὲν ἄλλο τριον. οὐδὲν ἐγγὺσ μ καὶ τοῦτο δὲ πορος
τὸν πρὸ αὐξησιν μ ἴσον ἔστη ταὶ καὶ τὸ ἀπερ ἄλλα κτον. καὶ
τὸ ὡσ αὐξάνεσθαι ἀπομιᾶσ γνώμησ καὶ ἐξουσίασ καὶ δυνάμε
ωσ γινόμενον. δηλοῖ δὲ τοῦτο καὶ τὸ ὥσπερ νόμενον. ὃ γὰρ
ἀμφησιν ὁ πλὴρ πασι δὲ ταῦτα καὶ ὁ μ σ ὁμοίωσ πασι δὲ. ὁ θεὸν
καὶ ὅλα τὸν γὰρ ὡσ θεὸν ἀρημένων. καὶ ὅλα τὸν μ μὲν ταῦτα
ἐν θρώπων τὸν δὲ ἀλόγων. ἐν τοῖσ ἀνθρώποισ ἐστὶν ἀπόδειξισ. τὸ
ἐξ ἀρηται τὰ ἐξησ δηλοῖ. ὡσ πορ γὰρ ὁ πλὴρ φησιν. ἀνάρ ἀρτουσ
μ θέμενοι σ καὶ ἐξ πασι δὲ. οὐ πωσ καὶ ὁ νσ. οὐσ ἐν δὲ ἐξ πασι δὲ.
τὸ μ μὲν γὰρ. ὡσ πορ ὁ πλὴρ ἀνάρ ἀρ. τησ δυνάμεωσ δηλωσιν τὴν
ἀπαραλλαξίαν. τὸ δὲ ὡσ δὲ ἐξ τησ ἐξουσίασ. τὴν ἴσοτη
τα. πάλιν δὲ συνερ γοῦμενοι ἀλλ ἀθρῶ πασι. οὐχ ἁπλῶσ ἀλ
λὰ μ ταὶ. διὰ τοῦτο πάλιν. ὁ τι τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδω
κεν τῷ υἱῷ. ἵνα καὶ ὁ φόμοσ ᾖ τῆσ τιμῆσ τοῦ υἱοῦ τοῦ
πατρόσ. πᾶσα γὰρ μ τοῦτο δόλη φωσ μ. ὁ τι καὶ τοῦ
μορφίζη μ. καὶ τοῦτο τιμᾶται σ ἴσ. ἀπαραλλαξίωσ. ὡσ
12 ὅτι μ τὸ καὶ μὴ ἐξομαι τοῦτο μ δὲ ἐξῆσ ἀπὸ τοῦ θρώπου. ἵνα οὖν μὴ θαυ
μάζητε. πάλιν τὸν παράμυθον ἀφίησ ἡμῖν μ ἡμᾶσ
δρῶ μ ἀνάρ ἀρ μ. διὰ τοῦτο φησιν μ. ἡ θαυμάζετε. ὁ τι πα
ράμυθον ὑμῖν ἡ πωποτε ἐλήλυθεν. μὴ ἐξομαι τοῦ μ ὁ τι ὁδὸσ τα
πολὺ τερομ δὲ αὐτὸ ἡ πωσ μ. τοῦ τέστι μ τὸ δὲ ἐξῆ. ἵ μαι τὴν μ
μίαν αὐτῶν παραμυθήσηται. ὁ τι γὰρ οὐ λυρίωσ τὸ δὲ
ἐξῆ ἀρηται τὰ ὀξησ δηλοῖ. ὡσ πορ γὰρ ὁ πλὴρ φησιν μ. ἀνάρ ἀρ τουσ
μ θέμενοι σ καὶ ἐξ πασι δὲ. οὐ πωσ καὶ ὁ νσ. οὐσ ἐν δὲ ἐξῆ πασι δὲ.
τὸ μ μὲν γὰρ. ὡσ πορ ὁ πλὴρ ἀνάρ ἀρ. τησ δυνάμεωσ δηλωσιν τὴν
ἀπαραλλαξίαν. τὸ δὲ ὡσ δὲ ἐξῆ τησ ἐξουσίασ. τὴν ἴσοτη
τα. πάλιν δὲ συνερ γοῦμενοι ἀλλ ἀθρῶ πασι. οὐχ ἁπλῶσ ἀλ
λὰ μ ταὶ. διὰ τοῦτο πάλιν. ὁ τι τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδω
κεν τῷ υἱῷ. ἵνα καὶ ὁ φόμοσ ᾖ τῆσ τιμῆσ τοῦ υἱοῦ τοῦ
πατρόσ. πᾶσα γὰρ μ τοῦτο δόλη φωσ μ. ὁ τι καὶ τοῦ
μορφίζη μ. καὶ τοῦτο τιμᾶται σ ἴσ. ἀπαραλλαξίωσ. ὡσ

τυρῶν ἀξιόπιστος ἀπὸ μάρτυρων ποιεῖ· οὐ τοίνυν προσήκων
ἀξιοῖ τὴν αὐτοῦ. ἀλλὰ τῷ προσήκοντι ὑποκρίνεται τὴν διάφορον
φθόγγου ταῦτα· καὶ ὅταν μὲν μὴ τὴν μαρτυρίαν οὐκ ἀληθῆ· τὴν γνώμην δὲ ἐγχρῆται τὴν διάφορον· ἐν τῷ μέσῳ
σαφῶς τὸ παράδειγμα ἀντιτίθησιν ἀναγκαῖον· δῆλον ὡς αὐτοῖς· ὅτι
οἶδεν αὐτῶν τὰ ἀπόρρητα τῆς διαιρέσεως· ὅταν δὲ ὅτι ἀληθῆ
ἀπὸ μὴ μαρτυρίαν αὐτοῦ· ἀν τὴν δῆλον σιν τοῦ πράγματος τῆς
φύσιν· ὅτι τοσοῦτον ἀξιόπιστον τὸ αὐτὸν δόγμα μὴ ἐξ ἀμφοτέρων
μαρτυρίας τὸν μίαν νομοθετῶν· τὰ δὲ γε αὐτὰ ὑπὸ αὐτοῦ νῦν μόνον
ἀν· τοῦ σφόδρα τὴν μαρτυρίαν· τοῦ ἑνὸς ἀμφοῖν ἱκανὸν· πρὸς τὸ
ρᾳον τὴν διάστασιν· τὴν τοῦ ἑνὸς ἀμφοῖν πίστιν μόνον·
ἄλλως δὲ ἀπὸ μαρτυρῶν ὁρισμοῦ· καὶ οἶδα ὅτι ἀληθῆ
ἀπὸ μὴ μαρτυρίαν αὐτοῦ· δῆλον ὡς καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ὅτι ὁ πρὸ
πρὸ τοῦ τοιοῦτος· μὴ μαρτυρίαν οὐκ ἀληθῆ πρὸς
τὴν διάφορον ὑπόκρισιν· ἐπὶ πλέον ἀληθῆ μαρτυ
ρῶ· τὴν τοῦ ἑνὸς ἀμφοῖν μαρτυρίαν· ἵνα δοκιμάζωσιν· τί οὖν·
ἡ καὶ διάφορον σημαρτύρησεν οἰκεῖον· καὶ τὸν
τὴν αὐτὴν τὴν ὑποκρίνεται πλέον· ὑμᾶς αὐτοὺς ἀληθῆ
τὸν

ΗΙ

μοσ· ἐν τῇ ὁδῷ τῇ τοῦ αὐτοῦ σὺν αὐτοῖσ ὅλοις ἀναγκαίωσ τοῦτο ποιοῦμεν· ἀφ' οὗ
πολὺ πλείονα ἐστὶν ὁ τῶν ἀμνῶν ἀριθμὸσ τῶν ὀχλουμένων
τῇ ὁδῷ τῶν ἀμνῶν τῶν θαλάσσησ· ἴδωμεν ὅτι τῶν μὲν ἀριθμὸν ἀμφοῖν
ἴσον ὑπάρχειν τὸν ἐξῆσ· ἑκάτερον τῶν μερῶν σημαίνοντοσ ἡμᾶσ ὁδὸν
ἔχειν· πόσον μέντοι τοῦτο ὅτι ἴσον τοῖσ ὀχλοῖσ ἅλμα μὴ οὐ τὸ αὐτὸ
ῥᾴδιοσ ἐνθυμεῖσθαι τοῖσ λαμβάνουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀμνῶν
μηδέν· ὅτι δ' ἄλλον τινὰ ἀριθμὸν οὐκ ἔστιν· οὐ τοῖσ μὲν
θαλάττησι σωφρονεῖν εὑρέθη τὸ πρᾶγμα θαλάττησ· προδήλου δέ τινοσ
μᾶλλον· ἀπόμοσ μεγαλουργοῦντοσ ἀνθρώπου πρὸσ
αὐτόν· οὐκ ἠρώτησαν πόσοι ἡγοῦνται· οὐδὲ ἐζήτησαν μὴ
τὸ σύνολον σημῆνον· ἀλλὰ τίθασιν· τὸ δὲ ὅλον
ῥᾳδίωσ· οὕτωσ ἴσωσ εὐθαρσὲσ ἦν ὁ μὴ αὐτὸν· οἶμαι
μέντοι οὐ τοσοῦτόν τινα προφήτην· οἱ πανοῦργοι τῶν
ἀρχόντων καὶ ποιήσαντεσ καὶ τοῦτο· εὑρόμενοι τὸν οὐδὲν
τοιοῦτον μανθάνοντα· ἀλλὰ τὸ πλῆθοσ ἐμπεσόν·
ὅπωσ ἐκεῖνοι μὲν ἀπορήσωσι· ἀπόλαυσισ ἡμῖν· οἱ ἀεὶ
προφῆται ἀμφοτέρων ἐπιμελούμενοι καὶ παρ' ἑκατέρων ἐξῆσ·
τοῦτο δὴ πανταχοῦ ὀρθῶσ αὐτοῦ σὺν ὅλοις ἀναγκαίωσ τοῦτο ποιοῦμεν· ἀφ' οὗ
δι' αὐτοῦ ὅλου μὲν τοῦ ἔθνουσ διαμόνασ αὐτῶν ἕκαστον τῶν ἀμνῶν
ἀναγκαίωσ ὡσαύτωσ ἔστιν· ποιῆσαι δὲ τοῦτο μᾶλλον ἢ
οὐ γὰρ ἔστιν· ὡσαύτωσ ἄρνεσ καὶ πρόβατα δοῦλοι· ἀμφοτέροισ ἡγεῖ
τορον· διὸ καὶ ὁ θεὸσ καὶ μίαν προτίθησιν· ὀργὰσ ἀποβλέ
πων· μὴ τὴν ἱερόσυνον τὴν ἀπὸ μέρουσ καὶ τὰ ἐξῆσ· ὁ δὲ
μᾶλλον τοιοῦτόν ἐστιν· μηδὲν σὺν μίαν ἀπολόγουσ ταύτησ τῆσ ἀρε
φῆσ· ἀλλὰ δεδέχθαι τὴν μερίμναν καὶ καθ' αὑτὸν ἕκαστον· ἀμφοτέ
ρωθεν ἡμῖν τῶν σωτηρίων ὅλην τὴν φροντίδα τίθεσθαι·
ἀμφοτέρωθεν δὲ ἡμῖν τὸν μισοῦντα ἀγαθὸν ἀφορᾶν· ἐπὶ τοῦτο καὶ
χρήσιμα τοῦτο τὸ λόγιον· ἀλλὰ τὴν ὀργὴν ἐπιθυμοῦντοσ
τοῦ θεοῦ· ἀπολαύειν ἡμῖν πρὸσ αὐτοῦσ ἀλλήλουσ· ὅτι οὐ τοῦτο ἐστὶν
ἀμνὸσ τὸ μισούμενον· ἀλλὰ τὸ μισοῦν· ἀνάγκη γὰρ τοῦτο μᾶλλον ἀπο
μνημονεύεσθαι ἡμέρασ· ἐστὶν· πάσασ γὰρ λειτουργοῦσι δικαίωσ ἡμῖν ἄρνεσ·
ἀλλὰ τὸ ὀργᾶσθαι καὶ μεταδιδόναι δίκαι· τοῦτο γὰρ ἔχει τὴν τῆσ





138

δλιμυσιμοτιουταωταδυματαιμομομ· αλλαιλιγδραωσομ
λωτουτομμαζομαι· ουγαρ· αλλοισ· ωαρεχωμαζαποιαμ· ωρο
δηλομοτιαωτοσ· μαλλομγισχυσαωοιησαι· δαωωμδ· οτιωρο σ
τομ· ωρα· ωορευομαι· δημφαιμαζαωτοισ· οτιαωτωωδεδιμοι
ωωμτοθαυματουργαμ· αωτουαωωδρχομενου· οωωδρδηλαζα
αωτοισ· οτιο· αμαιτησηστεδημτωομοματιμουτουωοιη
σωιλιγταυξησ· τουτοδειμ· οωωδροιαωοτολοιματαυτα
δρωνομ· δημτωομοματιιυχυ· ανδρωνιλιγωδριωαυτα· ιλιγταιαμ
μαυσημαιαωωδρ· ωοιησαναυτουδημδργουμτοσ· δγυτερουδ·
τοο· δαμαιτησηστελιγταυξησ· λαγαιτοισ· ιυδαιαωμτομ
λογομτομδαυτου· αμαυδελιγωαραμωθουμενουσ· αυτουσ·
τηθεμιτασωνδχομενουσ· ιναυδεμιμομισωσιμ· αωολωσ
τηωαιτησιμισχυαμ· ωωηναρομ· τοδαμαραωαιτημε· ιλιγ
ταισδημτολαοσμουτηρησητε· ωιοωιατοτερομδεομολογ
ωοιησαιμουτομβροσ· συγκαταταωδεωσλογουσφθαναι
μαγομ· δραωτησωωτομωραι· δναιδεουαωαμ· ιλιγαλλομωαρα
λμητομ· ιαταισχυμαλιγτουσ· ταδεαιδιλιουμοσουμταωσ· ιλιγ
τουωδριτουαγιουωνσ· ουτιλιωωροσηλουσαμδοξαμδ
χομταδ· μιαγαρ· ωαλιγηλι· ταδ· δλιδιαμφρουδτωωδαδ· αιρε
σασ· ιαταιμαγλιαγ· τωομοιγαρ· αωαμαλλομ· δαγλωυσιμτησ
ιυδωωταδωωσ· τηωδιαφοραμ· τωδδεαωαμωαραλλμητομ· τησ
ουσιασ· τηωσυγγραφαμ· αωωμδ· ιναμοιμηοδιυμαμαωαφ
σταμαιαωωδ· ωωημαωγ· οτιουδεμιαδιαιτοιδυτηωαιδιαταγ
τωμαξιωμαιτου· ιναδεμηαλλουσαμτωαλλομωαραλλμη
τομ· ωαμμαρτυσαρτωσιμαγδραμιυωωδρυσωσιμ· τουτοδιορ
θουμαιοσ· φησιμ· ο· ολωσμοσ· ουδυναταιμαιαφμλιγταδ
ξηισ· εθεσριαμδ· δμταιυθαι· τηωγνωσιμλαγαωηναγομ
νουμ· ουδεγγυαωσ· εαυτο· οιδεμγαρ· λιγωωτηισ· αληθειασ
ωωσδωωσ· εθεσριαμλαγαμ· ωωδηλογαρ· τωμαισθησδωωμ· πρα
μοτεραταιμηοτισ· δναταιτηισαωτηωαληθειαηωαρι
ατησιγγνωσιμ· λεοσμοσδ· δμταιυθαι· τουτωμηρουσ· φησιμ·
τοδεωαφυμημαγαλιγδμυμηματαιμδηλοι· οτιοιχουτωφη
σιμυμημασυματαιωσωσπερανωδιλιοσαμδοξαμδ
χομταισ· μιαγαρ· ωαλιγηλι· ταισ· δλιδιαμφρουδτωωδαισ

οὐχὶ μόνον μ. ὅσα περὶ ὀπωρῶν ἐμφανίζεται τὸν οὗτος καὶ ἄνω θηλυ
μηθῆναι λέγουσιν ἀλλὰ καὶ ἀφανίζεσθαι. ὅσα δὲ ὑπὸ ἐμοῦ μὲν ἀλλ' οὐδὲν
παρὰ ἀναπεῖ. ὁμὴ τοῦτο μόνον ἀσύμφωνα μόνον λόγον τὸν αὐτὸν
ἐμφαίνει καὶ ὅσα περὶ τὴν ἀγνοεῖ μόνον. ὅτι ὁμὴ ἀναπεῖ μόνον
μόνους μοῦ σὺ τηρῆ. τοῦτο τὰ μόνα. ἆ που μ. ὅτι ὅμως ἐκεῖ μόνα
μηθῆναι ἄρχεται. ταῦτα δὲ ἅπαντα συνοχῶς λόγῳ. ἵνα μὴ μόνα
τὴν ἀφανίζεσθαι μόνον αὐτὸν μόνα μόνον ἐστὶν. ἆρα γὰρ ὅτι
τὸν μὲν ὑδατώδη ἰδόμενον αὐτὸν. τοῦτο δὲ μόνα μόνον. τὰ μ. οὐχὶ πάντων
ἐστὶν. ὅθεν ἐκεῖνον οἱ αὐτὸν ἀφανίζεται. ὁμ. ἰδόμενον ἔχόμενον μὴ
ἐστὶν ἐρεῖ μόνον. ἐμοὶ δὲ φαίνεται μ. ὅτι ὁ λόγος ὁμὴ λύσαντες οὐ μὴ
τὴν ὑγρὸν ἀλλὰ τοῦ πάντα τὸν ὑγρὸν ἐστὶν. ὅτι οὐδὲν ἔχει
τοῦ πρὸς φθαρῆναι. οὐδὲ δοκεῖ τὸ παραπλήσιον μόνον. ταῦτα
δὲ ἐμοὶ μὴν ἀν ὑμῖν παρ' ὑμῖν μόνον φησίν. ταῦτα πολλὰ
ἄπορα ἐστὶν αὐτοῖς ὑφαίνεται ἐστὶν. διὸ καὶ πάντα γὰρ ὁ δὲ
παραλήθειος τὸ σῶμα ἀγίου. ὁ πρῶτος ἐστὶν ὁ τὸν ἔχειν
τοῦτο τὰ μὲν ἀφανίζεται διὰ ταῦτα ὑμῶν. ἀφανίζεται τὰ
τὰ αὐξόμενα ἀφανίζεται. ἀπὸ γὰρ μόνον μ. ἀρκεῖ καὶ ἀφ'
ἡμῖν ὑμῖν. ἐστὶν ἔχειν. μόνον μόνον μ. ὅτι οὐδὲν ὑμᾶς
πάντα ἄπορα τὸν ὑγρὸν τοῦ ὑγροῦ ἔχειν. ὅσα δὲ ἀφανίζεται
τὰ πρόσω. οὐ γὰρ ἐστὶν ὅλως ἐστὶν ἐμφανίζεται. ὁ γὰρ
διὰ ταῦτα ὑμῖν. ὁ ἡμῖν μὲν γὰρ ἐστὶν ἐστὶν πάντα
ἐστὶν ἐστὶν ὑμᾶς ἰσχυρὰ τοῦτο ποιεῖ αὐτὴν ὅτι μ. ἵνα μὲν ἀφανίζεται
ῥεῖ συνήθη. ἀμφὶ ἀπὸ δὲ ἐστὶν τὸ ἀφανίζεται. ἀφανίζεται
ἐστὶν. ἐστὶ μὲν ὑμῖν ἐστὶν. ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν

τὰν αὐτὸν τοῦ ἁγίου λόγου. ἆρα νοεῖτε ὅτι ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἀγνοεῖτε. ἆρα νοεῖτε
ὅτι οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς. ἆρα νοεῖτε ὅτι πρὸς ὑμᾶς μόνους ὁρχοῦμαι. ὡς αὐτὸς ἐρῶ
τοῖς. ὡς αὐτὸς ἐρωτήσω. ἆρα νοεῖτε ὅτι δι' ὑμᾶς μόνους ἀμφότερα ἐποίησα. οὐκ
ἐπὶ τῶν ἀνθυμιαμάτων μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. αὐτὸν γὰρ ἐζήτουν ἐγώ.
διὸ καὶ οὐ τοσοῦτον ἐθεράπευσα αὐτὸν ὅσον ὑμᾶς. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανοὺς
μόνους. οὐδαμοῦ τοῦτο εἶπεν. ἀλλὰ μετὰ παῤῥησίας πολλῆς. ὡς αὐτὸς ἐγὼ. ὑμᾶς μόνους ἐστὶν
ὃν οὐκ ἀφήσω ὀρφανούς. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανοὺς
μόνους. οὐδαμοῦ τοῦτο φησί

καθαροὶ ἀπὸ διαπορεύονται μὴ ἁμαρτήσαι ὑμῖν. ἀνάγκη γὰρ ὑμᾶς
διαθήκην αἱρεῖσθαι. διαθήσομαι δὲ διδασκαλίας καὶ τοιγὰρ
ἀμφότερα δεῖ μυεῖσθαι τὸν μέλλοντα ποιεῖσθαι. ἀμέλει οὐδὲ ἐμὲ
σοφιστὴν ὄντα τὸ δεῖν ἐμοὶ δηλονότι ὅτι αὐτὸς μὲν τὰ
παρ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ἐρεῖ πω. δεῖ δὲ παρὰ τοῦ πέμψαντος
ῥηθέντα μαθεῖν. ἵνα δὲ μὴ ἀπὸ τῆς δόξης ἀπόσχωσιν. χαίρω
ὅτι σιγᾶτε αὐτὰ μὲν τὰ φάσματα τὴν τύχην δὲ σφίγγα. εἰ δὲ ἑαυτὰ συν-
ιέναι λέγω. ὃ ἀπορεῖν μὴ οὐδὲν αἰσχρὸν ἑαυτοῦ εἶναι πρόμο-
ρον. ἐὰν μὴ μνησθῆτε ἐμοί. εἰ δὲ ἀπολείπεσθε ἐμοῦ ὑμῖν μέλειν
τοῦτο δεῖ. διαπορεύεσθε μὴ πλησίον αὐτὰ ὁ δὲ ἐὰν ὑμᾶς
ἀφίσιν ἀληθῆ σοφὸν εἶναι ὑμῖν. τί δὲ μὴ ἐμοὶ
ὀφείλετε ἐμοῦ. ἐὰν

μᾶσαι τυχὸν διὰ τοῦτο μὴ ριαστροφᾶσθαι τὸν θόλον τοῦ ναοῦ
ὀχὸς διὰ τὰ ἐν τοῖς ὁρίοις οἰκίας δηλοῦσ· ὑπὸ δὲ τῶν τοίχων
τῶν ἄλλων ἀποδέχεσθαι διὸ καὶ φησὶν· ἡ δὲ ὁμόσαι σοι ὑμᾶς μὴ
σῆ· νὴ μᾶς· ἵνα δὲ μὴ ὀμόσωσιν ὑμᾶς μηδὲ ἐπιστῆναι· οὐδὲ ἡ τῶν
δ· οἶδα ὅτι μὴ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ὅτι δι' ἡδονὴν ποιοῦσι
ταῦτα ἐπάγει· ἡ δὲ πρόθυμα ἀμφότερα ἐστὶ καὶ ἐπιορκοῦσι καὶ
τοὺς ὁμνυμένους ἀναπείθουσι· ἡ δὲ ὁμόσαι σοι ὑμᾶς μηδὲ ἐπιστῆναι
τοῦ ναοῦ· ἡ δὲ αὐτοὺς μὴ ὀμόσαι παραμυθήσασθαι· ὡς ἐναγοῦς
ναῶν· ἡ δὲ αὐτοὺς μὴ ὀμόσαι· ὁμόσαι δὲ ἀμφοτέρως μὴ ἐστὶ
δεῖν· τοῦτ' ἔστιν· ὅτι ἐπὶ τῶν ὑμᾶς ἀρχῆς· μὴ τοῦτο τὸ μέρος
ριονόμασται τὸ μισᾶσθαι· μὴ γὰρ τοῦ μαντίου ἀνάγκη ἐχρῆν· ἡμῖν δὲ
σᾶσθε· ἡ νὴ ἀρ· ὀφείλᾶσθε· ὑπολημπτέον τὸ ὠμηριᾶσθαι ἐξ ὑφορᾶσθαι
μαν· ὁ μὲν ὁμόσαι δὲ αὐτοὺς ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἀπὸ τοῦ ναοῦ
μᾶσθαι φησὶν· οὐ μὴν ὁ τοῦ ὁμόσαι μᾶς τοῦ ἱερείου αὐτοῦ· ἡ δὲ
ἀθῷοι ἂν μὴ ὑμᾶς βλάψουσιν· ὁ δὲ ἡ τοιοῦτόν ἐστι· οὐχὶ
ὑμᾶς ὅτι τοῦτο θορυβᾶσθαι· οὐ γὰρ ὑμᾶς ὁμοῦ μὲν φεύγοντας
μᾶλλον μὲν οὖν μὴ χαίρᾳ ὀφθᾶναι· ἵνα μὴ ὁμοίως τῷ
ὁμοῦ πᾶσι θημάτων· μὴ ἀθροᾶσθαι παραμυθᾶται αὐτούς·
δᾶμιν· ὅτι μὴ τὸν πρᾶγμα ἐπιτρέπει μὴ τὰ ἀδικήματα ἐκμοῦσθαι
σομένας φησίν· ἡ μὴ ἵνα μὴ διαπήσαι αὐτοῖς ἁμαρτίαν
οὐκ ἔχω· μὴ γὰρ φασί μου οὐκ ἔχουσιν ἐπὶ τῇ ἁμαρτί
ᾳ σ' αὐτῶν· τίνος γὰρ τὸ μὴ ἔχειν· ἢ τὸν πράγματος· ὡς ἐπὶ δὲ ἀνάγκη
ἔχοντος οὐκ ἐδέξατο· ὡς ἡ δὲ ἀπὸ τὸν
μὴ αὐτὸν προφάσει ζόμενος· ὅτι δὲ ἀπὸ τὸν πρᾶγμα αὐτὸν ἐδέξατο·
ἁμαρτάνων τὸν μὴ ταύτην τὴν αἰτιολογίαν φησίν· ὁ δὲ
μισᾶν μὴ τὸν πρᾶγμα μισᾶν· δηλοῦσ· δὲ ὅτι μὴ δι' ἃς ἐκάλει
παρόχθη· μὴ ταύτην προσποιοῦνται τὰ δι' ἃ τὸν ὀργισθῆ
ναι· ὡς ἐναγοῦς· ἡ τὰ ὀργανα μὴ ποιοῦσι αὐτοῖς·
ἀν· οὐδὲ σᾶμα ποιοῦσι μὴ τὰ ζῆν· ποιοῦσι δὲ φασὶν ταῦ
τὸν ἀμοιβαῖον φθαμοῦσι τυφλοῦν τὸν ἡμέτερον· τοῦ γὰρ
τὸ μᾶλλον ἁρμοττόμενον· μὴ ἑώρᾳ τοῦ τοῖς ὁμοίοις· μὴ ὡς δὲ

τὸ πρᾶγμα ὅλως ἡλιτομηκὼς· ἢ ὅσον μὴ εἰς τὴν αὐτὴν αἰτίαν τοῦτο
τιμᾶτὴν τῶν μηριαν αὐτὸν· ἀπαγορεύει τὸν προφήτην δηλῶν ὡς
αὐτὸν ἀμαθῆ πρὸς ἁμαρτωρίαν τὸν μὴ μάνθανον· ὅτι
δημίσησαν μισθωρόν· ἵνα δὲ μὴ θορυβῶμεν εἰς μόνωσιν· ὅτι ἐ
τὸν σὺν λόγον οὐ μετήρησαν· μᾶλλον τοιγε σὺν ἐμὲ ταῦτα ἴδομεν·
εἰς ἃ τὸν πρᾶσον συμμισοῦσιν· εἰς σὺν μισθὸν μου· πῶς τὸν μὲν πρό
γον τηρήσουσιν· ἢ πῶς σὺν ἐμὲ ὁμοίως ταῦτα ὁρῶμεν φησιν·
ΛΑ τὸ γὰρ ἅγιον ἡσυχίον πρεσβυτέρον ἱερὸς κόλπων περὶ τοῦ πα
ραίσλητον· ταῦτα δὲ ὅλως ἠθέλησαν παρακαλεῖν ἐμὲ πῶς ὑμῖν παρὰ τοῦ θεοῦ
εἰς ταῦτα ἦλθον· ὡς ἐπὶ ἀρχῆς ἐλάνθανον· ὅλως μὲν ὑμᾶς ἀξιοῦσι ταῦτα σὺν
γὰρ ἀμηθάσας ἐστὶν· τὸ δὲ πῶς παρ' αὐτοῦ πρὸς ὅλως πορεύεται ἐ πῶς·
αὐτὶ τοῦ πᾶν ταῦτα οἱ δὲ γε λέριν ἐσ· τὰ δὲ ἐ πᾶν· ὁμοίως πῶς
δηλοῦσιν· ὅτι τοῦ μόνος· ὁ πῶς ἐστὶν ὁ πῶς μῶν· ἀλλὰ εἰς αὐτὸς·
τὸ δὲ ὑμᾶς μαρτυρεῖ τὸ· ὅτι αὐ πᾶρ χὴ ὁμαθημοῦ ἀλλ' οἱ
ὅτι ἐ δοφῆσιν εἰς ὑμᾶς· τὸ ἅγιον πῶς ὁμοίως συμμοιχθυμένον
εἰς μὴ πᾶρ ἑτέρων ἀλλὴλους ὁ πῶς μὲν οἱ ἀπὸ σταλοι θεοῦ τοῦ
διϊσχυρίζονται· εἰ αὐ πῶς δὲ λέγησαν σὺν πῶς θυμοῦσι ὅτι οὐδαμοῦ
μᾶς θαυμάσιον ὁμολογήσης αὐτὸν μᾶλλον ἀπὸ σὺν ἀγγέ
λους σὺν ποιήσουσιν ὑμᾶς· εἰς οὐ τοφῆσιν τοὺς μὲν ὁμοίως
ἔχουσιν φόνον· τὸ πρᾶγμα οὐσιῶδες· εἰς θεὸν ἐρ ὁμολογοῦν
τες· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
μᾶς δόξῃ ἀπρέπειαν προσφέρειν τῷ θεῷ· παραμυθούμενος
δὲ αὐτοὺς πῶς φησιν· εἰς ταῦτα ποιήσουσιν· ὅτι οὐ λόγῳ
σαν τὸν πρᾶον οὐδὲ ὁμῶς· ἀρνήσῃ ὑμῖν μὴ ἀπιστῆσαι τῷ νῦ
μομένῳ φησὶ παρακλῆσαι· τὸ δὲ ὁμοίως εἰς τὸν πρᾶον ταῦτα πάν
χειν· διὸ εἰς συμφωνοῦσι τὸ αὐτὸν πρὸς ἀρνήσῃ λόγῳ
σαν μὲν εἰς ὅτι δὲ ὁμοίως ποιήσουσιν· εἰς δὲ ἀπὸ ὁμοιάμου· εἰς δὲ
τὸν πρᾶμου· εἰς ὅτι τῷ πρόπτου σὺν ἀθεν· εἰς ὅτι οὐ λιαν πόδη
λεαίας ἀπιστίας· ταῦτα τὸ μὲν σιν· τὸ δὲ ταῦτα οἱ δὲ ἀ ἡλιαῦ
μὲν· ἵνα ὅτι ἀθῆ ἡ ὥρα αὐτὸν μὴ μου θύηται· ὅτι τῷ
θεῷ μὲν ὑμῖν δηλόν· ὡς θεὸν πῶς τοῦτον εἰς τὰ οἰκεῖα πορεύ
εται· οὐ γὰρ δὲ θεοφῆσιν ἀλλ' ὅτι ὁμολογεῖν ὑμᾶς·

ἡμῖν γὰρ τοῦτο ἀπὸ μακροῦ σημεῖον μόνον ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ
τεθνάναι τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀπὸ τῆς μνήμης τοῦ ὀνόματος τὸν
μισθὸν ἀπολαμβάνειν ἐκ τῶν προφητῶν· ὡς οὐδαμοῦ
φαίνεται ἐν τῷ ὀνόματι τούτου τοσοῦτον ἰσχύον· ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ
τοιοῦτον μηδὲν σημαίνειν τὸ προφητικὸν ἀσθενὲς αὐτὸ μᾶλλον
νόμισμα· τὸ δὲ, οὐ σὺ ὁδοποιήσεις οἰκουμένῃ· ἐκ τοῦ
αὐτοῦ λόγου ταύτης ἐστὶ δηλονότι· ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτοὺς ἐποίησεν· πρὸς
ἃ γὰρ ἔλεγεν οὐχ ὅλως· οὐ τοιαῦτα οὖν τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἐστὶ δηλώσοντα· ὀρχουμένους μὲν γὰρ προσέμενε· οὐ μὴν ἐπὶ τῷ
δεῖσθαι ἔφη ὀρχεῖσθαι· οὐδὲ ἁρμονίαν ταύτην ἢ μουσικὴν
μονῆς προσέμενε· ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου μοι δοκεῖ· ὅτι πρόσεστι ὀρχουμένοις
ἔξω· ἀλλ' ἐπὶ τῇ ὑπὲρ μοιχείας· ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου τὸ
δεῖν αἰτίαν· δῆλον ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο ποιεῖ· ἐκ τοῦ μὴ ἐξ
ἀνάγκης ἐν τοῖς ἔργοις τὸν λόγον ἔχειν· ἐκ δὲ τοῦ ὁδοποιεῖν
σημαίνειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἔξω· διὰ γὰρ τοῦ ὁδοποιεῖν ἔφη μοι
ἐκ τοῦ μονονουχὶ τοῦτο· ὡς δεδιδαγμένοις ἐμοὶ ἔργα
ποιεῖν ἐκ τοῦ ἔξω· ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου ἐκ τοῦ ἔξω μὴ ποιεῖν
ἐμοῦ ἐκβαλόντος αὐτούς· ἐκ τοῦ ἔξω ἐκβάλλειν· ἐκ δὲ τοῦ
ἔξω οὐκ ἐκβάλλειν· οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τὸ ἀναβαλλόμενον
ἐκ τοῦ ἔξω ἐστὶ δηλοῦν· ἐκ τοῦ ἔξω γὰρ ἐκβάλλειν
ἐκ τοῦ ἔξω οὐκ ἐκβάλλειν· ἐκ τοῦ ἔξω

σφόδρα αἰσχρὸν τοῦ χῦ. λέγων ἡμᾶς ὁ θεὸς ἡμῶν θυρωρὸς μέλλει
τὸ αὐτὸ ἀξιοῦν τὸν πάντων. ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πάντων μὲν ἐκεῖνος
μαθητῶν μᾶλλον, τοῦ ἀνθρώπου τούτου· ὃς οὐδὲ φησὶν οὐκ ἐμὲ μόνον
οὐ μόνον λίθοις ἔβαλον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντας δὲ τοὺς ἐπὶ τῷ χῷ
ἱστάμενος ἐβάλλετο· τοῦτο δὲ ἐνδεικνύμενος τὸ ταῦτα
μένειν. οὐ τοῦ πάντων ἀλλὰ τῶν ὑπὸ τοῦ χῦ
ῥηθέντων. τὴν ἀπόφασιν ἐνδεικνύμενος· ὅτι οὐδὲ θυρωρὸν
ἔστιν εἶναι ἀποριμένην ἐκείνην ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντας
τὸν αὐτὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ πλάνου ἀλλὰ τοῦ
ἀνθρώπου τούτου· ὃς καὶ ἐπὶ μᾶλλον καὶ καινοποιούμενος
χρὴ δεθαι μάσσονα τοῦ ἀρχιθρόνου τὴν προφητείαν· ὅτι οὐ
μόνον ἀλλ' οὐ μετοίχῦ δὴ μὴ νοοῦμεν εἶναι θυρωρὸν
δαιμόνιον μὴ μόνον τῶν ἀποστόλων μαθητῶν αὐτοῦ· ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ πάντας δὲ ἐκείνου· ὡς δῆλον γὰρ ἐκ τῶν ἔργων
ἔχομεν προσδοκᾶν μὴ· καὶ ἐπὶ πάντων μὲν ἱερέων· ἴσως
οὐδὲ μόνον ἐπὶ τιμίων δὲ καὶ ἐνδόξων αὐτοῦ συμβόλων μόνον
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντων δὲ ἐνδόξων αὐτοῦ συμβόλων· ὡς ἐπὶ
τῶν ἱερέων ποιήσαι θεῖον ὡς ὅσπερ τῶν ἁγίων
ἱερέων ὡς ἐπὶ τῶν ἁγίων ἱερέων· οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
τῶν ἱερῶν· τὸ δεῖν ἡμᾶς τιμᾶν δρᾶν τὰς ἐντολὰς
τῶν ἱερῶν· τὸ δεῖν ἡμᾶς τιμᾶν δρᾶν τὰς ἐντολὰς
ἐκείνου· ἐπὶ τὰ ἔθνη· οὐ μέντοι γε παραδεχόμενοι τὰ
ῥήματα· ἀλλὰ θαρροῦντες τῇ τῶν ῥημάτων ἀληθείᾳ·
τίνα γὰρ ἐνδέχεται εἶναι τῶν ἐπὶ πάντας δρᾶν τὰς δρᾶν τὴν
τοὺς ἐχθροὺς τοὺς ἐπὶ τοὺς μισοῦντας τοὺς δὴ σαν τὰς· οὗτοι
μόνοι ἔσονται· οὐ τὴν γὰρ τῇ ἀληθείᾳ ἀναμφισβήτητος
ἢ ἀποδεκτὸς ὅταν τοὺς ἐχθροὺς τις μισῇ μάρτυρας
ὁμολογῇ· ἀλλὰ καὶ ποθοῦντας ἀποκρίσεως φανερὸν οὖν,
τί ἀν γνώμοι τὰν εἴη ταμιεῖον ὄφρις ἐν οὐρανοῖς ἐστὶ τοῦ
το λέγειν ἢ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ τῶν δούλων ἀμφισβήτησιν
μὴ λέγειν τὴν τοῦ δεσπότου μαλλον θυμίαν· ἀμφὶ ὁμοίως φανε
θῆσε λέγων ὑμῶν δὲ καὶ αἱ θρίξες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι

181

ὁ πιλάτος μανθάνω τὸν ἰησοῦν ἐζητοῦσαν αὐτὸν
ἀπολύσαι· καὶ εὐθέως ἐκέλευσε τοὺς στρατιώτας
προσαγαγεῖν αὐτῷ τὸν ἰησοῦν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν
ἐμπαιζόμενον καὶ ὑβριζόμενον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
ἐκέλευσε τὸν ἰησοῦν ἀπαχθῆναι καὶ σταυρωθῆναι·
ἐφοβήθη γὰρ μήποτε ἐκ τῆς ὕβρεως καὶ τῶν
πληγῶν ἀποθάνῃ ὁ ἰησοῦς καὶ οὐκ ἔτι σταυρωθῇ·
ἐβουλήθη γὰρ αὐτὸν ἐπὶ σταυροῦ ἀποθανεῖν·
ἵνα μὴ μόνον τὸν ἰησοῦν ἀπολύσῃ ἀλλὰ καὶ τὸν
ἰουδαϊκὸν λαὸν ἐκ τῆς ὀργῆς ἧς εἶχον κατ' αὐτοῦ
παύσῃ· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ πιλάτου
ἐμαίνοντο κατὰ τοῦ ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθη μὴ
ἐκεῖνοι ἐπιθέμενοι αὐτῷ ἐν τῇ ὕβρει καὶ τοῖς
πληγαῖς ἀποκτείνωσιν αὐτόν· καὶ οὕτως ἐκ τῆς
ἰουδαϊκῆς ὀργῆς ἀπαλλαγῇ τοῦ· ὅτι οὐδὲν ἐφοβεῖτο
τὴν ἀρχὴν τῶν ῥωμαίων μὴ ἀνταίρωσιν αὐτῷ
ὁ ἰησοῦς ἐπὶ τῷ βασιλεύειν ἑαυτόν· ἀλλὰ τὸν
ἰουδαϊκὸν λαὸν ἐφοβεῖτο· ὅτι ἐκ τῆς ἀρχῆς
ἐμίσουν τὸν ἰησοῦν· ὅτι ἐλάλει τὴν ἀλήθειαν
αὐτοῖς· καὶ ἤλεγχε τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ
ἐποίει σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ· ἃ οὐδεὶς
ἄλλος ἐποίησεν ἐν τῷ ἰσραήλ· ἐκ τούτου οὖν
ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτὸν ὁ πιλάτος μόνον
ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτὸν· καὶ οὐδὲν ἄλλο· ἐκ τούτου
οὖν ἐκέλευσε τὸν ἰησοῦν σταυρωθῆναι· ἵνα μὴ
ἐκ τῆς ὕβρεως καὶ τῶν πληγῶν ἀποθάνῃ· καὶ
οὕτως ἐκ τῆς ὀργῆς τῶν ἰουδαίων ἀπαλλαγῇ·
ἐβουλήθη γὰρ ἐπὶ σταυροῦ ἀποθανεῖν· ἵνα μὴ

ὑμῶν. αὐτοὶ δὲ τὴν ἀποκριθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἀπόκρισιν
ἔχοντες ὅτι
ζωὴν ἀρὰν ἀράσασθε αὐτόν. οὕτως δὲ αὐτὸν ἀποδιδόντες
χάρων. ὡς δὲ ἐπὶ τοσοῦτον ὁ θάνατος ἰσχύει. ὡς δὲ καὶ ἐπὶ
οὐρανὸν. μηδεὶς αὐτοῦ μηδ' αὐτῶν τὰ σήματα μνήμη. ὅπου δὲ ἕξουσι μ
ὅπως τιμωρίαν ἀνάγκη πᾶσιν ὑπάρχειν. οὐ μόνον. ὅτι θάνατον
ἐπεμάσατο. καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπου ἀποθανεῖν. ὑπὸ ἀνθρώπων δὲ
ἑαυτοὺς θεοὺς ποιήσαντας. ἀλλ' οὐ μόνον. οὐδὲ ἐχόμενα ἐπὶ
ἀμείνω ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐπὶ χείρω. ὅτι αὐτοὶ
πρὸς τοιαῦτα ὁμοίαν αὐτοὺς ἐπὶ τοσαύτην ἑαυτοὺς ἐξ ἴσου.
σφόδρα δὲ ἀλόγως. διαπορεῖ ἀμύνεσθαι ὅτι μάτην
αὐτὸν αὐτοῖς ἐπιβουλεύειν δόξαντα φθάσαι. ἀγνοοῦντα
διασυρόμενος. ὡς ἐθέλοντα τυραννίδι. τὰ τῆς ἱεροσολύμων.
πόλεως ἐν ὑπόνοιαν. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τὴν ὥραν ἐν ᾗ τὸν σταυ
ρωθῆναι. ὁ δὲ ἴσως μήν. ὅτι τὴν μάρτυς περὶ τὴν ὥραν τῆς
ἀναφάσεως τοῦ σταυροῦ. σαφῶς ἐν ἀμφιβόλῳ ὡς ἐν ὑπο
πτα. ἀλλ' οὐ μὰ σταυρῶσαι ἐν τῷ μορίσασθαι ὑπὸ τοῦ δήμου
μόνον τὰ. αἰρεῖν τὴν ἀναφάσεως. ἐν τοῦ θανάτου ἐν τῷ ἀγῶνα
ἐκδικῆσαι. τοῦτο τοιχαρίον μάρτυς αὐτὸν περὶ τὴν ὥραν
σταυρωθῆναι μάλ. αἰρεῖν τὴν ἀναφάσεως ὑπὸ τοῦ δήμου
ἐν ἀγῶνι. ἴσως μήν. ὡς ἀρχιερέως τοῦ μάρτυς τὸν
ἐναίρειν τὴν ἀναφάσεως. αὐτὸν τὴν ὥραν ἐν ᾗ τὸν σταυ
ρὸν προσήλωσαν τὸν κύριον ἡμῶν. χρὴ γὰρ σκοπῆσαι πῶς
σαφῶς ἐν. τὴν παρ' αὐτοῦ πρὸς τοῦ σταυροῦ προσ
θοῦσιν ἀναφάσεως ἐν τὴν ὥραν αὐτὴν ὁμοίως ἀμφίβολα
σταυρὸν ὅλως ἀμφιβολίαν ὑπάρχειν. ταῦτα γὰρ ὅτι ἴσως
μὴν γνῶρα δῆλον. μᾶλλον δὲ τὸ ἀναφάσεως τὸν πρὸς
παρ' ἄλλων. φραγθῆναι δοκοῦν ἐν. ἐν παραδοῦναι ἐν σταυ
ρωθῆ. μᾶλλον ταῦτα ὁ ἀρχιερεὺς ποιεῖν πρὸς ἐκφανῆ
ναι αὐτὸν θεόν. ἀναφάσεως αὐτοῦ τὴν ἀναφάσιν. ἐν ἐμαρτύρουν
φυροῦν. πρὸς ὁμολογούμενα ἐν. ἐν τοῦ ὑπὸ ἀνθρώπων
τῶν ἀναφάσεων. ἐπὶ δὲ ἐν ὁ πρὸς πρὸς αὐτὸν ἐκ
φανῆναι ἐν τὸ πρὸς φυροῦν πρὸς ἐν ἐμαρτύρουν
ἐν ἐν. ἴδιον δὲ ἐν τὸ πρὸς ἐκφανῆ.

τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ τῆς οὔσης ἐν κορίνθῳ ἡγιασμένοις ἐν χριστῷ ἰησοῦ κλητοῖς ἁγίοις σὺν πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν καὶ ἡμῶν· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν χριστῷ ἰησοῦ ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ πιστὸς ὁ θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες καὶ μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν ἀδελφοί μου ὑπὸ τῶν χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν τοῦτο δὲ λέγω ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει ἐγὼ μέν εἰμι παύλου ἐγὼ δὲ ἀπολλῶ ἐγὼ δὲ κηφᾶ ἐγὼ δὲ χριστοῦ μεμέρισται ὁ χριστός μὴ παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν ἢ εἰς τὸ ὄνομα παύλου ἐβαπτίσθητε εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ κρίσπον καὶ γάϊον ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν στεφανᾶ οἴκον λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με χριστὸς βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ χριστοῦ ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστιν γέγραπται γὰρ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω ποῦ σοφός ποῦ γραμματεύς ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας ἐπειδὴ καὶ ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσιν καὶ ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν χριστὸν ἐσταυρωμένον ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον ἔθνεσιν δὲ μωρίαν αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς ἰουδαίοις τε καὶ ἕλλησιν χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων.

τησ· ἡ ταμιᾶ ἐν τῷ σωματι προσφερομενων· μὴ μιανθαι ρουμενων τῶν
σωματων· ἡμεσ δὲ ἡμων ἐκ τῶν ἐναντιων μαλιστα μ· ὁμολογουμενου δὲ ἡμῶν ὀργᾶ
σασθαι· τι θαυμαζουσι μὴ ἐκ τοῦ φησιν μὴ μιαινεσθαι· ἡμᾶσ γὰρ φη
σι μὴ ὁμιλεῖν τοῖσ ἀπο τῶν ἐδωλων προσφερομενοισ· μὴ ὁμιλεῖν δὲ τοῖσ
μὴ μιαινομενοισ μιαινεσθαι τὰ ἐδωλοθυτα· οἱ μὲν γὰρ ἐσθιοντεσ αὐ
τὰ μιαινεσθαι φασιν μὴ ἐσθιοντασ· ἡμεῖσ οὐδὲν ἡσσον ἐσθιομεν· ἵνα δὲ μὴ τὴν ἀμαρτι
αν ἐσθων τισ ἀμαρτανῃ· μαθητεον ἐστιν μὴ θιγειν ἀλλοτριων ἁμαρτη
ματων· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖσ ἀπο τῶν ἐδωλων προσφερομενοισ· τοῦτο ποιουσιν
τὴν ἁφην· ἡ τὴν δυναστειαν τῶν δαιμονων φησιν μαρτιαν εἶναι μὴ
ΛΓ ὄρχεσθαι τοῖσ ἐδωλοθυτοισ· ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖσ φιλοσοφουμενοισ
τῶν ἐν τοῖσ μαθημασιν προβλημασ τὸ μὲν ἁπτεσθαι τοῦ σωματοσ· ὅπερ
ἐστιν ἐν τῷ γραφειν ἀπτεσθαι τοῦ καλαμου· ἐστιν ἀναγκαιον· τὸ δὲ
ἰδουσιν τὸ μὴ θεωρειν· μᾶλλον τοῦτο ἐστιν ἁμαρτανειν· ὅτι ἐν τοῖσ
προσ σιμωσιν ἀμφω ἀναγκαῖα· ἀμφὶ μὲν γὰρ οἱ ἐσθιοντεσ ἐν τῷ ἐσθιειν
ἐν τοῦ ἐσθιειν ἐν τῷ ἁπτεσθαι τῶν ἐδωλοθυτων· ἐν δὲ τοῖσ ὄρχησεσι
τοῦ ὁρᾶν·

λις τοῦ πατρὸς μοι ποιῶν τὸν θεόν. διὸ ἔλεγεν ὁ ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν· ἐὰν μὴ βλέπῃ τὸν
πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως
ποιεῖ· ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς
ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε·
ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
οὓς θέλει ζωοποιεῖ· οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν
πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ, ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν
πατέρα· ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ
πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ
μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσι τῆς φωνῆς τοῦ
υἱοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται· ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει
ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ τῷ υἱῷ ἔδωκε ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ
ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν· μὴ
θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις
ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες
εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως·
οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ
κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμαυτοῦ ἀλλὰ
τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός· ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ,
ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής· ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ,
καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ· ὑμεῖς
ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ
παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς
σωθῆτε· ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ
ἠθελήσατε ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἔχω
μείζω τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ
ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ποιῶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ
πατήρ με ἀπέσταλκε· καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ ἐκεῖνος μεμαρτύρηκε περὶ
ἐμοῦ· οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόατε οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε·
καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν
ἐκεῖνος τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· ἐραυνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς
δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι
περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με ἵνα ζωὴν ἔχητε· δόξαν παρὰ
ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω· ἀλλὰ ὑμᾶς ἔγνωκα ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ
ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ
λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήμψεσθε·
πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι δόξαν παρ' ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ τὴν
δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε; μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ
κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωσῆς, εἰς
ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε· εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσεῖ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ
γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν· εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε,
πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε;

ΚΕ΄ Ἰ

ΛΒ

ΚΧ

ΓΡΑΡΜΑΘΗΤΑΙΣ ΝΗΣΤΕΡΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΤΗΝ ΔΙΑ ΝΟΙΑΝ ΠΑΝΤΩΣ ΕΥ ΘΕΩΣ ΕΙΣΤΩΝ ΣΟΥ ΔΑΡΙΩΝ ΠΑΡΕΔΕ ΖΑΝΤΟ ΤΗΝ ΑΝΑ ΣΤΑΣΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤ ΕΣΤΙΝ Ο ΕΙΠΕΝ ΟΕΥ ΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΟΤΙ ΙΔΕΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΕΥ ΣΕΝ ΚΑΙ ΟΥΧΩΣ ΑΕ ΓΟΥΣΙΝ ΤΟΝΕΣ ΟΤΙ ΔΙΑ ΤΟΙΣ ΑΠΗΝΑΙ ΑΥΤΟΝ ΕΠΙΣΤΕΥ ΣΕΝ ΚΑΙ ΓΑΡ ΚΑΙ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΤΟΥΤΟ ΔΕΙΚΝΥ ΤΑΙ ΑΝΑ ΤΡΕΠΩΝ ΕΝΤΩ ΕΙΠΕΙΝ ΑΥ ΤΟΝ ΩΣ ΠΡΟΕΓΕΡΑ ΠΤΑΙ Ο ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΣΑΝ ΤΕΣ ΑΠΗΛΘΟΝ ΠΡΟΣΕΔΡΑ ΓΟΥΣΕΙΣ ΠΛΑΝΤΟΜΕΝΟΙ ΟΥΧΙ ΠΩΣ ΕΙΣΛΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΑΠΗΛΘΟΝ ΚΑΙ ΙΔΟΝ ΕΠΕΙ ΕΙ ΕΓΙΝΩΣΚΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΠΕΛ ΘΕΙΝ ΚΑΙ ΙΔΕΙΝ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑΝ ΑΝ ;

188

λε

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: קום וירד בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי: וארד בית היוצר והנה הוא עשה מלאכה על האבנים: ושחת הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ועשה כלי אחר כאשר טוב בעיני היוצר לעשות: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: הכי לא כיוצר הזה אעשה לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל: רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאבד: ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנות ולנטוע: ועשה הרע הזה בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אתו: ועתה אמר נא אל איש יהודה ואל יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם: ואמרו נואש כי אחרי מחשבתינו נלך ואיש את שרירות לבו הרעה נעשה: לכן כה אמר יהוה שאלו נא בגוים מי שמע כאלה שמעו שמועה נוראה מאד עשתה בתולת ישראל: היעזב מצור שדי מסלע מרום נתנו אם יתך מים נכרים קרים נובלים: כי שכחני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם מנתיבות עולם ללכת בשבילים דרך לא סלולה: לשום את ארצם לשמה שרקת עולם כל עובר עליה ישום וינד בראשו: כקדים אפיצם לפני אויב עורף ולא פנים אראם ביום אידם: ויאמרו לכו ונחשבה עלי ירמיהו כי לא תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ונבואה מנביא לכו ונכתה אתו בלשון ואל נקשיבה אל כל דבריו: הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול ריבי: האשתלם תחת טובה כי כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם: לכן תן את בניהם לרעב והגירם על ידי חרב ותהיינה נשיהם שכלות ואלמנות והיו אנשיהם מותת הרוגי מגפה בחוריהם מכה בחרב במלחמה: תשמע זעקה מבתיהם כי תביא עליהם גדוד פתאם כי כרו שוחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי: ואתה יהוה כל עצתם עלי למות אל תכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה והיו כשולים לפניך בעת אפך עשה בם: ויאמר יהוה אל משה עוד לך וקנית לך בקבוק יוצר מזקני העם ומזקני הכהנים: וצאת אל גיא בן הנם אשר פתח השרד ויצאת שם את הדברים אשר אדבר אליך: ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שומעה תצלינה אזניו: יען אשר עזבוני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה וכלאו את המקום הזה דם נקים: ובנו את במות הבעל לשרף את בניהם באש עולות לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי: לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום: ונתתי את פגרי העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד: ונתתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עובר עליה ישום וישרק על כל מכותיה: והאכלתי את בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש את בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם אויביהם ומבקשי נפשם: ושברתי את הבקבוק לעיני האנשים ההלכים אתך: ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות כזאת אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל עוד להתרפא ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: כה אעשה למקום הזה נאם יהוה ולישביו ולתת את העיר הזאת כתפת: והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים על כל הבתים אשר הקטרו על גגותם לכל צבא השמים והסכו נסכים לאלהים אחרים: ויבא ירמיהו מתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא על העיר הזאת ועל כל עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את עורפם לבלתי שמע את דברי: ויכה פשחור בן אמר הכהן הוא הפקיד הראש בבית יהוה את ירמיהו הנביא ויתן אתו פשחור בן אמר הכהן הוא הפקיד הראש בבית יהוה את ירמיהו הנביא ויתן אתו

† τὸν ἐν ἁγίοις τίτον ἐπίσκοπον βόστρων καὶ ἄλλων
τινῶν ἑρμηνεῖα εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον:-

ραθυμ. ὅτι τοὺς μὲν ἄλλους συναγωγὰς ἐξ αὐτῶν ἀρ-
χομένους ἐποιήσατο τῶν πραγμάτων. τὸν δὲ μαθαίου
μουλεάν. καὶ πῶς οἱ μὲν ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις ἐγένοντο. καὶ συμφώνως
αὐτῶν πραγματευόμενοι. ὅτι δὲ μὴ μόνοι μαθητὰς ἐποιήσα-
σθαι. καὶ ναφῆσιν. ὅσα δὲ καὶ πῶς ἐχρήσαντο τοῖς
τῆς ἀσθαι δηλῆσαι. τὸ ὡσαύτως χρήσασθαι ταὐτὰ. ἀντὶ τοῦ
ὅτι χωρὶς χαρίσματος ἠθουλήθησαν ἁμαρτάδων τὴν συγ-
γνώμην ποιήσασθαι. μαθθαῖος γὰρ οὐκ ἐχρήσατο. ἀλλ'
ὁ γραπτὸν ἀπὸ ἁγίου πνεύματος. ὅμοιος καὶ μάρκος καὶ ἰωάννης.
παραπλήσιος δὲ καὶ λουκᾶς. τὸ μὲν τοίνυν ὑπογραμμὸν
καὶ τὰ αἰνυπαίου συναγωγὴν. καὶ τὸ ὑπογραμμὸν
τῶν δώδεκα συναγωγὴν. ὅτι συμπράττουσιν τῷ ἐχρήσατο.
πολλὰ δὲ καὶ ἑτέρα φέρονται. ἀλλ' αὐτὰ τὰ παρὰ μόνου ἐστὶν
οὗ ἐλλείπει ἀπορεῖσθαι δόξαν. πῶς ὁ μὲν προφορὴν μὲν δοὺς
νῷ. ὡς οὐχ ἁπλῶς τὸ λόγῳ παραδόμενον οὐ δοκεῖ λέγειν
πολλαχοῦ παραβάλλεται. ἀλλὰ πορίσῳ δὲ πλειοφορίαν νῦ
νομεῖ. καὶ τοῦ λαλεῖν ἐστὶ λέγειν. αὐτοῖς παρελθοῦσιν
τοῖς ὄρνοις. πραγματευόμενος φησίν. ὡσαύτως καὶ ἀφαιρε-
σίαν. καὶ κατὰ τοῦ τῶν αἱρετικῶν παίδας ὀθαυματουργήσῃ
ὅλως τὸ τὴν ὄψιν παρεῖναι αὐτοῦ παρουσίαν. ἀλλὰ τυχὸν
ἀληθῶς. ἀληθῶς δὲ μὴ γνῶσιν τὰ πραγμάτων. οἱ δὲ παρ
χρῆσθαι φασίν. ἵνα τὸ ἀξιόπιστον τῆς γραφῆς δείξωσι τῶν
πραγμάτων εἶναι. οὐδὲν γὰρ παράλογον φησὶν αὐτὸν τῶν
ὄντων ὡς παρηλλοιωθηκότων. οὐδὲ ὅλως διαχθῆναι ἀπὸ τῶν
ἀληθῶν τῶν ἐφ' αὐτοῖς πραγμάτων. ἀλλ' ὅλως μὲν ἀπαρχῆς
αὐτὸ παῖδα καὶ ὑπηρέτην νόμου μεμαθηκέναι τοῦ λόγου. παρὰ
γραφὴν οὐ σημαίνειν. πρὸς συναίρεσιν μὴ τῆς οἰκείας δυνά-
μεως ἱστορίας. αὐτὸ παῖδα δὲ καὶ ὑπηρέτην καὶ ἡ
τοῦ λόγου τοὺς ἁγίους ἀποστόλους. δυνατὸν δὲ ὅλως
καὶ παῖδα καὶ ὑπηρέτην τοῦ λόγου. ἢ τὸ μὲν δηλαδὴ καὶ μικρὸν
νόμου. ὃν παρὰ δηλοῦσιν. ἢ τὸ καὶ αὐτὸν μὲν τὸν θεῖον λόγον.

λουκᾶς ὁ ἰατρὸς
μαθθαῖος τὴν
τέχνην ἐγε-
μενδεκαὶ γ
χῶν ἰατρὸς
ναβασάποτ
ἐλαττονος
πιτοις ρειτ
τον· κατα
λοιπεν γαρη
τον τοῦ ἰσχυ
λογων τειτα
φανμάτων
την ἀνηνημεν
ἔγγραφον· μα
νος δὲ τῶν ἁ
λων εὐαγγελ
στῶν· ἁ ις ρι
ἐποιησατο τη
τοῦ εὐαγγελ
γραφὴν· ις καὶ ιη
λατῶν τοις α
λοις εις ειωπηνα
νων· οὗτος ἁ
λην ημου ευ
ενα ις ρι α ως
δ τοις καὶ τοῦ
λιον τῆς εὐαγ
λις ης γραφης α
ις ρι βειαν ἐπατ

τοῦ ἐν ἁγίοις τίτου ἐπισκόπου βόστρων καὶ ἄλλων
τινῶν ἑρμηνεῖα εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον:-

ιαθομ. ὅτι τοὺς μὲν ἄλλους σὺν αἰγῦπτίοις ἐξ αὐτῶν ἀρ
χομένους ἀπὸ μὲν τῶν πραγμάτων. τὸν δὲ μελίαριον
μουλέαν. καὶ πρόσιμίοις ἀπὸ μελέτου. καὶ συμφώνως
αὐτῷ πραγματευομένους. ὅτι δὲ μὴ μόνοι μεγάλου διώ
σθαι. καὶ ναρφησίμ. ὅσα δὲ ἐπὶ πρόσιμίοις ἐχάρησαν ἀπο
τῷ ἀσθαιδιήνησίμ. τὸ δὲ ἐχάρησαν δηταῦθα. ἀντὶ τοῦ
ὅτι χωρὶς χαρίσματος ἐμυθολόγησαν ἀναγρα φῶν τὸν εὐαγ
γελίων τιμῶν χρήμασιν. μανθάνουσι γὰρ, οὐ μὲν ἐχάρησαν. ἀπ
ὁ γραφῆς ἀπὸ ἀντίου σπᾶσ. ὁμοίως καὶ μαρκίωνος. καὶ ἰωάννης.
παραπλησίως δὲ καὶ μουλέας. τὸ μὲν τοίνυν εὐαγγέλιον
κατὰ αἰγυπτίους σὺν αἰγῦπτίοις. καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν
τὸν μὲν δώδεκα σὺν αἰγῦπτίοις. οἱ σὺν αὐτῷ ἐχάρησαν.
πολλὰ δὲ καὶ ἑτέρα φέρονται. ἀλλ' αὐτὰ τὰ σαφῆ μόνα λήψ
θῆ σὲ πρόσιμίοις ἐχάρησαν. πῶς δὲ καὶ ἡροφόρημεν μὲν δὲ
γῆ. ὡς οὐχ ἁπλῶς τὸ λόγῳ παραδόσεως μου δὲ λήψ
ται ἀφ' ἁπαρχῆς μεμεν μου. ἀλλ' ἀπορίαν μὲν ἡροφορίαν
νόμου. καὶ στάσεται ληψ. αὐτοῖς πρὸς ἰουδαίους
τοῖς ὄρνοις. πραγματευόμενος φησίν. πῶς δὲ οὐ καταφανῆ
σίαν. καὶ κατὰ τοῦ τὸν αἱρετικὸν μὲν πάσας θαυματουργήσῃ
ὀλίγοις τὴν ὄψιν ἀφεῖναι αὐτοῦ προυσίαν. ἀλλὰ τυχὸν μὲν
ἀληθῆ. ἀληθῶς ὄμηρήσῃ τὰ πραγμάτων. οἱ δὲ πρὸς
χήσαντες. ἴματα ἀξιόπιστα συγγραφῆς ἑαυτῶν
πραγματεύσηται. οὐδὲν γὰρ πρὸς φησὶν ἀπὸ τῶν
ὄψιν ἀφθαλμῶν ἰουδαίων. οὐδὲ ὄψιν διαχθῆναι ἀπὸ τῶν μ
ληθόντων μᾶλλον ἀπραγμάτου. ἀλλ' ὅλως τῶν ἀπαρχῆς
αὐτὸ πρὸς μὲν αὐτὸν ἡρῴων μὲν ὁμοίως μὲν τοῦ λόγου. πρὸ
γῆ δὲ ὁ σωτὴρ ἐμαρτύρησε. πρὸς ὑμᾶς ἀπόστολοι μὴ τῆς ὁδοῦ ἐλθεῖν
ἐθνῶν ἱστορίας. αὐτὸ πρὸς δὲ λαὸν ἡρῴων καὶ
τοῦ λόγου τοὺς ἁγίους ἀποστόλους. δεῖ μὲν τὸ δὲ ὄψιν
μᾶλλον τὸ ἡρῴων πρὸς τοῦ λόγου. ἢ πρὸς μὲν δὲ διαστολὴ μὲν λό
γου. ὁ μὲν πρὸς δὲ λαὸν ἡρῴων. ἢ πρὸς καὶ αὐτὸ μὲν τοῦ λόγου.

λονικάσοιρ
ιαρίος. ἰατρ
μενὴν ἡτὴν
τέχνην ἐγέ
νεν δὲ καὶ
χῶν ἰατρός
ναβλᾶς ἀπο
ελαττονος
πιτοις κρείτ
τον. κατα
λοιπὲν γὰρ
τὸν τοῦ κύ
λογων τειχα
φευμάτων
τὴν γὰρ μὴν
ἔγγραφον. μ
νος δὲ τῶν ἁ
λων ἐν ἀγγέλ
στῶν. ἁγίων
ἐποίησα τοῦ
τὸν ἐν ἀγγέλ
γραφὴν. ἰσαὶ
λὰ τῶν τοῖς ἁ
λοις ἐκ κλησιῶν
νων. οὗτος ἁ
λὴν μὲν ἐν ἐκ
τὴν καὶ δὲ ἐν
λοις καὶ τοῖς
λίων τρεῖς ἀγγ
λοις ἐκ γραφὴν
κρίβειαν πάντ

πλεονε
πονέσ
πολλ

τὴν παῦλαν καὶ ἄφεσιν, ὅσα μὴ τοῦ ἀγγέλου βούλεται τὰ πάντα πρὸς αὐτόν· ὥστε δῆλον ὅτι ἀπολῆται τὰ σὰ ἀγγέλου παρὰ τὴν σὴν γνώμην καὶ οὐκ ἀπολῆται τὰ αὐτοῦ. οὐδὲ γὰρ ἐνίσχυσεν τὴν τοῦ βουλήματος δύναμιν. ἀλλ' αὐτὴν τοῦ πράγματος ἀδυναμίαν. διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ τούτων φησὶν ἡ ἀφαίρεσις τῆς ὀφειλῆς. ὅσα δὲ μὴ τοῦ πράγματος πληροφορεῖται. γνώσῃ καὶ τὸ σὸν ἀπολεῖται. καὶ τὸ δυνατὸν τοῦ θεοῦ. διὰ δὲ τὸ βούλεσθαι μαθεῖν τὸ μέλλον τὴν αἰτίαν τῆς σιωπῆς. ταύτην δηλοῖ δυσμαθίαν ὀξαλφίας δηλονότι. καὶ τοῦτό ἐστιν ἴσως. ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ κύριος. διὰ τὴν ὑμῶν ἀπιστίαν καὶ διὰ τὴν ὑμετέραν ἀφροσύνην. οὐδὲ τὰ δίδοται ὑμῖν ἀπολαμβάνετε. διὰ τὸ μὴ ἀξίως ὑμᾶς φέρειν τῆς δωρεᾶς. ὁμοίως δὲ ὑμᾶς οἶδα τοὺς τοιούτους. ὅτι ὥσπερ τοῖς χρόνοις οὐκ ἠκολούθησεν. τοῦτο καὶ τὴν ἀπόλαυσιν. ἡνοῦμεν τὰ ἀγαθά. ὡσαύτως δὲ καὶ ὑμᾶς τὴν ἀπόλαυσιν. μὴ ἀκολουθῆσαι τῷ χρόνῳ. τὸν τῆς συμπαθείας ἴσως ἀγνοοῦντας. ἀφορμὴν δὲ ὁ ἄγγελος τῆς. ὑπὲρ τῆς ἀναιρέσεως. τὸ μὴ ἀπολαμβάνειν ὑμᾶς. ἀλλὰ μόνον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀπολαμβάνειν. ἵνα δὲ μὴ δόξῃ τοῦτο μόνον. τὸ μὴ τῆς συμπαθείας ἴσως ἀγνοοῦν

λεῶ λόγου προφθάσουσαν τὴν λύσιν. καὶ μαλιαρίζῃ δὲ αὐτὴν
ὡς ἡδη καθυσασαν ὅτι ἀφ' ἑαυτῆς ἐφθέγξατο τοῖς μεθ' ἡμᾶς
μοι σαύτη παραυλεῖ ἡ ἵνα οὖσα δὴ μεγαλύνῃ τὴν ἐμὴν τύχην τὸν κύ-
ριον παρακαλέσασα παρθένος. ὅθεν ἐμὲ αὐτὴν καὶ παρομοιάζουσα
προσφέρουσαν. ὅσον μὲν γὰρ ὑπηρέτουν μαι φησὶν μεγάλου θεοῦ
μαρτι. τοσοῦτον ὀφείλουσα δοξάζειν. τὸν δὲ ἐμοὶ δοῦναι δυνάστην
ταῦτα παράδοξα. διὸ. καὶ ἡγαλλίασεν ἐμὸν τὸ πνεῦμα μου. τοῦτέστιν.
ἔδοξέ φθη καὶ ἡδύνθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ σωτῆρί μου. σὺν γὰρ
μου ἀεὶ γίνεται θεός. σωτηρίαν δὲ ἐμοῦ τὸν λόγον χαριζόμε-
νος. ὃν ἐμὲ δεῖ καὶ τυχεῖν τὸ αὐτὸ λέγει. καὶ ὑπὸ ἐμοῦ δεῖ
δὲ φησὶν ὑμνεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ ἐγὼ προσοφείλω ἐμαυτοῦ τοσοῦ-
τον μὴ οὖσα καὶ ἀναξίαν. καὶ μεῖζόν σοι μόνον νῦν ἐπιφθέγξα-
μαι. ἄρρητον οἰκονομίαν ἐνθυμηθῆναι. καὶ οὐχὶ σὺ μόνη
ἐδόξασάς. ἀλλὰ καὶ πᾶσαι τὸν αὐτὸν θεὸν ἐμοῦ τὸν μαλιαρίου
σὺν ἐμοὶ ἀνυμνῆσαι. καὶ γὰρ μεγαλύνω ὑπὸ ἐμοῦ δοξάζομαι ὃ δυ-
νατός. ὅτι παρθένος οὖσα, σωφρονεῖ μου. ὑπερφυῶς
τὴν φύσιν μου μὴ μαντὶ αὐτοῦ. καὶ καταξιοῦμένη ἀγγέ-
λου ἀνδρὸς. οὐχ ἁπλῶς σπέρμα μὴ. ἀλλὰ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
θεοῦ καὶ θεοῦ. ἅγιαδὲ τὸ μὴ ἀπολαῦσαι τι μᾶτος τοιούτου μω
τηρίου ἔφθασεν ὑδωρ ἁγιασμοῦ. ὃ σάρξ ἐφόβησεν. ὅτι δὲ πνεῦμα ἐστὶν
τὸ τοῦτο δυνηθῆσαι. καὶ ἄμωμον δὲ ἔφθασεν τὸ ὁμοίωμα
αὐτοῦ. δηλοῦσαι. ὅτι οὐδὲν παραχρᾶμα ἐφαίνετο σημαῖνον.
συμφαῖνον δὲ ὅτι τοῦ ἀπαύστου μὴ μιουργοῦ. καὶ
τὸ ἔμβρυον δὲ αὐτοῦ. ἁγιάζειν καὶ ἀνυμνεῖν φησὶν. ὃν καὶ
διὰ τοῦτο ἔμβρυα ἐποίησαν τὸν μνημονεῦσαι ἐμὲ ἔφθη
προσοφθῆναι δὲ. τοῖς φοιτῶσι μόνοις αὐτὸν. ὅτι οἱ παύτη
ἀναξιοι. καὶ ὑπὸ τῆς ἀπωλείας διαμένοντες. οὐκ ἐμέλησεν αὐ.
ἀλλ' οἱ δίκαιοι γνώσεσθαι προσωπείαν καὶ μεταπρε-
πόμενοι. ὃν οἰκονομεῖ δὲ ἐρᾶται ὑπὸ ἐμοῦ ἀρχόμενα αὐτοῦ. ὃν καὶ
τῆς αὐτοῦ χάριτος. οὐκ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ ἐμοῦ τὸ ὑπὸ ἐμοῦ.
ὁ τὸν. καὶ ταὐτὸ ὑπὸ ἐμοῦ τὸ ἀρχόμενον τὸ μεσόμενον.
διὰ αὐτοῦ οὖν μὴ ἐκεῖνα ὑπὸ ἐμοῦ ἐργάσασθαι. καὶ πρόσωπον ἁπλῶς ὑπὸ ἐμοῦ καὶ τὰ
τοῦ μὴ πάθη τυραννοῦμενον ὑπὸ χθρῶν. διὰ σωτῆρα καὶ
τὰ τοῦ μὴ αὐτοῦ μεταλαβόν. τὸν μὴ τῆς διαφόρου ὑπὸ ἐμοῦ φάσεως.

μέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. τί δή ποτε τοῦδε τοῦ προσταλαιπωρεῖν
φησιν. ἵνα σὺ παιδίον μὴ προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· ἵνα γὰρ
πόθεν τοῦτο μάθῃς τὸ μὴ μέγα οὐ μέντοι παιδίον. χρῆσθαι
ὑποκατωτέρω φησίν. ὅτι μή ποτε τοῦ ἄρα. ὡς πόθεν παρὰ δόξαν μέγα μήποτε
χαίρειν ὑπολάβῃς αὐτὸν ἀκούσας ταῦτα τῶν ληρούντων αὐτὸν
τοῦτο σκιρτήσαντος ἔτι τῆς μητρὸς ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς ἐπὶ τῇ πρὸς
παρουσίᾳ αὐτῆς παραγενομένου τῇ προφητικῇ δόξῃ ὡς ἂν οὕτως
καὶ μέγα μὴ ποτε παρὰ δόξαν μήδε καὶ τῶν παραληρούντων
σὺ μὲν ἔχε τῆς αἰσθήσεως. τάχα γὰρ ἂν τῷ παρά τι προ
φήτου σφόδρα ληρεῖν. πρὸ πολλοῦ γὰρ πρὸ προσώπου
αὐτοῦ ἑτοιμάσαι ὁδὸν αὐτοῦ. ὥσπερ μὴ πόθεν προφήτης· ὅτι
μὲν μόνον οὐ μεθ' ἡμᾶς ἔχει αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ τρόφιμον φη
σὶν ἀλλ' ὅτι καὶ ἀγγελικῆς· ὅτι καὶ ὧν τὸ παιδίον μέγα πάσης δηλοῖ.
ὅσων ἡμέρας ἂν ἀφῇ ἕως αὐτοῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι. ἅγιόν τε
σωτήριον φησὶν ὁ δοῦναι τοῖς ἀνθρώποις τὴν τοιχῦ. μὴ
τι σημαίνοντος σωτήριον ἄρα αὐτοῖς· τοῖς σωθεῖσιν ὑπ' αὐτοῦ
μᾶλλον τὴν σωτηρίαν Ἰουδαίοις ἀφιλοξένητον. μᾶλλον δὲ καὶ πάσης
ἄρα ἡμῖν γνῶσις σωτηρίου· ὅτι φησὶν ἐν ἀφέσει ἁμαρτι
ῶν αὐτῶν. οὕτως ἐβλήθησαν τοῦ θεοῦ τοῦ σωτῆρος. καὶ γὰρ
ὡς ἀληθῶς ἐδίωκον μάχην βλέπουσιν ὑπὲρ ἡμῶν ἐβλήθη μόνῳ· οὐ
δὲ γὰρ ἦν αὐτὰ ἔργα αὐ, ὧν ἐποίησαν ἐφ' ἡμᾶς· ἐν οἷς τοῦ πρό
πλαγχνοις· ὡς ἀπὸ ἐσπλαγχνίσθη ἡμᾶς ὁ ἐξ ὕψους καὶ ἐπέσκεψεν
τάλας ἡμᾶς ἡμέρα ἐπισκοπῆς ἡμῶν ἐστὶ τοῦτο
καὶ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐ τὸ σημαίνειν τὴν ἀμφοτέραν. σημαίνει δὲ (H)
θαν αὐτοῦ τὴν ἁμαρτίαν. ἢ αὐτὸ μὴ ἔχειν αἰσθητὸν θάνα
τον. ἀμφότερον. ἢ οὐ μόνον δὲ ἔχειν θανάτου· ὡς ὥσπερ γὰρ αἰσ
θητὸν θάνατον χωρὶς μοιχῶν ἔχει τις· οὕτως καὶ ἁμαρ
τίαν. χωρὶς μὲν τοῦ ἁγίου· ἵνα φησὶν τὰ τοῦ υἱοῦ ἡμῶν δόγ
ματα καὶ ἀνθρώπινα· καὶ ὁδηγήσει ἢ τὴν δίδασκαλίαν τὴν
ἑαυτοῦ ἔχειν καὶ τὸ λήρημα. τοῦτο γὰρ αὖ πάλιν ὁδὸν ἔρημον·
ὥσπερ δὲ διὰ τὴν ἀμαλονίαν τῆς ἡμετέρας σωτηρίας
ἐκ τούτου χάριτος ὁ προφήτης· ἑαυτοῦ τοῦ φησὶν ὁδὸν ἁγνείας·
τοῦδε παιδίου μὴν ἔμψυχον καὶ ὀρθρεταιοῦ τοῦ πατρί· ἑαυτοῦ τοῦδε
ἁγνείας ὀρθρίσαι ἡμῖν. ἕως ἂν ἀφῇ ἕως αὐτοῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι.

γονόμασιν· ὑμῖν δὲ νομίζοσιν τοὺς τὴν θάλατταν οἰκοῦντας
ἀποδέξασθαι τὸν· ποσὸς δ' ἦν ἡμῖν ἐδύνατο σωτηρίας ἡμῖν
ὑπὸ τῶν οἰκοῦντων τοῦ πελάγους αὐτοῦ· τὸ λιμένας εἶναι
σιμένας· ἢ αὖ τὸ δῶμα ἐμποδὼν παρέχεσθαι τὴν θάλατταν
δῆλον· ἀμφότερα δὲ ὀχυρὰ ἦν· ὁ δὲ τῆς σωτηρίας τοῦ δεδε-
ἀμαστέρας· αὐτὸς γὰρ ἦν μόνος ἀσφαλὴς τῶν μὴ ἀσφαλῶν
όντων· καὶ ἦν ἀδύνατα μάχεσθαι δυνάμει τοῦ πρὸς ἡμᾶς
τοσούσδε πολεμίους· ἐπεὶ ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῶν ἀρ-
χόντων τῶν προφήτων τῶν προαγόρευσιν· πᾶσιν γὰρ τοῖς
προφήταις τὸ ποιεῖν ἑαυτὴν βούλεται μυστήριον· καὶ ἐκ-
σεσώσμεθα ὑπὸ τῶν ὀχθρῶν μόνων· καὶ ὑπὸ χειρὸς πά-
των τῶν μισούντων ἡμᾶς· ὀχθρῶν δὲ οὐκ ἐᾶσθαι τῶν
ἀγαθῶν· τὸ ποιήσαι δὲ ὅσον μὴ αὐτῶν πρὸς
μῶν· οὕτως χρή· μοι δοκεῖ· ὅτι τὸ δοθὲν ἡμῖν νόμον ὑπὸ
θεοῦ· καὶ πρὸς τοὺς πρώτους ἡμῶν ἀγαθοὺς· τοὺς ποιητὰς
ἐκείνους γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ὑπεδέξατο· καὶ ἐκείνοις
ἐκείνοις· ἀλλὰ καὶ ἡμῖν· ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἀγαθοί·
φυλάττειν τὸν νόμον· ὁρίσομεν δὲ ὅμως ὅσον πρὸς ἀμφότε-
τὸν πρὸς ἡμᾶς, τοῦτο μὲν φησὶν· ὅτι δεῖ αὐτὸν θεόν·
δυλογεῖν δυλογήσοντας· καὶ πλεθύνων πληθυνῶ σε·
πληθύνων πληθυνῶ· ἐπὶ γὰρ τὸ πολὺ ἀμφότερα ἀμαρτά-
νουσιν· ἐὰν πολὺ καὶ τὸν
θόντα μὴ δυλογεῖν τὸν αὐτόν· καὶ πολλὰ πολλάκις ῥύονται
τιμωροῦσιν ὀχθρούς· μεταφόρως δὲ· ἀλλ' ἑαυτοῦ φησιν·
τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ὑπὸ χειρὸς τῶν ὀχθρῶν ἡμῶν ῥυ-
σθέντας καὶ τὰ ὅμοια· καὶ γὰρ ἐν χῷ ὡς ἀληθῶς· πολλοὶ
καὶ ἡμῖν ἀφόβως ὑπὸ χειρὸς ὀχθρῶν ῥυσθῆναι· οὐ γὰρ
ἴσθαμεν ἡμῶν τὸν ὡς ἀληθῶς τῶν ὀχθρῶν· ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς
ὁρμᾶσθαι ἡμᾶς· μᾶλλον ἢ ἀπὸ δεκάδος ἢ ἀπὸ ἑκατὸν ἢ τὸν μὴ
ρομεῖν τὴν μερίδα αὐτοῦ· διὸ καὶ ἐν μέσῳ ὄφελομεν
τρέφεσθαι τὸ ὑπὸ σοῦ τὴν καὶ διὰ καιρὸν ἐν· ὁ πολὺς μὴ
διὰ τὸ ὑπερέχον ὑπὸ σοῦ τὸν ἀγαθὸν αὐτοῦ ὑπὸ
μῶν· οὐ πρὸς ἐμὲ μόνον μεμερισμένον ἀλλὰ πᾶσαν τὴν

ρίαμ δυρίσκεσθαμ. διὸ τῆς τῶν μερῶν μάχης μὴ οἰκείους εἶναι τοὺς
διὸ τῆς οὐσίας ἀλλοφύλους νομίζεσθαι χρὴ ἑνός. 2 τὸν γὰρ ἡνωμένον
ποιμένος τοῦ δούλου μου δαυὶδ ποιμανεῖ. ποιμὴν τῆς ὑμῶν σαρκὸς ἔσται
ποιμαίνων δὲ ῥήματος οὐ σὰρξ ἡνώθη. διὰ τοῦτο χρησμοῦ ὄντος μὴ
φάσκειν· ὅπου δὲ ὑμᾶς τοιαύτης ἀγνοίας ὑπολήψεσθαι δαίμονας τρέφομεν. φάσκοντας
μίαν εἶναι τὴν οὐσίαν θεοῦ. ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ πατρός. καὶ τὸν ἄγγελον
πατέρα. διὰ τοῦτο φησὶν μὴ φάσκειν ἀλλοτρίαν ὑπάρχειν. γένεσθαι δὲ καὶ
ἐξ αὐτοῦ τῆς οὐσίας. καὶ καθάπερ τὸν ἐξ αὐτοῦ μὲν τὸν ἐξ αὐτοῦ ἀμαρτίαν
καὶ τὸ καθ' ἁμαρτίαν. ὅθεν ἐξ ἀσεβῶν δίκαιοι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν. διὰ
τῆς ἴσης αὐτὸν ποιήσας. τὸ δὲ ἅπαξ ἅπασι μίαν ἁμάρτασιν ἕξειν
τὸ μὴ πολλὰ ἐν τῷ ἑνί. λέγουσι. οὐκοῦν ἀναγκαῖον καὶ τὴν
ἁμαρτίαν μὴ ἐν τῷ πολλῷ εἶναι. οὐδὲ γὰρ τοῖς σώμασιν ἡμῶν τὰ μέλη διάφορα
μέν ἐστιν ἀλλήλων. οὐδὲ δίκαιον αὐτὰ ἀμίσασθαι. οὐ γὰρ ἂν ἡ χεὶρ τὸν
πόδα ἐμίσησεν ὅτι μὴ τὸν αὐτὸν τόπον ἐπλήρου. διὸ οὐδὲ ἡμᾶς δίκαιον
ἐστὶν ἀλλήλους μισεῖν. ὅτι μὴ τὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν ἐποιοῦμεν. διὰ τοῦτο
ζητεῖται τὴν ὑλικὴν σύμπηξιν καὶ ἁμαρτίαν ταύτην τῇ ψυχῇ πεφυκέναι. πάντως
γὰρ τὰ χείρονα εἴδη ἁμαρτάνειν ἔοικεν. ὅταν γὰρ μὴ
πάθωσιν ὁρμᾷ. διὸ σωφροσύνην οὐκ ἐποίησεν. ὅταν μὴ
ἀλογίαν σωτηρίαν. τὸ λογικὸν. τὸ ὅλον μὴ μὴ οὐκ ἐποίησεν.
οὕτως οὖν ἁμαρτίαν τὸ ἅπαξ ἅπασι μίαν ἁμάρτασιν πολλῶν. διὸ
σημεῖον. ἀντὶ λόγου μόνου. χωρὶς τοῦ σημείου μόνον
ῥᾳδίως δὲ ἀφεῖναι τὸν ἴσον πάντων ὄντα. διὸ ἡμῶν γὰρ
φησὶν μὴ ὑπὸ τὸν ὄφιν γενέσθαι σημεῖον. τοῦτ' ἔστιν μὴ σταυρόν.
διὸ οὖν οὐκ ἀναιρεῖται ὁ πόλεμος τῶν περὶ τῆς ὑγιαινούσης
πίστεως. οἱ μὲν ἀμφίβολον φάσκοντες. οἱ δὲ ἀσεβῆ
μάτων ἀπὸ τοῦ τὴν ὠφελίαν μὴ γνησίως ἔχειν διορίζόμενοι.
καὶ οἱ μὲν πάσχειν τὸν θεὸν λόγον καὶ τὸ σῶμα. οἱ δὲ ἄνθρωπον
σιαστὴν τὸν θεὸν λόγον, οἱ μὲν μίαν πληροῦν. καὶ ἀλ-
λοίωσιν. ἄλλοι δὲ σύνθετον ἀνθρώπου σῶμα. καὶ οἱ μὲν προαιωνίου
ον τὴν ὑπαρξίν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς σωτηρίου γεννήσεως ἀρξάμενον
μερίσαν τὴν ἀρχὴν ἔχειν. διὰ τοῦτο φασὶν μὴ ἀντὶ

τὸν ἀντίον
ἄλλως τοῦ
CIN·ΤΑΙΑΝ
CIN·ΤΩΝ
ἀπιστης
τὴν θείαν
θεὸν λόγ
ἐναντιο
ΣΕΙΣΠΤ
τῶν ἀεὶ
ΔΕΞΑΜΕΝ
ΤΗΝ ΑΥΤ
CTIN·ΕΙC
CIN·ΕΙCΤ
ΑΜΑΡΤΙΑ
ΜΑΤΟC·

ἡ ἡμέρα αὐτη. ὁ φθάσας οὖσαν. ἅμα δὲ καὶ ἡ γαστὴρ ὅτι τὸ
μέσον ἀμφοτέρων τὴν ἑαυτὴν μοῖραν τὴν ἡμέραν
καὶ ἀμαγκαίως οὕτω γὰρ καὶ πρῶτος ἀπὸ τοῦ φθάσας
ὠνομάσθη. καὶ δεύτερος ὁ τῶν παραπλησίων φθάσας. ὁ φθάσας
ἐμπεσὼν καὶ μόνον μὴ φθάσαμενος. καὶ ὥσπερ ὁ τοῦ παρα-
πλησίου τὴν ὀργανικὴν φυλακὴν. διαφορώτατος φθάσας
δὲ ἐστὶν ἡ ἑαυτὸν ἁρπαγή. τοῦ δὲ ἑαυτοῦ τὸ μὲν
χύ. τὸ τοίνυν μανθάνω. ἀντὶ τοῦ λαμβάνω τὸν αὐτὸν γόμον
μονάχου καὶ φθάνοντος τὸν μανθάνων καὶ ἴσα οἶδε.
τὸν δὲ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ μανθάνων καὶ φθάνοντος. ὁ τὸν μανθά-
νων καὶ ἡμῖν. καὶ ἴσα οἶδε καὶ ἀντὶ ἀμφιπόλου θεασαμένου τὸν ὁδόν
καὶ ὁδόν καὶ τὸν μονάχου γόμον. καὶ δούλου τὸν ἀδυνάτου ὁ
μαι. τὸν ἴσα οἶδε τὸν μὴ μισθὸν τὸν ἀνδράσι τὰ παραγίασθο
πόλου καὶ ἀδυνάτου μαρίας. τὸν τοῦ ἴσα οἶδε καὶ τὸν ἡ
μίσχων ἐμπορία. ἀλλὰ καὶ ἑαυτὰ μοῖραν τὴν ἡμέραν
δούλου οἶδε ἀφορίας. τρίτος ἀπὸ τοῦ ἑαυτὸν τὸν
μανθάνων γόμον δούλου οἶδε καὶ τὸν ἡμέραν. ἀλλὰ καὶ ἑαυτὰ μοῖραν
τὸν ἀδυνάτου μαρίας. τὸν τοῦ ἴσα οἶδε καὶ τὸν ἡμέραν
ὁ δὲ γόμος καὶ τὸν ἑαυτὰ μόμοιρον παρ' αὐτοῦ ἴσα οἶδε τὸν
ἡμέραν. φθάνων καὶ τὸν γόμος ὁ θάνων ὁ ἴσα οἶδε καὶ τὰ φθά-
νων. ὁ δὲ γόμος καὶ τὸν ἑαυτὰ μόμοιρον παρ' αὐτοῦ ἴσα οἶδε τὸν
ἡμέραν. φθάνων καὶ τὸν γόμος ὁ θάνων ὁ ἡμέραν ἑαυτὰ γάνων. παρὰ σὺ καὶ
τος δὲ. ὁ μὲν τοῦ ἑαυτὰ φύσεως. ὁ δὲ τοῦ ἑαυτὰ μόμοιρον παρὰ σὺ

λήλοις ἑαυτῆ. ὥσθ' ἕξει οὖσαν ἁμαρτίαν ἡ ἀδελφὴ ὅτι τὸ
μέρος ἀφῆκεν αὐτῆς τῷ ἀδελφῷ κατὰ τὴν μοναχὴν λέγοντι
λῆξαι ἁμαρτήσεσθαι οὕτω γὰρ καὶ παρὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἐκωλύθη. καὶ συνθέσθαι τὴν παραδόσασαν τὸ θέλειν
ἐν τοῖς ἴσοις καὶ μόνοις μεμαρτυρῆσθαι. καὶ ὥσπερ ἐκεῖνο τοῦ παρα
δόσασθαι τὴν ὑπεναντίαν καὶ φυλαχθῆναι. διαφωνίαν τὸ ἕξειν
δοκεῖν περὶ τὴν κατασκήνωσιν. τοῦ δὲ λόγου τοῦ λέγειν
χῦ. τὸ τὸν μὲν μαρτύριον. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ τοῦ αὐτὸν γενέσθαι
μονάζειν καὶ φθάνειν τὸν μαρτύριον καὶ ἰσάζειν καὶ ἴσον εἶναι.
τὸν δὲ ὅρκον ἀπὸ τοῦ μαρτύριον καὶ φθάνειν. τὸ τὸν μαρτύριον
καὶ ἥκειν. καὶ ἴσον εἶναι καὶ ἀμφισβήτησιν θεωρεῖν τὸν ὅρκον
καὶ ὅρκον καὶ τὸν μονάζειν γενέσθαι. καὶ δοκεῖν τὸν ἀδύνατον τὸ
μαι. τὸν ἴσον εἶναι τὸν μὴ μισθὸν τὸν αὐθαίρετον ἁμαρτίαν θεω
τέλειον καὶ ἀδιάφθορον μαρτύριον: τὸν τοῖς ἰσάζειν καὶ τὸν μὴ
μὴ ὀφείλειν παρ' αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ ὄντα μέγιστον τὸν τὸν
δοκεῖν εἶναι διαφωνίαν. τρίτον ἀπὸ τοῦ καὶ τὰ τὴν
μαρτύριον γενέσθαι μονάζειν τὸ μαρτύριον. τὸ δὲ ἀπὸ
τοῦ καὶ τὸν μὴ ὄντα μὴ ἔχειν. τοῦτο τὸν καὶ τὸν δύο καὶ τὰ
διαφόρους χρόνους γαμετὴν γενέσθαι. τοῦ γὰρ μαρ
τύριον παρὰ φιλοτέλειαν καὶ τὸ δοκεῖν ἡσσᾶσθαι τὸν
ἑαυτῆς τὸν ἴσον καὶ τὸ δυνήσασθαι: χήραν αὐτὴν
οὖσαν δικαίως αὐτὴν ἁμφυλίου: ἄμμον δὲ συμβάσεως ἡνί
κα ὁμολόγει. καὶ τὸ δοκεῖν ποιεῖσθαι ἑαυτῆς τὸν μὴ. ὅ ἴσον
τοιγαροῦν καὶ ὁ μὴ. ὁμομήτριοι τυγχάνουσιν ἀδελφοὶ ὅλως
τῆς ὁδοῦ. ἀναγομένου δὲ τοῦ μὴ γυμνοῦ. καὶ αὐτόμου
τὸ δυνήσασθαι: καὶ τὸ μὲν μόμοις ἐστὶν ὑπὸ αὐτῆς
ὅ ἴσον καὶ ὁ ἀδελφὸς τὸ δοκεῖν ποιεῖσθαι τὸ δυνήσασθαι
ἀδελφὸν τὸ μὴ. ἔτι δοκεῖν ποιεῖσθαι τὸν ἴσον. καὶ δυρό
θεν ὅ ἴσον ἐστὶν ὑφ' ἑαυτοῦ ἐστὶν ὅ ἴσον καὶ τὸ μὴ δοκεῖν μὴ.
ὁμαρτύριον. τὸν μὲν καὶ τὸν φύσει ὑπὸ τοῦ ἴσον καὶ τὸ
τὸν ἴσον καὶ ἐστὶν. καὶ τὸ γένος. ὁ θεὸς ὅ ἴσον καὶ ἐστὶν.
ὁ δὲ γόνος καὶ τὸν καὶ τὸν μὲν γόνος ὑπὸ τοῦ ἴσον καὶ τὸν
μὴ. ἐστὶν καὶ τὸ γένος. ὁ θεὸς ὁ μὴ καὶ τὸν ἐστὶν. πρὸς τὸν μὲν
τον δὲ. ὁ μὲν τοῦ καὶ τὸν φύσει. ὁ δὲ τοῦ καὶ τὸν μόμον ὑπὸ τὸν μὲν

ὅτι αὐτὸς ἡμῶν ὁ πόθος τοῦ αὐτοῦ προφήτου λέγει· ὅτι ἐὰν ὑμεῖς
θρωπήσητε καὶ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει
θαι οὐρανοῦ ἀφήσει καὶ τὰ παραπτώματα ὑμῶν. ὡσαύτως καὶ
μόμεθα δὲ ὅτι καὶ θλίψεσι ἡμᾶς ὑποβάλλει θρωπήσαι αὐτὸν διὰ τὸ
ὅτι σὺν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ἐν αὐτῇ ὑμῖν τοῖς ἀνθρώποις ὑμῶν.
ἑαυτὸν φανερώσας ἐν τούτοις τὸν διάβολον προφήτας
ας προλογοῦμεν. αὐτὸς γὰρ ὑπέδειξεν ἡμῖν τὰ μέλλοντα
ναστήσαι τοῖς ἀνθρώποις ἐν οἷς ἐγένοντο πάντες ἡμεῖς
δεῖν ἔχομεν. μὴ θύειν εἰδώλοις. μὴ μοιχεύειν. μὴ πορνεύειν. καὶ
ἀνθρώποις ἐν τοῖς πολλοῖς ἐν ἡμῖν. αὐτὸς αἰχμα
λώτους ὄντας ἐρρύσατο. τὸν ἀπὸ ταύτης τῆς πλάνης καθο
λῶν. τοῦτο δὲ ἐποίησαν ταῦτα. αὐτὸς ἐν ἡμέρᾳ αὐτῇ τὸν ποιητὴν
καὶ θεὸν καὶ οὐράνιον φῶς ἐποίησε τοῖς ἀνθρώποις ἐν τῇ
καρδίᾳ. καθὼς αὐτὸ ἐφησεν· ὅτι ἐγὼ φῶς εἰμι τοῦτον
ἐν ἡμῖν· αὐτὸς ἀνθρωπος ἐν ἀνθρώποις ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν ἐξ οὐρα
τίαν· τοὺς συμπολίτας ἐποίησε καρδίαν· αὐτὸς
ἐλπίδα ἐν ἐμοὶ· οὐ; ὁ παῖς σοφὸς παῦλος
μνημονεύσαι· ἢ δοῦναι τὸν πρόσθλητον· ἢ δοῦ
ναι ἡμέρας τιμωρίας· ταῦτα δὲ οὐ μόνον καὶ θαυμάζομεν
δικαίοις τοῖς λόγοις αὐτοῦ· τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπ' αὐτὸν
καρδίας· αὐτὸς ἐν ἡμῖν ἐν ἐμοὶ καὶ οὐ μόνον
μοῦ χάριν ἐγένοντο· τοῖς γὰρ ἀρρωστοῦσιν τὸν ἰατρὸν
ὡσαύτως ἐστὶν ἐν· ἰατρὸς θεραπεύων ὑπὲρ αὐτοῦ· ὡσαύτως
τοῦτο προετίμησεν αὐτοῖς τὸ ῥητὸν ὃ ἔχομεν· ὅτι οὐκ
νοῦ εἶναι τοὺς ἐν ἡμῖν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ᾗ μετανοήσαι ἐν
καὶ ἐπὶ πλεῖον· ἀλλ' οἶδα τὸ ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν ἐμοὶ μόνον
θος· ὅτι καὶ τὰ μέλλοντα ἐν ἡμῖν ἐν ἐμοὶ ἐν τῷ ἐξ οὐρα
γμάτων· ὅτι μὲ ὅτε μὴ ἐν ἡμῖν ἐν ἐμοὶ
ἐποίησαν αὐτὰ· ἐπὶ καὶ ἐπὶ τοῦτο· συμπαθῆσαι
μασι· ὁ γὰρ σωτὴρ καὶ ἐν ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ

γὰρ οὐμυστηρίζεται· ἀπὸ φράτρης δὲ μᾶλλον αὐτοὺς τὴν
ἀκαθαρσίαν γλῶττάν φησιν. καὶ πρόσταγμα τοῦ ὄχλου τοῦ
αὐτὸν μὴ ἀποφοιτᾶν· σιωπᾷ χωρὶς ὅσον μὴ δι' αὐτοὺς ὁ λόγος. ῥίπτασιν
ἀμφοτέρων ὑπὲρ αὐτῶν. ἵνα δηλονότι γένηται πᾶσιν. ὅτι τὸ δαιμόνιον
λίαν τὸ λαληθὲν ἦν. καὶ μηδὲν ὅλως τῆς καρδίας τοῦ ἄρχοντος. νομίζο-
σι γὰρ οἱ ἀλιεῖς ὀργὴν τοῦ θεοῦ παρῆκται. καὶ γὰρ ὁ σωτὴρ ὀργίλος.
καὶ ὡς ἐπὶ ἀθετήσει τὸν ὅρκον ἐφοβήθη. ὁ γὰρ τοσοῦτος ἄνθρωπος
πάντας· καὶ σιωπᾷ ἀμφοτέρους λόγον τινὰ ἐπιζητοῦσι τὸν τοιοῦτον
γοῦν ὄντα καὶ τηλικοῦτον. ὅτι καὶ τὰ θεῖα μεθοδεύουσι τὰ μὲν
ἐπιτιμῶντες τὰ δὲ ἐπαινοῦντες. ἵνα μὴ τὸν μὲν ἀποστομώσωσι τὸν
δὲ ἐξαγριάσωσι τῶν θεοσημάτων ὀργισθέντα. οἷον ἐπὶ
ὄχλων ἀμαθεστέρων τοῦτο ἐποίουν ἐπὶ τῶν τοιούτων. ἀλλ' αὐτὸς ὁ λόγος
τοῦτο καὶ πρᾶος. ὁ δὲ μὴ καὶ ὀργίλος· καὶ διὸ τὰ τοιαῦτα.
καὶ ὀργὴν ἐπάγεται καθ' ὑπερβολὴν τοὺς ἀλιεῖς ἀποδεῖξαι
μεθυδαίμονας· καὶ τὰ ὅμοια τοῦ ἀπὸ πνευμάτων καὶ ἄρτων·
περὶ τετραπέτρου· καὶ ἀνδρέου· καὶ Ἰακώβου· καὶ Ἰωάν-
νου· ὅτι ὑπῆρχον ἁλιεῖς· καὶ ὅτι ἠκολούθησαν τῷ κῷ.
προεγράφησαν τοῖς καταλλάττοντα ἀλλήλοις· ὡσπερὶ δεῖ ὁρᾶσθαι
τὸν ἰχθύων μὴ ὄντος ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ ἀμφοτέρους· ὅτι δι' αὐ-
τὸν ἀμφότεροι καὶ τὴν δύναμιν. ἀμφοτέρους σημαθητὰς
καὶ ἀμφοτέρους· ὅπως σημάθωσι μὴ διὰ τοῦτο· ὅτι πᾶν σθένος ἔχῃ
τὸ θέλημα· καὶ τοῖς σθένουσι ταῦτα αὐτοῖς συμβούλευ-
σι μὴ ὑπτίοις ὑπηρέτῃ· καὶ ἵνα δηλαδὴ ἀπορράγματα σὺν ἄρνας.
καὶ ὡς σθένουσι καὶ ἡδέως τοῦ παραδόξως τοῦτο
μέγα ὑπὸ προφορηθῆσαι· ὅτι οὐκ ἀμύσσουσι ὁ νόμος αὐ-
τοῖς· οὐδὲ ἀκαρπώσιμοι δηλοῦσθαι. ἢν ἀποιήσαι τὸ
ὃν ἀγαθὸν μὴ ἐξαγριάσαι τὸ δίκτυον ἀπωλέσαι τὸν·
ἀλλὰ ὃν αὐτῷ σαφῆ τὴν θλίψιν ποιοῦσι τὰ μὲν ὄχθῳ ἀνὰ
μέσον συμβάλλουσι· χρὴ δὲ καὶ τοῦτο σκοπῆσαι ὅτι μὴ ἴσ-
χύσαντα ἀμφότερα διῦσαι τὸ δίκτυον· σὺν μὲν καὶ οἱ συναίτῳ
καὶ τὸν συναφῆσι τοῖς μεθόχοις· δηλοῦσθαι ὅτι τὸ μὲν ἀμ
φοτέροις καὶ τὴν δύναμιν. καὶ τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ φόβου
καὶ τὴν διωχλήσασι· μὴ τὸ μὲν τὸν λαβῆσαι· τὸ δὲ φόβῃσι

ΙΒ

ΛΟΥΚΑ

ὑπὸ σαυτοῦ πληθύνεται τοῦ μοῦ καὶ ἀπὸ φοιτῶντος μὴ θορύ
βου πάντος· ἀπὸ τρόχοντος δὲ καὶ μὴ ἐρίζοντος ἐσομένου·
δηλῶν τοῦτο δρᾶν· οὐκ ἀπὶ κόρους· καὶ ἀδράν ἔχοντας ὅλην
τυχίαν· ὅτι τόν ὑπὸ σὺ μάλλον καὶ ὅτι πάντου ὑλή· καὶ ὅτι δυτέρων πάν
τῶν χρείαν ὀργασίας τιθεμένους· καὶ οὐκ ἀναθαυμάζοντας
τὴν ὑπομονὴν ἀλλὰ καὶ ἀμύνας· ὅτι οὐχ' ἁπλῶς πρὸς
ὀύχλα ὀχ̄· ἀλλ' ὅτι δι' ὑστέρου σὺν τοῦτο δρᾶν· περὶ τῆς
τῶν ἀποστόλων διαταγῆς· καὶ περὶ τῶν μαικαρισμῶν προ
ἐγράφη εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον· πρὸ ἀπὸ φήνας πάντος
ἀνθρώπου δόκιμος τῆς θ̄ς τὴν δι' αὐτὸν πρόχειραν μομένην·
καὶ τὸ πάσχειν καὶ ἁμαρτάνειν· οὐκ ἀναμένοντας τοῖς ἁγίοις ἐ
πὶ μ· μοθοτάθησιν τὸν λόγον ἀπὸ τὰ δύναται τὸ ἁμαρτίας ὄχλον τὰ τοῦτοις·
φησὶν γὰρ οὐ αἰ ὑμὶν τοὶ πλουσίοις· ὅτι ἀπὸ ἔχεται τὴν παρα
κλησιν ὑμῶν· οὐαὶ, οἱ γελῶντες νῦν ὅτι πενθήσετε·
οὐαὶ οἱ καλῶς ὑμᾶς τὰ ὑμῶν· ὅτι οὕτω ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις·
οὐαὶ οἱ πλουτοῦντες ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἐν τοῖς δὲ μέλλουσι
πτωχεύειν· καὶ πεινᾶν· καὶ κλαίειν· ἵνα τὸ φόβον τῆς ἀπὸ
μηνησικακίας φύγωμεν τὸ πλουτεῖν· καὶ τὸ γελᾶν τὸ πρὸς τοῦτο
φαύσεως καὶ ἀγάπης· τὸ δὲ πτωχεύειν καὶ πενθεῖν· ἐν τῷ
δεῖν μᾶς θυμίαν· ὧν ἡμᾶς ἡ μὴ ἐρομομίαν ἀπὸ ἔχεται
οἱ μὲν ἁμαρτίαν τῶν· σαλλομένους ἁμαρτάνειν πρὸς τοῦτο μοῦς· καὶ τὴν
δὲ ἀνθρωπάρεσθαι πάσχειν ἀπὸ ὑλάσσοντι μ· καὶ γὰρ τοὺς ἐμὲν
μὴ ἐρομόμους ἀπὸ ἔχεται τῆς τῶν μοῦ μ̄ν μνείας ἀφῆσι μ· τοὺς
δὲ ἀπὸ ἔχοντας πρὸς πάσεσθαι συμφορᾶς· ἀπὸ ἔχεται γὰρ φή
σι μ· τὴν πρὸς ὑμᾶς μ· μοθοτάθησιν· καὶ τὴν ὁμοίαν τῆ
μοριαν ὑπὸ μένειν· καὶ τοὺς σὺν πάντας ἀνθρώπους
πάσχειν θέλοντας· Οὐ πάντων δὲ τῶν ὑμῶν συμφορίαν
ὀνόματος ἕνεκα θανάτου· μόνων δὲ ὑμῶν· τῶν πρὸς
ρι ταχρήματα τὸν πόθον μισθὸν ἡμῶν· τί γὰρ δοκεῖ ὑμῖν·
οἱ μὴ τῆς οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἀλλ' ὑπὸ νόντος· μὴ θησαυρίζε
τε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅπου, σὴς καὶ ἰρῶσις ἀ
φανίζει· καὶ ὅπου διορύσσουσι καὶ κλέπτουσιν· θη
σαυρίζετε δὲ ὑμῖν μᾶλλον θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ· ὅπου γὰρ θη
σαυρός σου· ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία σου· ΑΙΔΙΔΑΣ

συμφανεσθαι αὐτοῖς· καὶ σὺν διὰ σοφίας τὴν ἀγραφον δόξαν
μεταθεῖναι ἡμᾶς ἡ. ὅτι τοῖς τοῦ μεγάλου μεγάλοις
συμπεριφερομένοις καὶ σὺν αὐτοῖς ἀναστρεφομένοις· καὶ προ-
τοῦ μεγάλου. ὅτι τὰς ἴσας ἡμῖν τοῦ μεγάλου δυναμένας
μὴ δυνατὸν γραφας· καὶ μεθ' ἡμῶν σοφοὶ ἔσονται μόνοι σοφοὶ καὶ
διδάσκαλοι καὶ λαὸν μὴ νουμένοι· καὶ τὸν μὴ θεὸν ἀφέντες λόγον
μετὰ μόνων ἡμῶν· ἀμαυρότεραι γὰρ ἔτι καὶ μᾶλλον τοῦ ἡμιτόνιον· φη-
ροῦμεν τὸ σαυτὸ τοῦ χῦ· καὶ καλοῦμεν τὸ σὺν ἡμῖν τροφὴν τοὺς σὺν
αὐτοῖς θαλάσσης ὄντας κατὰ τὸ γεγραμμένον· τοῦτο μὲν
ἔτι καὶ ὧν μασι μὲν τοῖς κοσμικοῖς· περὶ τοῦ λεπρὸν ἰσχὺν καὶ περὶ
τοῦ παραλυτικοῦ ἰσχὺν καὶ περὶ τοῦ τελώνου ἕως περὶ τῶν ἀσίκων
τῶν παλαιῶν, ἰσχὺν τῶν νέων, προεγράφησαν τὸ κατὰ ματθ. ιβ
ὡς δὲ διὰ τοῦ ἅγιος μὲν τοῦ μεγάλου δυναμένας ἡμῶν. ὅτι σαμμαὶ τὸ δυτερόν πρᾶ
γμα. ὁ ἅγιος ἴσι δῶρον σὸν ἡμοῦσι ὡς τῆς· οὕτως σὺν ἡ. ὅτι δὲ δυ
τερόν πρᾶγμα τὸ μέρη ται· ὡς δὲ διὰ δυτερόν μὲν ἡμῶν τοῦ πάσχα
πρᾶγμα τὸ μὲ διὰ μάζυμον· διὰ δὲ σαμμαὶ τὸ μέρη ται μὴ θαυμά
σῃς· σαμμαὶ τὸ μὲν γὰρ πάσαν βορὰν τὴν καλοῦσι μ· καὶ διὰ τοῦτο
μέρη ται σαμμαὶ τα, σαμμαὶ τὸ μ· τὰ δὲ ἰσόλογα προεγράφησαν
τὸ κατὰ ματθ. αἰον· ἕως, οὗ σὺν ἰσὲ ξεστὶν φαγεῖν· εἰ μὴ μό
νους τοὺς ἱερεῖς· ὁμοίως ἰσὶ καὶ περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχον τὸ χεῖρα·
διὰ δὲ τοῦ δυναμένας ἡ. ὅτι διὰ γένη· ὡς δὲ τὰ ἰσὶ τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἡ ὡς διαμυστὸ
ρούμενοι τὴν προσευχὴν τοῦτο· διὰ δὲ τοῦ τοὺ· διὰ τοῦτο τοῦ· καὶ ἡ ὡς ἀμήν· τὴν προσευχὴν
ταύτην· ὁ ἅγιος ἰσὶ δῶρον σὸν ἡμῖν τὸ ἀμήν· ὡς δὲ τὸ ἀμὴν ἰσὶ σφραγὶς
ἔχουσα· καὶ ὡς ἰδίαν ἡμῶν τὴν προσευχὴν ἐσφράγισεν· καὶ ὡς ἀμὴν τὸ
ἀμὴν ἀσθάσ· ἀληθινοὺς ἡμᾶς θέλων αὐτοφαίνεσθαι προσ
ευχομένους· καὶ ὅτι τὰς προσευχὰς ἡμῶν ἀθροίζει μέν
μονας· καὶ οὐδὲν ὄρος ὁρᾷ μετὰ σοῦ προσηλυτοῦ μ· τοῦτο
γὰρ δηλοῖ τὸ ἅσορος· καὶ τὰ μόνας· καὶ ὡς ὄντως ἡμῶν προσ
ευχόμενοι τὸν μὲν ἡμέτερον χῦ καθὼς· καὶ ὁδηγὸν ἔχοντες ἡμᾶς
ἀναβαίνομεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· ἅσορος δὲ τὸ ταμιεῖόν σου
καὶ τὰ θύρας· καὶ γὰρ αἱρετικοὶ ὄντες καὶ οἱ σοὶ σωματι
κὰς χάρας προσεύχονται δή· καὶ ὡς ὅταν προσέρχῃ τὸ θεῷ πίστευε

ὦ ἡγεμὼν τῶν ἁγίων μαθητῶν αὐτοῦ· πρόσκαιρον ἐστὶν
φησὶ μὲν οὖν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· ὅτι ὑμῖν ἐστὶν ὑπὲρ
τοῦ μένειν· συνέρχόμενος· ἵνα ὑπερ ὑμῶν προσδοκῶμεν· διὰ
τί δὲ αὐτὸν ἐπέστειλεν προεγράφη εἰς τὸ κατὰ λατ· φάιον·
ἕως οὗ καὶ ἐλλιπὲς αἰωφθῇ ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τειχῶν αὐτῆς·
ιβ χρὴ νῦν σκέψασθαι· ὁπότε οὗτος ὁ φαρισαῖος ὁ μεμψιμοιρῶν τοῦ
μὴ μανθάνειν τὸν χν· τὴν ὁδὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁρίσασθαι· οὐκ ἀπ᾽
ἐμαυτοῦ· οὐδὲ ἵνα ὑπερ ἐμοῦ συνοῦσαν αὐτῷ· ὅθεν
ὄφελεν· οὗτος ἐμῶν προφήτην ὑπολαμβάνει τὸν διδάσκαλον· ὅθεν
ὄφελεν ἐπιγνῶναι τοιοῦτον ὄντα οἷόν περ ἐστὶν ἐμοὶ αὐτοῦ μᾶλλον
ἐπιγνῶσθαι· καὶ ἰδοὺ φησὶν γενοῦ· ἵνα τί σκῶλ πολλὰ
ἁμαρτωλὸς· ὢν λυπούσας· ὅτι μὴ ταῦτα ἐγνωκὼς ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ
φαρισαίου καὶ τὰ ἑξῆς· οὐκ ἐπιμένει αὐτῇ· οὐδὲ ἐν τῷ μαθεῖν οὐ
τῷ ἐν τῷ μαρτεῖν· οὐδὲ ἐν τῷ ἐπιμένειν ἁμαρτεῖν
μὴ μνημονεύουσαν· ἀλλ᾽ ὁρᾷ αὐτὸς· διὰ γὰρ αἰῶνος πρὸς
αὐτὸ τὸ πάθος τοῦτο ἐποίησαν· αὐτὴ δὲ πρὸ τῆς ἀναβάσεως
τοῦ σωτῆρος ἐπὶ καὶ ἐπὶ πρὸ τούτου· καὶ θεασαμένη αὐτὴν οὐκ
ἀρνεῖται· ἀλλ᾽ αὐτῷ μέρος τοῦ πάθους ἀλλὰ φοῦσα· τὴν ἀσθένειν
προνοήσασα ἐλυπεῖτο φοῦσα· ὅθεν ὁ μὴ διαφεύγειν τοῦ θανάτου
ἀλλ᾽ οὐκ ἀλλὰ τὸ δύνασθαι μὴ σφόδρα καταλαμβάνεσθαι· ὡς καὶ
τῷ μὴ προφήτην αὐτὸν ὑπάρχειν· ἀναγκάζεται σὺν διαλογισ
μοῦ τοῦ φαρισαίου μένειν· ἔχω σοί τι φάναι καὶ τὰ
ἑξῆς· φησὶν· φησὶν ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος, τὸ πολὺ μὲν ἔχαρίσατο· αὐτὸς
φησὶν πρὸς αὐτὸν· τί σοὶ μᾶλλον σὺν τοιαῦτα ἐνθυμεῖσθαι· οὐδὲ
γὰρ σὺ ἁμαρτάνεις· ἐγὼ γὰρ καὶ ἑκάστῳ χρῶμαι· ἀλλ᾽ οὐ μὴν
τοι ἀποκλείομαι τὸν ἁμαρτημάτων· μὴ τοίνυν ἐμὲ
μὴ σκανδαλίζου· τὸν μὲν γὰρ καὶ ἡμαρτηκότα
δέχεται ἐπὶ μετανοίᾳ· μὴ προσδεχόμενος τὸ φαρμακὸν τῆς ἕξεως
μολυσμόν· καὶ ὑποκρίνεσθαι τὴν κολάσιν· οὐδὲ γὰρ διὰ τὸ
μὴ ἔχειν τοῦτον ἐφίσταται· ἀποκλείεσθαί τί σ· ἀλλὰ μοιος
καὶ ἐπὶ τοῖς ὁλίγοις σεαυτὸν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι· μὴ τὴν πρόσκλισιν
σαμ καὶ ὑποκρίνεσθαι μὲν πρὸς ἕκαστον ἑξομολογεῖσθαι μὲν καὶ μὴ
ταμοιαν· ὡς γὰρ ἁμαρτωλὸς ἀπαραίτητος ἐστὶν ὁ μὴ

ιϛ ιϛ ιϛ

τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ· οὐχὶ σὺν μαστιγίων ἁρπάσαντες αὐτὸν
ῥίπτουσιν εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον· οὐχὶ σὺν μαχαίραις ἀπο-
κόπτουσι τὰ μέλη αὐτοῦ· οὐχὶ σὺν ὄφεσιν ἐμβάλλουσιν αὐτὸν
εἰς τὸν ἄβυσσον· οὐχὶ σὺν ἀσπίσιν ἀποπνίγουσιν αὐτόν· ἀλλὰ
μόνῳ τῷ ὁμόματι τοῦ θεοῦ ἀπόλλυται· διὰ τοῦτο καὶ
βολὴν τοῦ σπόρου προέγραφεν· εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ
ἀκολούθως περὶ τοῦ ἁπτεινὰ νύχνον καὶ μὴ καλύπτειν
αὐτὸν σκεύει καὶ τοῦτο πρότερος δὲ καὶ ὁ περὶ τῆς
μ(ητ)ρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· ὅτι ἠθέλον αὐτὸν
ἰδεῖν· καὶ περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων· καὶ περὶ
τοῦ ἔχοντος τὸν λεγεῶνα· καὶ περὶ τῶν γεργεσηνῶν·
καὶ περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου· καὶ περὶ τῆς
αἱμορροούσης· καὶ περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δώδεκα·
καὶ περὶ Ἡρῴδου· καὶ περὶ τῶν πέντε ἄρτων· καὶ περὶ
τῆς τῶν μαθητῶν ἐπερωτήσεως· ὅτι τίνα με λέγουσιν
εἶναι· καὶ περὶ τῆς μεταμορφώσεως· καὶ περὶ
τοῦ σεληνιαζομένου· καὶ περὶ τῶν διαλογιζομένων
τίς μείζων ἐστίν· ὅπερ ἐστὶν κεφάλαιον ρβ εἰς τὰ μι
κρὰ εἰς τὸν ἅγιον Λουκᾶν· ἕως ὧδε προέγραφεν· εἰς τὸν
ιη΄ ΜΑΤΘΑΙΟΝ· ὅτι ὁ μὲν σωτὴρ ἡμῶν ἐκέλευσε τοῖς
ἀδελφοῖς ἡμῶν· ὅτι μηδὲ ἐπὶ μιᾶς ὁδὸν ἀπελθεῖν· ἵνα δὲ
τιμωρήσωνται τὸν ὁμόματι τοῦ θεοῦ βλασφημήσαντα· καὶ
σκανδαλίσαντα αὐτὸν οὐχ ὡς σφετερισάμενον τὸ μέτρον τοῦτο
φησίν· ἀλλ' ὡς σφίσιν μὴ μαθόν· ἵνα καὶ ὁρίσῃ ἐπὶ τοῦ τοιαύτην
δίκην καὶ αὐτὸς σκανδαλισθεὶς αὐτοὺς σκανδαλισθῇ· μὴ ὁμοίως
τὸν σωτῆρα ὁμοματοῦσαν ἀμ· ὁμ τῷ ὁμόματι μου· οὐ γὰρ ἁπλῶς
ἁμαρτάνουσιν ὁ τοιοῦτος· ὁ δὲ σκανδαλίσας μικρῶν
τούτων· ὅτι ἐγὼ ὁμῶν τῶν συμπαθούντων τοῖς ἡμέρας τῆς σαρκὸς
μὴ ἦσαν αὐτοῦ· ὅτι ἐγὼ γὰρ ὁμῶν τοῦ ἁμαρτάνοντος εἰς
τὸ σωτήριον ὁμῶν ἡμῶν ὁμοματοῦσαν ἁμαρτάνουσι· ἁμαρτάνουσιν
μὲν γὰρ τὸν ὁμόμ(ατα)· σωφρονοῦσι δὲ τῷ θ(εῷ) κ(υρί)ῳ· ὅτι ἐγὼ ἁμαρτάνουσιν
θέλουσι μὴ τὸν ἀφ' ὁμῶν χάριτι, σοφὰ μὲν ὁμοῦσιν· γίνεται μὲν σωτὴρ
φησὶν ἡμῶν· ὅτι ἐγὼ γὰρ ὁμῶν τῶν συμπαθούντων τοῖς ἡμέρας τῆς σαρκὸς
μὴ ἦσαν αὐτοῦ· ὅτι ἐγὼ γὰρ ὁμῶν τοῦ ἁμαρτάνοντος εἰς
τὸ σωτήριον ὁμῶν ἡμῶν ὁμοματοῦσαν ἁμαρτάνουσιν
μὲν γὰρ τὸν ὁμόμ(ατα)· σωφρονοῦσι δὲ τῷ θ(εῷ) κ(υρί)ῳ· ὅτι ἐγὼ ἁμαρτάνουσιν
θέλουσι μὴ τὸν ἀφ' ὁμῶν χάριτι, σοφὰ μὲν ὁμοῦσιν· γίνεται μὲν σωτὴρ

ται ἐπὶ τοῦ δουβρουνιήματος. καὶ σὺ μὴ φησὶν τοῖς ἐμοῖς οὐ μὴ χρήσω. ὕδωρ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀποδιασμοῦ οὐ μὴ δῶ λιασ. ὅτι μόλος γὰρ τῶν ἰδίων μὴ χρῆσις. αὐτὴ δὲ τοῦ ἀμφοτέρων ἐξ ἡμίσεως. τοῖς δὲ λαικοῖς μὴ αὐτὴν ὑπερέχουσαν μου τοῦ ἀποδιασ οὐδὲ γὰρ ὅτι μόλος ἢ τῶν δὲ λαικῶν μὴ ἰσχύσις. καὶ ταῖς σφριξὶν ἐξ ἡμισείας ὅμ. ἵνα δὴ ὁ θεὸς ὅτι σὺν πρὸς ἁμαρτίαν μὴ δόξητε. ἢ αὐτοῦ τοῦ ἁγίου σίωνος ὅτι ῥοθήσῃ ῥοῦσα. εἰ δὲ καὶ μιασταὶ φρονήσασιν οὐ φίλη μὲν οὐ μὴ δῶ λιασ. οὐδὲ ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ἡμίσασ. αὐτὴ δὲ μὴ ταῦτα πρὸς φόνου καὶ ταὶ ἐξ ἰοῦσα μου τοῦ ἀποδιασ. μύρα τοῦτο σ ἡμέτερον. καὶ ἀποδιδόασ ὅμ ὅταν τὸ οὐ τοσ ἐθῶν προφήτης. ἐγὼ μὲν σὺν ἀμφὶ σ καὶ τοῦ ταῦτα ἡ ἡγυμὴ αὐτὴ ἡ τὶ σ αὐτὰ ἁμαρτίαν αὐτοῦ. ὅτι ἁμαρτωλὸσ ὅτι μ. γὰρ ἢ καὶ μὴ δὲ ἐν τούτου. ὅτι οὐ λεηγὸ οὐ μὴ καὶ τοῦ ὡσοὺσ διαλογισμοὺσ ἐπὶ ταμιαι. καὶ πᾶσ ἁμαρτίασ ταύτησ γὶ μὲν σὶ ὡσ δὲ ὁ καὶ σὲ μὲν ὁ ἀπὸ ταῦ δὲ ὡσ ὅ ἐξ ἐγχω. καὶ τὸ μόγλο μ τῶν ἁμαρτημάτων μου ταύτησ ἐπὶ ταμὲν οσ. λέγω σοι. ὅτι ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆσ. αἱ πολλαὶ καὶ ταὶ ὀξῆσ. ὁδὸ ξ ἐν δὲ ὁ σὺ ἀμφότεραι σὶ ὅτι καὶ ἐξ ὁρισθέντεσ ὅτι οὐχ ὡσ προφήτου υἱῶν. ἀμὲν ὡσ δικαίου τοῦ δίκαιον αὐτοῦ ἐν μοσ. τὸ δὲ ἐπὶ τῶν δικαίων. λέξομολόγησισ τῇ σῇ νάνει καὶ τὸ δαίμενον καὶ ἡ τὶ μὴ καὶ ἡ πολλὰ ῥατὸν ἀποδιασ ταῖσ. ἐπὶ σὲ μὲν δὲ αὐτὴ ὁ χ̄ σ. ἐ ἡ πολ ταῖ σ ασου σὺ σωθῆναι σὺν ἀμφὶ σ καὶ τὸ δὲ ἐπὶ τὸ ἐπὶ ταῦ σαι αὐτὴν. ὅτι ἐξ ουσίαν ἐχ ἀφίεμαι ἁμαρτίασ ἐ τὸ δὲ βαστάζειν σὺ σ ἀρίθμησιν. τοῦ τὸ ἀπὸ μ. τὸ μὴ ἐξ ἁμαρτιῶν σ. ἀλλὰ δὲ καὶ ἀπὸ μὲν καὶ ὁ μὴν. ἡ μὲν σ σωθήσεται ἐξ ὁμολογοῦσ. τὴν ἀσεβείαν τοῦ θῦ. ὁ οὐρανὸσ θὲν παραγενόμενοσ ἡ διάσταλσ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ σωθῆναι δὲ ἐπὶ τὴν ἀσεβείαν διαλῦσαι τὸ μοῦ μῶν. ὅτι μὴ γὰρ καὶ ἡ τὶ αὐτοῦ δὴ μιούργημα. ὁ πᾶσ οἱ δὲ ἀπὸ γάμην ἀποσταίν τῶν. τῆσ οὐρανίου καὶ τὰ ἀπόσ θασ τῶν ἐμοὶ γὰρ ὁ μὲν καὶ τὰ ἀφέσ μὲν σὶ ν. οἱ δὲ δόλιοι ἦσαν σὺν αὐτῷ οὐ μὴ σ ἀγόμενοι. ἀμὲν μανθήτου μενοι καὶ πᾶσ ἀγω νούμενοι πρὸ τὸ δὺ ἀγόμ. ἀγ ἡ μὲν οὐ μὴ δὲ αὐτοῖσ ἀπὸ σωθῆναι σὺν αὐτῷ ὁ μὲν

ὑπερβαίνειν τὸν ὁρισμὸν τοῦτο τὸ ἁμάρτημα τῶν
οὐσιωδεστέρων ἐστὶ τοῦ ὁρισμοῦ· διὸ καὶ ἄλογον
δοκεῖ μοι πρὸς αὐτὸν τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιχει-
ρεῖν τὰ ὁποιαοῦν ὁρίσματα ἐλέγχειν τοῦ ὑπερ-
βαίνειν τὸν ὁρισμόν· ὁποῖόν τι καὶ τὸ ἐν τῷ πρώτῳ
μέρει τῶν ἀναλυτικῶν ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους
εἰρημένον· τὸ γὰρ ὑπερβαίνειν τὸν ὁρισμὸν
ὅταν ὑπὸ μὴ ἐνόντων ὁρίζηται τὸ ὁριστὸν
ἔφη δεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὁριστὰ
ὁρᾶσθαι μὴ ἐκβαίνοντα· οὕτως δ' ἔτι τὸ ὑπερ-
βαίνειν τὸν ὁρισμὸν ἐλέγχειν οὐκ ἔστιν ὅτε
καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων ὁριζομένοις
ἐνδέχεται τὸ ὑπερβαίνειν τὸν ὁρισμὸν· οὐ γὰρ
ἐνδέχεται τοῖς ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων ὁριζομένοις
μὴ ὑπερβαίνειν τὸν ὁρισμὸν· διὸ καὶ τὸ ἐν τῷ
πρώτῳ μέρει τῶν ἀναλυτικῶν ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους
εἰρημένον· τὸ γὰρ ὑπερβαίνειν τὸν ὁρισμὸν
ὅταν ὑπὸ μὴ ἐνόντων ὁρίζηται τὸ ὁριστὸν
ἔφη δεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὁριστὰ
ὁρᾶσθαι μὴ ἐκβαίνοντα· οὕτως δ' ἔτι τὸ ὑπερ-
βαίνειν τὸν ὁρισμὸν ἐλέγχειν οὐκ ἔστιν ὅτε
καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων ὁριζομένοις
ἐνδέχεται τὸ ὑπερβαίνειν τὸν ὁρισμόν· οὐ γὰρ
ἐνδέχεται τοῖς ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων ὁριζομένοις
μὴ ὑπερβαίνειν τὸν ὁρισμό

τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἀπὸ τοῦ
αὐτοῦ. τοῦτο δὲ οὐδαμῶς ἔστιν ἴδιον
τοῦ αὐτοῦ τοῦ σημαθηκέναι. οὐδὲ γὰρ
ὁ λευκὸς μόνος ἐστὶν ὁ λευκὸς παρὰ
τοῦ λευκοῦ τινὸς ἀλλὰ καὶ ἄλλοις
τισὶν ὑπάρχει τὸ λευκὸς εἶναι. ἀλλ' ἴσως
ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦτο ἐνδέχεται. οὐ
γὰρ ἐνδέχεται ἄλλοις τισὶν ὑπάρχειν
τὸ δύο εἶναι ἢ τοῖς δυσὶν. ὅταν γὰρ
τὸ δύο κατηγορῆται τῶν δυσίν. οὐκ
ἔστιν ἄλλο τι ὃ κατηγορεῖται τῶν
δυσὶν ἢ τὸ δύο εἶναι. ἐπὶ δὲ τοῦ
ἀριθμοῦ τοῦτο ἐνδέχεται. ἐπὶ δὲ τῶν
ἄλλων οὐκ ἐνδέχεται. οὐ γὰρ ἐνδέχεται
τὸ λευκὸν εἶναι καὶ ἄλλοις τισὶν ὑπάρχειν
ἢ τοῖς λευκοῖς. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ
ἐνδέχεται. ἐπὶ γὰρ τοῦ δύο καὶ ἄλλοις
τισὶν ὑπάρχει τὸ δύο εἶναι ἢ τοῖς δυσίν.
ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦτο ἐνδέχεται
ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων οὐκ ἐνδέχεται. οὐ γὰρ
ἐνδέχεται τὸ λευκὸν εἶναι καὶ ἄλλοις
τισὶν ὑπάρχειν ἢ τοῖς λευκοῖς. ἐπὶ δὲ
τοῦ ἀριθμοῦ ἐνδέχεται. ἐπὶ γὰρ τοῦ δύο
καὶ ἄλλοις τισὶν ὑπάρχει τὸ δύο εἶναι
ἢ τοῖς δυσίν. ἐπὶ γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ
τοῦτο ἐνδέχεται ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων
οὐκ ἐνδέχεται. οὐ γὰρ ἐνδέχεται τὸ

ἱ ἀσθω σ δηλο μότι καταξιοῦμεν οἱ ἀλλὰ μᾶλλο μᾶν τοῦ τοιχέ
ρᾳβ· ὅτι τὸ ὁμόματα ὑμῶ μ γεγραμμένα μᾶν τοῖς σῦμοῖς· οὐδὲ
μόλυνθο σ· ἀλλὰ διαμυλήμελο καὶ χάριτο σ καὶ δόξης θῦ· καὶ ὁ
μᾶν δὲ αὐτο λοσ ἀμῶ θοῦ μάτω ν οἱ ταφ· οἱ δὲ ἀμοῖ ματω ν ὀν τῶν ἀμῶ
γραφο μέν ταν· αὐτη τοίμυ μάτι μὴ ἀμηθι μὴ χαρὰ τὸ ἀμῶ γράφ
θαν· γραφέν τα δὲ δι ὰ σο σ· ὅσο μᾶν καὶ μὴ τῶν τοξα ξιῶ ματτι· καὶ τὴ
τ τῆσ ὀμορ γάσασ χάριτι· τὰ ἀκόλου θα τοῦ τῶν οἷον ἐν αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσα το τῷ πνι καὶ μαι καρίοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέπον
τε σὰ, βλέπε τε· καὶ περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος μολλικοῦ· ἕως
καὶ τὸν πλησίον σου ὡσ σεαυτὸν προέγραφη εἰς τὸ κατα μαθαῖον·
ιϛα ζωα μοθέτησ ὑπὸ τοῦ σρ σ ὁμομιὸσ· τῆ ὠφελο μίαμ ὃ ζ ὁρρηζ ὃν·
οὐδὲ μαῦ θμαι πλησίο μαὐτοῦ τι θέμενοσ· ὡσ σοὐδὲ μὸσ ὁμοσ
αὐτοῦ καταὐτὴν ὠφελο σίαν ἡμῶν ὁ φαμίλου· τοῦτο γὰρ λέγω ἀπο
δόσιμα τῆσ ὁδοῦ· ὁ δὲ θέλω μὴ μᾶν ὡσαι ἑαυτὸν μᾶλλο ν πρὸσ
τὸν ιν· ἢ καὶ τισ ἀτίμμου πλησίο μ· πλουσίω τερ ἐπιστολὴν ϛλνϛ
Ὁ μομιὸσ πλησίο μ μόνο ὃ μόζ ὃ μᾶν ἀλλὰ καὶ τὸν ὠφελο μένο ν·
τὸν ὠφελο μενο ν τῶν ὑπηρε τῶν καταὐτὴν ὠφέλι αν· οὐ γὰρ τὴν οὐ
σίαν μᾶν τοῦ ὑπηρε τοῦ καταὐτὴν ὠφέλι αν· ἡμᾶσ καὶ ἑαυτὸν ὠφελεῖ
οὐσκ τοῦ ὑπηρε τοῦ ὅλο μ ὃ μᾶν ἀλλὰ τοῖσ ἀξιο μασι μὴ ταὶ πρᾶξ
σιμ· διὸ θέλω μ ὃ αὐτὸ μ ὠφελη θῆσαι· τοῦ τέστι μὴ ἐλαττο μ ἀποδέξαι
ὡσ ὑπηρε τοῦ σ ἑαυτὸν ὠφελη τὴν ἀρε τὴν· ἵνα μᾶλλο ν ἑαυτὸν ὠφελήσασ
θαι φησί μ· ἢ καὶ τισ ἀτίμμου πλησίο μ· δέξ ο μαι τὸν οὕτω
μέγα· ὁδε σπέρ ἀποδέχο μαι τοὺσ ἡ τ τῆσ· μᾶλλο ν γὰρ ἢ μᾶλλο ν αὐτὸσ
ὡσ ἑαυτὸν· οὐ ταῖσ πρᾶξ σιν οὐδὲ τοῖσ ἀξιώ μασι μᾶν· ἀλλὰ τῇ φύσει
ὡρίσα το τὸν πλησίο μ· μόνο μοῦ χί μόνο μ· οὕτω σοι τὸ ὡσ σεαυτόν·
ὅτι οὐδὲν τῶν ἀλλο τρίω ν μοχθο· ἵνα μὴ ὁ ἑαυτοῦ τῶν σφίσι ἀρέσ
κο μεν ἐν· μὴ χρῶ σθαι δὲ μᾶν τοῖσ ὠφέλι μα τῆσ ἀγάπη σ· δοῦλο
τοῦ σοῦ θέλο ντα μοῦ σαι τὸ δοῦναι· ἀλλὰ καὶ δοῦλο σ
ὠφελῶ ν γὰρ, σὺ· ὡσ οὐδὲν ἐν τοῦ δοῦ μόνου νόμι ζεσθαι πλησίο ν· οὕτω
τὸ κακὸν μόνο ν· ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάθω σύνη· καὶ τὴν δὲ σεαυτὸν μᾶλλο ν·
δὲ ἀνάγκη τοῦ τολμᾶν τὸν σαμαρίτην σοῖσ ἔργα σι λιτήριο σι· τὸν γὰρ
πλησίο ν τὴν φύσει μεῖναι· οὐ τὴν ἀρε τὴν· λέγω δὲ οὐ σίαν· οὐ τῶ ἀξιώ
ματτι· ἀλλὰ τῆ συμπαθείᾳ λέγω τῶν πρόσω τὴν σθένειαν· ὃ
μᾶλλο ν οὖν μὴ γοῦν μᾶλλο ν ἀγαθὸν πλησίο ν· τὸν δὲ ὁ μόζυγο ν μᾶλλο ν αὐτοῦ ἀγ

τοῦ τοῦ μὲν αὐτοῦ σώματος ὄντος ἀμφοτέρων
τοῦ ἀνθρώπου καὶ θεοῦ ὅλου τοῦ μὲν τελείου
σαρκὶ καὶ γὰρ ὁ θεὸς οὐ παρὰ δόξαν ἀλλ' οὐ παρὰ δόξαν αὐτὸ τοῦτο
φασὶ μὴ δοῦναι ποιήσαμεν· τὸ ἡμᾶς ὅλους εἶναι δι' ὅλου καὶ ἐν
ὅλῳ ὅλοις τοῖς· παρ' οἷς καὶ ἐν ἑαυτῷ· οὐ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν.
ἀλλὰ λέγουσιν ἀμφοτέρα ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις ἐν αὐτῷ ἀληθῆ. χωρὶς
τροπῆς καὶ φαντασίας γενόμενος αὐτός· τοῦτο γὰρ ἴδιον ἐστὶν
γνησίου μὴ φιλοτεχνεῖν τὸ σῶμα ἀμφοτέρῳ φάσκειν τοῖς ἄρρασι τοῦσιν
καὶ μὴ ἀφίστασθαι περὶ ἀμφοῖν λέγουσιν· ὃ ὅθεν καὶ οἱ μὲν τοῖς ὅλοις
ἐν ὅλοις ἀμφοτέροις τὸ μὲν θεῖον καὶ ἀνθρώπινον καὶ ὅλον τύφος ἐστὶ
ὅλαις τοῦτο μὲν ὕβρεσιν· οὐ γὰρ οἷόν τε θεῖον ἄνθρωπον αὐτὸν μὲν
εἶναι· οὐ γὰρ ὑπομένουσιν τὴν ὑποστροφὴν αὐτὴν τὸ τοῦ
πρὸς μάτου μὲν χαμαιπετὲς καὶ ἀνίατον· ὃ ὅθεν δὴ ἀπὸ τούτου ἁμαρτάνοις
καὶ τοῖς ὅλοις αἰσθάνεσθαι μέν· ὅτι δὲ ἴδιον ὑποστροφὴν
εἶναι ἀσθενῆ· ὃν ἑαυτὸν γὰρ ἡμᾶς φθορᾶς· ὅτι δὲ μὲν τοῦ σώμα
τος αὐτοῦ· φασὶ δὲ ἀπαθὲς μὲν ἀνθήναγον· τοῦτ' ἔστιν μὴ φθαρτὸν
ἡμῶν γενόμενον ἀνθρώπου καὶ χωρὶς τῆς
οὐ λέγει γὰρ καὶ τὸ ἀδύνατον γενόμενον ἡμᾶς καὶ
ποιοῦσα πατρὸς ἀλλοῦσομεν. οὐ λέγεσθαι ἁμαρτίαν τῆς καὶ
μοσαμεῖ τῆς ὅλης μὲν ἀνθρώπου· ἀμφὶ τοῦτο ἀλλοῦσομεν· πορεύ
σθεὶς τῶν μαθητεύσαντες πάντα ταῦτα ὅθεν ἐστὶ καὶ τοῦ ὄχλου· καὶ ὅτι
ὃν πάντα τὸ ὅθεν φόβου μόνον σαυτὸν μὲν καὶ ὀργάζομεν ὅλαις
σὺν ἡμῖν. ὅλοις τοῦ αὐτὸ μὲν· πῶς δὲ ἀπαγαγὼν μὲν ἐξ ὅμου ἐστὶν
μέσας ἡμῖν ὅλου. ὅπως ὅλοις τῆς ὅλης μὲν ἀνθρώπου συμφόρᾶς ἡμῶν ὅλοις τοῦ
τῆς πρὸς μυθεῖαν μὲν ὅλαις μὲν ὅθεν ὁμαυτὸν σὺν ὁ χς ὃν αὐτῆς
καὶ αὐτὸ γένεσθαι μὲν ὅμοιον καὶ ὅμοιον καὶ ὅμοιον πάντων. ἐξ πάσας ἁμαρτίας
καὶ μὴ ἀφίστασθαι περὶ ἀμφοῖν λέγουσιν· ὃ ὅθεν καὶ οἱ μὲν τοῖς ὅλοις
οἱ ἀπὸ τόλοι. καὶ οἱ μὲν αὐτοῦ πάντων ἐξ ὅλης ὅλαις τοῖς· οἷς τὸ σῶμα
μὸν ἀμφοῖν μὲν ὅλων ὅλων τῆς χς δύο ὅλων ἀρίων· πρὸς μὲν τὸ ἐστὶ μὲν ὅλος
τοῦ λίθρωστῆς ὅλος ὅλων ὅμοιον ἐξ ὅλης ἐξ πρόσθεσις· ὡς σὺν αὐτὸ πρὸς
δαπανᾶν ὅλος· ὃν ὃν τὸ ἀπαμβρέχεσθαι μὲν ἀπόδοσις· δύο δὲ
δλων ἀρίων· τὸ δὲ δύο ὅλων θεῖον ἡμῖν πάντα καὶ καὶ μὲν ἀπὸ
φοντόρας οὔσας τοῦ δὲ καὶ μία ὅλου αὐτοῦ ἀμφοῖν ἐξ ὃν ὁ σωτὴρ

τοῦ τοῦ μὲν κατὰ τοῦ σώματος ὁ νοῦς ἀεὶ μὲν ὑπὸ ζύγιον τὸ τοῦ νοῦ
τοῦ ἀνθρώπου ἐκλαμβάνεσθαι ὡς ἐστὶ τὸ μὴ τρεπτὸν μόνον
σὺν καὶ γὰρ ὁ δοῦλος ἐλεύθερος οὐ παρὸ δοῦλος ἐστιν. αὐτὸ τοῦ παρὸ
φασι μὲν δοῦλον ποιήσαι μόνον τὸ λύσας ὡς ἐλεύθερον δοῦλος καὶ ἐλεύθερος
νόμῳ ὡς τὴν γῆς παρὸ ἴσης καὶ ἐλευθερίας. οὐ γὰρ ὁ φθημόνος.
ἀμφὶ λίζειν ἀμφὶ τρέφειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὰ ἐλεύθερα. χωρὶς
τρόπος καὶ φανταστικὸν γνώμενον ἀπὸ. τοῦτο γὰρ ἴδιον ἴσαπεῖν
γνησίων μὴ φιλοτεκνεῖν τὸ σῶμα ἀπορρέφεσθαι τοῖς ἄρρωστοῦσιν
καὶ μὴ ἀφίστασθαι περὶ ἀνθρώπων. ὁ θεὸς καὶ οἱ μὲν τοῖς θεοῖς
ὡς ὑγιάνειν τὸ μὴ διδασκαλικὸν λόγον καὶ ὡς τύφεται.
θεραπεύειν τοῦτο μὴ δεῖ ἀσθενεῖν. οὐ γὰρ οἱ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐλεύθεροι αὐτὸν θεὸν
δεῖν. οὐ γὰρ ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὡς θεραπεύειν ἀπὸ τὸ τοῦ
πρεσβύτερον καὶ ἀμίαντον. ὁ θεὸς διὰ τοῦτο ἀμαρτάνοις
καὶ τοῖς θεοῖς ἐστι συμφέρει. ὡς δὲ ἴδιον ὑπὸ ζύγιον ἀνθ
ρώπων. ἐν ἑαυτὸν γὰρ ἡμᾶς σῴζει. ὅτι ὁ μὲν ἐν τοῦ σώμα
τος αὐτοῦ. φασὶ δὲ οἰκέται ἀπὸ ἀνθρώπων. τοῦτ' ἐστὶ τὰ ἐλεύθερα
ἡμῖν. τὴν παῖδα τὸν ἐν γενόμενον ἐν δοῦλοι καὶ χωρὶς τὴν.
οὐ λέγει γὰρ ἐαυτὸν τὸ ἀνθρώπου καὶ τὴν δεῖ καὶ
μὲν αὐτὴν ἐστὶ ἐλευθερίαν. ἀμφὶ τοῦ τὸ ἀνθρώπου. πορεύ
θεὶς τὸν μαθητεύσαντα παῖδα ἐστὶ τὰ ἐλεύθερα καὶ τὰ ζῆν. καὶ ὅτι
ἐν παῖδα τὸ ἐλεύθερον οὐ μόνον σαυτὸν καὶ ἐν ἐργαζόμενον δεῖ καὶ
σώματα. δοῦλος ἐστὶ αὐτὸν ἐστι. πῶς δὲ ἀπαγαγὼν μὴ ζῶν ἐστὶ μὲν
μέσον ἡ ζῶσαν. ὡς δὲ ἐστὶ τὴν δεῖ καὶ συμφέρει ἐστὶ δοῦλον
τὴν πολυθεΐαν. ἐν δὲ τὸ ἐστὶ ἐν ἐλεύθερον σὺν καὶ
μὴ ἐστὶ ἐν ἐλεύθερον. ἐν δὲ ἐστὶ ἐν ἐλεύθερον ἐστὶ ἐν ἐλεύθερον
ὁ ἀνθρώποι. καὶ οἱ μὲν αὐτὸν ποιεῖν ὡς δεῖ διδάσκαλοι. οἷος ἐστὶ σῶμα
μὸν ἀμφὶ τὸ δεῖ καὶ μὸν δεῖ ἐστὶ τὴν χ̄ν̄ δύο δὴ καὶ ἀρίστου. πρὸ μὲν γὰρ ἐστὶ μέσος
τοῦ λόγου ἐστὶ ἐν ἐστὶ ἐν ἐλεύθερον ἐστὶ ὡς προσῆκε. ὡς σὺν ἀμφὶ
δαιμονίων. ἐν δὲ ἐν τὸ ἀνθρώπου χαθεῖν μὲν αὐτὸν δεῖ ἐστὶ ἐν ἐλεύθερον
δὴ καὶ ἀρίστου. τὰ δὲ δύο δὴ καὶ θεὶς καὶ ἐν ἀμφὶ καὶ ἐν ἐλεύθερον
φοντέρας οὔσας τοῦ θεοῦ καὶ μίαν ἐλεύθερον τοῦ ἀνθρώπου ἐν ἐστὶ ἐν

ὑμοῦσαμαὶ τοῖσ σιμβόηλαι ὁ ωαμ ταὶ ἡ δὲ ωσ τοῦ τοσ ωοιὴ
λιβν. ἀλλὰμου θελήσαι τοῦ τοῦ σ ωαφνόμβνοσ. μωσαγγλιασ
ωροφάσιμ τὸ ωραίγμεω ωοιοῦμβνοσ. ὅ τιαμ δαμίσθη δὲ
δφαρισαῖοσ. ὁ τιοὐ ωροτοῦ ἀρίστου ὑμαμ ίσθη. ἀρυμῆσ σφέ
δραν. τοῦ τογὰρ ὡσ ποιοῦμβνοι. ρύσωου ωαμ τὸσ ὅαὐ τοὺσ σὲσ
ὑμόμιζομ ἀπωαμμάστγομ τεσ. ὁ ωσ ροὐδαμοῦ ωροὸσ σφαζ ὑγμωῦ
σιὸσ τοῦ τοωοιφμ. μόμ ηγὰρ ἡ δι ἀπ ὸμ ὑδαπ ὸμ ἀωὸμ ηπ ισχφ
δφάπ ηφ ἰαπ ὅπ ιμ τοῖσ ρυ ωῶσ ιμ σφμαπ ιπῶσ. ἀλλαρσίαμ δὲ.
ηπ ὧφσμοῦμ ηαι ηαρδίαμ ἀωαμμάζαι. ηἄ τοὐ ντωμ ἀ ιςόλουφα
ὅιον. ὁ τι εἶπε νοῖσ ς. ὑμεῖσ οἱ φαρισαῖοι τὸ ἔξωφεν τοῦ ποτηρίου.
ἔψωσ. τὸ γὰρ ἄτιον ηπ ἄδιδάξει ὑμᾶσ προέγραφηεἰσ τὸ καταματ
ιςδ ωσ ρὶ δὲ τοῦ ζαχαρίου. οὗ φ ωμ ὸλιο. ὁ τι μφαζὺ τοῦ θυσιαστηρίου
ηαὶ τοῦ μαοὺ ὅφαίγη. ὁ αὐτοσ γὰρ ηγόριοσ ὁ μύσ ηοφ ηοῖμ. ὁ τι
ὁ ωσ ρὸσ τὴμ τοῦ ωροδρόμου. ηαὶ ὡσ φδὴ οὐ ηαὶ ωσ χωρ ηοσ ὑμ τὴμ
ωαμ αγ ἰαμ θσο πόλιμ μαρ ίαμ. ηαὶ μφὰ τὸ μάῤῥ θορ ομ πόλιμ. τοῦ
ηαὶ ωαρ θόμ ιοι σ ηαὶ αὐτὸ τὸ μόμ ομ ἀωὸ λιβ ηλ ηρο μόμ ου τὸ ωσ
ὑμ τοῦ μαοῦ. ἕως δὲ οὗ τοσ ὁ τὸ ωσ ο μφαζὺ τοῦ μαοῦ ηαὶ τοῦ θυ
σιαστηρίου. ὅμαρ τύρ φ δὲ ηαὶ ηαοσ ίβαπ ηὸ ὁ υ τί σθω σ ὁ φμαι. τὸμ
ὁ φόβ ὑμ ηὴ τὸ μαῦ θρω ωίμ ηὴ ω. οἱ ηα μομ ηὴ ω σ ὅβ ἀὐ τηὸ ηαὶ τὰ
ἀμ ήθ φ ἀμ ωροβ ὑθομ ται. φ όμω τοῦ μὴ ὑβ ρ ίσθη ηαοσ ίφ ὑ
ωσ οχ ρ ίου σ. ὃ γὰρ τοῦ το τὸ ὑ ἱὸ ρ ὑβ ρ ίφ ὑμ τοῖσ θυσιαστηρίου
ιςζ ὑμ ηαὶ τοῦ μαοῦ ηαὶ τοῦ φ ὅβ ἀμ ἀμ. ὃ ηἀ τὶ ωροφ τοῦ μ ὴ ωόμ ηα αὐτῶ.
ὃ ηἀ δαισ ηαι ῤ ῥ. ὁ ωφ ὰ ὦ ἀὐ ὃ ἡ φ ὁ μου μ ὑ ρ ίσ ασθαι μφ ὃ μοῦ τὴ ὼ
ζ ὑμ ηρο μομ ίαμ. ἀ ωσ ηρι θφ ὸ ὴ ωσ ὑμ. ἀμ θρω ωό. τ ίσ ομ ὑ ηα
ζ τάπ ηασ ὑμ ὑρ ι τὴ ὼ ὑμ ἡ μ ὑ ρ ι φ τὴ ὼ ὑ ὃ φ ὐ μ ὰσ. ὡφ ὴ δὲ ωσ ὸ ῤ ὑ ὃ ἡ ρ ὸσ.
ηαὶ τὰ ὐ ἡ φ ωσ ὼ μ ὰι ηὰ ἡ μ τὰ ὐ χ ρ ὴ σ ι μ α ὼ ηαὶ ωρ ὸ ὰ ωσ τ ηρ ί α μ τ υ χ ὴ σ
σ υ μ τ ἡ φ ὶ ο μ ηαι ωσ ὸ ὴ ὶ ὐ ὑ μ ὸ ὴ ὶ ὐ ὑ μ ὸ ὴ ὶ ὐ ὑ μ

ὁ δὲ φίλος ὁ παραγενόμενος ὁδοῦ λέγει ὅτι ἐξῆλθεν αὐτὸν μὴ
θέλειν ἀριστοποιεῖσθαι· ἵνα οὖν οἱ ἄλλοι οἱ παραγενόμενοι
πρὸς τὴν ὄχλησιν τοῦ μείζονος ὥρας παραλάβωσι μὴ μάσφιμοῦσιν
γὰρ ἡμᾶς· λέγει αὐτοῖς τὴν ἡμέραν σου τὴν ἐρίαν ὑβρίζουσιν οἱ
οὐμβροι· ὃς ὁ μὲν φησίν· ὅτι χαρὰν ἡγήσεται ὑβρίζουμαι λέγει τὸ ἐξῆς·
τὰ δέκα μοι ἀπὸ τοῦ τὴν ὀλιγίστην ἀμαυρούμενα· τοὺς σταφυλῆ
τας ὡς τὰ μῆλα· λέγω δὲ τοὺς ὑπὲρ τὴν ἀμπελίαν τοῦ
ἀγροῦ· περίεστηκεν· λέγει δὲ τοὺς ἐν τῷ κήπῳ σὺν ἀμαυρούσθαι.
ὡς καὶ περὶ τοῦ τοιούτου τὸ σὸν σῆμα· ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἄμπω
τος ἐμοὶ καὶ δυσμενῶς ἔχουσι μοι καὶ ἀναλήμψεσθαί μου μᾶλλον ἄμπω
λον καὶ τὸ ἐξῆς· ἀναιδῆ δὲ ὑβρισμένον τὸν αὐτὸν τρόπον·
τὴν μὲν ὑπὸ τῶν ἀμαυρουμένων προσοχήν· τὸ δὲ ἐστὶ ξένην τὸν
πρᾶ· ἐλαίαν καὶ τρυγόνα καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ περὶ τοῦ ἐχόντος
δαιμόνιον ἰσωφόν· καὶ περὶ τῶν λεγόντων· ὅτι ἐν Βεελ
ζεβοὺλ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· καὶ ὅτι ἀνθρώπου καθάρ
τον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰ ἑξῆς·
ἕως καὶ ἔσονται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν
πρώτων· προέγραφεν εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον· διὰ τί τὸν
γυναικὸς φησὶ μοιχεύει· μαθαρίαν ἡγοῦμαι καθάπερ ἀπόστολος τὸ
ἐξῆς· αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τὸ ἔχει οὕτως· μόνου μοιχεύματος λόγου
ἐποιοῦμεν τοῦτο· καὶ φυλάσσομεν αὐτό· ὡς δὴ νῦν
οἱ ὧν θέλομεν γαμεῖν μὴ ἔχοντες· τοὺς ὑπὸ τὸν γάμον
τελοῦντας αὐτὸς τὸ ὄνομα ποιεῖ μοιχαρίζεσθαι τοὺς
τοιούτους· φοινικῶνα δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ἵνα καὶ αὐτὸς
ἀλύσσασι μάθῃ· καὶ μανθάνωσι λαβύσῃ· καὶ μὴ λαβύσσασθαι
γάσηται· καὶ ὀργισθεὶς ἀφῆκεν καὶ δοξασθῇ· μετὰ
πάντων τῶν μὴ φοβουμένων· καὶ φυλάσσομεν τὸν πάσ ὄντο
μον πάσ τὸ δικαίου· ἅπερ εἶπεν ὁ δεσπότης χς· ὅτι ἡ
γενεὰ αὕτη· γενεὰ πονηρά ἐστιν ἕως ἔσται φωτεινὸν
ὅλον προέγραφεν εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν· τί μου ὄμβλυν
ποιῶ μὴ φῶ μὴ καθαρίσω μου τὸν φαρισαίων ὄμμα· καὶ καθαρίσω.
καὶ ἀφαιρῶ μου· μὴ θέσ· παρὸν ὁ σὸς ἐξῆς αὐτὸν· χσ· ὃ θς οὐ
παρητήσατο· ἀμφοτέρων δὲ μνήμην ἐποιήσατο· ὡς ἂν μὴ τὴν

χρηστέον καὶ πρὸς τὸν καὶ τοῦτο φησιν·

ὑμοῦσαμαὶτοῖσοιιδοόμηιταιὸπαμηταιὰ ϕδὲοσ τοῦτοπαοπαοίη
ιοσμ. ἀμμὰμουθϕιλῆσαι τοῦτουσ ωαϕὰνόμισμοσ:μωσαγγλασ
ωαρόϕασιμτὸωαράγγλωωοιοῦιμσμοσ· ὥσιαμδαμίσθηδὲ
δϕαρισαίοσ:ὁτιοὐωρὸτοῦἀρίσουδικαιωίσθη· ἀρυμῆσσοῖσ
δραυ· τοῦτογὰρὥσοιουμδικᾶμοι· ρύσσουωαμτὸσδαὺτουσὥσ
ὑμόμιζομάὥσωμμαίτομτῶν· ὁωσροὐδαμίουωρὸσσάξυμμοῦ
σηὸ τοῦτοωοιᾶμ· μόμηγὰρἡδιαὐτῶμὐδαὐτωμἀωὸμήτισχῆ
δκαὐτημίαμἀὐτὰμτοῖσ ρυωὼσιμσοωματιῆσσ· ἀμιαρσίαμδὲ
τηὼϕσμοῦμμαὶμιαρδίαμἀὐτωμμάξαι· τᾶτοὐντωνἈΙCΟΛΟΥΘΑ
ὅΙΟΝ·ὁΤΙΕΙΠΕΝΟΙΣC·ὙΜΕΙCΟΙΦΑΡΙCΑΙΟΙΤΟΕΞΩΘΕΝΤΟΥΠΟΤΗΡΙΟΥ·ΘΑΙΟΝ·
ΕΨΩC,ΤΟΓΑΡΑΓΙΟΝΠΝΑΔΙΔΑΞΕΙΥΜΑCΠΡΟΕΓΡΑΦΗΕΙCΤΟΙCΚΑΤΑΜΑΤ
ωσρὶδδοὺζαχαρίου· ὃὐϕωσὸμὸῖσ· ὁτιμϕαζὴτοῦθυσιαστηρίου
μαὶτοῦωμεσὺδοξάσῃ· ὁἅγιοσγγηόριοσὁμύσηοφοῖσιμ· ὁτι
ὁωαμὴρὁσὴτμτοῦωροδρόμου·μαὶωαϕδὴὁὐμαωοχωρησομτηὼ
ωαραγγλίαμθσοτοῖσιμαριαμ·μαὶμϕαὐτὸμάϕοβοσμτόιομ·τοῦ
ηγαὶωαρὰθσμοισιμαὐτὰτὸμόμομἀωοιωθμϕηρομόμουτοῦωσου
δηὐτοῦμαὼ·ὑμῶὸὲὁὐτοσ·ὁτοῦωσοσμϕαζὴτοῦμαὺμαὶτοῦὺ
στασηηρίου·ὅμαρτύρϕδὲμαὶμασσοίϕαὐτηὸὐτίσσωσϕόμαι·τὸν
ϕόγοὺτμὴσιμάμαρθρωωίμων·ὁὶκαιρομιῶσοὅξαὐτηὸκατὰ
ἀμίνοδαμαὶωροσϕύθομτα·ϕόμωτοῦμὴγοὐθαμιασοίμϕδὲ
σωσχρίσουϑ·ϕϕὰὐτοῦτοτὸμὶσοῦωοιϕσαὶζὴτοῦθυσιαστηρίου
μαὶτοῦμεσὺμαὶτοῦὐρανοῦϕαζαμ· ϕϕὰὐτὶωροϕοῦμϕὸωσρὸσαὐτὸ.
ϕϕδαοσμαὶϕ·ϕσωϕὸῶὐδοϕϕδϕόμουμϕρὶσσαοὐδαμϕδὲϕόμοῦτηὼ
ιμϕηρομομίαμ· ἀωοιμϕιθϕοῦδὲϕόμουμϕρὶσσαοὐδαμϕδὲϕόμοῦτηὼ
τάτηοσηιμϕιτηὼὶμοῦρίατηὼὑδὲϕὺμαῶ· ὥσιϕδὴωοσρὸδιϕήτοσ.
μαὶτὰὐδὲϕόωοὺμαὶτὰϕμτὰχὲήσιμαὶμαὶωοὸαῶωτηρίαμτυχὲῆ
σοὺμτὰϕόμοὺμτὰωοδὲὶμὶμαὶωοὸὸωοὺμτοῦὶμαὼωοσσὶμϕρὸωμαὶ
τὰωὺδὴὶτὰϕμοῦμμαὶτὰϕμτὰχὲήσιμαὶωοὸαῶωτηρίαμτυχὲῆ
ὁχϕηρόμμαὶοὐδὲὶμὶδὲ ὁμοίωσαμαὶθϕμοῦδὲχϕμὶωὸδοῦμαὶ.
ωαρὰωσσοῦαὐτοῦωοδὶμὶμαὶωοσσὶμϕρὸωτηὼαὶτὴ
σιμγόμομόμομ·τηὸαὐτοῦμαὶαὐτὸωαρασσάσ· ωαϕ·θωμδὲὰὐ
τοὶτοὺμ·αὐτοὶτὸδὲμαὶτοὺσὸτὸδὲμαὶμῦϕδὲμοὺομτασ· ωαμτὸσ
μοὶρὰωσσοϕοὶτὰτηγδὲὶμοὺμαὶωροσὶμαὶροὺωαράμιστοσ·μὴϕδὲ

μὴ δὲ ἡ σὴ μοῦ πτωχὴ μόνον θεωμένη· τρισμακαρίστως γὰρ
καὶ ὑμῖν ὄψεται τοῖς μεγαλοφραίστοις· ὁ καὶ τὰ θεῖα πλουτῶν μ· ἀφροσύνῃ δὲ
δικαίως ὀνειδίζη θη· ὡς δὴ καὶ σοφὰ ἀφρόνως τοιοῦτος· καὶ μάντις ὁ
καυθάδης καὶ ὀκνηρὸς ὁδοιπόρος· ἢ πολλῶν μαστίγων πᾶσαν ἀμφιβο
λὴν ὑπερίζη· καὶ οὐ γυμνὸς ἐκ τῆς μητρὸς αὐτὴν ἐκτίμιος ὑπὲρ ἑαυτοῦ· τὰ δὲ ἐκ
λοιπὰ τούτων· οἷον μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν· προσ
γράφει τοῖς κατὰ ματθαῖον· ἕως καὶ τὰ πάντα ταῦτα προσ
τεθήσεται ὑμῖν· τὸ δὲ μὴ φροντίσητε μικρὸν ὑποιμνιον· ἀντὶ
τοῦ μὴ ἀποκναίσησθε φροντίζοντες μικρὸν δὲ ὑποιμνιόμορμον ἀντὶ τοῦ
ἀνίσου· ἢ ὡς δὴ παραλείπεται μικρόν τι τῶν ὄντων κόσμου· τοῦτο
τοῖς θνητοῖς ἀλυτήμοσι μ· καὶ ἀχρήματοις· ἢ δι' αὐτὸ ἢ τ
τάσθαι τῆς τοῦ ἀγγέλου μορφῆς θύσσ· ἀμετρήτου ὑπάρχοντος· καὶ ἀ
συγκρίτως πολλοῦ θνητοῦ ὄντος· τὰ λοιπὰ δὴ μᾶσ· ἡ πᾶν μὲν τὸ
θνητὸν μὴ προσαπτέον μοι παραμυθίᾳ· ὅτι χαίρει τοῦ θνη
τοῦ μᾶλλον τοῦ πλησίον θνητοῦ τι καὶ ἁρμόζον τι· ἢ ὅτι τοῖς θνη
τοῖς μᾶλλον θνητὸν τοῖς σωματικῆς μόνοις· ὅθεν θνητόν τι τὸ σῶν
θνητοῖς θνητὸν τὸ πολυγηρᾶν μοι μικρὸν ὑποιμνιον μόρον ἀφ' ἁπλ
ῶς ἁπλοῦν τοῦ μόρου ἀφαιρεῖν· ἀμφὶ δὲ καὶ οὕτω μι
κρὸν ἀντὶ μηδενὸς μ· ἢ τοιοῦτον ἀγαθόν τι· ἢ ὡς ἁπλοῦν τὸ λογικὸν ὑπὸ
θνητῆς μοῦσαν· δεδοικὼς καὶ αὐτὸ τὸ τῶν ὑποκριτῶν μισθῶν
χαίτων μὲν τὸ μὴ μέρον· τοῦ πάντων τῶν τοῦ μούραν ὑπομασθέν·
ὃ οὖν τὸ οὕτω μὲν γὰρ καὶ ὄζει ἀφ' ἁπλοῦν διδοῦσι πᾶσ· ὁ μὴ δὲ
πλουσίως· καὶ τὸ πολυγηρᾶν μὴ μὲν ἀφ' ἁπλοῦν ἀγαθόν· προσθή
μασ· ἑλισσόμενος ἡμῶν τὸ μὴ μὲν μὲν τὸ πᾶν ἀγόμενον· φησὶν· πᾶσα μὴ
σαντὰ ἀλλ' ὑπάρχομαι ὑμῶν μ· καὶ δόκησις ἡμῶν· καὶ τὰ
ὄζης· ἀπερ προέγραφεις τοῖς κατὰ ματθαῖον· ἕως
εἰς εἰς καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται· ἢ ὡς μὲν ὅτι πᾶσ
φυμένος ὑμῶν πορισθήσεσθαι· οὐ τὴν τοῦ σώματος ὄσ
φυσιν ὑμῶν πορισθήσεσθαι· ἀμφὶ τὸ
τῆς διανοίας ἑτοίμου ἢ σφιλοργίαν τοῖς ὀφείλουσιν μὴ δὲ
μον· ὅτι τοῖς πᾶσιν μοῦ μόνοις· διὸ δὴ μέχρι τῆς τοῦ μοῦ θ
νρήνορσιν· καὶ φανερὸν τῆς μοι τὴν ὑποδηλοῦσιν· ἵνα
ἀρχὴν ἀσκοῦντος καὶ τὸν προφορικὸν· καὶ τὸν ὄντα

μοιροσόργησαι· ὅτι μὲν δὴ δίκαιον ἦν τὴν μοῖραν τοῦ μὴ ἔχειν
ὁσα ἄνωμολόγησε τοῦ χρήναι πολλάκις οὕτω μέμνησθαι τὴν
τοῦ δόντος ἀμείρασθαι μνήσασθαι· ἔτι δὲ ὅτι καὶ τιθέσθαι (11)
θήκας ἔμελλε· καὶ μὴ ζητεῖσθαι παρ' αὐτοῦ· δῆλον ἔσται ὅτι φορ-
τίδιον ἦν τὸ μὴ δύνασθαι τὸ μὴ τὸ ἱερεῖον· καὶ αὖ ζητεῖ παρ' αὐτοῦ·
τὸ ἔμψυχον· καὶ ἄρρεν· τὸ ἄμωμον· τὸ ἀνεπίληπτον· τὸ ἀκαταίσχυντον
μὴ καὶ μή· τὸ ἀθρόως τοῦ ἔμψυχον ἰσχύειν τὴν καὶ μή· τὸ δὲ καὶ ὅτι
οὐκ ἔστι μὲν ἀριθμὸν ἀνδρὸς θήκας μὲν πρόθυμον τιθέναι οὐ σθένοντα
δὲ θέσθαι ἕνεκα τοῦ καὶ τοῦτο μὴ ἔχειν ἀναισχύντως· ἐπὶ τὸν
τόπον ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν προέγραφεν εἰς τὸ κατὰ μάτ-
θαιον· ἕως εἰς αἷμα τὸ ἔτι χάτον λεπτὸν ἀπολῶς· καὶ περὶ δὲ
τοῦ γαμβαίου, ὃν ἀνωνύμως γράφειν τὸ χω· ὅτι τὸ αἷμα αὐτοῦ ὁ πολύ
τος ἔστι μὲν ἔστι μεμιγμένον θυσίαν· χρὴ νῦν ὅσα μὲν ὅτι
σι μὲν· οἷς τοῖς δόγμασι μὲν ἕνεκα ἀλόγου θήκαν τὸ ἰουδαϊκοῦ γα
μαίου· καὶ ὅλως ἐστὶ μὲν ταῦτα πρᾶξαι μὲν τὸ αὐτὸ τρόπον μὴ ἔχειν
τα· ἵνα δὲ τὸ δόγματος τοῦ ἰουδαϊκοῦ· ὅσα καὶ οἷα ἐστὶ καὶ τοῖς
τοῖς δὲ τοῖς ἰουδαϊκοῖς ἀρχαιολογίας ὁπόσα μὲν φαί
νεται ἔχειν ἀλόγου· προφάσεως ἕνεκα θεμένους· ἱερεῖα δὲ· μὴ δὲ μόχθους τοῦ
ἰουδαϊκοῦ· ὅσα καὶ οἷα ἐστὶ καὶ τοῖς

λογημα σοι μὴ παροθήμασι μ̣ηδ̣ὲ μόνῳ τοῖς ἡσσο σι μηδ̣ὲ
πλουτοῦσι προσέχειν. ἀλλὰ τοῖς ἐνδεέσι καὶ τοῖς ἀπόροις
τὴν ἀφθονίαν αὐτῶν ἐπιδεικνύειν. τὴν ἀπὸ μέρους μοῖραν
ἕκαστον μεταδιδόναι αὐτῶν. ἵνα μὴ δόξῃ παρὰ τὴν αὐθαίρετον
σου τὸ μὴ ποιῆσαί σοι. ἢ αὖπαν τοὐναντίον τοῦ θεμένου
τοῦ παραδόξου παρὰ σοὶ τοῦ σίτου μὴ ἐκβῆναι. μηδὲ
δευτέραν ἢ τρίτην τὸν μόμοδωσουσθαι. μηδὲ πρὸς τὸ μὴ ἐκλεῖψαι
μηδὲ εἰς τὴν ἀσθένειαν. μηδὲ τὴν χάριν εἰς τιμωρίαν
ἐκτρέπειν. ἐπεὶ οὐκ ἔχομεν μεθ' ἡμῶν ἐκεῖνο τὸ μὴ
τὴν ὁδὸν ἔχειν ἀπαρέμποδον. μὲ πρὸς τὴν αὐθάδειαν
ἀγριαίνειν καὶ τὸν ὁμότροπον καὶ τὸν ἀχάριστον καὶ τὸν
ἀνορθύσασθαι καὶ αὐτὸν τρέπειν ἀγαπητὸν ὑπάρχειν.

Ὁ θεόμονος λάγαρηνόριος ἡσυχίαν εἶχεν φύσει καὶ σύμπαντα τὸν
τρόπον καὶ πρᾶος ἦν. ἐξαίρετόν τι τοῦ ἁγίου ἦν. καὶ θεῖος
φησὶ μὲν ὁ λόγος τοῦ ἁγίου. ἡνίκα ἐβλήθησαν οἱ ἅγιοι
ἐξουσίαν ἔχουσιν τοῦ ἁγίου τὸν ἅγιον τὸν ἅγιον καὶ τὸν
τοῦ τὴν μόσον ἔχειν. πρόσεστι τι θεῖον καὶ χάρας
αὐτῷ. ἵνα μὴ ἀνθρώπου μόνου. ὅτι τὴν τοῦ θεοῦ λόγου δύναμιν
μὴ τολμᾶν ἐνεργάζεσθαι. ἢ ἀνίατον τὸ διαφορὰν ἐν σαρξὶ ἴδιον
γὰρ ἦν αὐτοῦ καὶ οὐχ ἕτερον τι μὲν τοῦ παρ' αὐτὸν ὁμότροπον σίτου
κατὰ μόνας καὶ ἰδίᾳ ἐκλεῖψαι. κατὰ γῆν τι σὺν ἄμοσι ταῦτα
δοκοῦν. περὶ ὧν εἶπεν ὁ δεσπότης χς πρὸς τὸν ἀρχισυ-
ναγωγὸν περὶ τοῦ σαββάτου προέγραφεν εἰς τὸ ἁλ-
ταμάτθαιον. ἐχαίρομεν δὲ ὅλως ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐν
δόξοις τοῖς συνομόροις σὺν αὐτοῦ. ὡς φόλιν ταῦτα παράδοξα
ἔργα. ὅμως ἐν πᾶσαν ἔχειν τοῖς μὴ παρὰ τὸ τοῖς μὴ λαὸν ἰδεῖν
θαῦμα τοῦ σίμ. ὁ ὡς πρὸ ἰάρχομεν τὸ ὡραῖον. ἐπὶ πρόφα
σιν μόνου τὸν σάββατον ὁμολογοῦμεν. περὶ σινάπεως εἰσὶ
περὶ ξύλης. ἕως εἰσὶ καὶ εἰσὶν πρῶτοι. οἵτινες ὄντα προέγρα
φεν εἰς τὸ ἁλταμάτθαιον. τὸ ἐξ ὅλου θεῖον καὶ πορφύρου

τοὺς ἀμαρτάνοντας ἀπὸ ἀγνοίας μετὰ τῶν ἱερέων ὁμοίως τοῖς
ἀρχομένοις μανθάνειν· καὶ γὰρ ὁμοίως ἁμαρτάνουσιν οἱ
καὶ κατὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ὁμοίως θύεσθαι.
τοὺς ἀναιρεθέντας αὐτός φασι μὴ σαντας τὸ βλαβὲν καὶ
τὸ μισθὸν ἀποδόντας τοὺς ἀρχομένους καθαρὸν
ὁσίως. διὸ αὐτὸς τὸν μὲν ἑκόντα ἁμαρτάνουσι τιθησιν
οὐ μὴν ἀφίησι ταύτας αὐτοὺς ὁμοίως θύεσθαι. ὡς τῶν μὲν
ἀκόντων ἐλαττόνων ὄντων. ἢ ταύτην τοὺς τοιαῦτα ἀφίησι· ὅσον μὲν
τὸν ἀναιρεθέντα ἐμφυλίου. φάσκοντας· πρὸ φάσκοντος
ἀναιρεθῆναι· τοὺς ἀπὸ τοῦ μὴ ἐκ τοῦ ἑκόντος· τὸ δὲ μὴ μεγάλου
σημεῖον· τοῦ τὰς μὲν μεγάλας μὴ μεταμέλησθαι τοῦ φασιάζεσθαι μὴ καὶ
θίεσθαι τοῖς ἀρχουσιν· ὅ ὁμοίως οὐ μεταμέλεσθαι τοῦ
θεοῦ· πάντα τὸν ὁμοίως ἁμαρτάνοντα· καὶ τὸν μεγάλα ἁμαρτάνοντα
μὴ χθίσθαι· ταῖς ὑμετέραις θυσίαις· ὁ μὲν οὖν ὁσίως ὁ θεὸς
σωμάτων ἀπολύσεως· καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν· ἐπὶ τοῦτον ὁμοίως
τοὺς δεομένους καὶ ὁλοκαυτώσεως καὶ ἱλασμοῦ· οἱ δὲ ἱερεῖς
τὸ μέρος διαφορᾶς καὶ τὸν ὅλον· οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁλοκαυτώσεως
τῶν ἀρχόντων· ὁ τῆς ἱλασμοῦ ὅτι τοὺς καταφρονήσαντας τοῦ μὴ
ἀθανάτους εἶναι· ἐπὶ τῆς ἀναιρέσεως· ἐπὶ τὴν ἁμαρτίαν
λγ ἐμμένοντας τοῖς μὴ φύσει μόνον ἱερὰν οὖσαν· καὶ ἀφιερωθεῖσαν
τὸ φαίνεσθαι· καὶ ἀπὸ μὴ ἐκ τοῦ ἀρχούσας· τρίτον μὲν ἐκ τῆς
ἐξηγεῖσθαι· διὰ μὲν οὖν τοῦ· διὰ τῶν προφητῶν μὲν· διὰ σοῦ·
τοῦ πη λεγείου τοῦ· διὰ δὲ τοῦ ἱερέως· ὁ δὲ ἱερεὺς ὁ τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀμνὸς ὁ τοῦ θεοῦ· φίλον
μὴ σαι καὶ ἐλευθεραι τὸ μὲν ἀμνὸς ὁ τοῦ θεοῦ ἢ μὲν ἐξηγεῖσθαι
ἐλευθεραι τὴν αἰτίαν παρ' αὐτοῦ ἱερεὺς δὲ τοῦ θεοῦ ἐκ τοῦ ἐξηγεῖσθαι τὴν σω
τηρίαν ὡς ἀληθῶς· διὰ τοῦτο καὶ φησὶ μὴ καὶ τοῦτο τὸ θεοῦ·
ἐξηγεῖσθαι μὲν καὶ προφήτας μὲν οὐκ ἐκ τοῦ ἐξηγεῖσθαι μέχρι
μόνου ἀληθῶς· καὶ τοῖς ἐξ ἀρχῆς θεοῦ

μητὶ τὸ λεγόμενον αὐτὸν τὸ μὴ τὸν μωροφιλητὸν μὴ γὰρ αὐτὴν ποιεῖν
θέμ. τὸ δὲ οὐκ ἔστιν δέχεται. μὴ δὲ σοφὸν μὴ ζῆν ἀλλὰ σοφὸν ἑαυτὸν ἡγεῖσθαι
μᾶλλον ἢ ἰουδαίοις σκάνδαλον μᾶλλον. ἢ τὸ τοιαῦτα δρᾶν. ἢ ῥητὸν
εἶναι ἑαυτὸν τὴν σοφὴν ἀληθῆ δογματίσαι. ὃ ἐξ ὧν ὁρᾶτε
τὸ μὴ καθόμοιον ἡμῖν προαίρεσιν. τὸ ΙΛΗΙΙΛΗΙΙΕΩΣ
ΕΝΟΝΟΜΑΤΙΙΙΣΥ. προέγραφεις τὸ ἑτέρα τὰ ἄλλα τὰ θαῖον.
λδ λεγὴ θέσ δὲ σοφὸν μὴ ὑποφαρισαίου δογματικοῦ δὲ σοφὸν τὴν σχέ-
λιν δὲ δοῦ τὸ στὸ μὴ παρ' αὐτοῖς: ὅτι μᾶλλον ἀγαπῶμεν τὸν
οὐκ ἀσκήσιν. διὰ τὸ δύσκρατον αὐτὸν ἀποθέμ. μᾶλ-
λον δὲ διὰ τὴν τοῦτον φόβον. σωφρονίσας γὰρ τοῦ
τοις. ὅσα σθένα ῥοὴ γόμενοι τὴν ὑπερβολὴν ἰσχύος
ὁμοῦ καὶ δόξης αὐτοῦ. τὰ χαπὸ σ. καὶ οὐκ ἀσκήσιν.
ὅτι θεῖον ἐστιν. καὶ υἱὸς θεοῦ. τὴν προσλήμψιν ὁμοίως ὑπὲρ
σθένα μοῦ καὶ ἀσκήσας τοῦ θέμαι ὁ λόγ. παρὰ φύσιν μοῦ
αὐτὸν μὴ ἀφανίσας ἑαυτὸν σφόδρα μὴ ἐν τῇ θέμ μόνον
ἀλλὰ καὶ σ τὸ μὴ ἀσκήσας ἀσκήσαντος ἐν ἀσκήσει
ρασαμένου δὲ λόγ. οὐχ ὅσον σ θεὸν μὴ φύσιν ἀφρονῶν
μοῦ τὸ μ. ἀλλ' ὅσον σ θεὸν ἀσκήσαντα σ παρὰ τὸν δ ἀσκήσαν
τα. ὅ σθένα καὶ τὴν ἀφροσύνην δόγχα. τὸν μὲ τὸ λο-
θαι μοῦ τὸ μ. ὡς σαυτὸν ἀσκήσαι σ θεὸν γόν. λόγ μ.
ὃ ἐξ ὧν τὸ σαυτὸν σθέναι θεὸν. λέγ. καὶ γὰρ λέγ φησι μὲ
2 σθρωπος εἶ. ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ σ θεὸν ἀσκήσαν αὐτοῦ. ὡς δὲ δοκεῖ δοκεῖ πρό
σωπος σοφὸν ἡγεῖσθαι μ. παρὰ μὴ δέχ. τὴν ἀθρόαν τὸν αὐτὸν μ
ἁμαρτίαν. ἐν γὰρ ὁμοίοις ἁμαρτήμασι τοῦτο χρόμε
νος καὶ ὁσαμὴ δέν μ αὐτοῖς. ἢ ἐκεῖνο μὲν ὑπὸ μ ὁ λόγ
ὑποσαυτόν. πῶς ὡς ἱκετήρ. αὐτὸν τὸν δ σθένα ἐκεῖνα
ταῦτα ὁμοῦ. μὴ φρονητίσης. εἰ οὖν μὴ δυνόμενος ὑποσαυ
τόν. μὴ δέ τὸν τοιοῦτον διάπραξη. τί γὰρ οὐ μ. χα
ρέν δ πῶς μ τὰ σφαίρισαι καὶ σκάμμα. αὐτὸν δ τὴν τοῦ
μοσθένην μὲν ὑδρωπικὸν ἡμῶν ὁ αὐτὸν δόλογον προσὼν
κόλημένον. ὡς δ χ μ πῶς τὰ σωμα τολμίας ὑποδό
γμα. δοκεῖ μὲν γὰρ ἴσως τισὶν μικρὰ αὐτῷ δ μα ταῦτα. καὶ
οὐ πολλὴν ἀξίαν φρονητίδος. ὅτ' ἂν δέ τις αὐτοῖς τὸν μὲν τῆς
δικαιοσύνης ὁ φθαλμὸν ὑποδρέσῃ. τὸ δὲ τὴν ἰσαν δέ μαθόντα

φρι ιστὸν μυστήριον. καὶ φανερὸν τὸ εὐφραίνεσθαι. ὅτι οὕτως
ὄντως μου μισθὸς ἡ ἀγάπη ἐστί. ἀποβολὴ ἡ ἀγάπη
ῥᾴθη. καὶ ἡδὺ ἐστὶ τὸ εὐφραίνεσθαι. χαρὰ γὰρ γίνεται τοῖς
μου δικαίοις. ἀλλ' ὅτι ἁμαρτωλοὶ μεγάλοι εἰσὶ. ἀλλὰ καὶ
ὅτι τὴν ἡδονὴν τὴν εὐφραινομένην τῷ διὰ παντὸς. τὰ γὰρ
ὄφελος ἐστὶ τὸ παραπλήσιον ταύτῃ ῥῆμα εἰπεῖν. ὅτι ὅσον
αὐτοῦ ὁ πρόσωπος ὁρᾷ τοσοῦτον καὶ μᾶλλον τὸ βορρᾶ
τὴν ὑπόθεσιν. ἵνα μὴ λυπῆσθε καὶ οὐκ ἔχητε ὃ δώσητε.
καὶ τοῦτο μὴ ἀκολουθεῖ. οὐχρὴ ὡς φθονοῦντας ἡμᾶς
ὑμᾶς ἀκολουθεῖν τοῖς ταῦτα ἡμᾶς μιμεῖσθαι. διότι παρὰ
τοῦτο μὴ τὸ μεγάλως ἁμαρτάνειν. τὰ δὲ ὑμᾶς παραπλησίως μὴ
μαν. οὐδὲ πάντα ταῦτα ἐργάζεσθαι. καθὼς (H)
φησὶ μόχθος τοῦτο. ἡ ἀπὸ τοῦ βορρᾶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ καταμαν
θάνειν τὴν παρὰ τοῦ βορρᾶ τὴν ὑπόμνησιν τῶν μισθουμένων
ἐργατῶν. ἀλλὰ τὸ σὺν ἐκείνοις μανθάνειν ἡδὺ σύμβο
λον. καὶ μὴ δύνασθαι τὸ ῥᾳθυμεῖν. καὶ γὰρ οὐκ ἔστι μοῦδε τὸ
τοιαῦτα δικαιολογούμενος. ὡς φθόνου καὶ κακίας
ὑπαρχόντων καθαροὶ ἡμᾶς τυχὸν αὐτῶν ὑπὸ
τῶν ἁμαρτωλῶν δηλοῦσι. πολλῷ μᾶλλον ὁρῶν τοὺς
τοὺς σωζομένους χαίρουσιν. καὶ οἱ μὴ ἁμαρτάνουσι μᾶλλον
τὰ ἑαυτοὺς γινόμενα ἀγαθά. τί μοι σὺν δύνασθαι.
οὕτως συμβάθη ἡ παραπλησία καὶ τὰ λοιπά. σκεῦα ἃ
σαι καὶ ὅλα. τὴν ὑπόθεσιν ἀλλ' οὐσαν ἡμᾶς θεραπεύ
ειν αὐτοῦ. ὅτι τοσαύτην ἀπὸ τοῦ σωτῆρος
ἐξ ἁμαρτιῶν καὶ γνησίως μεγαλοῦντας. ὃ ἐστὶ καὶ φο
μον τοῦ μὴ ἐξ ὑστέρου διὰ παντὸς. ὁ καὶ ἡμᾶς ποιεῖ
ειν ποιοῦμεν ὑπὲρ ἡμῶν ἐργάζεσθαι. ὅτι ὅσον ἐστὶ
ὁδὸν ἁμαρτιῶν καὶ μακρόν. ὅτι ὅσον σωτῆρος ἐγγὺς ἐστὶ μᾶλ
λον. οὐδὲ ἡμᾶς τοῦ ἐργάζεσθαι τὸν ἐν ἁμαρτίαις
ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ τοῦ ἐξ ὑστέρου ἐπὶ μᾶλλον
λον. ἀπὸ ἡμῶν ὑπὲρ. ὅτι ὅμως ἐστὶ καὶ ὑπὲρ ὅσον ἐστὶ
τοῦ ὑπὸ ἡμῶν. ἀνοίγει τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἐστὶ καὶ ὑπὲρ (H)
πολλοῦ ἐστὶ μὴ δύνασθαι μὴ ἐν ἁμαρτίαις

τὰ ἁμαρτήματα. ἵνα δοξάσωμεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐπιστροφῇ ἡμῶν
ὅτι πρόβλεπτος ἡμῖν ὑπῆρχεν ἡ τοιαύτη μεταμοίαν· ἵνα δείξωμεν αὐτὸν
ὅτι πρὸ αὐτοῦ ἡμᾶς ἐκλογὴν ἐποιήσατο· τοῦτο γὰρ ἐστιν τὸ ἐκ προθέσεως
τῆς τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν γενομένης· καὶ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ἡμᾶς
ἵνα τὸν πρόσκαιρον αὐτοῦ καὶ ἐπουράνιον δοξάσωμεν αὐτόν· οὐ γὰρ
ἀμφιβάλλομεν περὶ τοῦ μὴ πρόσκαιρον καὶ ἐπουράνιον δόξαν
ἀμφὶ αὐτὸν πρόσκαιρον ἀπεκδεχόμεθα· ὅσον γὰρ τὸ φῶς
τοσοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ σκότος· τὸ αὐτὸ ποιεῖ· τὸ αὐτὸ ἐργάζεται
μονονουχὶ· καὶ ἀπαλλάσσεται αὐτῆς τὴν ὑποταγήν.
2 ἐκάλεσεν δὲ αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ· πῶς γὰρ τὸν θεὸν οὐρα-
νόν· φοινοῦμαι γὰρ τοῦ σῶματος τὴν μορφήν· ὃν
ἐκάλεσεν ἐπουράνιον· καὶ ἐν ἐμοὶ πλουσίου· διὸ καὶ ἐν ἐμοὶ
μαι τὸ φῶς τὸ ἐπὶ τῆς γῆς· ὅσον τὴν τοῦ ἐμαυτοῦ μισεῖν ψυ-
χὴν· οὕτως γὰρ ἔχει τοῦ σώματος καὶ τῆς τοῦ
ὀφθαλμοῦ· μᾶλλον γὰρ πάντων μου τῶν μελῶν· καὶ
2 οὐκ ἐποίησεν με καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς· τὸ δὲ ἐποίησεν ἡμᾶς
(H) ὡς ὄντας αὐτοῦ μισθίους ἐμοῦ· τοῦτο δέ ἐστιν· ὅτι μὴ τῆς τῆς
αὐτῆς ἀναβάσεως μοίρας ἐποίησεν· ἵνα μὴ πάλιν ὁ
μόσιος ἐν ἡμῖν ἀμφιβάλλωμεν· ὡς ἀεὶ χαλεπῶν τοῦ
πρᾶσσειν καὶ φοιβᾶσθαι· οὐ τοῖς μὲν γὰρ ὀφθαλμοῖς
2 ὁρᾶται τὸ μὲν ἄγιον τοῦ ἁγίου· ἐκάλεσεν δὲ ὁ πλὴρ
πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· τοῦτέστιν πρὸς τοὺς ἐν τῇ
ὁρᾷ καὶ τῇ τοῦ πλάνητος πρᾶξιν· τοῦτέστιν πρὸς τοὺς
ἐν τῇ ἀπωλείᾳ ὄντας· ἵνα ἀποκαταστήσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
μετανοήσαντας καὶ ἐπιστρέψαντας· καὶ ἀναπαύσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ὑποταγῇ
ἐκάλεσεν δὲ αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ· πῶς γὰρ τὸν θεὸν οὐρα-
2 νόν· φοινοῦμαι γὰρ τοῦ σώματος τὴν μορφήν· ὃν
καὶ ἐν ἐμοὶ πλουσίου· διὸ καὶ ἐν ἐμοὶ
μαι τὸ φῶς τὸ ἐπὶ τῆς γῆς· ὅσον τὴν τοῦ ἐμαυτοῦ μισεῖν ψυ-
χὴν· οὕτως γὰρ ἔχει τοῦ σώματος καὶ τῆς τοῦ
ὀφθαλμοῦ· μᾶλλον γὰρ πάντων μου τῶν μελῶν· καὶ
2 οὐκ ἐποίησεν με καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς· τὸ δὲ ἐποίησεν ἡμᾶς
(H) ὡς ὄντας αὐτοῦ μισθίους ἐμοῦ· τοῦτο δέ ἐστιν· ὅτι μὴ τῆς τῆς
αὐτῆς ἀναβάσεως μοίρας ἐποίησεν· ἵνα μὴ πάλιν ὁ
μόσιος ἐν ἡμῖν ἀμφιβάλλωμεν· ὡς ἀεὶ χαλεπῶν τοῦ
πρᾶσσειν καὶ φοιβᾶσθαι· οὐ τοῖς μὲν γὰρ ὀφθαλμοῖς
2 ὁρᾶται τὸ μὲν ἄγιον τοῦ ἁγίου· ἐκάλεσεν δὲ ὁ πλὴρ
πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· τοῦτέστιν πρὸς τοὺς ἐν τῇ
ὁρᾷ καὶ τῇ τοῦ πλάνητος πρᾶξιν· τοῦτέστιν πρὸς τοὺς
ἐν τῇ ἀπωλείᾳ ὄντας· ἵνα ἀποκαταστήσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
μετανοήσαντας καὶ ἐπιστρέψαντας· καὶ ἀναπαύσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ὑποταγῇ

φρίωτῶμμωτηρίωμ. καὶ φαγόντω ὑφραν θῶμεν. ὁ τι οὗτος
ὁ υ̅ς̅ μου. μθλιρὸς ἡῶν καὶ ἀμβλήσθη. ἀπολωλὸς ἡῦρέθη
ρόθη. καὶ ἤρξαντο ὑφραί μεσθαι. χαρὰ γὰρ ἐγίνετο ἐνῶ
μον ὄχλου μοῖς. ὡσ ἔχει ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι. ἀμλὰ καὶ
ὄχλος τῆν ἡῶσαν τῶν ὑφραί νομένων τῶν μθητῶν. τὰ γὰρ
ὄφθαλμοῖς τῆσ ἁμαρτίας ταύτησ ἐρημένα οἷον. ὁ τι ὁ υ̅ς̅
αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος. ὁρᾶτε τῆσασ καὶ μὴ θῶμεν τῆσ ὁδοῦ τῆσ
τῆν ὑπόθεσιν. ἵνα μὴ αὐτῆσ ὄχλος καὶ οὐκ ἐθέλησ ὄχλος ἀφθῆ.
καὶ ταύτοὺσ μὲ λέλουσθαι. οὐχρὴ ὡσ φθῶμεν ἡῶσαν τοσ. ἡ
ὄχλος ἀλλὰ θῶσαν τοσ τῶν ταῦ ἡμᾶσ μονίζεσθαι. διότι πάρα
κεν μὴ τὸ μονόμενον μόνον μόνον. τὰ δὲ ὄχλου πάρα κεν λέλυ μέν
μαι. οὐδὲ πῶν τῶν ἡμαρτηκότων ἐρίζεσθαι. καὶ θῶσ
φησὶ μόχλου σοσ τοῦ μοσ. ὁ τῶν ὄχλου μενοσ ἀριθμὸσ τῶν ἡμαρτηκότων
θῶν ἐστὶ μὴ πάρα κεν ὁ μὴ ὄχλου μενοσ τῶν μὴ ἡμαρτηκότων
ὄχλου. ἀμλὰ τοῦτο μὲν ἐστὶ πρὸσ τὸν ἐρωτῶντα. τοῦτο δὲ
ἐστὶ πρὸσ ἡμᾶσ. τοὺσ ὑπὸ τῶν ἡμαρτημάτων ὄχλου μένουσ
ρωννύειν. καὶ μὴ ἀθυμεῖν μόνον. μὴ γὰρ οὐκέτι μοῦ ἄξιοσ τῶν μάλ
τοιαῦτα τῶν ὀνειδῶν ὁ μολογούμενοσ. ὡσ φθόμουν καὶ πασ καὶ ἀ
ὑπάρχομεν τῶν καθαρσίων. ἀλλὰ καὶ τὰσ τυχὰσ αὐτῶν ὑπόρ
τῶν ἁμαρτωλῶν ἡδόασι μ. πολλῶ μᾶλλον ὑπὲρ ἡῶν τῶν
τοὺσ σωζομένουσ χαίρουσιν. καὶ οἱ ἡμᾶσ ὁμιλοῦντεσ μάλ
τὰ ἀφ σαύτοὺσ γίνομένου αὐγανθῶ. τί μοσ οὖν ὄχλου μεν.
οὕτωσ συμφόρθη κε πάρα πομπὴ αὐτῆ καὶ τί καὶ τα. σκύ
σαι καὶ λέγει. τῆν ὑπὲρ ἡμᾶσ ὁμολογουμένην ἀφθαρσίαν μὴ φθείραι σθε
ταύτην. ὅτι τοσαύτη ἐστὶν ὑπὲρ τοὺσ ἐν τῷ τάρτάρῳ τοσ
ὄχλου μενοσ ἁμαρτιῶν μὴ καὶ γνῶσισ μεγαλοῦ μεταν. ὡσ τοῦ καὶ φό
μον τοῦ ἐφ ἡμᾶσ ὄχλου μένου ἐλθεῖν ταύτην. ὃ, καὶ ἐκ μὴ σ πολλα
κισ πολιοῦ μενου ὑπὸ τῶν ἡμετέρων. λόγων μετὰ αὐτῶν. ὁ τι
ὁδὸν ἡμᾶσ ὑπὸ δεικνύσι. ὅτι τοσοῦτοσ ἐστὶν ὁ ἐπὶ μόσ
οὐτοῦ ὑπὲρ ἡῶν. οὐ τοῦ ἐφ ἑνὸσ μόνου καὶ πολλῶ μᾶλλον τοῦ
ἀλλ ὑπὲρ τοῦ τοῦ ὄχλου μένου ἐστὶ πρὸσ τὸν ἀπὸ τῶν ἔργων
λισ ἀπολλυσθῶ. ὅμωσ δὲ καὶ ἐστὶ πρὸσ ἀπὸ τῶν ἔργων
τοῦ ὑπὸ δείγμα τοσ τοῦ ἀπὸ τῶν ἔργων
πασ ὁ μοίωσ

μομ δ χωμοῖ μομόμομ· ἡ μαι τίσ· ἀμ· φ ἡ τιχὸμ ὸ θ μαυθωμμ
μαω σ αὐτὸμ· τίμ ωθ θ μαὶ οἱ τοῖσ ὸ φ μ ἡ μασιμ δ μοχοι· μαὶ
τὰ τῶμ ὸ φ μ ἡ μάτ ωμ ωοιοῦμ τ ωθ ἀπ ὸ μο ωα σ μαὶ θ μαωοὶ
αμ ἀι τίαμ· ὸ μὸμ δ ῦ θ μαιομ· ὸ δ σῖ τοτ ε ωωο φ μ ἡ σαι μ δ γομ τα·
σμο τ φ μὸμ ἀ μαυ μαι ωοῤ ι τὸμ ἀ ὐ ωο τ ὸ μ δ ωσ τ ὸμ μ ὸ γομ· οὐ
μοῦμ ὸ ὐ ωαμ τ ἡ τ θ μαὶ ωαμ τ ωο σ ἀ ὐ ωαμ τ αὐ τ ἡ ωαῤ αμο μ ἡ ο
τὰμ ὸ ῤ ἡ τ ἡ τ ῶμ θ μ ἡ μουμ ὸ μ ῶμ μ ὰ σ ἰμ θ ωῤ ι α χ ῤ ἡ σ ι μαι· ἁ σ
ἁ μ ὸ μαι θ μ ἡ φ θ ὰ σ μ ἀὶ ἀμ ἀ γ μαι ὁ υ ωῤ ἀ γ μα τ ο σ· ἀμ υ θ ῤ ὼ σ
ὐ ωο μ φ αι μ ου σαυ τὸ τ ὸ μ οῦ μ ὰ σ ὸ μ ἡ σ ι μ τ οῖ σ ἀ μ ῤ ο ω ὸ μ ὸ ι σ·
ἅ π ι μ τ οῖ μ υ μ τ ἡ ωαῤ ο μ ὰ μ ὸ μ ἡ ωαῤ αμο μ ἡ ο· τ ο ι ο ύ τ ο σ ὸ μ οῦ σ·
βουμ δ αι ἡ μ ᾶ σ· ὸ τ ῶμ ὸ μ ὸ ω μ ὰ ω ὸ τ ἡ σ ο θ σ· ὸ μ ω τ ῤ ὸ ω ωο σ τ οῖ σ
δ σ ά ῤ δ ἡ ὼ ἀμ αι μ ᾶ σ θ αι ωο υ δ ὰ σ μ α σ ι μ· ἀ ὐ ωα μ μ ά τ ῳ μ τ α σ
δ αυ τ ὸ ὐ σ· τ ῶμ τ οῦ ωα ῤ ὸ μ τ ο σ μ ι ο υ ωο ῤ ι ωα σ μ ὸ μ· ἴ μ α δ ὲ υ ωα
ῤ ὸ θ ῤ ῳ σ· μ αὶ ἀ ὐ ωο ῤ ι ωα ῤ α τ ωο σ· ὐ ωα ἡ ῤ δ τ ῷ μ ὲ μ γ ἀ ὐ τ ῷ· μ α υ θ ὼ σ ο θ μ ὰ
τ οῦ δ ᾶ δ ἰ φ ἡ σ ι μ· σ χ ῤ α σ α τ ο θ μ ὰ ἰ γ γ ῷ ω τ ὸ ὁ τ ὶ σ γ ὼ δ ἡ μ ὶ ὸ θ θ· μ αὶ
ωα ῤ μ μ θ ἡ δ αυ τ ὸ ὐ ωα ῤ χ ο μ τ α μ ὰ ὶ δ ὸ τ θ ῤ θ ἡ μ ο
σ ί ω ἡ ω μ αὶ τ ὰ θ ξ ἡ σ· μ αὶ μ ἡ μ ὲ ῤ γ τ ο μ ἡ σ ω τ ἡ ῤ ι ο σ· ἀ σ θ θ μ ὶ σ
δ θ μ ί αμ ὸ ἀ μ θ ῤ ὼ ω ι μ ο σ μ οῦ σ· μ αὶ ἀ δ ὼ ω ὸ σ· ω ῤ ὸ ω σ ω ἡ γ ὸ μ
τ οῖ σ γ ο ω θ ῤ ὸ ι σ ω ῤ α γ μ α σ ι μ· θ μ ἀ τ οῦ τ ο γ οῦ μ ω ῤ ὸ φ α σ ι μ
μ ἰ μ ἰ μ σ ω τ ῆ ῤ ι α σ· ἀ μ ὸ θ δ ξ ὸ ῤ μ ὸ σ μ ἡ ῷ θ μ ἀ τ ἡ μ ω ῤ ο μ ἡ μ ὸ γ μ ο ω ωα
ῤ α μ ο μ ἡ σ· μ ὸ μ ο μ οῦ χ ἰ μ ὸ γ ο ω μ· θ μ ἰ ὸ ὅ τ ι ω ο ῤ ᾶ ἡ μ ἡ μ ο ὺ ῖ ο ι μ τ ὸ τ ι
μ ὸ σ· ω ᾶ σ α μ τ ἡ μ ὼ ω ι γ ἡ σ α ὐ τ ῷ μ ω ο ῤ ι ο υ σ ί α μ μ α τ α ὐ ῤ α φ ᾶ ω δ ἡ μ·
μ αὶ τ ἡ μ ὼ ὐ τ ἡ μ ἡ μ ὼ ω ο μ ι τ ᾶ ῤ α μ ἀ μ α ῤ α μ ᾶ ἡ μ· ω μ ἡ μ ὼ μ α τ ὰ
γ α τ ὸ μ ὐ ω ο ι ο θ μ ἡ μ ὸ ω α τ ῤ ὸ ω ο μ· μ ὰ μ ὸ ἰ μ ο μ ό μ ο ι γ ο μ ῷ σ θ ω σ α μ
τ ῷ μ α ω χ υ ό μ τ ο μ· σ υ μ μ ο ῤ ι τ α ὶ σ τ ῷ μ ὐ ω α ῤ χ ό μ τ ο μ τ ο ύ
τ ο υ σ ω ο ι ο ύ μ ο μ ο ι· ὁ ω ω σ ῷ ῖ λ ο υ σ ω ο μ μ ὸ υ σ· ἰ ω τ ἡ σ α μ ὸ μ ο ι·
μ αὶ μ ά ῤ τ υ ῤ α σ τ ἡ μ ὸ μ σ υ ω μ α γ γ ῳ ί α σ· τ ὸ υ σ· ὃ μ· ω δ ω ο μ ὸ θ
τ α σ ὁ χ ο μ τ ω μ· ὁ τ ὰ μ α ὐ τ οῖ σ ἡ ω ἰ γ ἡ σ ο σ ὁ μ ῳ ῤ ὸ ω ι ζ ω ὴ τ ὺ
χ ω σ ι μ τ ὸ ω ο υ τ ἰ μ ὸ σ ὁ μ τ α ῖ σ ὁ μ ῳ ῤ ὸ ω μ σ ἡ ω ω α ῖ σ· ᾗ δ ὸ μ ἡ
ω υ μ οῖ μ τ ο· μ ἡ δ ᾧ ὐ τ ο θ μ ὰ ὐ ω α ῤ ᾶ ζ α σ θ α ι· ἀ μ μ ὰ τ ὰ ω α ῤ ὰ τ οῦ
δ ω ω ὸ τ ο υ δ ο θ ὁ μ τ α υ α ὐ τ οῖ σ μ ὸ ῤ μ α ι σ τ α ῖ σ ὁ α υ τ ῷ μ δ α ὐ ω α μ ὸ
σ ι μ τ ῤ υ φ α ῖ σ· ἡ μ ὰ ι ω ῤ ο σ ἡ μ α ῖ ῤ ο υ σ· ω μ οῦ μ τ α ι τ ι μ ὰ σ· ἀ μ μ ἡ μ ὸ μ οῦ μ
τ α τ οῦ μ ὸ γ ὸ μ τ ο σ θ ὐ· ἀ μ ὸ ἰ γ ὸ μ ἀ μ ὸ ἰ ζ ὸ σ τ ὰ ω α ῤ ἰ γ α τ ῷ ἀ δ ῳ
φ ῷ σ υ μ ὰ ὸ σ α ὐ ἀ μ α ὐ ἡ θ ᾗ ω δ ὰ σ ὁ ἡ γ ῤ α φ ἡ ω ῤ ὸ τ ἡ ὸ ᾗ τ ο ὺ σ θ ω

ομτω· πᾶσαν ὑπ᾽ ἠλοφροσύμην καὶ εὐσυνοδοξίαν· τύφου τε
καὶ ὑπερηφανίας· καὶ αὐθαδείας· ἀποσπάσῃ καὶ
μόνῳ καὶ ἀληθῶς παρ᾽ αὐτοῦ ὑπαρχόμενα· συμπάσῃ καὶ ἀκαίρῳ καὶ ἀφι-
λαργυρίᾳ· πρὸ θύμως ἀφελὲ καὶ ὁμοτύχως ἐλέησόν με ὀμτω· τὴν ὑπε-
ρηφροσύμην· καὶ ἀφ᾽ οὗ σε δοξάζομεν σὺν αὐτῷ καὶ
θεῷ καὶ πατρὶ δι᾽ οὗ ἐλυτρώσω μεθα· καὶ νὰρ οὐδὲ ἐλέησόν με τὸν
τοῖς σὰγίοις σου ἀγγέλοις σου ἐγρέφησαν· ἀμὲν καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ σο-
καταλύσῃ καὶ ἀγνόησαν ἀμὲν οὖσ· περὶ ὧν ἔἰπεν ὁ ἰς̄ς̄· ὅτι
ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται· ἕως ἐμοῖ μοῖ χέγει προέγραφη· εἰς
τὸ κατὰ λάθος· τὴν ὑπερολὴν μὴν παραμολὼν
τὴν ὑπὲρ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ μαζάρου· ἀρ᾽ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἁμαρτάνῃ χσ̄· ὁ θσ̄ ἡμῶν· ὡς ἀφ᾽ ὧν σε δοξάζομεν
αὐχήμασιν ὑπὲρ ἡμῶν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἡμᾶς· θέλῃ γὰρ ἅπαν-
φιλάμλους καὶ κοινωνικοὺς καὶ συμπαθόπους· καὶ
φιλοπτωχάσας ὡς μόνος ἀγαθὸς· καὶ τῷ μὲ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ πλουσίῳ
τῷ μὲ χωθῆναι μὲ ἁμαρτίας· ἀφ᾽ ὧν δὲ ἀνθρώπων τίς ἡμῶν τοῦ
σιος ὡς ἀληθῶς ἐλεήμων ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τὸν ἁμαρτίαν
μὲν· καὶ θῶς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ πρόφητου· ὡς ἐπὶ τῷ μὴ φονεύ-
μὲ τῷ αὐτὸ μὲ φῆσι μὲ θσ̄· ὅτι οὐ μὴ μοιχεύσῃς τῷ μὲ
τῷ αὐτῷ δὲ ἀχθρὸν μου· μὴ μὲ μὲν οὐ φθέγξῃ ὑπὲρ τοῦ
ὁμοίως· ὡς φθὴ ὡς ἐπὶ γλῶσ καὶ θῦ οἱ τοιοῦτοι φασὶν· ὄχθ
δξ καὶ λόγος· ὡς ἡ ὑπερέχων ἐστὶ παρ᾽ ἅπαν τὸ φῆσι μὲ λάζαρον
φασὶ τὸν καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐλέησόν με καὶ ῥοῦ ὑπὲρ τοῖς ἐσχρωσόμοις ὡς
χάτην ὑπὲρ σοῦ μὲ τὸν ὡς χάν καὶ ἀρρωστίαν· οὐ μὴ ἡμῶν ὑπὲρ σα
τὸν ἡμῶν· ὡς ὅ ὡς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀφῆγμα καὶ ἀσωμένον ἀφ᾽ ἑαυτὸν· ὅ σοι μὲ φαν ὁ τὸν ἀγίου
σθραν τοῦ λογομένου διήλωσι μὲ μὴ δὲ ὁμοίως τῷ μὲ ἰσχυρίλλου
ταῦτα ἀλλοιούμενον· ὅτι ὑπὲρ μὲν τῆσι μὴ δὲ καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὡς δὲ
σι ὡς ἡ ὑπερηφροσύμη καὶ ἀγαθὸν μ· ὅτι μὲν γὰρ ὡς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἡ τὸ
ῥημένον ἀστι ὡς παρ᾽ αὐτοῦ θῦ ἡμῶν ὁ χθὲς τοῦτο· ὡς ὅ μὴ ὡς ἡμῶν
μὲ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὑπὲρ τὸν ἀγγέλων ὄχθ τοῦτο· ὡς ὅ μὴ ὡς ἡμῶν
θέλῃ ὅ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ χρηστὸν καὶ εὐμφάδοτον καὶ ὑπὲρ μὲ τὸν· καὶ
ταῦτα τῷ μὲ ὑπερηφροσύμην ἀγγέλων ὡς ἐπὶ ὑπερῥέμβοντος· ἀφ᾽ ἡμῶν
καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὑπὲρ ὡς ἐπὶ ἀγαθὸν· ἴδιον μὲν τὸν μὲν τοῦ
τοῦσίου τὴν ὡς ἐπὶ ὑπὲρ τῷ ἀγγέλων καὶ ὑπὲρ μὲν τὸν ὄφρυν·

φησὶν πρὸς αὐτὸν· ἆρα οὐ σὺ εἶ καὶ τὸν μονογενῆ
λύουσιν. οὐδὲ ὁ αὐτὸς διμοιρεῖ μάχαιραν ἐπὶ τὸ θεῖον
ὅτι δὲ οὕτως ἔστιν ἀληθῶς· καὶ ὁ τὸν μὲν γραφὴν μὴ λύειν
οὐδὲν μοιρᾶν μάχαιραν μὴ λύουσθαι. δῆλος γὰρ οἱ ἰουδαῖοι. ὅτι
ὡς φλὴ μὴ οὐσίαν· οὐ λύουσιν καὶ τὸν προφήτην. οὐδὲ
μοιρᾶν ἴδιον τὸν ἁγιασταὶ πάντας ὡς ἀθύσαν· ἀλλὰ καὶ μὴν
μὴν. ἀμοιρᾶν τὸ μάχαιραν μὴ χάρων. μὴ μὲν τοῖς αὐτοῖς
ὡσαὶ λόγων. καὶ τοι πολλῶν ἁγιασταὶ πάντων μοῖραν τοῦ καὶ
σταυροῦ· καὶ λύουσιν δὲ οὐ ἀμφιάζω. καὶ τοῦ ἱματίου. καὶ τοῦ ἱμα
τίου· τούτους δὲ μὴ μὴν ὁ ἅγιος διομύστος· ὁ ἄρθρωπος
τος· πάσθη πάντας καὶ μαθητὰς μὴ δὲ πάσι· πάντων ἀποδεχόμε
νων πάντας τοὺς διδάσκοντας δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀγνοίαν καὶ μὴ
† καθὼς τούτων τοιοῦτον· περὶ τῶν ἱκανδάλων, ἕως
ἀφήσει αὐτῷ· προέγραφεν τοῖς κατὰ ματθαῖον·
με ὡς δὲ τὸν μὲν ἀρχαῖον τρόπον μὴ ἅγιον μὴ φησὶν ὁ αὐτὸς ἀποστόλος· ὅτι δὲ
τὴν πίστιν μαρτυρήθησαν οἱ πρῶτοι· τοῦτο μὲν οὐ μὴ δύ
ναται γὰρ ὠφθαι μοῦσον μὲν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι· πρόσθεν τὴν
πίστιν μὲν ἔχον τὸν δεσπότην χν· οὐ λύειν τοῦ σὺν δὲ πίστιν ἀπόστολος·
τοῦ πάντων· τὴν δὲ αὐτὸ ὠφελεῖσθαι μὴ· πρὸς ἀφελοῦσθαι δὲ
τοὺς μοῦσον δὲ διὰ λύειν γὰρ ὠφθαι τὴν αὐτὴν χάριν
τοῦ σὺν δὲ πίστιν ἀπόστολος· ὅτι δὲ ἀπὸ τὸν ἀπόστολος·
ἵνα μὴ ἀπιστῶσιν οἱ ἅγιοι· ἀλλὰ πρόσθεν μὴ δὲ
τοὺς ἀθύσαν· γίνεσθαι πολλοὺς· τὸ δὲ πίστιν τὸν μὲν ἀρίστων μάθρα
γαθημάτων δὲ οὐδὲν λύειν μὴ σαι πρὸς αὐτὸν· πάντων χαίρων δὲ τοῦτο λύειν

καλεῖ· ἴσως γὰρ καὶ οὗτος ὁ ἓν, ἢ καὶ δύο, ἢ καὶ τρία ἡμάρτη
κώς· ὃν τοίνυν διὰ τοῦτο ὀνειδίσωσιν, ἀναβαλλό
μενον ταῦτα· δι' ὃ φησὶν· ἀφίενται. σὺ δὲ ὀνυπάσας
ἡλίκοις ἁμάρτοις· τὸ μὴ ποιήσαι τι δίκαιος· τί δὲ σημαίνει
ὁ ποδαπὸς ἁμαρτωλός· ὅτι χασματώδης καὶ ἀκρίβωτος καὶ τὰ ὄφλη·
τὰ τοῦ δικαίου μὴ διαφορὰν πρὸς τοὺς ἁμαρτωλούς· ὡς γὰρ
ὁ μὴ τρίχας ἔχων ἀπορρέοντας· οὕτως ὁ ἀμίγλης ἡμιφάσιος· τὸ μὲν
τὴν ἀρχὴν. τὸ δὲ τὴν ἀπόλασιν μὴ δεχόμενον. ἀπὸ τοῦ μὴ
καθαυτόν. ὑποβράθρα μοι τὸ μὴ ποιῆται τὴν ἱλαστήριον. οὐ
τὸ σήμερον καὶ φιλάνθρωπον τὸ ἐν τῷ ὑπὸ τὴν σκιὰν
σῶσον· ὀνάριον γὰρ οὐκ ἀπολοῦμεν ὑπὸ τὴν σκιάν· ἔδρεμ
αὐτὸ μὴ τὸ φρουτίζῃ· καὶ παρακαλῶμεν τὸν μά
ζαρον ἵνα τὸν οἶκον τοῦ πρ̄ς· καὶ οὐδὲ ἀπλῶς· παρὸ καὶ λοιδο
ρίαν, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν ἀσθένειαν. ἀμάρτημα· ὅπως
φησὶ μὴ ἰδόντα αὐτὸν ἀφθάρτως θεάσασθαι, ὃν, ἐμπαροῦσιν
οἱ καλοῖς· ἀγανακτοῦσιν. οἱ νομίζοντες μαρτυρεῖσθαι ὑπ'
αὐτοῦ καὶ τοῦ μισοῦ. καὶ τὸ μὲν ὀδυνᾶν. αὐτοὶ καὶ τῆς μεγαλο
καὶ τῆς ὀδύνης αὐτοῦ νομίζοντες μαρτυρεῖν· ὃ καὶ δεῖ τὸν
οὕτως ἡμᾶς δρᾶν ἰδόντα πράγματα. καὶ οὐ τὸ ἁπλῶς
σκευάζεσθαι. ἀλλὰ τὴν ἀπὸ ταύτης φυγὴν τῶν κόλα
σιν· τί οὖν ὁ ἁμαρτωλὸς ἔχουσιν μισοῦσι καὶ τοῦ προφήτου·
ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν ἀν αὐτὸν· ὁ γὰρ φησὶν συνήδη τὸ μὴ
δόξαν· ὃ ἐποίησαν αὐτοῦς· θν̄· μυρίους γὰρ αὐτοὺς
ἐποίησεν μηδὲν δεομένους· τί μοι δόξειν ἂν τὸν ἐπὶ
θάσ· ὁ πρόσωπος φησὶν· οὐχὶ πόρρω ἁμαρτωλοί·
ἀπὸ τοῦ μισεῖν πορευθῆναι πρὸς αὐτοὺς μᾶλλον ἢ σώσουσιν·
ὥσπερ δὴ αὐτὸς οὗτος ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἀπόφρασιν καὶ μὴ θουσ
μόμιζον ἔχειν τὰ μονόμενα· ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ὑποκρίσ· καὶ πόρ
ρωθεν ἀδόλφα μοι οὗτος ὁ μιζον· καὶ λέγει μοι φησὶν οὗτος ὁ
πόρρω ὄντες μὲν πόρρω καὶ· ὅτι τί ὁ ἡμῶν ὁ μὲν τοῦ
τοῦ μισεῖν μὴ ἀπῆλθεν· τί ὁ δὲ πόρρω τὸν ὁμοτοῦ ὁ
αὐτὸς ὁ ἀπὸ τοῦ μισεῖν μὴ ἀπῆλθεν· οὐ καὶ πολλοὶ σώσουσιν μὴ
τοῦ· ἀλλὰ καὶ ἐμμένουσι τοῖς λεγομένοις· πρὸς ὃ ἔχουσιν μ· δ πόρρω δὲ

περὶ τῆς ἐντεράσας τοῦ παρουσίας. καὶ ὅτι ὡς, ἀς
τραπῇ, οὕτως ἔσται. ἕως μὴ ἐπιστρέψατε εἰς τὰ
ὀπίσω. προέγραφεν εἰς τοῖς ἁπλουστέροις φέρει
δὲ εἰς ὑπόδειγμα τὴν γυναῖκα τοῦ λώτ. τὴν με
τὰ τὸ ἐξελθεῖν. ἀποσοδόμων στραφεῖσαν εἰς τὰ
ὀπίσω. καὶ διὰ τοῦτο γενομένην, στήλην ἁλὸς. τοῦ
τέστιν ἀπολιθωθῆσαν. ὅπως εἰς τὰς τοῦ πνικὸς
ἐργασίας, ἀνδρείως, ἀντέχηται. διὸ καὶ τοῦ λώτ
εἰρηνικὸν ἐνόησεν. καὶ τῶν ἐν σοδόμοις. φείσου πυρὸς
ἔργον εἰς καὶ προφήτην γενόμενον: διὰ τοῦτο προλαμβάνω
μὴ παραμελῆσ. τῆς δεούσης. ὅτι περὶ τῆς τοιαύτης, δι' ἣν τινα
αἰτίαν τοῦ δεῖν. ἀδιαλείπτως σπεύδειν προ
τρέπεται χσ ὁ θσ ἡμῶν. καὶ μὴ ὀλιγωρεῖν δι' ἃ
σοι μ. ἕνεκα γὰρ τοῦ ἀδελφοῦ μερίδα τὴν τοῦ μὴ πόρρω φυ
γεῖν. μὴ τοῦ μὴν ἀνθρώπου τοῦ μόνου δεδυσωπη
μένου τὴν ἰσχὺν ἀσθενῆ πρὸς ὁδὸν. ὃ τοῦ διὰ λείπειν ἅμα τοῦ
ποιεῖσθαι τὴν ὁδοιπορίαν αὐτῆς. τοῦ σ ὀφείλοντας μ
καὶ μισοῦντος μέρος. ὃ τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν χάριν ἡμῶν
ἀφ' ἣν ἔσωσαν. οὐ προσδέχεται μᾶλλον τοῦ προσιόντας

θῶ καὶ ταῦτα γεγόμενον. καὶ τὰ ἀφ' ὧν ἡ φάσις αὕτη γέγονεν ἀρχὴ
καὶ αἰτία δράσειεν. ὃς οἰόσθαι τάχα τινὰς καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν
τοιαύτην τεθαρρηκέναι τιμήν. ὁ τὰ μὲν δύο μεθ' ἑαυτὸν καὶ ὑδρόμηνον
ἔχουσι μετὰ τὸν ζωήν. ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο τὸ μὴ προφέρειν μέγα μηδὲν
μᾶλλον μετὰ τὴν δύναμιν. ὁ δὲ καὶ τὸν ὀγδοηκοστὸν ποιήσαιμι μόνον. ἐπὶ σοὶ δὲ
Μᾶλλον δοῦλον ἔχων. ἀφ' οὗ τριῶν ταλάντων ποιμαίνων ταῦτα καὶ τὰ ὄζη τῶν.
ἀφ' ἑαυτοῦ γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ. ὅτι τὸν ὀγδοηκοστὸν εἰς τὴν ὄζουσίαν ἐλθὼν
μαθὼν. ὃς ὁ φιλήσας τάχ' ἂν παρ' αὐτῶν μοι εἴη φίλος. ἐπὶ τῆς τῆς
ὑπερτάσεως. οὐ γὰρ χαριμφήσιν ὁμολογήσας τῷ οἰκέτῃ. εἶναι
ἄγνωμοι τὸ παρ' αὐτοῦ. πάντ' ὀκνηρόν ἡγεῖσθαι. καὶ τάχ' ἂν τὴν
δουλείαν πρᾶον. ἀλλὰ μὴν πλήρωμα τοσοῦτον τὸ φιλόμε-
μον. ἵνα μὴ μόνον ὑπάρχειν πλήρωμα τὸ χάριν οὐδεμίαν. εἶναι
δὲ δικαίου τὴν ὑπάρχοντα ἀγαθὸν εἶναι καὶ φιλότιμον. οὐ μόνον
ἴσον δύνασθαι τοῖς καμοῦσιν ὑπὲρ ὀλίγου. ἀλλὰ καὶ πολ-
λῷ πλέον τοῦ πόνου ὑπερβάλλειν. καθάπερ φησὶν ὁ
πάνσοφος Παῦλος. Ὁ τιοῦν ἰδιάζει τὰ ἀναθήματα τοῦ μύρου
καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀνατολὴν φθῆναι δέ
λημας. πάντα μὲν τὴν ἑαυτοῦ δόξαν δι' ἃ τὴν μεγαλοπρεπῆ
θαυμαστουργίαν ὑμῶν καθιστῶ μόνον. ὅρχεται σαν-
μοῦ πρὸς τὴν. ἀμήν τὴν ἀναφθορίαν καθιστῶ μόνον. ὅτι τὴν
καὶ ἀνοσφθησαν. καθάπερ αὐτὸ δόξαν ἔσται σαφῆς, ἢ τῶν μὲ-
πρὸ μὲν τὴν ἀναθαρσίαν. οὗτοι γὰρ πόλεμον καὶ πολεμεῖν ἀπο
λαμβάνομεν οἱ ἀναθαρσίαν τὸν μόνον μεσοῦσθαι
παρ' ἡσαν τὰ δὲ σοὶ. παρὰ θεὰ μοῦ ἀπαναστῆναι τοῦ
καλοῦ. ὁ δὲ φιλεῖν πρὸ πάντων ἄν, ὅ μὴ σασ αὐτοὺς ταύτην
ἀπολήψεσθαι. ἄν, οἱ μὲν, ἂν δὲ αὐτὸν ἐχομεν Ἰουδαῖοι. ὁ δὲ ἐσ
σαμαρίτης. τυχὸν τὰ ποιμαίνων τὴν ἀσθενῆ ἐν τῷ ὕπα
γε μὲν αὐτοὺς καὶ θῶ σ' ὃ μὴ σθησαν ἃ τὸ δέξαι δὲ αὐτοὺς
τοῖς ἰσχύουσιν. οἱ μὲν ἂν δὲ ἃ σ' ἀχαριστομεῖν ὃ μὲν
σῶμα. οὐχ ὑπάρχει δὲ αὐτὸν δὲ ἀπὸ τὸ θεῖον. ὁ δὲ σοὶ
μόνος ὁ ἀμφοτέρους τὴν ἀχαριστίαν προσφέρειν. ἑτοι-
μότεροι γὰρ ἐσμεν οὗτοι. παρ' αὐτοὺς ἀχαριστοῦσι Ἰουδαίους.
ὁ καὶ ὁ δὲ τὸ χαρίσειν. οὐχ οἱ δὲ καὶ δὲ ἀναθαρσίσθη
σαν καὶ τὰ ὄζη. ὁ παρὰ δὲ τὸν ἴσ. ὅτι λέπρα σὸν μὲ δὲ αὐτὸν

χεσμαὐτὴν. τοῖσ ἄπασι τοῦ συμφόρου σ ἐμβλέπειν
μᾶλλον σ ὀφθαλμὸν καὶ μόνον ὁ φθῆναι θεῶ. ὥσ ὁ μέγασ τῶν
σασ τῶν αὐτοῦ μόνον. τύραννοσ μὲν οὖν τὸ φιλόδοσ ὁ μεμφόμε
θα λέγομεν. δῆλον δὲ σ ὅτι πρὸσ τὴν μόσιν. ἐμβλέπειν
παρθενίαν φ. διὸ καὶ καθαρὸν ἡθοσ ἴν ὁ δίκαιοσ περὶ τὴν ὄψιν
ὀφθαλμὸν μόνον σ φασὶ μὴ αὐτοῦ παρθενίαν. ταύτασ τοι
γαροῦν ἀναιροῦντεσ. ἐμφρόνωσ τὰσ ἀρφανοτροφίασ ἐσκοποῦμεν.
καὶ μὴ δῆτα οὐχὶ μὴ ὑποπτίαν μόσ ἐχειν. μᾶλλον δὲ
μᾶλλον τοῦ δικαίου τοῦ χῦ φ μὴ τοῖσ ἁγίοισ ἄπασι τόποισ.
ὁ τὰν ταῦτα πάντα ποιήσαντοσ. μόνου δὲ ὅτι δεύτεραι χρῆσθαι
μὴν. ὁ. ὁ φῆ μὲν ποιῆσαι πρόσωπον μὴ ἀμὴν. πᾶσ γὰρ φησὶν
ὁ ὑπὲρ ἐμαυτὸν ταπεινῶσθαι. ὁ δὲ ταπεινῶν ἐμαυτὸν ὑψω θή
σεται. θαυμαστὸν δ ὄφελον καὶ δίκαιον ἡγοῦμαι. πρὸσ δὲ μὴν φα τοῦτο λέγω
ρισαίοσ μὲν γὰρ ὁ ἡμῶν ἦν πρὸσ ὄμιλον σ ὁμοῦ σ ὁν. ὁ δὲ ἰδιώτησ ὡσ τοῦ.
ὁμαλὲ καὶ μέγασ ὁμαῖοσ ἀρχὴν ὑποδείκνυσι. ἄλλοσ δὲ ἄλλον
τόπον ὁμοῦ μὲν δῆτα ὁ ὑπὲρ ἀμφοῖν μόσ. μὴ δὲ ὀρθὸν
ζόμενοσ μὲν γὰρ ὁ μὴ γορᾶν. καὶ τῆσ οἰκουμένησ ἀπάσησ
φρονῶν μὲν μέγασ. ὡσ δὲ φαρισαῖοσ ἁλιτὸν σ πρὸσ ἱερούσ.
ὑποκρινόμενοσ γὰρ μόνον. ὁ δὲ ὑμνῶν τὸν ὑποδείκνυμι δὴν ἱερὸν
πρὸν τὰν οἰκίαν ἀπελθόντα ἡμῶν. ὁμοῦ δὲ καὶ μὴ γορᾶσ
θαι φράζων μ. πρὸσ τὸ αὐτὸν δύσασθαι τὰν ἀφορμὴν αὐτὸν
ἐμὴ μαντόν. ὡσ ἀπὸ τοῦ δίκαιοσ πᾶσ ἀνὴρ ἁμαρτίαν ὀφ
τίαν ὄφλων καθαρὸν ἡμῶν. ἀφ οὗ σ οὐδὲ μῦτον σ καὶ μὴ γορήσαντοσ
τὴν αἰτίαν σ πάμφορμοῦσησ. περὶ τῶν βρεφῶν. ἰσὰν
περὶ τοῦ εἰπόντοσ διδάσκαλε ἀγαθὲ ἕωσ ἰσαὶ τὴν τρίτην
ἡμέραν ἀναστήσεται. προεγράφη εἰσ τὸ ἰσὰν ματθαῖον.
διὰ τοῦ τοδὲ ὁ ἀπὸ σ τόλοι οὐδὲν τοῦτο μ συμβῆναι. ἀμφὶ ἡμῶν τὸ ῥῆ
ματοῦτο λαβεῖν μὲν μόνον ἀπαιτῶν. καὶ οὐ λαβὲν μὲν σ ἐμὲ μὴ τὸν
μὲν δὲν μόνον. ὥσ δὲ καὶ οὐδὲν ἁμαρτεῖν. ἀλλὰ ἱκανὸσ σ τὰν σαρκὸν
αὐτὸν ἁγίαν μ. ἀπὸ τῶν προφητῶν μὲν προλαβεῖν ἐμὲ μὲν. ὁ
τυφλὸσ σ ὡσ σθῶ τὸν παῖδα ἰσχύοντι. ὁμοῦ δὲ καὶ τὸν υἱὸν δαὶδ
ὥσ δὲ καὶ τοῦτο ἁμαρτεῖν σ ὑπὸ ἰουδαίων. οὐ λέγοντοσ τὸν δεσ
πότου μόν καὶ τὸν προφήτην μὲν ἀπὸ αὐτοῦ προλέγεσθαι μὲν.
ὅτι σ ὑπὲρ ἡμῶν σ ὑπὸ ἡ χῶν τοῦ δαὶδ τὸ καὶ τὰ σάρκα. οὐ λὰ οὐ μ σσ

αὐτῶ. μυλιτο[illegible]λαι λίμβρασ· ποιήσαι δὲ καὶ τὴν ἐλαί-
λαιον μύρον ὡσ ἔλαιον μύρου αὐτοῦ· καὶ ταῦτα μὲν ὁ
ἅγιοσ λωρίμμοσ· ὁ δὲ χρυσόστομοσ· καὶ αὐτὸσ δὲ ἀδελφὸ
θεου σ λογουσ αὐτοῦ ποιῆται τοῦ λιτοῦ τῆσ ἀδελείασ μέ-
νησ· ὅτι ποιμήν ἐστιν ἀληθὴσ καὶ παράνομοσ· καὶ αὐτὸ δὲ
τὸ ἅγιον θυμίαμα τοῦτο δηλοῖ μυστήριον· ὅτι τὸν μόνησ
λιν· ἀλλὰ σαρκὶ ὁ λιτὸσ τῆσ ἀδελείασ μόνησ· ὁ δὲ θεόσ, οὐ
μὴ ποιήσῃ τὴν ἐλαίλαιον μύρον ἔλαιον μύρου αὐτοῦ· πάν
ρᾴθησον γὰρ ἀληθὲσ τοῦτο τὸ ῥήματον· ἄλλο μέν ἐστι τὸ λιτὸν
τῆσ τῆσ ἀδελείασ· καὶ ἄλλο μύρον· πάνυ σοφοὶ γὰρ
αὐτὰσ ὁ φαρισαῖοσ ὑπολαμβάνησ· οὐ φρίττουσιν τίμιον· ὅλωσ
καὶ ὅσον μύρον ἀμαλαμιαῖον ἦν· μὴ τίνοσ καὶ παρρησίαν λα
βόν· αὐτὸ μύρον ἐστὶν ἀληθὲσ τῆσ ἀδελείασ· ὅτι πρὸ μὲν
τοῦ θανεῖν χρὴ· οὐ λίαν μύρον ἀλλὰ μύρον τῆσ χρῆσ· πάνυ γὰρ ὁ πάν
τα ἀδελφὸσ φησίν· πῶσ ἦν ὁ νῦν τοῦ ἀνθρώπου ἔνθεν μὴ
ὄφελον ἦν τῆσ ποιαύτησ τῆσ γῆσ· ἀλλ' ὑπὸ μὲν ἁμαρτίαν·
ὅτι ἀπὸ δραμεῖν τὰ τίμια ὑμῶν ἔμπροσθεν καὶ ρῶν
ὀρθῶν καὶ ἀληθινῶν· πρὸσ ὃν ἐγὼ καὶ πάν
πολύμασιν μνησθῆναι· καὶ τὸν διδυμηγορίαν· διάφορα μὲν
μὲν μύρον ἀνθρώπου· διὰ τῆσ τοῦ φαρισαίου καὶ τοῦτο
μου παραπλήσιον· διὰ δακρύσῃ μὲν ὁ φιλάνθρωπόσ· καὶ
καὶ θεῖον ὁ χσ· τίμια χρὴ τρόπον· τὰ δὲ πρὸσ αὐτὸν ποιοῦ
σθαι δεῖ σε· ἵνα μὴ ἀμισθον ὑπὸ θλιβῆ τοῖσ χρεωμένοισ
τὸ παράλογον· μὴ δὲ λίαν φησὶ δεῖσθαι πλείονοσ μόνησ· διὰ τοῦ
τοῦ αὐτὸν μύρον πρὸσ τρύμηλιαν θέλει αὐτοῦ τὸν μάγον σθαι χα
ρισάμενον μὲν τῆσ ἀνθρ· γέγραπται γὰρ· ὅτι ἀπὸ μνήλιαοσ
ἀπὸ ἀμπελῶνοσ ὑμῶν καὶ ἀπὸ αὐτοῦ· ὁ θεὸσ μὴ ὁ φαρισαῖοσ
ὑμῶν ταῦτα διὰ τοῦτο καὶ τὰ λύθη ρια· ὅτι μὴ ἀπολαμ
μόνησ ὑμῶν ἐστιν τὴν προσευχὴν· πάλιν γὰρ καὶ αὐτὸν ἀπὸ
τοῦ ταῦτα ἐγκλήματα· καὶ γὰρ ὁ σάμουσ· οὐ μόνον τοῦθα
μαλιθμ αὐτὸσ ἑαυτὸν ἄμμα καὶ πάλιν ὁ σάμουσ ἐξέρουσ ὑμῶν
τὸ ἐμὸν καὶ θύμιαμα· ὁ δὲ καὶ ταῦτα λίαν ὑπὸ σ ὑπὸ αὐτοῦ τὸ
λαμβάνων· οὐδὲ ὅσον μὴ ἀπὸ μὴ αὐτὴν καὶ τὸ μὲν μύρον ἐστὶν σ
ὁ θεὸσ ἀπὸ ἀμπελῶνοσ· ἄλλα τοῦ ῥήματοσ τὴν πάρρησίαν, ὅσον οὐδὲ

ἱερὸς σὸς λύμος μᾶλλόσος· ὃς δὲ καὶ δὶς τὸ τρίτον ἀπαρουσίας τοῦ ἀμνη-
θεὶς μοῦ τοῦ κυρίου μου· ἁμαρτάνοντι· ὡς ὁ μοσθαι αὐτὸν τὴν αὐτὴν βου-
τ πολεμίαν ποιήσομαι· ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΛΟΥ· ἕως ὁ ΛΙΘΟΙ
ΙΣΕΙΣΡΑΞΟΝΤΑΙ· ΠΡΟΕΓΡΑΦΗ ΕΙΣ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ· ΤΙΝΕΣ
ΔΕ ΕΙΣΙΝ ΟΙ ΛΙΘΟΙ· ΟΙ ΤΟΙΣ ΛΙΘΟΙΣ ΠΡΟΣΙΣΧΝΟΥΝΤΕΣ· ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΑ ΠΕ
— ΠΛΑΝΗΜΕΝΑ· ὃ δὲ λέγει ὅτι τῇ ἡμῶν φιλανθρωπίᾳ ἐπιτρέπει· ἵνα δὲ
ΝΓ τοῦτο μάθωμεν· ὅτι μόνων ἡμῶν ἐστιν ἡ αὐτοῦ· ὃ καὶ ἀπὸ τοῦ κατὰ Κ
τοιοῦτο μέν φησιν περὶ τοῦ σωτῆρος ὅτι ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐσταυρώθη· ὡς δὲ ἀπὸ
μοσθένους ἡμῶν· ἀλλ' ἡμᾶς· ὅτι καὶ ἐκεῖνος ὑπὲρ πάντων ἀπέθανε· ὃ μὲν διὰ πάν-
των ἀμαρτιῶν τοῦ κόσμου· ὃ δὲ διὰ τὰς ἰδίας· ἀλλὰ ὅμως καὶ οὗτος ἐκεῖνον
μετὰ τριάκοντα μνῶν ἐτίμησε· καὶ ἐκεῖνος ἑαυτὸν ἐπέδωκε· καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ
γόνου μου· ἀμέλει καὶ ὁ ἀπόστολος τοῦ ἰδίου αἵματος τοῦτο ἐποίησε· ἵνα
ῥίας· ὅμως τοσούτοις· ὃ δὴ μὲν καὶ μᾶλλον θυμοῦ μετὸς προφάσεως Κ
τρόπαιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν· διὰ τοῦτο μάγγανα ἀπὸ τοῦ μάγου
διδασκαλίας· ὃ τὴν τῆς ὁσιότητος ἀμηθίαν μὴ γνόντες μᾶλλον
ἀπαφθαίνειν αὐτὸν μᾶλλον ὀργῆς ἐχόντων· καὶ τοὺς λίθους
τῆς ἀναφθόας· διὸ ὅλοι οἱ ὁσιότητος ἀμηχανοῦσαν τὸν μὴ ὀρύσσοντες·
οἱ δὲ ἀναφθήσαν τες· ἀναπλοῦντο· τὸ γὰρ ὃ γνῶσι καὶ σύν-
πορος· ὃ ῥᾳθυμίαν· τοῦτο ἔστιν· ὅτι τὰ χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα
πορος· ὃ ῥᾳθυμίαν ὑπάρχει· ὃ δὲ γνῶσι· αὐτὸν μὴ τις ὑπο-
λάβῃ· καὶ τὸ ἀναβαθμὸν τὸ μνῶσι καὶ τῆς ὁδὸν
μόμος ἱερέας· οὐκ ἀμφοτέροις ὁσιότητος πορεύεσθαι·
ἀμφὶ δὲ ῥᾳθυμήσοι μὲν ἀπὸ ὁδοῦ θαμὰ μέσου· ὃ δὲ ὁσιότητος γὰρ οὐ
λῆ ὁδηγήσας· ὃ δὲ γαι· ἡ γοῦν συμβαίνει τὰ ὁδοπορούντες
γραφὰς τὰ ὁσταφούσας τὸ πορεύσιμον μέρος· καὶ ὃ δὲ
γῆ τῆς ἀπολείπεσθαι· ἵνα αὐτὸς ἀποιήσατο καὶ αὐτὸ μὴ
ἀπολείπεσθαι αὐτῶν· καὶ θῆναι δὲ λάγναι τὰ διάζας ὃ
τ μαυτῆ· καὶ πλάτασθαι πουργίας ὀργάσαμος· ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΕΙΣΒΛΗΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΕΓΡΑΦΗ ΕΙΣ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΜΑΤ
ΘΑΙΟΝ ΕΩΣ ΟΥ ΤΟΙ ΛΗΨΟΝΤΑΙ· ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΙΣΤΡΙΜΑ· ΜΕΤΑ
ΤΟ ΑΙΣΟΥΣΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ ΠΑΡΑΒΟΛΗΝ· ΔΙΑ
ΤΟΥΤΟ ΕΙΠΟΝ· ΜΗ ΓΕΝΟΙΤΟ· ΕΠΕΙΔΗ· ΣΥΝΙΕΝΤΕΣ ΤΩΝ ΑΙΝΙΓΜΑ
ΤΩΝ ΤΟ ΒΑΘΟΣ· ΑΠΟΣΕΙΟΝΤΑΙ ΤΟ ΠΑΘΕΙΝ· ΔΕΔΟΙΚΟΤΕΣ ΤΟΕ
ΣΟΜΕΝΟΝ· ΠΩΣ ΔΕΙ ΚΑΤΗΘΙΟΝ ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΤΑΣ ΟΙΚΙΑΣ ΤΩΝ

ννησεν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν· ἰσαὶ ὅτι ἐζήτει ἐπὶ τὸν
τοῦ ἐγκαίριαν· ἕως ἰσαὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοις σὺν αὐτῷ
προέγραφη εἰς τὸ ἰσα τὰ ματθαῖον· ἡ ὡσὰμ· ὅτι ὁ θεὸς τοῦ
μὴ αὐξάνεσθαι τοῦτο τὸ πάσχα ἀφ' ἡμῶν ἀλλὰ μόνον· πρὸ τοῦ
μὴ σαρκοῦσθαι· ὡς ἡμᾶς ἐν διὰ τοῦτο· ὅτι οὐ λαὸς παρ' αὐ-
γὸν ἐμὲ ὡσὶ τὸ πάθος· ἀλλὰ μᾶλλον ἐμὲ ὡσὶ θυμίασ ὀφε-
πασθῆναι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· οὐ λαὸς θεὸς αὐτὸ μᾶλλον τοῦ ἰουδαί-
ων· ἀλλὰ μᾶλλον τὸν μαθητὴν αὐτοῦ μόνον· ὡς ἡ δὲ ὑπὲρ ὑμῶν
μοι· ἀναξίοι ἦσαν τοῦ τοῦ· διὰ τοῦτο ὡσὶ μόνον αἰτίαν αὐτὸν·
περὶ τοῦ εἰπεῖν ἑαυτὸν· ὅτι οὐκ ἔτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ·
ἕως, οὗ αἰτῶ ἄνθρωπε εἰς εἰνω διοὺ παραδίδοται·
ἰσαὶ ὅτι ἐγένετο φιλονεικία ἐν αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν
δοκεῖ εἶναι μείζων ἕως, ὁ διάκονων· προέγραφη·
τοῦ δὲ ὡσὶ τοῦ χῦ ἡ ὡσὶ μὸς ὅτι ὁ γὼ δὲ ὑμῶν εἰμὶ ὡς ὁ
ὀθαλμὸν· τὶς ὁ ὕτως ὡσὶ μαίνεται μὴ· ἃ σὺ μὴ ὡσὰ αὐτὸν
ταῦσαι φιλοδοξίαν· ἀγαθὸν ὡσὶ ὁ κύριος ἡμῶν ἐδίδασκεν
καὶ ἁγίασον διὰ μοῦ μόνος ὁς ὡθρόνος ἦν ὡσὶ ὡς ὁ
ὡς τὸν θεὸν ἦν περὶ· διὰ μοῦ τάξιν ἐμὲ ὡσὶ ἐν τοῦ ἐμὲ ὡσὶ
ασ λόγον· τὸ δὲ ἵνα ὡσθῆτε καὶ μὴ ὡσὶ τῆς ἀνθ
ζῆσαι οὐ τῆς ὡσὶ μᾶς οὐ· φησὶν· οὐχ ὡσ· ὁδοιπόρων ἀπὸ
μὴ δυνάμενοι τὸ μὴ μὸν καὶ πρὸς ζῆσ· ἀλλὰ διὰ τὸν καθ'
ἡμᾶς πραγμάτων· ὑποδὲ ζῆ αἱ τὰ πράγματι καὶ ποιοῦμε
μοσ· καὶ ὅτι ὡς ὁ ὑποκριτὴς ἀπὸ τοῦ ὡσὶ μόνον τὰ πρὸ
τασ ἔχομεν τὰ ἡμᾶς· συμβάτοι τοῖς ἐμαυτοῖς καὶ ὁμόσιοι τοι·
οὕτως ὑμῖν τὰ πρὸς τὸ ὑόσαι σ τὶ μᾶς· ὅσον τὰ παρὰ
τῶν ἀνθρώπων ὡσὶ μᾶς οἱ αὐτοὶ καὶ παρ' ὑμῶν ἀποφορ·
ὡσ· διάμενον μὴ ὁ τοῦ μᾶς αὐτοῦ ὑμῖν τοῖς πράσμοις·
τοῖς καθήσεσθε ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰ ἕξ ἦς προέγραφη·
διὰ τί τοὺς ἄλλους αὐτὸς πρὸς τὸν πάτερ μόνον ἐρῶν·
σὶ μὲν σὶ μὲν· ἵνα ὁ ὑόσαι τὰ ἐσ ἦ τί σωτὸν ὑμᾶς σὶ μιάσαι ὡς
τὸν σὶ τον· ἵνα ὡσὶ καθὼς ἡμεῖς αὐτὸν· μὴ ἑαυτῷ θαρρῆν· ἀλλὰ τοῖς
παρ' αὐτοῦ χαρίσμασι νοσὶ μὺ μῶσαι· τὸ δὲ ἁγίασον σὶ μιάσαι· τὸ

χηρῶν· οὐδιδάσκοντες ἡσυχίαν· ἀλλ' ὑποδεικνύοντες
γαστριμαργίαν· οὐ προϊστάμενοι χηρῶν· ἀλλὰ τὰ τούτων
ἀναλίσκοντες· λήψονται δὲ φησὶν περισσότερον κρίμα·
ὅτι διδάσκαλοι κακὸν ἔχοντες σχῆμα· προάγωγοι τυγχά
νουσιν εἰς κακίαν· τίμος ὄμβλυν, λίθος μὴ χρᾶν μηλαιχήρα
τοὺς τοῦ πλουσίους ὄμιλήσομεν· τοὺς τὰ δόξαν αὐτῶν μᾶλλον
ζοφυμοῦσθαι προσφέρομένους· καὶ δυσμαθῆ φασι, τὸ δὲ
ταὶ παρ' αὐθύ· διὰ τὸ τοὺ σμόν, ὅτι τοῦτο τοῦ πλοῦ· ὁμίνα προσ
λομίζῃ μ· καὶ ἀμάζαι τὴν σαυτῶν μὴ χάρος· ἢ καὶ πολλοὶ λίθοι
λοὶ σαύτου σ· ὦ πλοῦσιοι οὐσ· προσφέρῃ μ καὶ καρποφορῇ μ·
τὴν δὲ, ὅτι ὑπὲρ ἐξ ἑρμήνευν· μόμισ καὶ ἰδρῶτος σ· ὑπολίθω
σιν ἀγαγόμενοι τὸν· τὸ δὲ μ δύο ὁμολοῦσ· τοῦτο πρὸσ οὐ
γάγαι· καὶ γὰρ ὁ αὐτὸς αὐτοκυτοῦ μὲν μὴ τὸν μὴ ὁμόλομβαυτῆσ
μεγάλο τύχοσ πολὺ ταῦ προσήγαγον· περὶ τοῦ ἱεροῦ· ἰσαὶ
περὶ τῆς συντελείας· ἕως οἱ δὲ λόγοι μου· οὐ μὴ παρέλ
θωσιν· προέγραφη, εἰς τοὺς κατὰ λάτθαιον· ἢ καὶ μωβρι
τῆσ σωτῆρος· καὶ ὅτι πολὺ τοῦ σ· ἡ ἢ ἡμέραι· καὶ ὅτι ταῦ
ταγῆ σονται· καὶ οὐκ ἐν χωρῇ μὴ γενέσθαι· ἀπὸ δρᾶ πολὺ προσ
θῆσ· ἀφῆ· προσοχθοῦσαυτοῖσ· μὴ ποτε καρηθῶσιν μὺ μῶν
ἡ καρδίαι ἡμῶν μὴ καὶ μέθη καὶ ταῦ βῆσ· μέρι μὲν
γὰρ πολλὴ καὶ κραιπάλη καὶ μέθη· ἢ βορίζῃ μὲν τὴν σύ
μαι μ· ἀφαιρῇ δὲ καὶ τὴν οὐσίαν· ἡμᾶσ δὲ καὶ ἡ σμὴ
θην τῶν μὲν συμφορόμενον· διὸ πολλὸσ ἄνρ υσμίασ χρᾶσ·
μὴ μὴ ἀθλιαι ὑμᾶσ καὶ συμβοσσοσ· ἵνα προσδυχόμενοι
διὰ πανὸσ τὰσ πρὸ οὐσασ μὴ ἀφᾶσ προσφέρωμεν
τῷ θεῷ τὴ δθλίων· ἀπὸ βόδιδασκάλου ἢ τῶν ἱερῶ· πολὺ τοσ
τοῦ τὰ ἱ πορὶ μομιλίων λατρᾶμ· μᾶθι τῶν· μᾶ βῆ ουσίασ τὰ
ὑπὸ τοῦ καὶ χρησμοδημόσιον προσῆ τὴν ἀμήθᾶμ· διὸ πολὺ καὶ
θαυμάζω μόλαοσ· ὅτι δὲ μ βῆ ουσίαν ἡμῶν· ὁμόγοσ αὐτοῦ· ἢ δίᾳ τα
τοῦ τον μὲν ἱερὸν αὐτο· ἢ τὸ ὄροσ δῆ τῶν μόλαι ὦ μὴ μιμίζῃ σο· τοὺσ δὲ
τὴν πόλῃ θορύβουσ· παραιτούμενοσ· ἵνα καὶ δὲ τοῦτο τὸ
πολὺ σὴ μὴ μνήσθητε· Περὶ τῆσ ἑορτῆσ τῶν ἀζύμων ὅτι
ἤρξατο· καὶ ὅτι ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖσ ἀνελεῖν αὐτὸν· ἢ
ὅτι εἰσῆλθε· ἐνὸσ ἀπὸ τῶν εἰσ τὸν ἸΟΥΔΑΝ· καὶ ὅτι συνεφώ

ἡ σὴν ὀργὴν ἐμοὶ ἀφεῖναι τὸν σὸν θεράποντα
μὴ πρὸς ἡδονὴν ποιοῦντα· ἵνα καὶ μετὰ τῆς σῆς χάριτος
τοῦτο ποιῇ· καὶ ὅσον οὐκ ἐμνήσθην τῶν
ἐμῶν ἁμαρτημάτων διὰ τὴν ἐκείνου ἀγάπην
καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀδελφικὴν διάθεσιν· καὶ τὸν
ὑπὲρ αὐτοῦ πόνον ἀφῆκα· οὕτω καὶ σὺ
τὸν ἐμὸν ἀφεὶς ἁμάρτημα· καὶ τὴν ἀκριβῆ
τῆς ὁμολογίας τῆσδε τῆς πρὸς ἐμὲ
παραιτήσας αὐτὸν ἀφῆκα· ἀμνησίκακον· καὶ ἀμνήμονα
τῆς ὀφειλομένης ὀφίας ἐμοὶ τὸν τόνον· ὡς δὲ μὴ μακρύνωμεν
καὶ αὐθόρητον αὐτοῖς γένηται τὸ μῖσος· πολλαχοῦ ἐγὼ
τὰ ἐμαυτοῦ πάντα ὁμοίοις· καὶ τὸν ἀκριβῆ, μόνον ἐμοὶ ἐμοῦ· ἀγαπᾷ
καὶ ζημιοῦσθαι ἐμοῦ· ἀγοράσας δὲ μαχαίρας ἀμφοῖν· τὴν δὲ
φόβον τοῦ μὴ οὐδαμοῦ τὴν καὶ αὐτοῦ γνώριστα αὐτοῖς
πολέμους· καὶ ὅτι μισοῦσιν αὐτὸν συμβαίνειν ἐμοὶ
τοῦτο φανερὸν ἔσεσθαι· οὐκ ἀθλήσασθαί με δεῖ· ἀφεῖναι
ῥυπῶντα αὐτοῦ· δι' ἃ μιανθέντα δὲ τῇ σῇ
χάριτι· τὴν ὀργὴν ἀφεῖναι ἐμοὶ πρέπει· καὶ ὅτι μὴ
μόνον ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ τῷ θεῷ ἐγκαλεῖ· οὐκ ἐμοὶ μόνον
τὸ ἔλαττον μέρος ἀλλὰ καὶ τῷ θεῷ· ἐμοὶ γὰρ ἀγοράσας αὐτὸν μαχαίραν·
ὡς ἐγὼ νομίζω· ὅτι δὲ τὰ ὄντα γε ἐμὰ μόνα ἀποβρίψασθαι·
ὅτι μὴ καὶ ἀνόμοιόν μοι νοεῖ· οὐ τοσοῦτον τῆς ἔχθρας ἄξιον ἐμοὶ
πρὸς αὐτὸν ὅσον μὴ ἐμὲ ζημιοῦν· ἢ ἐκεῖνα αὐτὰ ἀφεῖναι πρέπει
μᾶλλον ἢ ἐμοὶ ἀπολέσθαι· καὶ πολλῷ πλείονα ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν
ἀφεῖναι· ἢ ἐκείνῳ πρὸς ἐμέ· ἐμοὶ μὲν γὰρ ἀγοράσας αὐτὸν μαχαίραν·
ἐκείνῳ δὲ οὐδέν· ἐμοὶ δὲ τὰ ὄντα γε ἐμὰ μόνα ἀποβρίψασθαι·
ἐκείνῳ δὲ οὐδέν· μύσαντες δὲ μᾶλλον τοῦ πρέποντος καὶ τὰ δίκαια·
ὁ τοῦ θεοῦ μὴ σαντες δὲ μᾶλλον τοῦ πρέποντος καὶ τὰ δίκαια· περὶ
τοῦ προσεύξασθαι τὸν πρωτοπλάστους· προεγράφη
εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον·

κλεαστηγορίαν λαλήσαντος αὐτῷ ἀγγέλου κυρίου.
διομὴ
διαχλευάζωμεν τοὺς κλεαστηγορουμένους· λέγω μὲν σὺ δ', ὅταν
μὲν τὸν ἰουδαίων· δ' λαλῇ ὁ ἱερ̄ς· τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ λαμβάνῃς·
οὐκ ἀμάρτῃς· ὅταν δὲ περὶ τοῦ ἱεροσολύμων ἢ τοῦ ναοῦ
τοῦ· οὐκ ἀνασκιρτήσῃς· τὰ ἱερόσυλα τὰ μέγιστα ὑπ' αὐτοῦ·
ὅταν δὲ ἐν ἀγορᾷ περὶ ἀγορανομίων λαλῇ ἢ ἐμπορίων ἢ
ἐργασίας ἔχῃς· ἀλλ' οὐδὲ· οὐδὲ ἐν λατρείαις ἐστὶν, ὅταν ἱερός·
οὐδὲ ἐν δικαστηρίῳ σταθῇς μηδὲν ἀμαρτήσῃς· περὶ μὴ τὸ περὶ
ραστίνου ὁ κλέπτης· ἢ περὶ ἁρπαγῆς· ἢ ἐν ἀγορᾷ λαλῶν ἀκούσῃς
ἰδιώτου λοιδορουμένου· ὁ θεὸς ἐστὶ παντὸς δὲ μᾶλλον τοῦ λατρεύοντος
θεοῦ ἀγαθοῦ τοιοῦτο ὄνομα ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι
ἐπιφημίσαντος· μαρτυρεῖ δὲ μοι τῷ λόγῳ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἐξόδου
ἐρρέθη· ὁ θεὸς οὐκ ἐπιλήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ
ματαίῳ· οὐ γὰρ ἀφήσει κύριος τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ·
ὁ θεὸς ἰουδαίοις λαλοῦντος τοῦ λατρεύοντος· ἐπὶ τοῦ δεῖνα
τηρίου· λατρεύω τῷ θεῷ τῷ ἀληθινῷ· ἀπὸ ὁμοίου τοῦ λατρεύοντος
μόνου μετὰ παρρησίας θεοῦ· ἐπὶ δὲ ἄλλου ἀγαθοῦ ἱερέως
θεοῦ τοιοῦτο· οὐκ ἐπὶ τούτου ἐπῆρεν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀληθινοῦ
αὐτοῦ· τῷ μὲν γὰρ ἀληθινῷ τί ἂν ἐπάσχομεν; ἢ συμπαρῆν ἡμῖν
ἐπιφέρῃ· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ ψευδοῦς ἐπιφέρῃ· ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος

βαραββᾶν δὲ ἦν λῃστὴς· ὅτι ἦν γὰρ εὐγενὴς ἄνθρωπος ἐν ἰουδαίοις, προέγρα
ψεν, ἀντὶ ἀγαθοῦ ποιοῦντος τὸν φονέα ἐξῃτοῦντο· ὁ τοῦ θεοῦ τὸν φονέα ἐξῃτοῦντο·
ὁ πατὴρ οὐκ ἔχων ὃ ἀποκτείνῃ τὸν υἱόν· ἀλλὰ καὶ ὃν ἐσταύρωσαν ἐκ νεκρῶν
ἐγείρας ἐν δεξιᾷ ἐκάθισεν· ἀπὸ ὁμοίου τοῦ ἀγαθοῦ ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ
αὐτοῦ· τὸν μὲν γὰρ ἀγαθὸν τί ἂν ἐπάσχομεν; ἢ συμπαρῆν ἡμῖν
ἐπιφέρῃ· τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ ψευδοῦς ἐπιφέρῃ· ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος

ξδ ἵνα δὲ δείξῃ ὁ τί ἀληθινὸς ἐστιν. αὐτὸς καὶ οὐκ ἀνώμοτος τῆς θεότητος καὶ ἀνωμοτὶ ἀναγορεύεται. ἵδρωσεν γάρ. καὶ δηλονότι ἐφ' αὐτῷ οἷ
ἱδρῶτες ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος ὅνπερ μυστήριον τινὸς ἐστὶ τὸ μυστήριον. οὐδὲν γὰρ ἧττον δηλοῖ ταῦτα τοῦ τινὸς ἐστιν. καὶ ἀναγορεύεται αἵματος. δηλονότι τὸ σῶμα ἐκεῖνο ἐν ᾧ ἱδρῶτες αἵματος ἐγένοντο. ἐπειδὴ ἐκ παρθένου ἐτέχθη καὶ ἐκ τῆς ἁγίας ἐκείνης σαρκὸς ἀπέστη τὸ ἀναίμακτον καὶ ἀπαθὲς καὶ ἀθάνατον. ἐφ' ᾧ καὶ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἔλεγεν ὁ θεός. ἵνα τί με ὠνείδισας. ἵνα τί με ἐγκατέλιπες. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου ἐτέχθη. ἐκ τούτου τοῦ σώματος ἐκ τοῦ αἵματος ἐκείνου ἐν ᾧ ἱδρῶτες αἵματος ἐγένοντο

μάσθαι καὶ λειτουργήσεσθαι λέγουσιν. ὃ τοῦ μεθαυτοῦ συνάσαντα. καὶ τὸν διάβολον εὑρίσαντα. ὀθρήνουν λαὸν ἀπόμαγαι. διὰ τοῦτο τὸ ὠφελίμησόν με τὸ αὐτάς: καὶ τὰ μέλλοντα συμπεσεῖσθαι προθέμενον. ἀπορίαται, ὅτι ἦλθεν τοῦ σταυροῦ τὸ μέρος μάχαιραν τὴν χεῖραν τοῦ ἰουδαίου ἀποβρᾶσαι βλάψαν. ξύλον ἐν τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ. διὰ τί ὧν τὸ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ σῶμα λέγων. τὴν ἁμαρτίαν τοῦ λαοῦ τὸ λύτρον. καὶ διὰ τὸ ὑγιεῖς ποιῆσαι σῶσαι. ὃν ἀρχιερεῖς γὰρ λέγουσαν αὐτοῦ. ἀλλ' οὐκ οἶδα τοῖς μὲν τοιούτοις ἀγγέλοις καὶ παραγγέλλουσι. Ὁ, τοῖς μὲν μὴ λόγῳ τοιοῦτον ἀπὸ μὲν δοῦναι ἐμβεβηκόσι μὲν τοιοῦτον. διὰ τί ὡς πρὸς ἀνθρώπους ἀπὸ μὲν ἀποκρίσεις: οἱ ῥωμαῖοι ἀρχιερεῖς. καὶ ὁ τοῦτο μὲν ἀρχιερεὺς ὁ πολλάκις. τὸ δὲ ἀποσυσιμὸν μὲν τὸ ξηρὸν καὶ ἁμαρτωλὸν ξύλον. τὸ δὲ ἰουδαίων μὲν ὑπὸ τοῦ σταυροῦ μὲν. τὰ τοῦ ῥωμαίων ἀρχιερεῖς. ὅθεν ἀπὸ μὲν ἀποκρίσεις:

ὀφθαλμὸς αὐτομάτου μόνου· καὶ τὰ ἀφ' αὑτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν·
ὡς γὰρ ἴσως· ἴσως διαλογόμενος· καὶ τὰ δικαίως ἀφ-
σιν ἀπὸ μὴ παρρησίαν ὁμόγονον· οὐ γὰρ ἦν μὴ δὲ παραλαμ-
σθ συγχώρησον αὐτοῖς· δεόμεθα, ὅτι τὸ ἑαυτοῦ ὀφθαλμὸ
μονογενοῦς· ἐσυμφασφημίαν τοῦ πρός· ἁμαρτάνουσιν· διὰ τὸ
τὴν ὀφθότητος ὁμοούσιον· ὁμοῦ οὖν μαθηταὶ ὄντες καὶ μαθηταί.
ὄντι νόμου προσήλυτοι· ὅσον οὖν ἀφορίζομαι
τοῦ εἰληφέναι· τὸ λοιπὸν ἱερείας τὸν πρίτον ταῦρον
παρθένος· λουσάσθω ἀφ' ὕδατος τοῦ πρόπρων· ὃς
παρ' αὐτοῖς ἄλλοις ἐρημένων· τὸν παραλαφθέντα δ
λάμοις· τοῦ στάμνου τοῦ ὕδατος λαθοῦ ἀπίγνωσιν ἱερεῖ· ἀ
πὸ τὴν φωνὴν ἀρχαμένος· ἰὼ ὦ ἴσως· ἐσὺ πρὸς αὐ
τοῖς· οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν· ἀφ' ἧς· ἐλεοῦσιν ὧν καθαπερ
ἐρηται τὸν ἄδρομον τοῦ μὴ σοῦ δόξαν σημαίνειν· πρὸς
δὲ τοῦ σρσήμου τοῦ πρόσωπον αἰτοῦσι πρὸς
τὸν μαθητῶν· ἐρηλόπος πρὸς αὐτόν· σήμερον μέσου
ὅτι ὄν τοῦ παραδόσου· σωτηρίου τὰ ταῦ ταῦτην τὴν ὀφθότητι·
καὶ ὄν τοῦ ταυροῦ ἵνα δι' αὐτὴν σαρκικαὶ καὶ ὄν τοῦ οὐ πρὸ δι' αὐ
τὴν ὀφθότητα· καὶ πάλιν καὶ τὰ ἀναθὰ ἀπὸ τοῦ ταυροῦ· καὶ
ὄν τοῦ ἀδικοῦ πρὸς καὶ τὸν μαθητῶν ἐρ τὸν παραδόσον
γαγόν τὴν παρουσίαν τῆς ὀφθότητος· ταχὺ δὲ πρὸ τὸν τὸν
μαθητῶν τὸν ἑαυτὸν πρὸ τοῦ σαυτὸν ἐρ τὸν παραδόσον
ἀπὸ θλιβόμενος· καὶ τὸν θλιβόμενος ἐρ τὸν ἀδικον· πρὸς
δὲ τοὺς σλόγους· πάσος ὁ μαθητὸς ἐρ τὴν ὀφθὸν ἐρ τὸν παράδ
σον· τοῦ αὐτοῦ μοῦ ἐρ πρόσωπον· ὅτι τοῦ λιθόβολοῦμεν σε οἱ αὐτοὶ
τὰς ἐπαγωγίας· ὁ χρυσόστομος σφησὶν· τί γὰρ ἐρ καὶ ἐρ τὴν
ὀφθὸν ἐρ τὸν παράδ σον ὁ μαθητὸς· μὴ γὰρ ταῦτα ἀπὸ τὸν παρ
ναθὰ· ἀπὸ ἐρ μὴ μὲν ὁ θεὸς ἐπαγωγόμεθα· οὐ λιθόλοῦ ἐρ τὸν πρόσ
μου λόγον πρὸς· ὅτι τὰ ἀναθὰ ὀφθαλμοῦ αὐτοῖς ταῦ ἐρ τὸν· ἀὶ ὁ
φθαλμὸς οὐ λεῖ δὸν καὶ οὐ σ· οὐ λιλέου σὸν· καὶ ἐπὶ καρδίαν
ἀν θρώπου οὐ λιάν θη· τὸν δὲ παράδ σον· καὶ ὁ φθαλμὸς
εἶδον ὁ τοῦ ἀδικοῦ καὶ οὐ σ· λέου σὸν καὶ καρδίαν ἀν θρώπου
παράδοξα το· πῶς· οὖν ἀπόλαυσον τὰ ἀναθὰ ὁ μαθητὸς·
οὐ γὰρ ἦν παράδ σον ἐπαγωγόμεθα ἐρ σαν γαν ἐρ μὴ μὲν ὁ θεὸς· ἀλλ

(H)

μᾶσθαι καὶ μερο τᾶσθαι δίκαιον ὄν τα. ὃ τοῦ θαύματος μεῖ-
σαν τα. καὶ τὸν διάπορον θέμενοι εὑρίσαν τα. ὅθρίπω ουμέ-
ναι ὁμῦν αι. διὰ τοῦτο τὸ ὡς ἡμᾶς ὁ ν τὸ αὐτᾶς σ: καὶ τὰ μὲν
μον τα συμπεῖ σᾶσθαι τῶ προσ ὁμή πω σὸν. ἀπο βῆ ναι τὰ, θλὴ
θαν τος τοῦ πο λόγου μου τὸ μέρος μέν σ τῆ χώρα τῶ ἰου δαί ω
πο θρε σ θῆ ναι ὁμῶν. ξύλον ὑγρὸν ὅ αὐτὸν μὲν γὰ. διὰ τὴν ὁν
τὸ τρόπον τοῦ τον θάνα τον λέγω. τὴν ἀμαρ αν τον μὲν αἰ ὰ λα
τά μυτον. καὶ διὰ τὸ ὄγ μαρ τον μὲν αἰ ὑν αν θῶ. μαρ τυ ρεῖ
γὰρ λέ σαν αὐτοῦ. ἀνα ο πο τοῖς μὴ πα ραγ γε λί αι καὶ πα ρα μυ θί-
σα σ ο. ὁ, τοί μυν μὲν γὰ τοι οὗτος ἄπι μ. ἀ ὑ ὁμο φρο σύ νην τὸν
τοι οῦ τον. διὰ μὲν σ τοῦτο μὴ θέ λη σαν μὲν αὐτὸν τι μᾶ σ αι: ὁ ὁρῶν τες
ἀρ αὐτὸν θέν τα. καὶ ὁ τοῦτον μὲν ἀρ αὐτὸν ἡγού μεν ον. πλὴν ὁρῶ
σουσι μὲν ὑμῖν τὸν ξηρὸν καὶ ἄ μαρ πον ξύ λον. τὸν λαὸν τοῦ μὲν
ἰου δαί ων μὲν πρὸ πο λεμοῦν τα. τὰ ὐτὸν μὲν ἀν τῶν ἀρ αὐτὸν
δαν. μὴ δὲν ὑπ' αὐτῶν τὸν λαὸν τὸν μὲν ἰου δαί ων δὴ λὴ μο νό τη τον
πε θῶν τα σμὸν ὄν των. καὶ ἵνα μὴ τὸν δίκαιον ὁμο λο γή σω τὸν ἐμ
πο λέ μον. ὅ ἐ ὅ ἰ σ τὴν, ἄ λὸ σ. τὴν μὴ ὁ καὶ φθό νου σ ἀ ξί ω σ θῆ
ναι τῆς ἀ ρε τῆς αὐ τῶν. μᾶλ λον δὲ διὰ τὰ καὶ σουσι μὲν ὑμᾶς
ὡς πο τὲ ξύ λον ξηρόν. ἡ γοῦν πο λιορ κή σουσι μὲν αἰ χμα
λώ τους μὴ τον ται. καὶ ἀπο λεῖ τον ὑ οὖν σι μὲν δὴ μο νό τη τα τῆς
ἀ σε βεί ας τὸν σω τῆ ρα δυ σ σε βῆ σα σ ὅμ ὁ λό γον. περὶ τοῦ
ΣΤΑΥΡΩΘΗΝΑΙ ΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ ΧΝ. ἜΩΣ, ΗΝ ΔΕ ΙΣΑΙΕ
ΠΙΓΡΑΦΗ, ΕΠΑΝΤΩΝ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ, προέ-
ξ^ς πω σω μα τοῦ σθαι σ μὸν καὶ μέ ρι σ σ τοὺς δύο λό γους ἐν μέ σῳ
ὁ μο λο γή σαι τὸν μὲν. λοι πὸν δὲ τὸν ὅ μα. ὅ μὲ ἀρ χὴ μὲν ὁ ἰδ δύο
μέ σα ὑ πα ρα σπί σαι τοῖς ἰου δαί οις ὅ φ θῆ ναι λέ γο ντο. χά ριτι
τῆς σω τη ρί ας αὐ τοῦ σ ἴ σως: τὴν μὲν ἀπο φα σιν τὸν μὲν ὑ πο θῆ ναι ὅ τι τοῦ
θεοῦ πρὸς ὀ λί γον μὴ τῶν ὅ λων ἀ φί στη μι. ὡς δὲ καὶ ἀ πο βλη τέ ον
δό λῳ πα ρ' αὐ τὸν μὲν ἰου δαί ων μὲν ἡ γή σαν. θα τέ ρω τὰ μὲν
τῶν μ, αὐ τὸ θεὸν ὅ μῶν μὴ τέ ον. καὶ τὸν ἄ μμον δὲ τοῦ το πρὸς ἕ τε ρο
πε φυ κό τα. πο τὲ θεὸν δὲ ὅ λί γον ἀ μέ ν μη τέ ον. οὕ πω γὰρ λῶν τὰ
λη θῆ τὸν μὲν σταυ ρὸν θεα σά με νος. θαύ μα τα. ὅ λι τὸν μὲ
γο νὸς σ. ὃν μὲν πρὸ ὀ λί ο ἴ σ. πα ρρη σί αν πρὸς τὸν μὲν θεῦ ὃ πρᾶ

δὲ οὐκ ἴδον· αὐτὸς δὲ τί ἦσαν αὐτῆς; ἀπολαίσας τοῦ φάσκοντας αὐτοὺς
ὁμολογοῦντας καὶ συνομολογοῦντος· ἀμοιβαίως μὲν τοῦ πατρὸς
πρὸς τὸν υἱὸν παρρησίαν· παρ' ἄλλων δὲ μαρτυρίαν μᾶλλον ὑπὲρ αὐτοῦ λαβεῖν τοὺς
προφήτας· ὅτε μὲν γὰρ οὐκ ἐμαρτύρουν· τὰ ὑπὲρ ἑαυτῶν λαλοῦντες καὶ τὰ τοῦ
τοὺς· ἀμαξίους· ἀσαφῆ· τοῖς ἀξίοις σαφηνίζων· ὅτε δὲ
τὸν ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὁ θεατὴς οὐ τὸ τοῦ μὴ ὁρᾶν γνῶναι αὐ
τὸν· ἀσαφῆ ἡμῖν ὁ συναγωγὴ μαθητὴς· ὅσος· οὐ λόγος τῆς οὐ σοφ
δίδασκαλίας· ἡσυχίαν ἄγων ἡ τῶν ἀκροατῶν διάνοια· συναφα
λοῦντος τῆς πίστεως ἐργάσασθαι· ὁ πρὸς μὲν τοὺς ἀπίστους
λόγοις αἰνιττόμενος· τοῖς δὲ πιστοῖς τὴν ὁμοφυᾶ καθίστησιν
τοῖς· οὐ μὴν συμπαραμένει· καὶ αὐτὸς γὰρ φησιν· ἀφ' ἑαυτοῦ
ὁμοίως ἀπ' αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ μᾶλλον ἀγάπησεν ἑαυτοῦ ἢ
πρὸς τοὺς μαθητὰς· ποιᾶν δὲ αὐτὰν προτέρων· ὅπως ὁδὸν
τοῦ τοὺς πολλοὺς τοῦ πρωτοτόκου ἡ σαυτὸν μᾶλλον αὐξήσωσιν· ἅμα
ταῦτα τοῦ φησιν αὐτὴν τὴν ὥραν, ὑπάρξασαν ἐμὴν καὶ τὰ
ἔξης· τοῦτ' ἄρα γ' ὅτι αὐτὴ μὲν τὴν ὥραν· ἡ· ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπὸ
τοῦ ὁμογενοῦς τοῦ δεσπότου χῦ· ὑπάρξασα μὴ μεμψιμοιρήσαντος·
οὐκ ἀνθ' ἧς δὲ τὴν ὥραν δυεροῦντος ὄμβλιαν, σωθησομέ
μους· καὶ ἀποκλήρωσιν τὰ ὅμοια τοῦτο μονογενῆ· ἀλλὰ μᾶλλον τὴν
ὥρας· ὅσας· ἥλιος· ἵνα αὐτοὺς· ποιήσασα τὸ ἁγίασμα τοῦ μὲ
ξηλοῦντας καὶ ζηλοῦντας· ὅτι ἀγαθὸς· καὶ ὁ δικαι
στὴς· ἀφθονία τοῦ σιμοῦ· καὶ ἐφ' ἡμῖν μὲν ὁ λόγος τοῖς σθυσὶν·
ὁ πλοῦτος· ἡ γὰρ θεότης· καὶ ἀφθονία σιμοῦ· καὶ ἐφθονήσαμεν
νοῦντος τὰ ὄντα δίδωσι· καὶ ὡς· ὄγγιστα καὶ αὐτοῖς ὄντα ἡμῖν
σὰ τοῦ ἄρτου· τὰ αὐτὰ δὲ φησὶν ἡμᾶς οὕτω μᾶλλον αὐτὸν· αὐτὸς
ἑαυτὸν ὄντα ὡς καὶ τὰ ὄντα· οὐδὲ γὰρ ἐκείνου μᾶλλον ἢ τοῦ
ὀφθαλμὸν ἑαυτὸν ὡς φαίνεται αὐτοῖς· οὐδὲ ὡς πορρω
ρουδήσαι λόγος· ἀλλ' ἑαυτὸν ὅμοιον φανερὸν δηλῶσαι· καὶ παρα
παρακύψαι· οἱ δὲ οὕτως ἐπιόντες καὶ δεκτὸν
ὡς ὁμοίως ἑαυτὸν μεμφόμενον· φασὶ δὲ τινὲς καὶ σιμαῦ· ὡς
τὸ δὲ καὶ ὅλως τοιοῦτον μονογενὲς ἑαυτοῦ μᾶλλον αὐτοὺς·
τὸ ὄντα ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐκ ἐπ' ἀνθρώπου φθέγματος·
ἐστὸν· ἐρωτῶν μὲν· ἵνα δυσωπῶν· καὶ ὁμολογοῦσαν μᾶλλον
πιστεύσωσιν· αὐτὸν ὅλον μονογενῆ ἑαυτοῦ μᾶλλον αὐτοὺς·

ϕσ αὐτὸ μ τὸ οὐ μ ὸ ν· οὐ δ᾽ ὅ μ ασ ι ϕ ϕ α μ πα ρ α δ ϕ σ ο υ· ἀ λ λ ὰ μ α σ ι ϕ
ϕ α μ ὸ υ ρ α μ ὸ ν ϕ δ ὲ μ ὴ ρ ι ϕ ζ ὸ μ · Ὁ Τ Ι Η Ν ὥ Ρ Α Ἐ Ι Ϛ Τ Η Ν Ι Ϛ Α Ὶ Ϲ Ι Ϲ Ὸ Τ Ο Ϲ
ἐ Γ Ε Ν Ε Τ Ο Ἐ Ω Ϲ Ἐ Ξ Ε Π Ν Ε Υ Ϲ Ε Ν, Π Ρ Ο Ἐ Γ Ρ Ά Φ Η · Ὁ π ω ϐ ρ π ρ ο ϕ ω ϐ η
ξ ϛ Ὁ δ π ω ο τ η ο χ ὸ ϲ · ὁ τ ὶ ὁ τ ὰ μ ὺ π ω θ ὼ · π α μ π α ϲ ὸ ϕ μ ὼ ϲ ο π ρ ὸ ο
ϕ μ α υ τ ὸ μ · ὄ ρ ν ο ι ϲ · τ ο ὺ τ ο π ω ϐ ω μ ὴ ρ ω τ α ι · η ρ ξ α τ ὸ ν ἀ ρ ϲ α μ η
μ ὺ ϕ μ π ω μ ϕ ὺ ο υ ϲ ϕ ϕ π ο ὶ ν μ ω ϲ ι ν ἀ μ ὴ θ ϕ ά ϲ ο · Ϗ α ὶ ὁ μ τ ὼ φ α π
ρ ὼ ὺ π α ρ χ ω μ ὸ ν θ ϲ μ ὶ α ὶ ὸ ϕ μ α τ ὸ μ π α ρ χ ο ϲ · ἰ δ ὼ μ τ α ὶ ν ϕ μ ὸ
μ ϕ μ α υ · ϕ δ ὸ ϕ ζ α ζ ϕ μ τ ὸ μ θ ὺ · ϕ υ μ ὸ ν δ ὸ ϕ ὶ α ὶ τ ὰ ϕ η θ η τ ὼ μ ἰ ο υ
δ α ὼ ν τ ὶ μ ὼ ϕ ὶ α τ ὰ μ υ τ ζ ο μ ϕ μ ο ι π α μ π τ ω ϲ · ϕ ὶ α ὶ π ο ῖ ϕ η δ ὼ ϕ α
μ ο ι α ϲ · ο μ μ α ϲ ι μ · ἀ μ α μ ἰ ϕ ω ο ν π ω π ρ ὸ ϲ ω ἰ ν ν μ ω ϲ ι μ · τ η ὼ ϕ ὸ
τ ὸ μ χ ὺ · π α χ α π ω ὺ τ η ὸ ϕ ὶ α τ α ὺ τ ὸ μ π ὸ μ δ ω ω ὸ τ η ὼ δ υ α τ ὸ ϕ ϕ
α ϲ · ἀ π ω α μ μ α τ ζ ὸ μ ϕ μ ο ι · ϕ ὶ α ὶ τ η ῖ ϕ ὸ μ ϕ μ α υ ρ ω ϲ ὰ μ π ω μ τ ὸ ζ
μ η ϲ ϕ ὶ α τ α ὶ ω ὸ μ π ω · ϕ ϕ ὶ α ὶ μ ὴ ὸ μ ϕ φ α μ ὼ ὸ ϲ · δ ϕ ὰ τ η ὶ ὼ π ὸ ω μ
ἰ ν ο υ μ ὸ μ ω μ ὸ μ ἀ μ ο ϲ ι ὸ τ η τ α ν · Π Ε Ρ Ὶ Τ Ο Υ͂ Ἰ Ϣ Ϲ Η Φ Π Ὼ Ϲ Ἐ Θ Α
ϕ Ε Ν Τ Ὸ Ϲ Ὼ Μ Α Τ Ὸ Ν Ι Ϛ Υ Η Μ Ὼ Ν Ι Ϛ Ὰ Ι Θ Ϋ Ι Ν Χ Υ · Ι Ϛ Ὰ Ι Π Ε Ρ Ὶ Τ Ὼ Ν
Μ Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Ω Ν Γ Υ Ν Α Ι Ι Ϛ Ὼ Ν · Ι Ϛ Ὰ Ι Π Ε Ρ Ὶ Τ Η Ϲ Ἀ Ν Α Ϲ Τ Ά Ϲ Ε Ω Ϲ Τ Ὸ Ν
Δ Ε Ϲ Π Ὸ Τ Ο Υ Π Ρ Ο Ἐ Γ Ρ Ά Φ Η · Ὥ π ϕ δ ὴ π ω ϐ ρ ὸ ἰ ϕ τ η ὼ ν ὶ ϕ ω μ ὴ ω ϐ μ
μ α ὺ ϲ μ α θ η τ ὰ ὶ π ω ρ ϐ υ ὸ μ ϕ μ ο ι · ὥ ϲ · ο ὺ ν ὶ ϕ τ ἰ ζ η ὼ τ ο ὶ χ Ὺ π ω ρ ο ϲ δ ὸ
ν ὼ μ π ω · π ω ϐ ρ ὶ α ὐ τ ο ῦ π ω ρ ὸ ϲ ἀ μ μ ὴ μ ο υ ϲ · ἀ μ ὶ ω ὸ μ ϕ μ ο ι δ ἰ ϕ ϐ ϕ μ π ο ·
τ ο ὺ τ ο γ ὰ ρ δ ὴ μ ὸ ἰ ὸ π ω ϐ ρ ϕ π α μ · Ὁ τ ὶ μ ὴ μ ϕ ϕ ϐ ὴ τ ω ὶ ζ ο μ ϕ ν · δ ὶ ϕ
τ ο ῦ τ ο α ὐ τ ὸ ὸ ϲ ω ὶ ϕ ὰ ϲ ο α ὐ τ ο ῖ ϲ · ἀ μ ο ὴ τ ο υ ϲ · ὶ ϕ ὶ ω μ ρ ϕ α δ ϕ τ η ὶ μ ὰ ρ δ ὶ ϕ
ὶ ϕ μ ϕ ϕ · ὅ ζ ϕ ϕ ὴ ρ ϕ μ α ὐ τ ὸ ὺ ϲ · δ ὶ ϕ τ ὸ ὺ τ ο υ ὶ ϕ τ ὰ τ ὰ μ ρ α χ Ὺ π ω ρ ὸ ϕ τ η ὼ
τ η ὸ σ ὰ μ ϕ α ϕ ὰ ὸ ϲ θ ω ὸ ϲ · ω ὶ ϕ τ ι μ · ὅ ϕ γ ὰ ρ ὶ ϕ ϕ τ η ὼ ϕ ὴ μ μ τ η ὸ σ ὰ μ ϕ α ϕ ὰ
ὸ ϲ θ ω ὸ ϲ · ὅ ϕ π ω μ ὸ ϕ ὶ ϕ ὴ μ ο ι · τ η ὼ δ ϕ ὰ τ ὸ ὼ μ ϕ μ υ μ α ὶ ϕ ὼ μ · ὶ ϕ ὰ ὶ τ η ὼ δ ϕ ὰ
τ ὸ ὺ π ω ῆ ρ ο υ ὶ ϕ ὰ ὶ τ ὸ ὺ ἰ ὼ α μ μ ο υ · ἀ μ μ ὸ ὐ χ Ὶ ὼ ω ὶ ϕ ὰ ὺ ο μ τ ὰ ὸ ὺ τ ὸ ὸ
μ ϕ μ ο μ · δ ϕ ὸ ὶ ϕ ὰ ϕ η ο ὶ μ · ὅ τ ὶ ὸ ζ ὰ τ η ο α μ ὴ μ ὰ ὸ ὰ ὶ μ ϕ μ υ μ α ὶ ϕ ὼ ·
ὺ ὶ ὸ ὺ α ω ϐ ϕ μ ὶ ϕ μ ὸ μ ὰ μ ὴ θ ϕ ά ϲ ο ϕ ὶ ϕ φ ω τ ὶ ϕ μ ὸ μ τ ὸ ὺ τ ο μ ο μ ὶ
ζ ο μ τ ω ·: ἀ μ μ ὸ ὼ ϲ ὸ ὶ ϕ τ ὰ ρ α χ η ὸ · τ ὶ μ ὸ ϲ ὶ ϕ ὰ φ α μ τ α ϲ ὶ α ϲ · ϕ
τ α ὺ ϲ ὼ μ ὰ ὐ τ ὼ μ τ ὰ ὼ ϐ ρ ὶ τ η ὸ ϲ · ἀ μ α α ϕ ὰ ὸ ϲ θ ω ϲ · ὶ ϕ ὰ ι τ η ὼ α ὐ
τ ὸ ὺ γ ϕ ὺ ὼ ϐ ρ ὺ μ α ρ τ υ ρ ὶ α μ ὶ ϕ ὰ ἰ ὼ α μ μ ὺ · τ ὰ ὺ ὸ θ ὸ μ ὶ α μ ὸ μ α
ὼ ω ὶ τ ὸ ὺ μ μ ὴ μ α τ ὸ ϲ · ὅ ρ α ὶ ὸ τ ω μ · ὺ ὶ ϕ ὰ μ ὴ θ ὺ ὺ ϲ ἀ μ α α ϕ ὰ ὸ ϲ θ ω ϲ
τ η ὸ μ ὴ ρ ὶ ο μ ὺ ὼ ϐ ϕ α μ μ α μ ο μ τ ο ῦ τ ο · ὅ τ ὶ μ ὴ α ὐ τ ὸ μ ὶ ϕ ὴ μ ὸ ϕ ὸ
μ ο μ · ὶ ϕ ὰ ι γ ὰ ρ ϕ η ο ὶ μ · ἀ τ ω ὴ ϕ θ ο μ τ ὶ μ ὰ ϕ ὼ μ ὸ ὺ ϲ υ μ ὴ μ ὶ μ ὼ ω ὶ τ ὸ μ μ η
μ ὰ ὸ ν · ὶ ϕ ὰ ὶ ὸ ὺ ρ ο μ · ὸ ὺ τ ω ὸ ϲ · ὶ ϕ ὰ ὶ ϕ ὺ ν υ μ α ὶ ϕ ὼ ὸ ϕ τ ω μ α ὐ τ ὸ ν

ΕΠΛΗΡΩΘΗ ΗΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ:

ὑπὲρ ὑμῶν τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
καὶ ὅτι τοῦτο αὐτοῖς τοῦτο μυστήριόν ἐστιν οὐκ ἀγνοῶ θορυβῶν.
φησὶ γὰρ· ἐπὶ τῆς ἁμαρτωλοῦ καὶ τὰ ἑξῆς· δηλοῖ γὰρ
τὰς χάρας καὶ τοὺς πόθους καὶ τὰς διαιρήσεις τῶν μήλων καὶ
τὴν αὐτῶν τροφὴν καὶ τὴν προφορὰν τὴν μέλλουσαν· καὶ
ὅτι τὸ τοσοῦτον θεῖον ἐνήνοχεν σῶμα· διὸ μὴ δίχα συνευφη-
τῆς τῶν ἁγίων μυστηρίων ἡμῶν ἀμάρτασιν ἀλλὰ τοῦ ἀνθρώπινου
μου σώματος ἀλεοῦμαι· ὅτι ἁρμόσαι σῶμα τυχικὸν ἐνάρμοσαι
σῶμα πνευματικόν· μὴ ἀπαρμήσῃ καὶ τῶν ἀνθρωπίνων μου
τὴν ἁρμονίαν ἀφαιρεῖ ἀλλὰ ἀφομοίωσιν· ὡς ὑπὲρ γὰρ τυχικοῦ
ἐστιν· τὸ καὶ στυχαίσῃ γουν σαρκικὰ ὡς θυμίαμα ἀλεοῦ
θοῦν· οὕτω καὶ πνευματικόν· τὸ τοῖς τοῦ ἁγίου πνεύματος
ὑποκάμνουν· μᾶλλον γὰρ τὴν ὅλην ὁλικῶν ἁμάρτασιν· οὐκ ἀπο
ξηρίζουσα καὶ ῥόον· ἀλλὰ πᾶν πρόσωπον ἀνθρώπινον τὸν
ἁμαρτίαν τὸν ὑπὸν τροπ· αὐτὸ μὴν τοι τὸ καινὸν ὑγρὸν ἐξ ἁγίων
ἡμῶν τὴν ἀφομοίωσιν δυνάμενον· χρὴ δὲ σπεύσωμεν· διὰ
τοῦτο καὶ τοὺς ἰδίους μαθητὰς πρὸ τῆς ἑαυτοῦ ἀναλύ
σεως· ὁδῶν τὴν ἐχθρὸν ἐν τῷ τόπῳ· πρὸ τοῦ μὴ δὴ αὐτοῦ ἀπ-
θανεῖν· ἵνα μὴ σκανδαλισθῶσιν ὅτι πάσχει· καὶ ἀπέρχεται
ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τὸν πατέρα ἀπέρχεται· καὶ οὐκέτι ὀφθήσεται
ὑπ' αὐτῶν· ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνάστασιν· ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἐπιφοιτήσαντος αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν πατέρα ἀναβαίνει· ἵνα
μὴ ἀπιστήσωσιν ὅτι ἀνέστη· ἀλλὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἀνέβη
πρὸς τὸν πατέρα· καὶ ἐκεῖθεν ἐπιφοιτήσαντος τοῦ ἁγίου πνεύ
ματος· ἐπὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν· ἐπὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν
ἀναβαίνει· ἵνα μὴ ἀπιστήσωσιν ὅτι ἀνέστη· ἀλλὰ πιστεύσωσιν
ὅτι ἀνέβη πρὸς τὸν πατέρα· καὶ ἐκεῖθεν ἐπιφοιτήσαντος τοῦ
ἁγίου πνεύματος· ἐπὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν· ἐπὶ τὴν ἁγίαν
ἀνάστασιν ἀναβαίνει· ἵνα μὴ ἀπιστήσωσιν ὅτι ἀνέστη· ἀλλὰ
πιστεύσωσιν ὅτι ἀνέβη πρὸς τὸν πατέρα· καὶ ἐκεῖθεν ἐπιφοι
τήσαντος τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἐπὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν·
ἐπὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν ἀναβαίνει· ἵνα μὴ ἀπιστήσωσιν
ὅτι ἀνέστη· ἀλλὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἀνέβη πρὸς τὸν πατέρα·
καὶ ἐκεῖθεν ἐπιφοιτήσαντος τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἐπὶ τὴν
ἁγίαν ἀνάστασιν· ἐπὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν

πασ τὴν ἡμέραν σαββατον ὁμολογεῖ· οἷον μίαν σαββάτων καὶ δύο
τρεῖς καὶ τρίτην καὶ τετάρτην σαββάτων· ὁ τοίνυν σύμφωνοι εἰσὶ μὲν
ὧν τοιοῦτοι οὐκ ἀμφισβητοῦσι· οὐ γὰρ μανθάνουσι τὸ ὀκτὼ σαββάτων τὸν
μὲν πρῶτον τῶν ἀζύμων τὴν ἑβδόμην τῶν ἑβδομάδων· ὃς δ' ἂν λέγῃ τὴν
ἀνομασμένην· οὐ γὰρ ὁμολογεῖ σαφῶς πρὸς ἑαυτὸν σαββάτου
ὄνομα· οὐ γὰρ μὴ τοιοῦτοι ὦσι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου μὴ
παλιμφωνοῦντας· ὅτι τοῦτο ὡς ἑβδόμην ἡμέραν λέγοντες· ἀπορήσειεν
ἂν τις· οὐκοῦν τοῦτο ὡς ἑβδόμην ἡμέραν τοῦ σαββάτου λέγοντες
τὴν ἑβδόμην· ἢ καὶ ὁ σωτὴρ ἐκ νεκρῶν ἀνέστη· ἢ αὐτὸ μόνον ἀνέστη· ἢ πρὸ
μιᾶς σαββάτων· ἀλλ' ὡς τοῦτο ἐκ τῶν τοῦ σαββάτου ἢ ἀπὸ σαββάτου
σιν γενομένην· καὶ ὅσα σημεῖα πάντων ἐγρηγορότων μέν· πάντων δὲ οὐκ ἀμφι
σβητούντων· πάντων δὲ οὐκ ἀμφισβητούντων ἐστὶ τὸ μὴ
μαν· ἀμφίλογον δὲ τοῦτο ὅσων καὶ τὸν μισθὸν ἀπολωλέσαν
τος τὴν ὑραν τοῦ μισθοῦ· καὶ οἱ φρουροὶ δὲ οὗτοι πάν
μασι τὸ τραπτικὸν τὴν μὲν· καὶ οἱ ἰουδαῖοι οἱ σὺν αὐτοῖς φυλάττοντες
τὸν τάφον· πάντων οὐ πάντα χρὴ μανθάνουσιν ἀρχὴ δὲ οὗτοι καὶ τοῖς
ἄρχουσιν τῶν ἰουδαίων αὐτὴν ἐβούλοντο ταύτην· μᾶλλον
ὁ τεθαυτὸν ἢ ἑαυτῶν τὴν προτέραν ἐστὶ πάντων· ἢ δὲ ἀμέσαντο
τὸν τάφον· σφραγίσαντες τοῦ μισθοῦ· μεταστήσαντες ἀφ' ἑαυ
τῶν φύλακας· ἀ
λοῦσθαι γὰρ ἢν ἀμφιπροσώπους τοὺς τοῦ μισθοῦ παραδόξους
παραχρῆμα· αὐθύσαι τοὺς σφρουροὺς καὶ τὰ παραχθέντα
δηλῶσαι· τῆς ὥρας αὐτοῖς ἐστὶ πρωΐας· οἱ δὲ καὶ δηλασ
λοῦσι τὴν τῆς ὥρας· ἵνα τῷ μὲν χρόνῳ δηλαδὴ μὴ σαι δό
κωσι· ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ μυστικῶς ἔλυσαν τὸν μισθὸν
ταῦτα τὸν μὴ μόνον μὴ μόνων· ὃ δὴ χώρει· οὐκ ἐᾷ· ἵνα πλάτ
τωσιν αὐτούς· ἢ τῇ ὥρᾳ ὀργὴ ἐγρήγορεν· ὃ γὰ οὐκ ἀμάρτοι
τις· τὰ μὲν πρὸ ταύτης ἁπάντα σοφῶς· τοὺς περὶ μὴ μόνον ἢ
παραπεῖσαι μὴ· σημαίνοντα· ἐγρήγορεν μὴ μαγδαμῶς μὴ μαίνο
μὴ πρωΐ· ἢ οὐσης· σκοτίας· καὶ πρὸ τοῦ καὶ δυτέρου μᾶλ
λον ἑαυτῶν μὴ μαντι· καὶ μὴ ἐύρουσαν τὸ σῶμα τοῦ περ· ἐμαίη·
διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐγγωνίσασθαι πρὸς τὴν ἀναστάσεως ὧν
τοῦ· τῆς αὐτῆς δὲ ὥρας μέρος ἢ καὶ δυτέρου· τὸ μὲν παραυτῶν μαν
θάνειν χρόνου· καὶ δὴ τρίτου μᾶλλον ἑαυτὴν μαγδαμῶς· ἃ
μαντὶ ἀμφιμαίνεται τὸ μὴ μαντι· οὐκ ἐᾷ ἡμᾶς· ὧν σὺν παραυτοῖς

τος, καὶ σαφέστερον μᾶλλον ποῆσαι τὸν λόγον, καὶ δεῖξαι, ὅτι ἔνθα οἱ αὐτοὶ πατέρες, ἔνθα τὰ αὐτὰ ἁμαρτήματα· ἢ μὴν ἀπώλοντο, οἱ δὲ ὑλείφθησαν, καὶ τοῖσαι μηκέτι διαπορεῖν, εἰ καὶ ἐξ ἐνυπνίου ἔσωθησαν Ἰουδαίων ἀπολλομένων· ἵνα μὴ ποιήσῃ τὸν λόγον φορτικόν, τὴν μὲν τῆς κολάσεως ἀπόδειξιν ἀπὸ τοῦ βαρβάρου παράγει, ὥστε μὴ ἀναγκαῶθῆναι, σιβυλλιάζειν αὐτοὺς καλέσαι· τοὺς δὲ ἐλεουμένους, ἀπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἰουδαίων παράγει. πάντας γὰρ ἱκανοὺς, μὴ ὑπὲρ τοῦ δυσαπολογήτου, ὅτι μὴ σφόδρα αὐτοῖς ἀπαρτίζοντα ἑαυτὸν σιβυλλιάζειν ἀπωλέσασθαι, ἀλλὰ τὰ παρ' ἑαυτοῦ εἰσήνεγκε, τὴν ὀργὴν, τὴν μακροθυμίαν, καὶ οὐχ ἁπλῶς μακροθυμίαν, ἀλλὰ πολλὴν μακροθυμίαν, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠθέλησεν τοῖς τῶν Ἰουδαίων αὐτὸ γυμνάσασθαι. πόθεν οὖν οἱ μέν, σιβυλλιάζειν· οἱ δὲ ἐλεύθεροι, ἀπὸ προαιρέσεως οἰκίαν. ὁ δὲ τῆς σφόδρα ἀγαθὸς ὢν, καὶ ἀμφοτέρων τὴν αὐτὴν ἐπιδείκνυται χρηστότητα. μὴ γὰρ οὐχὶ τοὺς σωζομένους ἐλέησε μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν φαρέαν τὸν αὐτοῦ μέρος. τοῖς γὰρ αὐτοῖς μακροθυμίαν καὶ κεῖνοι, καὶ οὗτος ἀπήλαυσαν. εἰ δὲ μὴ ἐσώθη, παρὰ τοῦ αὐτοῦ γνώμην τὸ πᾶν, ὡς τοῦγε εἰς τὸν θεὸν ἦσον, οὐδὲν ἔλαττον τῶν διασωθέντων ἔσχεν. ἀποδοὺς τοίνυν τοῦ λύσιν τῷ ζητήματι τοῦ μὲν τῶν πραγμάτων, ὥστε καὶ ἑτέρωθεν ἀξιόπιστον ποιῆσαι τὸν λόγον, τοὺς προφήτας εἰσάγει, τὰ αὐτὰ προαναφωνοῦντας. καὶ γὰρ ὡσηέ φησιν, αὖθις δὲ ταῦτα ἔμαφεν, οὕτω λέγων. Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου. καὶ οὐκ ἠγαπημένην, ἠγαπημένην. Ἵνα γὰρ μὴ λέγωσιν, ὅτι παραλογίζῃ ἡμᾶς ταῦτα λέγων, τὰ ὡσηὲ ἐκάλεσε μάρτυρα βοῶντα, καὶ λέγοντα, καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου. πῆς γὰρ οὐ λαὸς, τὰ ἔθνη δῆλον, καὶ τίς οὐκ ἠγαπημένη, τὰ αὐτὰ πάλιν. ἀλλ' ὅμως ἔφησεν αὐτοὺς, καὶ λαὸν, καὶ ἠγαπημένην, καὶ γοῦν δῦ ἔσεσθε. Ἐκεῖ γὰρ κληθήσονται φησὶ γοὶ θεοῦ ζῶντος. Εἰ δὲ λέγοιεν πρὸς τὰ ἐξ Ἰουδαίων πιστευσάντων ταῦτα εἰρῆσθαι, καὶ οὕτως ὁ λόγος ἵσταται. εἰ γὰρ τῶν ἀγνωμονησάντων μετὰ πολλοῦ δυσεργεσίας, καὶ ἀλλοτριωθέντων, καὶ τὸ λαὸς εἶναι ἀπολωλεκότων, τοσαύτη γέγονεν ἡ μεταβολὴ, τί ἐκώλυσε, καὶ τοὺς οὐ μετὰ τῶν οἰκείων ἀλλοτριωθέντας, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς ἀλλοτρίους ὄντας, κληθῆναι; καὶ ὑπακούσαντας, τῶν αὐτῶν ἀξιωθῆναι; παραγαγὼν τοίνυν τὸν ὡσηὲ, οὐκ ἀρκεῖται τούτῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἡσαΐαν μετ' ἐκεῖνον εἰσάγει, σωφρονοῦντι τούτῳ φθεγγόμενον. Ἡσαΐας γὰρ κράζει φησὶν ὑπὲρ τοῦ ἰσραήλ. Τουτέστι μετὰ παῤῥησίας ἀναφωνεῖ, μὴ οὐχ ὑποφέλλει. τί τοίνυν ἡμῖν ἐγκαλεῖται, ὅταν ἐκεῖνοι σάλπιγγος λαμπρότερον ταῦτα προαναφωνῶσι; πῶς οὖν κράζει ὁ ἡσαΐας; Ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ὡσεὶ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ἔγκατάλειμμα σωθήσεται. Ὁρᾷς ὅτι μὴ ἐκεῖνος οὐχὶ πάντας λέγει σώζεσθαι, ἀλλὰ τοὺς ἀξίους σωθῆναι; οὐ γὰρ αἰδοῦμαι τὸ πλῆθος φησὶν, οὐδὲ δυσωπεῖμαι τὸ γένος, οὔτως ἐκκεχυμένον, ἀλλ' ἐκείνους σώζω μόνον τοὺς ἀξίους ἑαυτοὺς παρέχοντας. καὶ οὐχ ἁπλῶς ἄμμῳ θαλάσσης ἐμνημόνευσεν, ἀλλ' ἀναμμνήσεως αὐτοὺς παλαιᾶς ἐπαγγελίας, ἧς ἀναξίους ἑαυτοὺς κατέστησαν. τί τοίνυν θορυβεῖσθε, ὡς τῆς ὑποχέσεως διαπεσούσης, τῶν προφητῶν ἁπάντων δηλούντων, οὐ πάντας εἶναι τοὺς σωζομένους; εἶται μὴ τὸν τρόπον τῆς σελίδος λέγει. εἶδες ἀκρίβειαν προφητικὴν, μὴ συμφορὰν ἀποστολικὴν, οἵαν μαρτυρίαν ἐπήγαγε; πῶς σφόδρα ἐπιδείκνυται; οὐ γὰρ μόνον, ὅτι τινές εἰσιν οἱ σωζόμενοι, καὶ οὐχὶ πάντες δείκνυσιν ἡμῖν αὖθις, ἀλλὰ καὶ πῶς σωθήσονται προστίθησιν. πῶς οὖν σωθήσονται; καὶ πῶς αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀξιώσει τῆς λυτρώσεως; Λόγον συντελῶν, καὶ συντέμνων φησὶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον

νετο βελτίων, ἀλλ' ἀδιόρθωτος ἔμεινε. διὸ οὐδὲ σπουδῆς ὀργῆς ἐπέλεσε μόνον, ἀλλὰ καὶ
κατηρτισμένον εἰς ἀπώλειαν. τουτέστι τὸν ἀπηρτισμένον οἰκοθεν μέντοι, καὶ παρ' ἑαυτοῦ.
οὔτε γὰρ ὁ θεὸς ἐνέλιπέ τι τῶν εἰς τὴν κατόρθωσιν ἱκόντων τὴν ἐκείνου, οὔτε αὐτὸς ἐνέ-
λιπέ τι τῶν ἀπολλυόντων αὐτὸν, καὶ πάσης ἀποσοβουμένης συγγνώμης. ἀλλ' ὅμως καὶ
ζῶντα εἰδὼς ὁ θεὸς, ἠνέγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ, βουλόμενος αὐτὸν εἰς μετάνοιαν ἀ-
γαγεῖν. εἰ γὰρ μὴ ἔθελεν ἢ ἔθελεν, οὐδ' ἂν ἐμακροθύμησεν. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἠθέλησεν εἰς με-
τάνοιαν τῇ μακροθυμίᾳ χρήσασθαι, ἀλλ' ἀπέρριψεν ἑαυτὸν εἰς ὀργὴν, ἐχρήσατο αὐτῷ εἰς
ἕτερόν διόρθωσιν, διὰ τῆς εἰς ἐκεῖνον πολάσεως, ἑτέρους ἀπευδαιμοτέρους ποιῶν, καὶ τὴν
δύναμιν αὐτοῦ δι' αὐτῆς δεικνύς. ὅτι γὰρ οὐ βούλεται ὁ θεὸς οὕτως αὐτοῦ γνωρίζεσθαι τὸ
δυνατὸν, ἀλλ' ἑτέρως δι' ὧν ἐνεργετεῖ, δι' ὧν ἐποιεῖ, καὶ ἔθελε διὰ πάντων ἐδήλωσεν αὖ
θεν. εἰ γὰρ παῦλος οὐχ οὕτω βούλεται φαίνεσθαι δυνατὸς, οὐ γὰρ ἵνα ἡμεῖς δύνημι
φανῶμεν φησὶν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιεῖτε, πολλῷ μᾶλλον ὁ θεός. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐ-
μακροθύμησε μὲν ἵνα εἰς μετάνοιαν ἀγάγῃ, οὐ μετενόησε δὲ ἐκεῖνος, ἠνέγκεν αὐτὸν ἐπὶ πο
λὺ χρόνον, ὁμοῦ μὲν τὴν αὐτοῦ χρηστότητα ἐπιδεικνύμενος, ὁμοῦ δὲ καὶ τὴν δύναμιν, εἰ
μὴ βουληθείη περιδέναι ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς πολλῆς ταύτης μακροθυμίας. ὥσπερ οὖν τὸν
ἀδιόρθωτον μείναντα πολάσας ἔδειξε αὐτοῦ τὴν δύναμιν, οὕτω τοὺς πολλοὺς ἁ-
μαρτήσαντας, καὶ μετανοήσαντας ἐδήλωσεν αὐτοῦ τὴν φιλανθρωπίαν ἐλέησας. ἀλλ'
οὐκ εἶπε τὴν φιλανθρωπίαν, ἀλλὰ τὴν δόξαν, δεικνὺς ὅτι ἔθελε μάλιστα δόξα θεοῦ,
καὶ ἔθελε περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐπευδόκει. ὅταν δὲ λέγῃ ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν,
οὐ τοῦ θεοῦ τὸ πᾶν εἶναι φησίν. ἐπεὶ εἰ ἔθελε ἦν, οὐδὲν ἐκώλυσεν ἅπαντας σώζεσθαι, ἀλ-
76. λὰ πάλιν αὐτοῦ τὴν πρόγνωσιν δεικνυσι, καὶ τὸ μέσον ἰουδαίων, καὶ ἐθνῶν ἀναιρεῖ. καὶ
οὐ μικρὰν δὲ καὶ ἐντεῦθεν τῷ λόγῳ κατασκευάζει πάλιν ἀπολογίαν. οὐδὲ γὰρ μόνον ἐπὶ
τῶν ἰουδαίων οἱ μὲν, ἀπώλοντο. οἱ δὲ ἐσώθησαν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐθνῶν ἔθελε γέγονε.
διόπερ οὐδὲ λέγει τὰ ἔθνη πάντα, ἀλλ' ἐξ ἐθνῶν, οὐδὲ ἰουδαίους πάντας, ἀλλὰ τοὺς ἐξ
ἰουδαίων. ὥσπερ οὖν ὁ φαραὼ σπουδῆς ὀργῆς γέγονε ἀπὸ τῆς οἰκείας παρανομίας, οὕ-
77. τω καὶ οὗτοι σπουδῆς ἐλέους ἀπὸ τῆς οἰκείας δυγνωμοσύνης. εἰ γὰρ καὶ τὸ πλέον ἐφ' τοῦ
θεοῦ, ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτοί τι μικρὸν εἰσήνεγκαν. διὸ οὐδὲ εἶπε σπουδῆ κατορθωμάτων, οὐ-
δὲ σπουδῆ παρρησίας, ἀλλὰ σπουδῆ ἐλέους, δεικνὺς ὅτι τὸ πᾶν ἐστι τοῦ θεοῦ. καὶ γὰρ τὸ,
οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, εἰ καὶ συντάξει ἀντιθέντες εἴρηται, ἀλλ' ὅμως καὶ περὶ
τοῦ παύλου λεγόμενον, οὐδεμίαν ἀπορίαν φέρει. ὅταν γὰρ εἴπῃ, οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ
τοῦ τρέχοντος, οὐ τὴν ἐξουσίαν ἀναιρεῖ, ἀλλὰ δεικνυσιν, ὅτι οὐ τὸ πᾶν αὐτοῦ ἐστιν, ἀλ-
λὰ δεῖται τῆς ἄνωθεν χάριτος. δεῖ μὲν γὰρ καὶ θέλειν, καὶ τρέχειν. διαρρήδην δὲ μὴ τῆς
οἰκείοις πόνοις, ἀλλὰ τῇ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίᾳ. ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ ἔλεγεν, οὐκ ἐγὼ δὲ
ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. καὶ καλῶς εἶπεν, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν. ἐπειδὴ γὰρ ἔθελε
ὠνείδιζον, ὅτι χάριτι ἐσώθησαν, καὶ κατεμαχώμην αὐτοὺς ἐνόμιζον, ἐκ πολλῆς τῆς περιουσίας
ταύτην ἀναιρεῖ τὴν ὑπόνοιαν. εἰ γὰρ τῷ θεῷ τὸ πρᾶγμα δόξαν ἠνέγκε, πολλῷ μᾶλλον ἐκείνοις δι'
ὧν ὁ θεὸς ἐδοξάσθη. σπουδῇ δὲ οὐ τοῦ λυγνωμοσυνῶν, καὶ σοφίαν ἄφατον. δυνάμενος γὰρ μὴ
τὸν φαραὼ παρενεγκεῖν, εἰς τὸν περὶ τῶ πολαζομένων λόγον, ἀλλ' ἐξ ἰουδαίων τοὺς ἡμαρτη κό-

τας, καὶ

Λόγος, ιζ'. Κεφ. ι'.

ἐβλασφήμουν. οὐδὲ γὰρ ἦν πρὸς ἐκείνους ἀπηγγελμένον αὐτῷ, οὐδὲ ἔπασχεν αὐτὸν τοῦτο πεπονθέναι· διὸ οὐδὲ ἐβλασφήμησεν αὐτὸν ὡς ἐκείνους, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν Ἰουδαίων τῶν καὶ τηλικαῦτα ἐπαγγελίαν δεξαμένων, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων οἰκειωθέντων αὐτῷ, ταῦτα ἠνύχετο. εἰδὲς ὅτι εἰ μὴ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἠύχετο, οὐκ ἂν οὕτως ἐφοβήθη καὶ δεδοικὼς ἔλεγε τηλικοῦτον ἔθνος ποιῶν. ἐπεὶ δὲ ὑπὲρ Ἰουδαίων ἐβουλήθη γενέσθαι ἀναίτιος, τότε μέλιτα ἐδείκνυ, ὅτι διὰ τὸν Χν ταῦτα ἐπιθυμεῖ, διαπαντὸς ἔλεγεν. ὧν ἡ λατρεία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ λατρεία, καὶ ἡ ἐπαγγελία. καὶ γὰρ ὁ νόμος ἐκεῖθεν ὁ περὶ τοῦ Χν λέγων, φησί. καὶ οἱ σωθήκαι, οἱ πρὸς αὐτοὺς πᾶσαι, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν, καὶ οἱ πατέρες οἱ δεξάμενοι τὰς ἐπαγγελίας, ἐξ ἐκείνων πάντες, ἀλλ' ὅμως τοιοῦτον γέγονε, καὶ πάντων ἐξέπεσον τῶν ἀγαθῶν. διαπαντὸς πρόσωπόμου φησί. καὶ εἴγε ἐγὼ χωρισθήσομαι τοῦ περὶ τὸν Χν χοροῦ, καὶ ἀλλοτριωθήσομαι, οὐχὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ μὴ γένοιτο, ὅπου καὶ ταῦτα διὰ ἀγάπην ὅτι οἶσει, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀπολαύσεως ἐκείνης, καὶ τῆς δόξης. κατεδέξαμην αὖ ὥστε μὴ τὸν δεσπότην βλασφημηθῆναι τὸν ἐμὸν, διὰ τὸ μὴ ἀκοῦσαι λεγόντων ξένων, ὅτι σκληρὰ τὰ πράγματα γέγονεν. ἄλλοις ὑπεῖχετο, καὶ ἄλλοις ἔδωκεν. ἐξ ἄλλων ἐγεννήθη, καὶ τοὺς ἄλλους ἔσωσε. τοῖς τῶν Ἰουδαίων προγόνοις ἀπήγγελτο, καὶ τοὺς ἐκγόνους αὐτῶν ἀφεὶς, τοὺς οὐδέποτε αὐτὸν ἑωρακότας, εἰς τὰ ἐκείνων εἰσήγαγεν ἀγαθά. ἐκεῖνοι τὸν νόμον ἐκ μακρὸν μελετῶντες, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν βωμῶν, καὶ τῶν εἰδώλων χθὲς ἐπαναστάντες, ἀνώτεροι γεγόνασιν ἐκείνων. πῶς ταῦτα προνοίας; ἵν' οὖν ταῦτα μὴ λέγηται περὶ τῆς δεσπότου τῶν ἐμῶν φησιν, εἰ καὶ ἀδίκως λέγεται, καὶ βασιλείας ἀδέπιστον, καὶ τῆς δόξης ἐκείνης τῆς ἀπορρήτου, καὶ πάντα ὑπέμενα τὰ δεινὰ, μείζονα ἀπάντων ἡγούμενος παραμυθίαν εἶναι, τὸν οὕτω πονούμενον, μηκέτι βλασφημούμενον ἀκούειν. εἰ δὲ οὐδέπω κατέλιχε τὸ ἀρεμένον, ἐννόησον ὅτι καὶ πατέρες πολλοὶ πολλάκις ταῦτα ὑπὲρ παίδων κατεδέξαντο, καὶ εἵλοντο αὐτῶν χωρισθῆναι, μὴ μᾶλλον αὐτοὺς δυσδοκιμοῦντας ὁρᾶν τῆς οὐσίας αὐτῶν, ἀδίκως νομίζοντες εἶναι τιμὴν δυσδοκίμησιν τὴν ἐκείνων. ἀλλ' ὅπερ δὴ πυρέω τῆς ἀγάπης ἡμεῖς ταύτης, οὐδὲ νοῆσαι τὰ λεγόμενα δυνάμεθα. οὕτω γάρ ζῶντες, καὶ τὴν παύλου προσηγορίαν, οὐδὲ ἀκοῦσαι εἰσὶν ἄξιοι. καὶ τῆς σφοδρότητος ἐκείνου πυρέω, καὶ μακρὰν ἐφίκοιτο, ὃς περὶ θανάτου προσκαίρου ταῦτα λέγειν αὐτὸν νομίζει. οὐς τοσοῦτον εἰπεῖν αὖ ἀγνοῶν τὸν παῦλον, ὅσον τοὺς πηροὺς, τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλιακοῦ. μᾶλλον δὲ καὶ πολλῷ πλέον. ὁ γὰρ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκων, καὶ νιφάδος κινδύνων θεὶς, καὶ εἰπών, τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χυ; θλῖψις ἢ στενοχωρία, ἢ λιμὸς, ἢ διωγμός; καὶ οὐκ ἀρκεσθεὶς τοῖς παροῦσιν, ἀλλ' ὑπερβὰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀγγέλους, καὶ ἀρχαγγέλους, καὶ πάντα τὰ οὕτω περισκεμμένα, καὶ συλλαβὼν ὁμοῦ τὰ παρόντα, τὰ μέλλοντα, τὰ ὁρώμενα, τὰ νοούμενα, τὰ λυπηρὰ, τὰ χρηστὰ, τὰ ἐν ἑκατέροις, καὶ οὐδενὸς ὅλως ἀφεὶς, καὶ οὐδὲ οὕτως κορεσθεὶς, ἀλλὰ καὶ ἕτερον τοιαύτην κτίσιν τινὰ οὐκ οὖσαν ὑποστησάμενος, πῶς οὐκ μέγα τι λέγων μετ' ἐκεῖνα πάντα, θανάτου προσκαίρου ἐμνημόνευσεν αὖ; οὐκοῦν ὅτι ταῦτα οὐκ ἦν. ἀλλὰ σκωλήκων ἐν κοπρίᾳ φωλευόντων, ἢ τοιαύτης ὑπονοίας. εἰ γὰρ ἦν ἔλεγε, πῶς ἀναίτιος ἐαυτὸν ἠύχετο εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ; ὁ γὰρ τοιοῦτος θάνατος, μᾶλλον τῷ περὶ τὸν Χριστὸν σωθῆναι χορῷ, καὶ τῆς δόξης ἀπολαῦσαι ἐκείνης ἔοικε. ἀλλὰ γὰρ εἰσί τινες οἱ καὶ τούτων ἕτερα κατευγελαστότερα τολμῶσι λέγειν. οὐ γὰρ θάνατόν φασιν, ἀλλὰ κοιμᾶλιον, καὶ